

KOLMAPÄEV, 22. APRILL 2009

ISTUNGI JUHATAJA: Martine ROURE

asepresident

1. Osaistungjärgu avamine

(Istung algas kell 9.00)

2. Esitatud dokumendid (vt protokoll)

3. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine (esitatud resolutsiooni ettepanekute tutvustamine) (vt protokoll)

4. Reitinguagentuurid – Aruandlus- ja dokumenteerimismõõde ühinemise ja jagunemise korral – Kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamine ja jätkamine (uuestisõnastamine) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühendatud arutelu.

Raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus reitinguagentuuride kohta (KOM(2008)0704 – C6-0397/2008 – 2008/0217(COD)) – Majandus- ja rahanduskomisjon. Raportöör Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009).

Raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ, 78/855/EMÜ ja 82/891/EMÜ ning direktiivi 2005/56/EÜ seoses aruandlus- ja dokumenteerimismõuetega ühinemise ja jagunemise korral (KOM(2008)0576 – C6-0330/2008 – 2008/0182(COD)) – Õiguskomisjon. Raportöör Renate Weber (A6-0247/2009).

Raport muudetud ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv elukindlustuse kohta kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (uuestisõnastamine) (KOM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD)) – Majandus- ja rahanduskomisjon. Raportöör Peter Skinner (A6-0413/2008).

Jean-Paul Gauzès, raportöör. – Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, mulle usaldatud raportit reitinguagentuuride kohta oli äärmiselt huvitav koostada ning eelkõige on mul väga hea meel, et me suutsime nõukogu ja komisjoniga kokkuleppele jõuda, nii et võib juhtuda, et see raport võetakse vastu juba esimesel lugemisel.

Finantskriisi eri põhjuste analüüsimine on näidanud, et on tarvis kiiresti sätestada reitinguagentuure käsitlev õigusakt. Parlament on komisjoni esitatud määruse ettepanekut väga hoolikalt uurinud, tagamaks, et Euroopa õigusakt oleks ühtaegu eeskujulik, tõhus ja praktiliselt rakendatav.

G20 hiljutised järeldused on seda kindlat otsust veelgi tugevdanud. Komisjoni, Euroopa Liidu eesistuja ja parlamendiga saavutatud kokkulepe on vastavuses suunistega, mille parlament andis seoses selle määruse oluliste punktidega: rakendusala, kolmandate riikide reitinguga ning huvide konflikti ärahoidmisega.

Eelkõige on mul aga siiski hea meel, et selle tekstiga suudeti sätestada Euroopa järelevalve alused kooskõlas de Larosière'i rühma raporti järelduste vaimuga. Tõepoolest, parlament on kinni pidanud mõttest, et CESR peaks olema agentuuride registreerimiseks ainus sisenemispunkt. Me teame, et õiguse praeguse olukorra tõttu ei saa praegu rohkem ära teha, kuid sel kombel tegutsedes oleme sellele tulevasele Euroopa järelevalvele aluse pannud.

Lähematel kuudel teeb komisjon ettepaneku õigusloome algatuseks, mis võimaldab rakendada de Larosière'i raporti suuniseid tõhusa ja koordineeritud Euroopa järelevalve loomiseks.

Ajutise meetmena ning komisjoni õigusloomega seotud algatust ennetades vaatab liikmesriikide pädevate asutuste esindajatest koosnev kolleegium CESRi koordineerimisel määruse üle; otsuste õigusliku jõustamise tagab agentuuri registreerimiskoha pädev asutus.

Tahaksin täna veel rõhutada, kui kõrgelt hindas parlament eesistujariigi Tšehhi Vabariigi väga konstruktiivset ja väga koostööaldist suhtumist läbirääkimiste teises staadiumis. See tähendas, et suutsime intelligentse arutelu käigus välja töötada mitu eeskirja, mis peaksid võimaldama tagada vajalikku läbipaistvust ning heastada reitinguagenduuride õigusakti puudumise tagajärjel tekkinud probleeme ja vajakajäämisi.

Seepärast ongi saavutatu ülimalt rahuldustpakkuv ning sel põhjusel esitatakse parlamendile homme üldine muudatusettepanek, milles on uuesti sõnastatud tekst, mille suhtes komisjon, parlament ja eesistujariik Tšehhi Vabariik – see tähendab liikmesriigid – on kokkuleppele jõudnud.

Ma usun, et sel moel on Euroopa Parlament, komisjon ja eesistujariik tõestanud, et puutudes kokku enneolematu suurusega kriisiga, võivad Euroopa institutsioonid väga võimekad olla. Ma loodan, et suudame samas vaimus vastu võtta selle finantspaketi ülejäänud sätted, eelkõige ümber teha pankade kapitalinõuete direktiivi, mida teatakse ka kui Basel II.

Sel ajajärgul, mil eurooplased seavad Euroopa tõhususe kahtluse alla, näib mulle äärmiselt oluline, et suudaksime tõestada, et Euroopa on võimeline kriisiga toime tulema.

Renate Weber, raportöör. – (RO) Usun, et viibime praegu ajas, mil peame tegema nii palju kui saame, et Euroopa äriettevõtteid elus hoida, ning eelkõige, et leida need motiivid, mis muudaksid edukad ettevõtted suuteliseks võimalikult palju töökohti pakkuma. Niisugune algatus on veelgi olulisem praegusel kriisiperioodil, mida parajasti läbime. Ma tervitan komisjoni direktiivi ettepanekut lihtsustada aruandluskorda ühinemise ja jagunemise korral, sest selle eesmärk on kärpida Euroopa ettevõtete juhtimiskulusid 2012. aastaks 25% ning täpsem siht on tõsta nende konkurentsivõimet.

Raport, mille me koostasime ja mida homme hääletama hakkame, peegeldab komisjoni arusaama ning juhindub eelkõige mõnest järgmisest tegurist. Esiteks, aruandekohustust ühinemise ja jagunemise korral tuleb vähendada sel määral, et anda liikmesriikidele ja ettevõtetele rohkem paindlikkust otsustamisel, milliseid aruandeid nad juhtumist olenevalt tegelikult vajavad. Samal ajal tuleb kehtetuks tunnistada sätted, mille tulemuseks praegu on dubleeriv aruandlus, mis põhjustab tarbetuid kulusid. Kolmandaks, avaldamise ja teabe andmise eeskirjad tuleb kohandada uue tegelikkusega, mis hõlmab interneti kasutamist, et võiksime nendest uutest sidevahenditest täit kasu saada, edendades samas sellega ka keskkonna kaitsmist. Me ei tohi ka unustada, et kehtivate direktiividega sätestatud meetmed teabe edastamiseks aktsionäridele on välja mõeldud 30 aastat tagasi ning neid pole praegu kättesaadavate tehnoloogiliste võimalustega veel kohandatud. Tahaksin variraportööre südamest tänada tiheda koostöö eest, mis meil nendega oli, ja nende toetuse eest kogu raporti koostamise protsessi vältel. Tahaksin tänada ka nõukogu ja komisjoni esindajaid, et nad on viimaste kuude jooksul nii kättesaadavad ja vastutulelikud olnud.

7. aprillil saavutas COREPER terve kompromisspaketi suhtes kokkuleppe, mis parlamendiga läbi arutati eesmärgiga ühinemise ja jagunemise direktiiv esimesel lugemisel vastu võtta. Tahaksime, et see nii läheks, ning just see on ka põhjus, miks mitteametlikel kolmepoolsetel läbirääkimistel saavutatud kompromissi vastu võttes esitati paljud muudatusettepanekud hääletamiseks homsele täiskogu istungile. Lahendati küsimused, mis olid väga tähtsad mõnele liikmesriigile, näiteks kohalikes ajalehtedes avaldamine või säte trükitud koopiade ja interneti kasutamise kohta, ning poliitiliste fraktsioonide esindajad andsid neile muudatusettepanekutele oma nõusoleku. Mis puutub avaldamisse kohalikes ajalehtedes, siis on see endiselt võimalik nendes liikmesriikides, mis peavad seda vajalikuks. Mis puutub trükitud koopiatesse, siis need ei ole enam vajalikud, kui aktsionäridel on võimalik dokumendid alla laadida ja välja printida, kuid liikmesriigid võivad teha äriettevõtetele korralduse, et need dokumendid oleksid nende kontoris tutvumiseks kättesaadavad.

Teine oluline kompromiss on seotud direktiivi rakendamise kuupäevaga, mis on 30. juuni 2011, nagu on sätestatud komisjoni ettepanekus. Liikmesriigid saavad ka võimaluse otsustada, millised võivad olla tagajärjed tehniliste probleemide tõttu tekkinud interneti ühenduse ajutise töökatkestuse korral. Olulised muudatusettepanekud on seotud ühinemise ja jagunemise lihtsustamisega, sest enam ei nõuta, et see tuleb heaks kiita üldkoosolekul. Üksnes juba selle lihtsustatud korra kohaldamise alusel prognoositakse, et igal aastal saab säästa 154 miljonit eurot, mis on väärt, et me selle direktiivi esimesel lugemisel vastu võtaksime.

Peter Skinner, raportöör. – Proua juhataja, tabasite mind pisut ootamatult, kuna ma ei märganud tänase ajakava täielikku muudatust, aga ma olen väga tänulik võimaluse eest pöörduda täiskogu poole finantsteenuste valdkonna väga tähtsal teemal, see tähendab kindlustus- ja edasikindlustustegevuse teemal, rääkida, mida oleme teinud Solvency II raportiga ja kuidas oleme selle nüüd lõpuks parlamendile toonud, et saaksime kehtestada minu arvates väga tugeva aluse reguleerimisele kogu Euroopa Liidus.

Muidugi on see miski, mille juurde veel tagasi tuleme. Meil oli Solvency I ja ma olen tänulik härra Ettlile, et me seda eelnevalt parlamendis teataval määral arutasime ning suutsime välja tulla mingi alusega. Kuid nüüd on meil tarvis ajakohastamist ning kindlustustegevus kuulub nende paljude finantsteenuste valdkonna alade hulka, mis peavad olema muudatuste esirinnas. On selge, et seoses finantskriisi ja kõige sellega kaasnevaga on kindlustustegevus ala, mida ei tohi unarusse jätta.

On mõned Solvency II-st tulenevad meetmed, mis minu arvates on aidanud muuta selle üheks juhtivatest raportitest ning edaspidi saab see ülemaailmseks liidriks. Nende hulgas on ka riskijuhtimise küsimus. Ma arvan, et sellest nüüd enam ei piisa, et reguleerijad panevad lihtsalt lahtritesse linnukesi, et kindlaks teha, kas alal, mida nad on pandud tarbija nimel valvama ja kaitsma, ikka tehakse õigeid asju. On oluliselt tähtis, et reguleerijad kindlustus- ja edasikindlustusühingute igapäevast tegevust ka tegelikult ajaperioodide kaupa jälgiksid, juhiksid ja kontrolliksid.

Nimelt selle ja ainult selle protsessi kaudu suudame me luua reguleerimise nõuetekohase vormi. See on äriühingute aruandlus: jah, nad hakkavad tegema asju, et reguleerijatele oma tegevusest teada anda, kuid reguleerijad peavad olema kaasatud. Ning 27 liikmesriigi osas: nüüd ei nuputa iga üksik liikmesriik omaette tema enda eraldi eeskirjadega, mida nad saaksid selle määruse osas kohaldada, vaid muidugi hakkavad nad kohaldama kogu Euroopa Liidus määruse standardvalemit, millega saab välja jõuda, tõsijutt, tarbijakaitse paremale alusele, kui eeldaksime.

Samamoodi saavad äriühingud sellest määrusest palju kokkuhoidu, sest nüüd hakkavad nad kõigile reguleerijatele ühtviisi aru andma. Mida nad toodavad, mida peavad ütlema, mida teevad ja kuidas aru annavad, ei kehti mitte ainult ühe reguleerija puhul, vaid võiks olla mõeldud reguleerijate kolleegiumile, eriti gruppide puhul, sest kuna kindlustusühingute tegevus on piiriülene, siis on reguleerijatel nüüd oluline moodustada meeskonnad ja teha koostööd, et tagada aruandluse, arvandmete ja muu lisatud teabe asjakohaste tasemete esitamine, et oleks kindel, et turud on kõige paremini kaitstud.

Nõukoguga peetud arutelude ajal märkas parlament mitmeid huvitavaid ja mõnikord ehk tahtmatuid kavalaid võtteid, et riiklikke tegevusalasid ühes või teises suunas kallutada, nii et ma ei saa nägu teha, et see ei olnud üks väga keeruline toimik, mida proovisime nõukoguga arutada: oli küll. Parlament sundis nõukogu pikka aega tagant. Parlament sundis nõukogu kaugemale, kui see oli kavatsenud ja tegelikult oleks kahe viimase eesistujariigi ajal tahtnud minna, niisiis olen väga uhke ja väga rahul, et olen töötanud meeskonnaga, mis suutis nõukogu ennast liigutama panna.

Kahjuks ei tule meil sellist grupitoetust, nagu me algul kujutlesime, et võiks olla, aga kuna me suutsime läbivaatamise klausli sellesse direktiivi sisse võtta, siis saame grupitoetuse juurde tagasi pöörduda ning ma loodan, et kolm aastat pärast selle konkreetse direktiivi kehtestamist – ja ma ootan, et volinik mulle ütleks, et ka tema seda eeldab – oleme suutelised grupitoetuse ühel või teisel viisil tagasi tooma, eriti selle erilise lähenemisviisi majandusliku külje kooskõla huvides.

Me tahame regulatsiooni, mis on riskipõhine ja tugineb põhimõttele, kuid see peab olema ka niisugune, mis toetab tegevusala suutlikkust ja hakkab edendama reguleerijate parimaid instinkte nii terves Euroopa Liidus kui ka välismaal. Lõpetan veel ühe märkusega. Me peame vaidlustama ka igal pool maailmas asuvaid reguleerijad ning tunnistama ainult riigist riiki ulatuvat korda. Loodan, et volinik minuga selles osas nõustub.

Charlie McCreevy, komisjoni liige. – Proua juhataja, tänane arutelu toimub ajal, mil meie ees seisab kaasaja suurim väljakutse Euroopa majandusele. On tarvis väga kiiresti tegutseda, tegutseda jõuliselt, sihikindlalt ja ulatuslikult, et taastada usaldus, kasv ja töökohad ning parandada finantssüsteem, ehitada üles stabiilsus tulevikuks, edendada kaubandust ja investeerimist ning kaitsta paremini meie kodanikke – ühesõnaga pakkuda tõhusat ja stabiilset finantssüsteemi.

Komisjoni märtsi alguse teatise põhjal sätestas Euroopa Ülemkogu oma kevadisel kohtumisel ELi tugeva tuleviku tegevuskava: finantsspektori reguleerimise lünkadega tegelemise strateegia, mille abil taastada stiimulid ja reformida järelevalve, et see oleks kooskõlas ELi ühtse finantsturuga. Mõne nädala pärast esitab komisjon oma seisukoha, kuidas rajada Euroopas ajakohase tasemega järelevalveraamistik. Seda hakatakse arutama juunis koos riigipeade ja valitsusjuhtidega. Komisjon on valmis esitama konkreetseid meetmeid sügisel.

On selge, et ülemaailmsed probleemid nõuavad ka ülemaailmseid lahendusi. ELi algatus kiita heaks finantskriisile koordineeritud ülemaailmse vastuse andmine on olnud väga edukas. Londoni kohtumisel võtsid G20 liidrid väga ulatuslikke kohustusi tegelda kooskõlastatult finantssüsteemi nõrkade kohtadega, ehitada ühiselt üles uus finantsstruktuur, kaitstes samal ajal avatud maailmajandust.

Olukord ELi finantssektoris on tõsine. Kuid palju on juba ära tehtud ning mul on hea meel märkida, et komisjon, Euroopa Parlament ja nõukogu on kiiresti tegutsenud ning kriisile vastu astudes tihedat koostööd teinud. Oleme edukalt lõpule viimas kolme olulise meetme vastuvõtmist: esiteks, krediidiireitingu agentuuride määrus; teiseks, Solvency II ümbertegemine ning kolmandaks, siseriiklikku ühinemist ja jagunemist käsitleva kolmanda ja kuuenda äriühinguõiguse direktiivi läbivaatamine.

Esiteks, krediidiireitingu agentuuride reguleerimise osas saavutatud kokkulepe aitab tegelda ühe sellesse kriisi oma panuse andnud probleemiga ning pakub seega mõningaid väljaavaateid turu usaldusväärsuse taastamiseks. Eelmise aasta novembris komisjoni vastuvõetud ettepanek sätestab mõned selged eesmärgid krediidiireitingu agentuuride usaldusväärsuse, läbipaistvuse, vastutustunde ja hea valitsemistava parandamiseks. Selles määruuses on säilinud esialgse ettepaneku tabavus, mis tagab krediidiireitingu agentuuride reitingute andmise protsessi sõltumatus, hindamisprotsessi usaldusväärsuse ning varem olemas olnud huvide konfliktide nõuetekohase juhtimise hindamisprotsessi käigus. Peale selle pannakse paika laiaulatuslik järelevalverežiim. Euroopa reguleerijad kontrollivad krediidiireitingu agentuuride tegevust ning võtavad vajaduse korral täitemeetmeid.

Ma olen sõna võtnud järelevalve küsimuses ja öelnud, et järelevalve osas tuleb koostööd tugevdada. Seepärast ei valmista mulle raskusi nõustuda, et selles olulises valdkonnas on tarvis edasi tööd teha. Seepärast nõustub komisjon de Larosièrre'i raporti soovitude põhjal, et kõigi asjakohaste finantssektori regulatsioonide järjepidevuse ja kokkusobivuse tagamiseks tuleb uurida vajadust tugevdada selle määruuse sätteid seoses järelevalve struktuuriga.

Kolmandates riikides antud krediidiireitingute menetlemise küsimuses on G20 tippkohtumise tulemused muutnud ülemaailmset olukorda. Kõik G20 liikmed on nõustunud krediidiireitingu agentuuride reguleerimisega kohustusliku registreerimise ja järelevalverežiimi sisseseadmise kaudu. Sellepärast ma nõustungi nõukogu ja parlamendi läbirääkimistel heakskiidetud lahendusega kolmandates riikides antud krediidiireitingute menetlemise osas.

Mul on hea meel märkida, et komisjoni ettepanekuga sätestatud ambitsioonikad eesmärgid on täidetud. Komisjon on kaasotsustamismenetluse tulemusega väga rahul.

Lubage mul nüüd Solvency II juurde pöörduda. Tahaksin tänada raportööri härra Skinnerit ja parlamenti nende töö eest ning nende kompromissivalmiduse eest, et selle tähtsa teema osas ainsal lugemisel kokkuleppele jõuda. ELi kindlustussektor, järelevalveasutused ja aktsionärid üldiselt rõõmustavad väga sellise tulemuse üle.

Pean siiski ka märkima, et olen kompromissi teatavates aspektides pettunud. Grupitoetuse režiimi väljajätmine, mida mina pidasin üheks kõige uuenduslikumaks aspektiks komisjoni ettepanekus, tähendab, et me ei suuda ajakohastada – nii palju, kui oleksime tahtnud – järelevalvemeetmeid piiriülel alusel tegutsevate kindlustajate ja edasikindlustajate puhul.

Olen endiselt mures ka sellepärast, et mõnede aktsiakursiriski käitlemisega seotud muudatusettepanekute tulemuseks võib olla riskipõhiste kapitaliinvesteeringute järelekaalumata kord. Seda eriti nende muudatusettepanekute puhul, mis toovad liikmesriikide valikuvõimalusena sisse nn jooksva arvestuse. Komisjon pöörab edaspidi tähelepanu eelkõige sellele, et tagada selles suhtes kehtestatud rakendusmeetmete kaalutletud mõistlikkus.

Kahtlemata toetab komisjon parlamendi ja nõukogu kokkulepet, kui te seda oma hääletusega kinnitate. Praegune solventsusrežiim on üle 30 aasta vana. Solvency II kehtestab majandusliku riskipõhise režiimi, mis süvendab integreerumist ELi kindlustusturul, tugevdab poliisiomanike kaitsmist ja suurendab ELi kindlustajate konkurentsivõimet.

Nagu kinnitas hiljuti CEIOPS oma raportis finantskriisist saadud õppetundide kohta, vajame me praegu rohkem kui kunagi varem Solvency II kui esmast vastust käesolevale finantskriisile. Me vajame määrust, mis nõuaks, et ettevõtted oma riske nõuetekohaselt juhiksid, mis suurendaks läbipaistvust ja tagaks, et järelevalveasutused koostööd teeksid ja oma tegevust tõhusamalt koordineeriksid. Solvency II toob kindlustustegevusse režiimi, mis võib olla rahvusvahelisel tasandil samasuguste reformide eeskujuks.

Läbivaatamisklausli lisamine, milles nimetatakse konkreetselt grupitoetuse režiimi, võimaldab komisjonil selle küsimuse juurde tagasi pöörduda. Ma eeldan, et mitmes eri valdkonnas saavutatud edu, mis on seotud de Larosièrre'i raporti soovitustega, loob soodsama keskkonna reformidele piiriüleses koostöös siseriiklike ja välismaiste järelevalveametite vahel.

Asun nüüd Weberi raporti juurde. Tänu raportööri proua Weberi tõhusale tööle oli võimalik jõuda kokkuleppele aruandluse ja dokumenteerimise lihtsustatud nõuetes aktsiaseltside ühinemise ja jagunemise puhul, mis säilitab väga märkimisväärse osa komisjoni esialgse ettepaneku säästupotentsiaalid, mis ulatub 172 miljoni euronist aastas.

Halduskoorma vähendamise kontekstis tehtud mõttmised ja uuringud näitavad, et äriühinguõigus on üks kõige koormatumaid valdkondi ELi *acquis*'s. Mitmel põhjusel kannavad VKEd suuremat halduskoormat kui suuremad ettevõtted. Ekspertide 2007. aasta aruandes oletatakse, et väikestel ettevõtetel on suurtest ettevõtetest kümme korda rohkem kulusid, et täita õigusaktidega pealepandud teavitamise kohustusi. Kümme korda rohkem, ma kordan. Samal ajal on väikesed ettevõtted meie Euroopa majanduse selgroog ja praegu on neil majanduslikult väga raske aeg.

Praeguses keerulises ja raskes majandusolukorras ei saa me endale selliseid takistusi lubada. Peame selle asemel suurendama jõupingutusi, et meie ettevõtete koormat kergendada. Oma 12. detsembri 2007. aasta resolutsioonis tervitas Euroopa Parlament komisjoni otsusekindlust, et saavutada eesmärk vähendada 2012. aastaks 25% ettevõtete halduskoormat ELi ja riiklikul tasandil, ning rõhutas oma kavatsust uurida õigusloome ettepanekuid selles valguses. Täna, kõigest seitse kuud pärast seda, kui komisjon ettepaneku esitas, on mul väga hea meel selle kompromissi üle, vaatamata isegi sellele, et komisjon oli läinud oma esialgses ettepanekus veel kaugemale. Ootan rõõmuga, et parlament kinnitab selle kompromissi, mis hakkab ettevõtetele, eriti VKEdele, kiiresti märkimisväärselt kasu tooma. Ja me ei tohiks siin peatuda. Bürokratia lihtsustamine ja vähendamine jääb endiselt komisjoni tegevuskava keskmesse.

Gay Mitchell, majandus- ja rahanduskomisjoni raportöör. – Proua juhataja, ma ei taha oma jutuga viidata konkreetset mitte kellelegi. Ma arvan, et Solvency II, määrus ja krediidiireitingu agentuurid (CRA) on kõik väga vajalikud ja väga olulised, kuid meil on tarvis peale leekide kustutamise ka ehitada tuleterjedepoo. Minu arvates oleme liiga sügavalt üksikasjadesse laskunud, öeldes: „Oh, küll me selle depoo kunagi tulevikus valmis ehitame”.

Ma ei suuda uskuda, et kui president Sarkozy oleks veel Euroopa Ülemkogu eesistuja, et me siis ikkagi sellise teosammuga edasi liiguksime nagu praegu. Tšehhi eesistumine valmistas suure pettumuse ja eriti suur pettumus on Tšehhi Vabariigi president.

Tahaksin teile öelda, et kui eesistujariik Tšehhi või tema järeltulijad ei ole suutelised oma tööd tegema, siis näitab see, et meil on Lissaboni lepingut tõepoolest tarvis: meil on tõepoolest tarvis, et keegi Euroopa Liitu alalisemalt juhiks.

Inimesed otsivad lootust; nad otsivad mingit teavet olukorra parandamise kohta. Kas keegi siin täiskogus tõesti usub, et kui Jacques Delors oleks komisjoni president, siis liiguksime praegu edasi sellisel teosammul? On aeg tegutseda ja juhtida, kuid meil puudub see tegutsemine ja juhtimine, ning see on üks küsimus, mis täna hommikul siin tõstatada tuleb.

Euroopa Investeeringuspank võiks ära teha palju rohkem. Euroopa Liit ja selle institutsioonid koos selliste riikidega nagu Hiina võiksid ära teha palju rohkem. Praegu pole 1937. aasta. Siis ei olnud meil institutsioone ega suutlikkust tegelda selliste küsimustega nagu praegu. Nüüd on meil need institutsioonid olemas, nii seeskui väljaspool Euroopa Liitu – väike hulk institutsioone, mis võivad koostööd teha. Mida meil pole, on juhtimine. Tooge tagasi president Sarkozy või keegi tema sarnane ja juhtigem korralikult ka komisjoni, et anda inimestele lootust, ning hakkame siis rääkima selle olukorra parandamisest. Ma ei näe, et Euroopa Ülemkogu seda teeks, aga oleks juba aeg.

Sharon Bowles, õiguskomisjoni raportöör. – Proua juhataja, ma tervitan Solvency II kokkulepet, ning tunnen nagu teisedki kahetsust, et grupitoetus pagendati tuleviku läbivaatamisele, ning viimaks ilmnenud nõukogu suutmatuse üle uurida koos meiega mooduseid, kuidas seda toimima panna, võttes arvesse mõningaid põhjendatud muresid. Jälgin siin nii õiguskomisjonis kui ka majandus- ja rahanduskomisjonis, mis juhtub kapitali liikumisega grupistressi aegadel, nagu näiteks peaaegu maksejõuetuse tingimustes, ja kindlasti pole see nii ühene, nagu komisjoni eelnõud või kindlustusala esindajad kujutavad.

Siiski on olemas instrumendid, millega võiks eesmärgi saavutada, ja me soovitasime 2. taseme meetmeid, kuid nüüd oleme jäetud tulevikku ootama, et leida mooduseid maksimeerida kapitali turvaline, majanduslik grupikasutus. Ma loodan, et liikmesriigid vastavad väljakutsele, kui tuleb aeg otsida asja lõpuleviimiseks paremaid lahendusi.

Kuid läheme nüüd paketi mõnede punktide juurde: artikli 27 muudatustes on kindlaks määratud, et järelevalveasutustel peavad olema asjakohased teadmised ja võimed. Tegin esialgse muudatusettepaneku, osalt erapooletust käsitlevat raportit silmas pidades, kuid finantskriisi kontekstis oli sel laiem kõlapind ning ma saavutasin samasugused lisandused ka seoses kapitalinõuete ja krediitdireitingu ettepanekutega.

Peab olema täiesti selge, et riskipõhise lähenemisviisi valimine pole leebe võimalus. Õige arusaam näidistest ja nende aluseks olevatest eeldustest peaks olema märksa tõhusam järelevalve viis kui lahtritesse linnukesi teha. Stressitendid peaksid ulatuma mugavast eelduste tsoonist kaugemale ning vastavustegurid jääma aktiivse järelevalve alla.

Rühmajärelevalvest on saanud nüüd kaasav protsess, mitte rühma järelevalvajate tegevus, kus võitja kõik endale võtab, kuigi lõpp-punktis peab lõpuks olema kindlasti vastutustunne. CEIOPSi rolli on suurendatud ning väärrib rõhutamist, et see oli Solvency II üle toimunud arutelu, mis viis meid 3. tasandi komisjonide suurenenud rolliga seoses valitseva suuna mõtlemisele tükk maad lähemale. On väga tähtis, et selgitatakse ka seda, et ei tohiks olla vastuolu riikliku järelevaataja volituste ja tema rolli vahel CEIOPSi.

Kui need muudatusettepanekud hulk aega tagasi tehti, siis olid need mõnevõrra enneaegsed, kuid finantskriisi arenedes on need näidanud oma väärtust. Nagu raportöör ütles, on parlamendi meeskond Solvency II kontekstis head tööd teinud; ning seda on teinud ka eesistujariik Tšehhi Vabariik.

Karsten Friedrich Hoppenstedt, *fraktsiooni PPE-DE nimel.* – (DE) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, raportöör tõstis juba Solvency II saavutatud tulemuste juures esile nii kriitikat väärivaid kui ka positiivseid aspekte. Usun, et võime pidada seda märkimisväärseks edusammuks sennapole, et muuta Euroopa kindlustusala tulevikus tegutsemisvõimeliseks isegi kriisiaegadel. Ma usun ka, et oleme, nagu juba öeldud, selgeks teinud, kus on peidus kriitikaväärilised aspektid, ja nimelt grupijärelevalves. Muidugi tuleb grupijärelevalve ja -toetuse ühises valdkonnas ära teha rohkem tööd. Kriisilukorras, mil kapitalivood on teistsugused, kui võiks tavaliselt eeldada, on siiski loomulik, et selles valdkonnas on tarvis sammu pidada, kuid arvestada ka raskustes olevate riikidega.

Samuti oleme arutanud teist olulist küsimust, sest Euroopa Liidus on 500 miljonit tarbijat, kes kõik on ka kindlustatud isikud ja nn aktsiakursiriskiga. Tegevusalal, majandusel ja ka liikmesriikidel on kõigil selles küsimuses selge arvamus. Pidime selles osas nõustuma kompromissiga, mis võib läbivaatamisklausli süsteemi alusel peegelduda mõnel etapil ka analüüsis. Tähtis on aga see, et saame öelda, et Euroopa Liit on selles suhtes saatnud välja märguande, et Euroopa tegutseb ja on tegutsemisvõimeline. Arvan, et Ühendriigid, Hiina ja teised riigid, kes nende ettevaatust nõudvate küsimustega tegelevad ning nendes konkreetsetes tingimustes tuleviku tarbeks paremaid süsteeme välja töötavad, on selle märguande samuti ära tundnud. See on üks olulistest teadmistest.

Tahaksin minevikku silmas pidades väga selgelt üle korrata järgmist. Töösse on olnud kaasatud neli eesistujariiki, sealhulgas ka praegune. Läbirääkimiste kulg on suuresti kõikunud, loomulikult vastava liikmesriigi avaldatava surve mõjul, kuid me oleme siiski tulemuse saavutanud. See on üks teadmine.

Teine on see, et oleme teinud koostööd Euroopa kindlustustööstusega ning et üksikalade mõju-uuringud on selles suhtes väga olulised. Miks nii? Sellepärast, et väga keerukat süsteemi ja sisu silmas pidades on tarvis kaasata lahenduse leidmisse kindlustustööstus. Kui arvestame, et viimases mõju-uuringus osales üle 1400 ettevõtte – nii suure kui väikese ettevõtte, sest eesmärk pole turg puhtaks lüüa, vaid kaasata tarbijate huvides kõik osalejad – siis oli see suur edu. Oma Solvency II läbirääkimismeeskonnaga oleme keeldunud ühelgi konkreetsetel surveallikal end heidutada laskmast, vaid selle asemel tarbijate, kindlustustööstuse ning muidugi eelkõige meie parlamentaarsete kohustuste huvides selget kurssi hoidnud.

Gianni Pittella, *fraktsiooni PSE nimel.* – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, arvan, et kõigil on selge, et väljatöötamistsüklitel on möödas, see tsüklitel, mis viimastel aastatel tõi päevavalgele tasakaalustamatuse ja vasturääkivused globaliseerumise mõistmise teatavas viisis: ultraliberaalses globaliseerumises, mis nii paljudel juhtudel on ära kasutanud institutsioonide nõrkust ning võtnud poliitikuid tüütu takistusena, millest ennast vabastada.

Nüüd aga on just poliitikute ülesanne taastada kodanike usaldus selle raske majanduskriisi tingimustes, mida kogeme. Et seda teha, peavad poliitikud juhtimise üle võtma, näidates tulevikuväljavaateid ja takistusi, mida on vaja ületada. Peame kõrvaldama vastuolu maailmaturu kiire kasvu ja nende asutuste nõrkuse vahel, kes on suutelised tasakaalustama ja kontrollima finantsmajanduse ülemäärast võimu.

Selles mõttes kujutab reitinguagentuuride määrus endast tähtsat edusammu. Tegelesin selle toimikuga Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni variraportöörina täielikus koostöös raporti autori Jean-Paul Gauzèsiga, keda ma siiralt õnnitlen.

Parlamendi pühendumuse tulemusena rasketes läbirääkimistes nõukoguga on saavutatud määruse kõige olulisemad punktid. Ma viitan suurtele saavutustele, nagu agentuuride registreerimise nõue Euroopa territooriumil, prognoosimine ja tsiviilvastutus, kahekordne turvasüsteem kolmandatest riikidest pärit pangatähtede heakskiitmiseks, ning eelkõige võimalus, et see määrus võib jõustuda kiiresti ja mitte kahe aasta pärast, nagu riikide valitsused algul nõudsid.

Määrusel on siiski ka suur sümboolne tähendus. Tegelikult reguleerime me niisugust sektorit, mis nagu muudki – ma pean silmas näiteks spekulatiivseid фонде – on viimastel aastatel kasu saanud täielikust lüngast õigusaktides. Sedalaadi isereguleerumise tagajärg on kõigile selgelt näha ja see on hirmus. Nüüd on aeg julgus kokku võtta ja luua finantsturgude jaoks uus struktuur. Me peame endale teadvustama, et isegi rohkem kui muudes sektorites, volinik, ei piisa nimelt selles sektoris riikide valitsuste omaette tegutsemisest!

Sel põhjusel tunnen ma suurepärase tulemuse saavutamisest hoolimata kahetsustorget, sest üks võimalus sai käest lastud; liikmesriikide vastuseisu tõttu – mille eest nõukogu on tõsiselt vastutav – ei tahetud teksti võtta sätet ühtse Euroopa järelevalveorgani kohta reitingusektoris. Parlamendile tehti selle kohta ametlik järelepärimine, kuid poliitiliste ambitsioonide ja realismi puudumine ei ole lasknud sel siiani toetust leida. Praegusel hetkel demonstreerib parlament jätkuvalt oma suutlikkust tulevikku vaadata ning loodab, et ka liikmesriikide valitsused sedasama teevad.

Wolf Klinz, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (DE) Proua juhataja, krediidireitingu agentuuride puudused kriisile eelnenud perioodil on teinud mõõdapääsmatuks nende agentuuride reguleerimise. Käesoleva määruse eesmärgid krediidireitingu agentuuride registreerimisel on taas kord läbipaistvus, tagatult kõrge kvaliteet, suurem konkurentsivõime, huvide konfliktidest ülesaamine ning kõige selle tulemusena investeerijate parem kaitse. Kokkuleppe saavutamine polnud kerge. Algul olid komisjoni, parlamendi ja nõukogu seisukohad üksteisest väga kaugel, kuid üldkokkuvõttes on need eesmärgid nüüd suuremalt osalt saavutatud. Üks hea asi on see, et edaspidi hakkab olema ainult üks reitingukategooria. Reguleerivateks ja muudeks eesmärkideks mõeldud kategooriad 1 ja 2 vajuvad minevikku. Huvide konfliktist on üle saadud: krediidireitingu tegevuse kõrval mingeid muid nõuandvaid teenuseid ei toimu. Väljastpoolt Euroopa Liitu pärit krediidireitingu agentuurid saavad võimaluse Euroopa turule pääseda ning seal sertifitseerimist hõlmava samaväärsuse režiimi vahenditega tegutseda, mis on oluline väikestele agentuuridele, või kinnitamisrežiimi vahenditega, mida võivad kasutada suured agentuurid.

Euroopa väärtpaberituru reguleerijate komitee (CESR) hakkab mängima otsustavat osa krediidireitingu agentuuride registreerimisel ja järelevalvel. Kõige selle kõrval margiin ära ka mitmed vajakajäämised praeguses toimikus ja määruks. Ma kardan, et praktikas hakkavad kõik eeskirjad ja nõuded Euroopa turule mineku võimalusi takistama. Need nõuded on arvatavasti liiga piiravad ning võivad lõpuks Euroopa turu ära lõigata, juhtides meid sellega tagaukse kaudu proteksionismi, mis oleks ju väga halb. Ma loodan, et mu kartused osutuvad alusetuks.

Meie sisehalduse eeskirjad lähevad väga kaugele – tegelikult liiga kaugele. Need on peaaegu tapvad. Üheski teises ELi määruks ei ole võrreldavaid eeskirju. Oleksime teinud paremini, määratledes selged põhimõtted ning jättes vastutuse nende põhimõtete rakendamise ja edasiarendamise eest ettevõtetele endale.

Lõpetuseks, minu arvates pole meil oligopolide kaotamisega kuigivõrd edu olnud. Peame nüüd palju aastaid väga väikest konkurentsi kannatama.

Cristiana Muscardini, *fraktsiooni UEN nimel.* – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, majanduskriis pole veel kaugelki möödas, kuigi eurotsooni liikmelisus on Euroopale teatava stabiilsuse andnud. Rahvusvahelise Valuutafondi arvates on finantskriis läinud maksma 4000 miljardit USA dollarit, millest kaks kolmandikku võib panna pankade arvele.

Tuleb saavutada palju eesmärgi: taastada usaldus, toetada kasvu ja kaitsta töökohti. Seda on võimalik teha üksnes majanduspoliitika kaudu, mis suudab finantssüsteemi õigeks muuta, kuid Euroopal polegi veel majanduspoliitikat. Hoolimata Londoni G20 ettepanekutest krediidisüsteemile uut hoogu anda, on endiselt tugev puudus – nagu oleme aastaid rääkinud – selgetest eeskirjadest finantsturu, sellel tegutsevate ettevõtjate, pakutavate toodete ja derivatiivide haldamiseks.

Turud tuleks allutada reguleerimisele ja järelevalvele, kõige tähtsam on see finantssektoris, mis on kontrollimatuna teinud lahti tee enneolematule võlgnevuse eskaleerumisele. Mida teha selle tohutu võlga, mis on tekkinud tagatisteta laenude andmisest? Kas see tuleks korstnasse kirjutada? Kas see tuleks lülitada pankade paika pandud puhastusmehhanismi? Kas tulevikus peaks ülekanded OTC derivatiivides keelama ning nõudma, et pangad teeksid kord ja alaliseks lõpu oma derivatiivide lepingutele?

Meil on tarvis selgeid vastuseid, uusi krediidiilaine väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele ning hoiustajatele, et ära hoida kontrollimatuid ümberpaigutusi ning teha OMC eeskirjad ümber vastavalt tegelikule olukorrale. Kui me ei hakka rääkima maailmakaubanduse eeskirjadest, ei lahenda me midagi: see tähendab, süsteemi kriisi ees seistes peame me reformima süsteemi, taastades poliitika juhtiva rolli, millest on nii sageli puudus, keskendades tähelepanu taas tegelikule majandusele ning loobudes virtuaalsete finantside hõlpsast oopiumist!

Alain Lipietz, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (FR) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad, tahaksin kõigepealt öelda, et olen täiesti nõus sellega, mida härra Mitchell oma sõnavõtus ütles. Oleme ajakavast maas; tegutseme väga aeglaselt. Sellest hoolimata tahaksin talle rõhutada, et on väga oluline, et ei tehta Prantsusmaa presidendi puhul sama viga, mida prantslased teevad mõnikord härra Browni puhul. Tegutsemise kohta peetud kõned ei taga veel tegutsemise tõhusust.

Võttes arvesse kriisiolukorda, on selge, et meie jaoks ei alanud kriis finantssektorist. Selle juured on sotsiaalsed ja keskkonnakaitse valdkonnas. Seda öeldes pean ma silmas, et see seostub finantstsükliga, nii et kui tsükel edeneb hästi, siis me riskime, aga kui tsükel enam hästi ei edene, siis ütleme endale, et oleks targem asju pisut reguleerida.

Praegu me oleme olukorras, kus on tarvis reguleerimist – ja tugevat reguleerimist. On tarvis reguleerimist ühtse turu tasandil, see tähendab, et meil on vaja tsentraliseeritumat reguleerimist Euroopa tasandil. Sellest peaksimegi hääletamisel juhinduma. Me toetame täielikult Gauzès' raportit ja selle kaudu saavutatavat edu. Oleme nüüd juba aastaid oodanud Euroopa tasandil tsentraliseeritumat reguleerimist ja järelevalvet ning esimene etapp, mille saavutasime CESRiga, on meie arvates täiesti asjakohane.

Hoolimata siiski härra Skinneri pingutustest – ja selles punktis on meie kriitika täpselt samasugune nagu härra Mitchellil – on meil kahju, et valitsus pole asjast aru saanud. Me ei nõustu kompromissettepanekuga, mis välistab grupijärelevalve süsteemi. Arvan, et selline teguviis teeb asja ainult hullemaks.

Sellepärast me hääletame Skinneri raporti vastu, kuid mitte härra Skinneri tehtud töö, vaid valitsuse pakutud kompromissi vastu.

Sahra Wagenknecht, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (DE) Proua juhataja, daamid ja härrad, samamoodi nagu avalik julgeolek, õigusemõistmine või keskkonnakaitse, on ka finantsturgude stabiilsus avalikkuse vara ning peaks sellisena olema avalikkuse kontrolli all. Lõpuks oleme juba näinud, mis juhtus: kui jätta finantsturgude reguleerimine suurte pankade, kindlustuskompaniide, riskihajutamise fondide ja erasektori krediidiireitingu agentuuride hooleks, siis on alati oht näha, kuidas suurima võimaliku kasumi otsingul spekulieritakse suurte summadega ning lõppkokkuvõttes jäävad kaotuste kulud üldsuse kanda.

Kriis on liigagi selgelt näidanud vabatahtliku eneseregulatsiooni läbikukkumist, siiski pole komisjon kahetsenud oma pühendumust sellele. Selle asemel, et riskantsed finantstooted keelata ja finantssektoris selged reeglid kehtestada, lubab komisjon jätkuvalt eraettevõtjatel otsustada, milliseid riske võtta ja mismoodi neid hinnata. Meie arvates on see vastutustundetu.

Praeguseks on selgeks saanud, et kasumi saamise huvides alahindasid krediidiireitingu agentuurid süstemaatiliselt struktureeritud finantstoodete riske ning panid sellega tegelikult käima kauplemise katteta laenudega. Seetõttu oleks nüüd asjakohane tegevussuund teha täielikult lõpp eraviisiliste kasumile orienteeritud ettevõtjate riskihindamisele ning luua avalik Euroopa reitinguagentuur, mis annaks sõltumatu hinnangu mitmesuguste tagatiste kvaliteedile. Komisjon on seda lahendust juba isegi kaalunud.

Gauzès' raportis nõutakse õigusega, et suveräänsete laenude reitingut tuleb pidada avalikuks varaks ning seepärast peavad sellega tegelema avalikud ettevõtjad. Miks aga peaks see põhimõte piirduma ainult suveräänsete laenudega?

Ka kavandatava Solvency II direktiivi puhul toetavad komisjon ja raportöör läbikukkunud eneseregulatsiooni põhimõtet. Näiteks, kui kindlustusgrupid kaaluvad kapitali ja maksejõulisuse nõudeid, lubatakse neil abi otsides pöörduda riskihindamise sisemudelite poole. Aeg näitab, kas liikmesriikide järelevalveasutustel on nende mudelite mõistmiseks piisavalt suutlikkust. Mina isiklikult kahtlen selles.

Peale selle on nii miinimumkapitali kui ka maksejõulisuse nõue kaugelt liiga madalad ning neid tuleks oluliselt suurendada. Kuna see võiks mõnele pankadele või kindlustuskompaniidele probleeme tekitada, siis oleme selle poolt, et niisugune kapitali suurendamine võib võtta valitsuse osakute kuju koos sellega kaasneva mõjuga äriühingu poliitikale. Selline osaline riigistamine võiks olla esimene julge samm sennapooles, et finantssektor ühiseks hüvanguks ümber orienteerida.

Pikemas perspektiivis tuleks kogu finantssektor igal juhul avalikuks sektoriks muuta, sest üksnes riigistamine saab tagada, et see sektor täidaks oma ühiskondlikku kohustust, selle asemel, et üha suurema kasumi otsingutel ülemaailmsel finantsturgudel iseenast maha mängida. On ülim aeg teha järeldusi katastroofist, mida selline käitumine on põhjustanud.

Godfrey Bloom, fraktsiooni IND/DEM nimel. – Proua juhataja, ma olen finantsteenistuses veetnud 40 aastat, niisiis arvan, et tean ehk pisut sellest, mida siin räägin.

Lubage mul vaid lühidalt rääkida Ühendkuningriigi Finantsinspeksioonist (FSA), mis annab meile aimu sellest, kuidas vigu tehakse. Ühendkuningriigi Finantsinspeksioonil on poolest miljonist sõnast koosnevad eeskirjad. Keegi ei saa nendest aru, kõige vähem veel FSA. See, kuidas FSA oma eeskirju tõlgendab, on saladus; kohaldatud trahvidega turgutavad nad oma töötasusid ja pensione; apellatsioonikohut ei ole. Olen sel teemal kirjutanud volinik McCreevyle ning see toob meid nüüd tema enda inimõiguste akti artiklite 6 ja 7 juurde. Apellatsioonikohut ei ole. Kui nad midagi valesti teevad, siis ei ole üldse mingit õiguskaitset. Üldsusele on tekitatud mulje, et kui regulatsioonil on FSA pitsat, siis ei saagi sellega midagi valesti olla. Puudub *caveat emptor* i kontseptsioon.

Nüüd hakkab nähtavasti toimuma subsumeerimine mingit sorti ELi järelevalveorgani poolt, mis kahtlemata koostatakse ülbetest bürokraatidest, Skandinaavia koduperenaistest, Bulgaaria maffiast ja Rumeenia karkameestest. Ausalt öeldes arvan ma, et hakkate omavahel tõesti hästi läbi saama.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Proua juhataja, härra Gauzès' raportis reitinguagentuuride kohta, proua Weberi raportis aruandlus- ja dokumenteerimisnõuete kohta ühinemise ja jagunemise korral ning härra Skinneri raportis kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta on sätteid, mis on kahtlemata kasulikud, kuid neid ei saaks nimetada finantskriisiga võitlemise meetmeteks. Kriis, mida me kogeme, on selgesti hoopis teisest mõõtkavast ning seda ei saa lahendada üksnes nende tehniliste ja ühekordsete meetmetega.

Milliseid meetmeid on tarvis, et lahendada see kohutavat kriis, mida kogeme? Esiteks tuleb teha lõpp dogmadele, millele on praeguseni rajanud oma tegevuse nimelt need, kes usuvad rahvusvahelisse tööjaotusse ning isikute, kaupade ja kapitali vabasse liikumisse.

Tuleb teha lõpp sellisele kaupade vabale liikumisele, mis on Euroopa töötajad vastandanud niisuguste riikide töötajatega, mis, nagu kommunistlik Hiina, on varjupaigaks kapitalismi kõige küünilisemale vormile, kus töötajatel pole streikimise õigust, ühinemisvabadust, asjakohaseid vanaduspensione või sotsiaalkaitset ning nad saavad naeruväärselt madalat palka. Hiina pole siiski ainus sellises olukorras riik.

Tuleb lõpp teha isikute vabale liikumisele, mis on viinud meid, mis on viinud teid selleni, et aktsepteerite ja isegi soovitate tulevaste põlvete korvamise ainsa vahendina massilist immigratsioonipoliitikat, mille katastroofilisi tagajärgi me võime täna selgesti näha.

Ja viimaks tuleb lõpp teha kapitali vabale liikumisele, mis oli kriisi vallandajaks, kuna see võimaldas USA sisemise kinnisvaraturu kriisil, mis oli täiesti paikne kriis ja oleks pidanud USA turu piiresse jäämagi, järk-järgult mürgitada kogu meie majanduse ning laostada meie hoiustajad, meie töötajad ja meie tööandjad.

Sellest järeldub, et väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted tuleb vabastada maksusekkumise ja bürokraatia ahelatest; on tarvis lihtsaid eeskirju, nii et rahalised väärtused vastaksid ka tegelikult olemasolevatele tööstuse või teenusepakkumise varadele; ning tuleb käivitada investeerimispoliitika, kuid see peab olema toimiv poliitika. Need on kõigest mõned olulise tähtsusega meetmed ja me tahaksime näha, et liikmesriikide valitsused võtaksid need lõpuks oma riiklikesse poliitikatesse, mis on näidanud nende kõrgemat reaktioonivõimet.

John Purvis (PPE-DE). – Proua juhataja, mul on hea meel, et Solvency II on viimaks otsustamise punkti jõudnud. Härra Skinner ja tema variraportöörid on selle saavutamiseks eeskujulikku paindlikkust ja kannatlikkust demonstreerinud. Nagu teistelgi, on ka minul kahju, et grupitoetus välja jäeti, kuid praeguses palavikulises olukorras pole see, ausalt öeldes, üllatav. Meil on tarvis kõvasti tööd teha, et saavutada grupisüsteem, mis tõesti töötaks kindlustuse Euroopa ühisturul ja selle turu jaoks ning mis oleks tõhus ka kolmandate riikide puhul – me ei saa endale rohkem AIG fiaskosid lubada.

Tahaksin kiita ka raportööri härra Gauzèsd ja nõukogu, et nad krediidireitingu agentuuride tegevuse reguleerimisega seoses mõistlikule lahendusele jõudsid. On selge, et need agentuurid on teinud tõsisid vigu ning suurem reguleerimine oli mingis vormis vajalik. Aga kes poleks siis vigu teinud, reguleerijad ise mitte vähem, ning kas võime kindlad olla, et nüüd nad enam edaspidi vigu ei tee?

Ma tundsin muret, et krediidireitingu agentuuride marutõbiselt vaenulik patuoinaks tembeldamine võib lõppeda ülemääraselt sekkuva ja vastupidist mõju avaldava määrusega rõhuvalt eurotsentrilises, proteksionistlikus ja eksterritoriaalses dimensioonis. Mul on hea meel näha, et kompromiss on neid tendentse teatava määranii ähmastanud, kuigi mitte sellisel määral, nagu oleksin näha tahtnud.

Krediidireitingud on arvamused, need on kasulikud arvamused ja ekspertarvamused, kuid need on üksnes arvamused, nii et täielik vastutus oma investeerimisotsuste eest oleneb ikkagi investeerijatest. Pole kahtlust, et need õppetunnid on nüüd saadud, ning nende eest on kõva hinda makstud.

Mul on hea meel, et kehtivusala on piiratud reitingutega, mida kasutati reguleerival eesmärgil. Mul on hea meel näha, et oleme kolmandate riikide reitingutega tegeledes liikunud võrdväärset ja toetusel võrdväärsetele või toetusele. Aga palun, kas volinik võiks kinnitada, et see tähendab, et investeerijad võivad endiselt vabalt investeerida aktsiatesse ja võlakirjadesse kolmandates riikides, mille reitinguid pole antud Euroopas või millel ei ole võrdväärset staatust?

Peame ettekatvamatute tagajärgede suhtes valvel olema. Ilma eelneva mõjuhindamiseta ilmnevad need kindlasti ning seetõttu on läbivaatamise nõue artiklis 34 oluliselt tähtis.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Proua juhataja, mis puutub Solvency II, siis see reform käivitati ammu enne kriisi algust ning kriis on sellele uut valgust heitnud. Seaduseandjatena oleme kõhelnud: kas kokkuleppele tuleb jõuda esimesel lugemisel?

Lõpuks on läbirääkijate sihikindlus võimaldanud meil jõuda kompromissile, millel minu arvates on vähemalt kaks voorust: esiteks sunnib see kindlustussektorit oma riske paremini hindama, see on protsess, millega siiani kaasnevad suhteliselt vanad mehhanismid, mis kahtlemata ei sobi enam kokku tegelikkusega, millesse kindlustussektor on jõudnud; ja teiseks rõhutab see vajadust järelevalvemehhanismide järele, millega kindlustuskompaniid on kohanduma hakanud, seda nii tarbijatele suunatud toodete ja pakumiste arvukuse, kui ka nende riigiülese laadi mõttes.

Seaduseandjatena oleme väga innukad arvesse võtma selle turu tegelikkust, see tähendab niisuguse turu, kus teatavates riikides eksisteerivad selle sektori märkimisväärset osa hõlmavad elukindlustusmehhanismid ja kus peame praegust kriisi silmas pidades arvestama eeltsüklilisuse mõjuga, kui seda kindlustussektorile kohaldatakse.

Me peame ka tagama, et selle õigusakti vastuvõtmine ei rikuks kindlustusturu struktuuri, ning eelkõige, et see võimaldaks vastastikutel ühendustel selles õigusaktis oma koha leida. On siiski üpris selge, et see on kõigest üks staadium, ning ma tahaksin selle sektoriga seoses nimetada kuut punkti, mille osas peame tulevikus oma tööd viivitamata jätkama.

Esimene on ilmselt seotud de Larosièrre'i raporti järeldustega ning vajadusega tagada, et järelevaatajate eri kolleegiumides valitseksid võrdvärsus ja harmoonilised tingimused, ning vajadusega sel otstarbel tugevdada kindlustuskompaniide kontrollimise eest vastutavat Euroopa asutust.

Teine punkt, mida paljud mu kaasparlamendiliikmetest on juba maininud, on rakendada see kurikuulus grupitoetuse mehhanism ning selles osas ei jaga ma härra Lipietzi seisukohta. Muidugi oleksime eelistanud omada grupitoetuse mehhanismi, kuid mis on arusaamatu tõsiasi, et riikidel, kelle kindlustussektorist 80% või 100% kuulub välismaistele kompaniidele, on täna seda mehhanismi ilma tugeva õigusliku aluseta raske aktsepteerida? Peame selles valdkonnas edusamme tegema.

Kolmas samm tuleviku korrastamiseks on kooskõlastada see, mida meie siin teeme, sellega, mis toimub pensionifondidega. Kuidas saame me tekitada või parandada kindlustusala solventsust, küsimata endalt sama küsimust seoses pensionifondidega? See on absoluutselt tohutu probleem.

Neljas tuleviku ülesanne on seotud hoiuste sellise garantiimehhanismi sisseseadmisega, loomise ja kehtestamisega, nagu meil praegu on panganduses ja nagu meil ikka veel ei ole kindlustussektoris.

Viies punkt on seotud kindlustustoodete turustamisega ning selle tagamisega, et viis, mismoodi kindlustuse vahendajad tooteid kindlustusvõtjatele pakuvad, võimaldab teenida nende huve ja täita kaitsenõudeid.

Ja lõpuks, viimane punkt selles sektoris on seotud ülevõtmisega, mille kavatseme pangandussektori jaoks paika panna, nimelt säilitamismehhanismid seoses väärtpaberitele üleminekuga.

Loodan, et selle põhjal oleme tulevikus suutelised kriisi õppetundidest õppust võtma, tagamaks Euroopa kodanikele kindlustussektor, mis esindab neile tegelikku tagatist...

(Juhataja katkestab sõnavõtja)

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Proua juhataja, meie raportööri pole tarvis süüdistada, vaid ma usun, et komisjoni ettepanekud tulid üsna hilja ega sobi kokku sellega, mis on toimunud. Edasiste kriiside ärahoidmiseks peame nähtavasti olema palju ambitsioonikamad ja palju ennetavamad.

Eelkõige peame olema palju ambitsioonikamad ja palju ennetavamad reguleerimise valdkonnas. Me peame ühtlustama oma õigusakte ning kõige tugevam märguanne oleks kahtlemata luua enda jaoks Euroopa reguleerija. See on lõppkokkuvõttes seisukoha võtmise moodus.

Reitinguagentuuridest rääkides on meil tarvis luua Euroopa agentuurid, kelle sõltumatus oleks garanteeritud, ja lõpetada see skandaalne suhtumine, et näeme agentuurides reitinguettevõtteid, mis neile maksavad.

Riskihajutamise fondidest rääkides on meil tarvis neid reguleerida ja välja töötada maksustamise vorm, mida kohaldada kõigile lühiajalistele finantstehingutele.

Ja lõpuks tuleks seoses maksuparadiisidega võtta mõned väga lihtsad meetmed. Peame põlu alla panema kõik pangad, kes maksuparadiisidega tehinguid teevad või keelduvad Euroopas tegutsemisele kaasa aitamast.

See on praegu kõik. Usun siiski, et peame kaugemale minema ja tahaksin selles osas soovitada kaht tegutsemisviisi. Minu arvates peame esiteks mõtlema eurosooni laiendamisele ja uute liikmete lisamisele. See poliitiline žest võiks arvatavasti olla sama tugev, kui omal ajal oli Saksamaa taasühendamine, ning see võiks demonstreerida Euroopas eksisteerivat solidaarsust ja suurendada meie liidu mõju.

Ning teiseks, me peame liikuma majandusliku, eelarvelise ja rahalise integratsiooni ning maksude ühtlustamise poole, mis on ainus viis Euroopa fiskaalse dumpinguga võitlemiseks.

Kõik see on vajalik, kuid meie kaaskodanikud ootavad kõige rohkem – ja ma loodan, et komisjon praegu kuulab – et võtaksime meetmeid kriisi vastu võitlemiseks. Meie kaaskodanikud ootavad ikka veel tõelist plaani Euroopa taastumiseks ning näiteks mõnda märkimisväärset laenu. Nad ootavad ikka veel, et Euroopa pakuks asjakohast toetust meie VKEdele, kavandaks tõepoolest tuleviku investeringuid ning eelkõige toetaks Euroopas kõiki neid, kellele kriis halvasti mõjus. Ma pean silmas töötuid, osalise tööajaga töötajaid ning neid leibkondi, mis praegusel hetkel on suurtes raskustes.

Minu arvates on need kõige pakilisemad probleemid, mille põhjal tulevikus Euroopa juhtide üle otsustama hakatakse.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Proua juhataja, Solvency II ning kindlustustegevuse juhtimis- ja järelevalvesüsteemi viimastel aastatel ettevalmistatud muudatuse tarvituselevõtmine on väga suure tähtsusega sündmused, seda eriti praeguse finantskriisi ajal. Olen aastaid olnud kaasatud pensioniskeemidesse ning tean, kui tähtis on pensionifondide järelevalve seoses töötajate liikuvusega ja vajadusega piiriülese järelevalve järele.

Inimesi liikuvusele julgustades peame tagama, et need, kes vahetavad riiki, kus nad töötavad, ning pensionisüsteemi, võivad olla kindlad, et nende sotsiaalkindlustusmakseid koheldakse õigel viisil ja kantakse õigetele arvelduskontodele, ning et nende tulevase pensioni turvalisus kasvab investeerimispõhimõtete ja pensionifondide järelevalve valdkonnas leitud ühenduse lahenduste tulemusel.

Ma õnnitlen Euroopa Kindlustus- ja Pensionijärelevalvete Komiteed ja selle nõuandekogu, mille tööst mul oli au kuni 2007. aasta septembrini osa võtta, ja ma õnnitlen raportööri härra Skinnerit.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). – Proua juhataja, Rahvusvahelise Valuutafondi (IMF) ülemaailmses finantsstabiilsuse raportis oletatakse, et finantskriis läheb maksma 4000 miljardit USA dollarit. Oletatav summa võib veelgi tõusta. Nagu me kõik teame olid selle kriisi põhjuseks teatavat sorti kasiinokapitalism ning finantsteenuste sektori reguleerimise puudumine – või siis väga vähene reguleerimine, nagu seda vahel viisakalt nimetatakse.

Kõigi nende töötajate ja perekondade majanduslik kokkuvarisemine terves Euroopas on olnud katastroof. Olin nii rabatud arutelust ja raportitest, mis olid koostatud ülimalt viisakal moel, millega me seda skandaali käsitleme. Praegu olen ma rabatud sellest, et liberaalide ja kristlike demokraatide fraktsioonid tunnevad muret ülereguleerimise pärast või et tagaukse kaudu võidakse sisse tuua proteksionism.

Tõsiasi on see, et ELi reageerimine finantskriisile on olnud loid ja minimaalne. Tõsiasi on see, et me vajame proteksionismi, ning need, keda tuleb kaitsta, on töötajad ja tegelik majandus. Meil on tarvis veel korraldada arutelu töökohtade teemal – kuid just sellel on kodanike jaoks tähtsust – ja meie institutsioon on endiselt klammerdunud läbikukkunud süsteemi külge. Tunnistagem siis seda ning olgem põhjalikud ja vaprad.

ISTUNGI JUHATAJA: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

asepresident

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Proua juhataja, ülemaailmne finantskriis raputab maailmamajandust ning nüüd tuleb kiiresti palju ettepanekuid, kuidas teha nii, et see uuesti ei korduks. Rohkem reguleerimist ja rohkem järelevalvet – need on praegu populaarsed teemad. Muidugi tuleb kõigepealt endalt küsida, mis läks valesti. Lubage mul need põhjused 50 sekundiga kokku võtta.

Meil on omaniketa kapitalism. Finantsettevõtteid juhivad ametnikud, kes saavad kavandada süsteeme, mis annavad neile hiigelsuuri boonuseid ja pensione, juhul kui kasum tõuseb. Kasumit saab lühikese ajaga suurendada, juhtides ettevõtete riskitaseme tõstmist madalama väärtusega lihtaktsiate vahenditega. Kui aga riskid tegelikkuseks muutuvad, on juhtkond saanud oma raha ja kaotused jäävad teiste kanda.

Nende jaoks, kes seda poliitikat muuta võiksid, puudub siin motivatsioon. Inimesed, kes raha panka hoiule panevad, teavad, et on olemas hoiuste garantiid. Kõik teavad, et enamik pankasid on selleks liiga suured, et lubada neil pankrotti minna. Maksumaksjad päästavad need ära. Reitinguagentuurid teavad, et nad ei saa tööd, kui oma klientide maksejõulisuse kahtluse alla seavad. Keskpankade ja rahandusministeeriumide järgitav poliitika tugineb põhimõttele, et mullid ei tohi lõhkeda. Seetõttu kasvavad need ebamõistlikult suureks.

Aga kas me arutame nende probleemide lahendamist? Ei, seda me küll ei tee!

Othmar Karas (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, daamid ja härrad, kõige raskema Teise maailmasõja järgse majandus- ja finantskriisi mõju on ülemaailmne. Ebakindlus, kannatamatus, abituse ja usalduse kaotamine on nii käegakatsutavad nagu on lüngad finantsturgude reguleerimises. Meid kannustab vajadus leida ühtne Euroopa lahendus ja võtta ülemaailmne juhtimine oma kätte. Mõistmine, et on tarvis n-ö rohkem Euroopat, muudab võimalikuks asjad, mida komisjoni ja nõukogu liikmed kõigest mõne kuu eest tagasi lükkasid ja vältisid, kui parlament need jutuks võttis.

Meie sotsiaalse turumajanduse mudel – nii palju turgu kui võimalik, nii palju reguleerimist kui vajalik – ei paku raamistikku ainult Euroopale, vaid ka ülemaailmsele reguleerimisele. Euroopa Liidu tegevus on olnud edukas, kuid me oleme ikka alles kaugel lõpule jõudmisest ning oma eesmärgi saavutamisest. Veel üks etapp on lõpule viidud ning ülejäänud peatükkidega tuleb tegelda või need samuti viivitamata lõpule viia. Ainus lahendus, mis tekitab usaldust, on julgus Euroopa tasandil jõulisi reguleerivaid meetmeid võtta.

Samuti langetame täna – kuigi liiga hilja – otsuse reguleeriva meetme kohta krediidiireitingu agentuuride jaoks. Meil on tarvis registreerimist, meil on tarvis ametlikku kontrolli, meil on tarvis tegelda ühtesobimatusel. Me võtame vastu Solvency II direktiivi – oleksime pidanud seda tegema juba enne kriisi finantsturgudel. Pangandusdirektiiv tuleb vastu võtta mais. Peame tsükliennetuslikud mõjud olemasolevast reguleerimissüsteemist kord ja igaveseks kõrvaldama. Reguleerida ei tule ainult riskihajutamist, vaid ka aktsiakapitali erainvesteeringuid. Kõigil boonuskomponentidega tippjuhtide palkadel peaksid olema ka kahjumikomponendid.

Euroopas räägitakse vastutuse küsimustest vähem kui Ühendriikides ning Euroopa järelevalvesüsteem ei ole veel valmis. Peaksime selle organiseerima kooskõlas Euroopa keskpankade süsteemiga ning kiirustama, et langetada suve jooksul nii palju otsuseid kui võimalik. Kutsun teid üles seda tegema!

Robert Goebbels (PSE). – Proua juhataja, daamid ja härrad, parlament on valmis vastu võtma rahvusvaheliste finantside haldamise eeskirju. Nendest ei piisa, kuna Euroopas ega Ühendriikides ei ole ilmselt poliitilist tahet, et likvideerida ülemäärast puhast spekulatsioonist, nagu näiteks aktsiate lühikese positsiooni müük, mille puhul müüakse kaupa, mida isegi ei omata.

Rahvusvaheline finantskriis ei alanud saartelt. See algas Ühendriikides ning levis suurlinna kaudu teistesse suurtesse finantskeskustesse. Kõik need keskused arvati olevat nõuetekohaselt reguleeritud. Sellest hoolimata leidis G20 ideaalseid süüdlasi: maksuparadiise, kas siis tõelisi või mitte.

Juba 2000. aastal soovitasin parlamendile oma raportis, mis käsitles rahvusvahelist struktuuri, kõrvaldada kõik mustad augud rahvusvahelisest finantssüsteemist, alustades riskihajutamistfondidest ja muudest läbinisti spekulatiivsetest fondidest.

G20 kavatseb reguleerida üksnes selliseid spekulatiivseid fonde, mis kujutavad endast süsteemset riski. Süsteemne risk saab ilmsiks tagantjärele, siis kui kriis juba vallandunud on. Tegelikult on G20 juhtivad jõud säästnud oma *offshore*-keskusi, Kanalisaari, Neitsisaari, Hongkongi ja Makaod, rääkimata sellistest *onshore*-keskustest nagu Delaware.

Nagu ütles Jacques Attali, on spekulatsioonide monopol tulevikus Londoni ja New Yorgi käes. Sõnum on selge: rahvusvahelisi finantse hakatakse reguleerima ainult tähtsamate riikide huvides. Kõik sead on võrdsed, aga mõned sead on teistest võrdsemad.

Andrea Losco (ALDE). – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, on õige kritiseerida ja viivituste peale näpuga näidata, aga samamoodi on õige ja hea võimalus ka öelda, et täna teeme me sammu edasi ning et seistes silmitsi selle kohutava kriisiga, mis on maailmamajandused kõikuma löönud, võtavad Euroopa institutsioonid õigusloome erimeetmeid sellistes võtmesektorites nagu reitinguagentuurid ja kindlustus.

Ma usun vähemalt selle põhjal, mida olen lähemalt jälginud, et direktiiv kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta on ülimalt tähendusrikas. See nõukoguga ekstreemselt saavutatud kokkulepe on põhimõtteliselt andnud neile sektoritele uued, tõhusamad eeskirjad, mis võtavad arvesse liikumisi reaalsel turul, väljaspool sätestatud vorme.

Majandusliku hindamise ja kapitalinõuete põhimõtted, vastavalt ettevõtete tegelikult võetud riskidele, samuti riskihindamise stiimulitele, ühtlustamisele, raporti järelevalvele, avalikule teabele ja läbipaistvusele, on kõik väga olulised aspektid kindlustussektori konkurentsivõimelisemaks muutmisel ja kindlustatute kaitse tugevdamisel.

Lõplik kompromiss võimaldas leida mõistlikke lahendusi uute eeskirjade ja investeringute käsitlemise eeskirjade võimalike tsükliennetuslike mõjude põhjustatud probleemidele. Muidugi oleksime võinud rohkem ära teha, kuid ma usun, et jõudsime punkti, millest lähtudes saame astuda järgmisi samme.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Proua juhataja, praegune majanduskriis on taas tõmmanud tähelepanu meie kindlale seisukohale, et on tarvis reguleerimist, mitte selle puudumist rahvusvaheliste ja muude ettevõtete ühinemisel ning nende asutamisel, on tarvis muuta monopolidevastaseid õigusakte ning on tarvis sekkumist monopolide ja kartellide takistamiseks, mis muuhulgas manipuleerivad turuga, määravad hindu ja jätavad inimesi töötuks ning on loodud üksnes kasumi saamise eesmärgil.

Kodanikud võivad näha sotsiaalsete tahkudeta kasvu tulemusi, mis selle asemel, et luua alalisi töökohti, on suunatud rikkuse ja võimu jätkuva koondamisele vähestesse kättesse. Finantsturgude liberaliseerimine, mis on parempoolsete ja teiste standardpoliitika, on löönud sügava majandusliku haava, mis rahvast otseselt kahjustab.

Kuna reguleerimise puudumise poliitilised kaitsjad ja valitsuspoolse juhtimise vastased hooplesid aasta tagasi hea majandusseisuga, siis lubage mul teile meelde tuletada, et see oli nimelt seesama poliitika, mille tagajärjel tekkisid vaesuse ja ebavõrdsuse lained, majanduse negatiivne kasv ja hangeldamine toiduainetega kauplevates ettevõtetes, mis 2008. aastal said igaüks 40 miljardi ringis kasumit.

Igatahes saadavad kodanikud sõnumi neile, kes tekitasid selle kriisi ning koos sellega ka ebavõrdsuse.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Nüüd, mil Euroopa ja Ühendriikide keskpangad on ennustanud majandusliku taastumise esimesi tundemärke, on oluline suuniste rakendamisel mitte kõhelda, et ära hoida stsenaariumi kordumine.

Reitinguagentuurid on mänginud krediidikriisis märkimisväärset rolli, kuna investeerijad muidugi järgisid pimesi nende agentuuride soovitusi, pidamata nõu kolmandate osapooltega. Selleks on mitmeid põhjuseid, miks reitinguid muutuva turuga nõuetekohaselt ei kohandatud – kõiki neist põhjustest uute eeskirjade kehtestamisega ära hoida ei saa. Ettevõtete nõuete kehtestamine Euroopa Liidu piires reitingute tegemiseks on hea algus, kuid turu ülemaailmse iseloomu tõttu pole see midagi rohkemat kui algus.

Euroopa Komisjon peab suunised väga kiiresti kolmandate riikidega ühtlustama ning sel põhjusel oleks soovitatav selles valdkonnas vastu võtta Euroopa Liidu keskne lähenemisviis. On selge, et on rohkemat vaja, et finantsturud usalduse tagasi võidaksid. Seepärast peaksime algust tegema uue finantsmoraaliga.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, täna näeme finantsturu paketi ilmumast esimest õigusloome ettepanekut. Solvency II oli juba ammu valmis – tahan oma sõnavõttu alustada, jättes selle kõrvale. Selle arutelu läks väga hästi, tulemused on kasulikud ja me anname sellele oma toetuse.

Krediidireitingu agentuuride puhul on üles kerkinud probleem, mida tegelikult saab kirjeldada ainult turu ja poliitika läbikukkumisena. Parlament on juba aastaid kutsunud komisjoni üles esitama ettepanekuid finantsturgude kriisi põhjuste eri aspektide kohta. Selle kriisi saabumist võis ette näha juba tükk aega. See, mida härra Gauzès praegu aruteluks on esitanud, on kasulik. See kehtestab sõltumatud kriteeriumid ja uued järelevalvestruktuurid ning sellel on muidugi potentsiaali lahendada nõuande ja hindamise huvide konflikt ning suurendada läbipaistvust. See on üks tubli eelnõu.

Sellest siiski ei piisa. Mäletan parlamendis arutelu Briti peaministri Tony Blairiga, kes käitus nii, nagu ootaks lahendus teda G20 tippkohtumisel Londonis. Tõsiasi on see, et viimase kümne aasta jooksul on olnud keeldumisi isegi Euroopa Liidus – eelkõige Ühendkuningriigi, aga ka Euroopa Komisjoni keeldumist – reguleerida teatavaid asju viisil, mis peaks olema silmnähtav. Need polnud uued ilmingud, vaid mull oli kahtlemata juba väga suureks kasvanud. Praegu on meie ülesanne töötada edasi raamatupidamiseskirjadega – nagu volinik mainis seoses täitevhindamise ja boonusskeemidega. On vastuvõetamatu, et selles valdkonnas puudub reguleerimine. Lisaks peame mai lõpuks lahendama kapitali küsimuse – näiteks väärtipaberitele ülemineku – ning samuti leidma kiiresti lahenduse seoses Euroopa järelevalvestruktuuridega ja de Larosière'i raportiga tervikuna.

Me ei saa kõigis neis küsimustes Ühendriikide järel oodata. Jätkakem samamoodi, nagu tegime kliimameetmete ja taastuvenergia paketi puhul: las Euroopa asub juhtima ja esitab maailmale järgimiseks kasuliku mudeli. Siis oleme kriisist ülesaamiseks oma panuse andnud.

Ieke van den Burg (PSE). – (NL) Kui lubate mul teha esialgse kommentaari, siis tahaksin öelda, et olen hämmastusega kuulnud igasuguseid kõnesid, mida parlamendiliikmed on siin juhtimise ja kapitalismiga tegelemise kohta pidanud. Need kõik on parlamendiliikmed, keda me kunagi ei näinud, kui tegime tegelikku ettevalmistustööd, et pöörata kapital õigesse suunda.

Olin proua Weberi raporti koostamisel variraportöör ja tema oli isik, kes tegi ettevalmistustöö selle toimikuga, mis seoses Euroopa eeskirjade ja regulatsioonidega käsitleb ettevõtete koorma kergendamist, lihtsustamist ja kaasajastamist. See toimik moodustas osa üliluslike õigusaktide suurest paketist, ning ma tahaksin rõhutada, et need üliluslikud õigusaktid ei ole lihtsalt reguleerimise puudumise või koorma kergendamise küsimus, vaid ka asjakohasem, paindlikum ja dünaamilisem reageering koos selge võimu kasutamise, mitte kõigest asjakohase järelevalvega.

Tahaksin sellega seoses öelda kahte asja, mis tegelikult on seotud ka kahe teise täna siin arutatava toimikuga. Kõigepealt: ei ole mõtet proovida lahendada eilseid probleeme. Peaksime selle asemel ette aimama, mis võib toimuda tulevikus, ning käivitama protsessi, mis võimaldab meil dünaamilistele arengutele ja uuendustele asjakohaselt reageerida. Just nimelt sellepärast oleme võtnud sellise protsessi Lamfalussy menetlusse, mille me hiljuti välja töötasime.

Teiseks peaksime arvesse võtma kontrollitavat taset. Turul tegutsejad on ületanud piirid ja muutunud rahvusvahelisteks. Sellises olukorras pole meil mõtet ennast petta arvamusel, et väikesed riiklikud järelevalveasutused suudavad neid tegutsejaid kontrollida. Nende peamiste tegutsejatega, kes turul suuresti domineerivad, tuleb tööpoolest tegelda Euroopa ja ülemaailmsel tasemel. Minu arvates tähendab see, et võim tuleks paika panna niisugusel tasemel, et oleks võimalik otsene järelevalve.

Kui nii juhtub, siis lubatakse seda reitinguagentuuridel teha. Algul kavatses parlament anda registreerimise Euroopa väärtipaberiturule reguleerijate (CESR) hoolde, kuid kahjuks ei saanud sellest asja vägikaikaveo tõttu, mis suurriikide ja suurte finantskeskuste vahel paratamatult algas, et nende peakontorite tähelepanu kõita ja pääseda seal esimest viiulit mängima, püüdes suuri reitinguagentuure oma tiiva alla saada. Minu arvates on see kahetsusväärne. Oleksin eelistanud näha seda tehtavat Euroopa tasandil.

Sama stsenaarium läks käima ka Solvency II puhul. Kindlasti tegutsemisest jäi puudu ka siis, kui anti võim püüda teha siduvaid otsustusi Euroopa tasandil sel juhul, kui järelevalveasutustega kokkuleppele ei jõuta. See tähendab ka, et sellised külalisjärelevalvajad keelduvad võimu üle andmast järelevalveasutustele, kes

mängivad esimest viiulit. Kuigi see on kahetsusväärne, tehti meile kui parlamendile ettekirjutus, ja seda mitte ainult põhjenduses 25, selgelt osutada, et peaksime seda aspekti Larosière'i ettepanekute põhjal järgmisel aastal parandama ja tugevdama.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Proua juhataja, volinik, finants- ja majanduskriis on näidanud, et peame suutma Euroopas ühiselt tegutseda. Peaksime rõõmustama, et Euroopas oli, ja on ka praegu, 16 eri rahavääringu asemel olemas euro. See on leevendanud raskeid aegu. Alles siis, kui eurosooni riigid eelmisel sügisel Pariisis kohtusid, hakkas kriis stabiliseeruma, ja taastumine võis alata. Pärast seda järgnesid ülemaailmsed jõupingutused koos G20 tippkohtumisega, mis oli alguseks millegi uuele, maailmale, milles suuremad rahvad võrdsetel alustel kohtusid.

Peame nüüd tagama, et oleksime paremini ette valmistatud, kui kriis meid järgmine kord uuesti tabab. Täna arutatavad direktiivid on väga olulised ning minu arvates ka tasakaalus. Meil on tarvis turu suuremat avatust ja läbipaistvust, suuremaid võimalusi piiriüleseks tegutsemiseks ning parandatud järelevalvet. Peame proteksionismiga võitlema ning minu arvates ka toetama vabakaubandust. Samuti peame piirama riskide võtmist ja tegema lõpu liialdustele. Ka vabaturg vajab piiranguid ja eeskirju. Liberaalina võin ma sellega muidugi nõustuda. Peame siiski hoolt kandma, aga mitte üle reguleerima, milleks praegu on oht täiesti olemas. Ärgem unustagem, et turumajandus loob heaolu!

Bernard Wojciechowski (IND/DEM). – (PL) Proua juhataja, volinik, kuu algul öeldi meile, et kõik finantskriisi vastased parandusmeetmed on võetud. Rahvusvahelise Valuutafondi eelarve suureneb 500 miljardit USA dollarit, mis tähendab, et see kolmekordistub. Maailmapank saab juurde 100 miljardit dollarit ning rahvusvahelise kaubanduse subsideerimiseks on kõrvale pandud 250 miljardit. Arvatavasti tuleb finantsturge rangemalt valvata ning kontrollida maksuparadiise ja pankurite palkasid. President Obama ütles, et hiljutisest G20 tippkohtumisest saab maailmamajanduse taastamise püüdluste pöördepunkt.

Üldkokkuvõttes pole vist tarvis enam muretseda, kuigi siin on ehk üks erand. Miks viivitasid maailma liidrid nii kaua oma üksikasjaliku hädaolukorra toetusplaani väljatoomisega ja miks nad ei suvatsenud maailmamajanduse taastamisega varem alustada? Kas neil siis polnud seda triljonit? Seega on põhiküsimus: kust see triljon saadi? 400 tonni kulla müügist? Võiks arvata, et ametlikes teatistes ei ole sel teemal sõnagi öeldud. Ehk laenati see raha pangast? Kuna nüüd algab taastumine – ja praegu suunan ma oma küsimuse härradele Barrosole ja Topolánékile – ehk võiksid liidrid siis veel ühe tippkohtumise pidada ja veel ühe triljoni lisada, nii et algaks midagi nn turbotaastumise taolist.

Margaritis Schinas (PPE-DE). – (EL) Proua juhataja, ei saa kahtlustki olla, et kannatame praegu Euroopas tagajärgede all, mille on tekitanud anarhistlik ekstsentriline finantsturgude korraldamise ameerika / anglosaksi mudel, mis on nüüd õppinud funktsioneerima eeskirjadeta, järelevalveta ja demokraatliku aruandekohustuseta ning mis on muidugi mürgitanud maailma- ja Euroopa majanduse.

Tekstidega, mida siin täna arutame ja mille üle homme hääletama hakkame, loome Euroopa kodanikele kaitsekilbi. Kaitsekilbi, mis hakkab neid turvama selle paradoksi eest, milles me praegu elame, nimelt kui rahavood on rahvusvahelised, järelevalve- ja raamatupidamiseskirjad aga riigisisised, kui neid üldse ongi.

Nii et Euroopa reageerib – aeglaselt küll, aga parem hilja kui mitte kunagi. See jätab muidugi õhku rippuma kaks peamist küsimust, millele tuleb vastata. Esimene küsimus on: miks pidime kõigepealt läbi tegema kriisi, et reageerida? Miks pidime ootama, kuni kõik see juhtub, et saaksime kehtestada eeskirjad? Vastuse sellele annavad kodanikud, kiites neid, kes nõuavad õigusakte, ning karistades neid, kes tahavad meid veenda, et enesekontrollisüsteem on imerohi kõige kurja vastu, mida me täna läbi elame.

Teine küsimus on: kas need tekstid, mida me täna arutame, jäävad ainukesteks või tuleb ka edaspidi üldine järelevalve ning õigusloome ja reguleeriva raamistiku läbivaatamine? Vastuse sellele teisele küsimusele anname meie, sest avaldame kaasseadusandjatena survet, et me ei peaks jääma üksnes Gauzès' krediitdireitingu agentuuride raportiga, mis Titanicu suunas tulevat jäämäge näha ei suutnud ning seetõttu juhtuski see, mis juhtus, kuid mis kiiresti märkas, et teatavate liikmesriikide väärtushinnangut alandada tuleb, kuna nende krediitdireiting ei ole arvatavasti asjakohane.

Peame kõike seda algusest peale uurima ja parandama: pärast praegust kriisi ei saa Euroopa Liidus enam miski samaks jääda.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Proua juhataja, ma räägin ainult proua Weberi raportist Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi ettepaneku kohta, millele muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ,

78/855/EMÜ, 82/891/EMÜ ning direktiivi 2005/56/EÜ seoses aruandluse ja dokumenteerimise nõuetega ühinemise ja jagunemise puhul.

Meil on praegu käimas administratiivmenetluste lihtsustamise protsess. Toetame komisjoni ettepanekuid, millega kehtestatakse teatavad muutused, kuid oleme teinud ka mõned muudatusettepanekud, mille esitasid peaaegu kõik poliitilised fraktsioonid ja mida ma loomulikult toetasin, kuna need teevad võimalikuks asju lihtsustada.

Räägime muidugi väga olulisest muutusest, milleks on dokumenteerimise kaotamine, veebilehtede ja nende viidete sisseseadmine, ekspertide nõude ning mitmesuguste muude nõuete kaotamine, mis tänini on olnud kohustuslikud ja võib viia üsna märkimisväärse kulude ja aja kokkuhoiuni, tagades samas endiselt andmete kättesaadavuse nii investeerijatele kui ka näiteks ettevõtete töötajatele ja muudele isikutele.

Ma usun, et ettepanekud, mis me tegime komisjonile, on üpris positiivsed, ning et meie esitatavad muudatusettepanekud on tehtud samas vaimus ja tagavad sõltumatuse eelkõige veebilehtede kasutamise korral, ning annavad viiteid teiste kasutatud veebilehtede kõikvõimalikule teabele, nii et nende leidmine ei ole keeruline ja pakub ka piisavalt lisateavet.

Ühesõnaga, proua juhataja, ma usun, et parlament suudab selle direktiivi ettepaneku vastu võtta suure häälteenamusega ning et tulemuseks saadud tekst on parem sellest, mille komisjon meile algselt esitas.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Praeguste sündmuste põhjal võime näha suurte finantsrühmituste ning nende tehtud vigade kahjulikku mõju tegelikule majandusele, eelkõige väikeste riikide majandusele. Seepärast peaksid esitatud dokumendid looma õigusraamistiku kahe peamise protsessi juhtimiseks: esiteks tuleb ühtlustada kapitali vaba tsükliennetuslikku liikumist finantsgrupi sees koos vajadusega tagada tegeliku majanduse likviidsus ning makromajanduslik stabiilsus majanduslanguse ajal; teiseks tuleb aidata jagada vastutust kohalike ja küllalisjärelevalve institutsioonide vahel, tagamaks, et finantsgruppide tegevus oleks asjakohane, ning selgitada, kes korvab vigade korral kahjumi.

Tuleb öelda, et esitatud dokument on ainult esimene samm selles suunas, ning ma tahaksin rõhutada, et neid probleeme ei saa lahendada, juhul kui pole hinnatud konkurentsiseaduse mõju finantsgruppide tegevusele. Me unustame selle aspekti alata ära ja parlamendi järgmisel ametiajal peaks see prioriteediks saama.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE). – Proua juhataja, ma arvan, et see pakett, mis on osa finantskriisiga tegelemise meetmetest, on Solvency II ja krediidireitingu agentuuride osas üpris hästi õnnestunud ning võib anda meile head kompromissid ja tulemused.

Tahaksin tulevikku vaadates siiski tõstatada kolm küsimust. Esiteks tahaksin Euroopa Liitu näha maailmatasandil ambitsioonikamana ja aktiivsemana. Kuigi G20 tulemused on sammud õiges suunas, on need ikkagi liiga tagasihoidlikud ja kaugel sellest, et saavutada reguleerimine, mis oleks asjakohane, ülemaailmne ja tavapärane, seda nii fondide ja mitmesuguste finantsinstrumentide kui ka reguleerimise osas.

Teiseks, kui rääkida de Larosière'i raportist ja meie enda tegevusest, siis arvan, et de Larosière'i tulemused olid üpris head, eriti seoses järelevalvega ning süstemaatilise riski analüüsimisega Euroopa tasandil. Kuid tahaksin siin välja tuua kaks lõksu. Esiteks seoses mikrojärelevalvega: ma näen, et väga tõsiseid probleeme on kavandatava asja olemusega, mis põhineks suures osas endiselt koostööl, mitte tsentraliseeritud Euroopa aspektil. Teiseks, selle põhjal, mida oleme riskikapitali ja riskihajutusfondidega seoses komisjoni ettevalmistustest juba kuulnud, on sealt palju loota ja oodata.

Niisiis, kui tahame sel ülemaailmsel tasandil tõepoolest tõhusad olla, peame oma kodutöö korralikult ära tegema, ning mulle tõesti meeldiks selles valdkonnas näha komisjoni paremat ja ambitsioonikamat suhtumist.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Proua juhataja, meetmete pakett krediidireitingu agentuuride, kindlustuse ning ettevõtete ühinemise ja jagunemise kohta on esimene samm finantsturgude moraalsel toetamisel ja nende tõhususe tõstmisel. See on kooskõlas finantsturgude läbipaistvuse, vastutustunde ja aususe suurendamise põhimõtetega, mille G20 heaks kiitis, ning tõstab Euroopa Liidu rahvusvahelisele liidripositsioonile. Sel põhjusel toetan ma neid meetmeid, isegi kui peame kaugemale minema.

Finantskriisi üheks põhjuseks olid krediidireitingu agentuuride vead – üksnes enesekontrollist ei piisa. Sellel määruisel on teedrajav roll agentuuride registreerimisel, kohustuste võtmisel ja järelevalve kehtestamisel, huvide konflikti lahendamisel ning töömeetodite ja mitmesuguste kvalifikatsioonitüüpide, sealhulgas ka kolmandate riikide, parandamisel. Edaspidi tuleb tegelda veel ka maksesüsteemide läbivaatamisega ning Euroopa agentuuri loomisega.

Krediitdivõime direktiiv koondab kogu olemasoleva erakindlustust käsitleva *acquis* ning hõlmab parandatud riskijuhtimise tehnika arengut, mis annab hoogu uuendustele, parandab ressursside kasutamist ning suurendab kindlustatud isikute kaitset ja sektorisisest finantsstabiilsust. Kindlustusgruppide järelevalve uus raamistik võtab mõistliku suuna ja on edasisele arengule avatud. Järelevalveasutuste loomine on edusamm Euroopa finantsjärelevalve integreerumise ja tugevdamise protsessis, mis peab ka edaspidi jätkuma, ning võiks olla eeskujuks, millest võiks saada ülemaailmne standard. Parlament hakkab selle väljatöötamist jälgima ja edendama.

Lõpetuseks, mitmesuguste direktiivide muutmine seoses aruandlus- ja dokumenteerimisnõuetega ühinemise ja jagunemise korral on õigusloome lihtsustamise vorm ning rõhutab fakti, et eesmärki vähendada ettevõtete koormat 25% saab suurepäraselt ühitada üldsuse ja aktsionäride õiguste tugevdamisega, tingimusel et kasutatakse info- ja sidetehnoloogiat.

Daniel Dăianu (ALDE). – Proua juhataja, mul on hea meel, et viimaks ometi on parlamendis ja komisjonis selle finantskriisi põhjuste osas võidule pääsenud terve mõistus. Inimesed on taibanud, et see kriis pole tsüklilise iseloomuga ning et finantsturgude reguleerimise ja järelevalve põhjalikku uuendamist on väga tarvis. Larosière'i rühma raport ja ka Turneri raport on teinud selle üsna selgeks. Need raportid on analüütilises mõttes ühel lainel parlamendi Lamfalussy järelmeetmete raportiga.

Täna arutatavaid dokumente tuleb vaadelda sama tegevusloogika alusel. Kahjuks jääb meie majandus ikka veel mõneks ajaks kiratsema, seda eriti ühiskondliku rahastamise ning arvatavasti ka tulevikus inflatsiooni tekitavate jõupingutuste tõttu, mis selle tohutu segaduse likvideerimiseks ette võetakse. Lootkem siis, et oleme seekord rohkem õppust võtnud kui eelmistel kriisijuhtudel!

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, daamid ja härrad, see on tõesti huvitav ja hea arutelu sel lihtsal põhjusel, et raporteid vaadates me kombineerime kaks aspekti, mis esmapilgul ei näi omavahel otseselt ühenduses olevat, kuid mis on seotud kriisiga toimetuleku ja majanduse elustamise moodustega.

Olin õiguskomisjonis Weberi raporti variraportööriks ning tahaksingi kõigepealt proua Weberit selle raporti puhul ülimalt siiralt õnnitleda. Proua Weberi raport ei tegele traditsioonilises mõttes kriisijuhtimisega, vaid äriühinguõiguse lihtsustamisega, ning aitab bürokraatiat vähendada ja ettevõtete koormaid likvideerida. Praegusel kindlal ajahetkel, parlamendi ametiaja lõpul, tõestab see selgelt ja on näiteks, et Euroopa Parlament käsitleb seda konkreetset küsimust ning teeb katseid seda äriühinguõigust ettevõtetele soodsamaks muuta – mida ma väga tervitan.

Kuna see arutelu pakub ka võimalust öelda midagi finantsturgude õigusaktide kohta üldiselt, tuleks märkida, et see fakt, kuidas me siin parlamendis praegu tulemusi saavutame ja meie esimese finantsturgude paketi menetluse esimesel lugemisel lõpule viime, annab samuti märguande, et praeguse parlamendikoosseisu ametiaeg on lõppemas. Ma arvan, et ka see on tähtis.

Igatahes tahaksin ka rõhutada, et teine pakett – mida komisjon muidugi praegusel hetkel alles ette valmistab – saab kahjuks selle ametiaja jaoks valmis liiga hilja. Sellel on oma põhjused. Nagu te mäletate, oleme finantsturgude teatavate valdkondade reguleerimist varem arutanud, nimelt täiskogu komisjonides ning mitmel puhul ka täiskogu istungitel, kuid see on alati kohanud tugevat vastuseisu. Vastuseis tuli ka nõukogult. Ühendkuningriigi sotsialistist peaminister Gordon Brown keeldus seal pikka aega teatavaid tõsiasju tunnustamast.

Vastuseis tuli ka komisjonilt – kes pikka aega oli riskihajutamistfondide ja muude sektorite vastu – ning ka siit täiskogust. Kui asi jõudis omaalgatuslike õigusloome raportite ettekandmiseni, lükkas majandus- ja rahandusküsimuste komisjoni eesistuja seda tükk aega edasi, pidades selle arvelt tarbetut arutelu pädevuse kohta. Mul on hea meel, et kõik on nüüd valgust märganud. Volinik McCreevy reguleerib riskihajutamistfonde, proua Berès annab loa omaalgatuslikeks raportiteks ning ka Gordon Brown on meelt muutnud. See on positiivne areng, mida mu fraktsioon ja mina väga tervitame.

Jean-Pierre Audy (PPE-DE). – (FR) Proua juhataja, mu sõnavõtt on seotud reitinguagentuuride raportiga ning mu esimesed sõnad on tänuavaldus mu sõbrale härra Gauzèsile, kes on tegutsenud kompetentselt, arusaadavalt ja pragmaatiliselt.

Riskides mõnevõrra teemast kõrvale kalduda, proua juhataja, tahaksin siiski rääkida riikide reitingu probleemist. Selles kriisis, mida me praegu kogeme, on riigid finantssektori võimaliku kokkuvarisemise ohus muutunud olulisteks finantsettevõtjateks.

Nad on võtnud tagatise, neil on võlad, neil on aktsiad, ning sellepärast ma juurdlen, kas ei peaks Euroopa Liit kapitalismi uue ülemaailmse regulatsiooni osana tegema ettepaneku ülemaailmse avaliku riikide reitinguagentuuri loomiseks. See oleks sõltumatu asutus, mis võiks kuuluda Rahvusvahelise Valuutafondi alla ning võimaldaks oma reitingute kaudu kodanikul aimu saada riikide finantside kvaliteedist, sest kordan veel kord, et riigid on muutunud olulisteks finantstegelasteks.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, minu silmis on olulised kolm lühikest punkti. Esiteks, me oleme saavutanud tubli konsensuse selles osas, et tulevikus on tarvis allutada reguleerimisele eranditult kõik finantsasutused. Komisjon on nüüd suuteline vähehaaval esitama ettepanekuid, mis hõlmavad kõiki tegureid – ja see on absoluutselt oluline.

Teiseks, me peaksime kaaluma, kuidas välja arendada vajalikud Euroopa finantsjärelevalve asutused, tuua need oma kontrolli alla ning märkimisväärselt vähendada meie sõltuvust – kas siis ametlikku või mitteametlikku – Ühendriikide reguleerimisasutustest, kuna me teame, et see on olnud märkimisväärne läbikukkumine.

Mu kolmas punkt on see, et tunnen muret finantsarengute pärast eurotsoonis tervikuna, kuna eurotsooni eri riikide ulatus ja võlgnevused ning nende riikide krediidireitingu tegevused muutuvad pigem üha erinevamaks kui sarnasemaks. Peame selles suhtes võtma kõikvõimalikud meetmed ning nõudma, et üksikriigid distsipliini tugevdaksid.

Mu viimane punkt on see, et meil on tarvis tagada, et EL ei lõpetaks kõrvuni võlgades. ELi liikmesriigid on juba niigi piisavalt suurtes võlgades. Meil pole tarvis veel suurematesse võlgadesse sattunud institutsioone.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Proua juhataja, tahaksin lihtsalt härra Lehnele osutada, et siin parlamendis olid sotsialistid need, kes tahtsid spekulatiivsete fondide kohta õigusakti, ning et eelkõige oli see nende sihikindlus, mis viis meid sellise õigusakti vastuvõtmiseni, ning ka härra Gauzès' raportisse võetud üleskutseni, et komisjon tegeleks avalike krediidireitingu agentuuride ideega.

Edasi minnes tahaksin ühtlasi kasutada võimalust öelda volinikule, et olen jahmunud olukorrast, kus eksisteerivad kahesugused standardid seoses komisjoni monopoliga õigusloome algatustele. Kui nõukogu palub komisjonil esitada ettepaneku pangadeposiidi tagatiste ühtlustamise kohta, on ettepanek kolme nädala pärast laual. Kui Euroopa Parlament esitab ettepaneku härra Rasmusseni õigusloome algatuse kohta, mille poolt hääletas selle täiskogu rõhuv enamus, töötate te sellega nõnda, et kõnealune ettepanek esitataks alles siis, kui Euroopa Parlament ei jõua seda enam arutada.

Me palusime selle valdkonna õigusloome algatust teilt eelmise aasta septembris. Mida te sellest saadik teinud olete, volinik?

Charlie McCreevy, komisjoni liige. – Proua juhataja, ma väljendan oma tunnustust ja imetlust selle üle, et parlament ja eelkõige kolm raportööri on neid kolme toimikut nii tõhusalt käsitsenud. Selle tulemuseks oli kiire konsensus, mis meie finantsturgude toimimist kindlasti parandab. ELi krediidireitingu agentuuride määrus parandab krediidireitingu tegevuse terviklikkust, läbipaistvust, vastutustundlikkust ja head juhtimist.

Härra Purvis esitas paar konkreetset küsimust seoses investeerimisvabadusega konkreetsetesse toodetesse. Noh, kõikidesse toodetesse võib vabalt investeerida, olgu need Euroopa Liidust või mitte. Reitingud ei ole kohustuslikud, seega ei ole ELi ettevõtteid kohustatud investeerima reitingu saanud toodetesse. Kuid lubage mul rõhutada, et reguleerivatel eesmärkidel – see tähendab kapitalinõuete arvutamiseks – on reitingud, mida saab kasutada, antud kas ELis nii ELi kui ka kolmandate riikide kohta või on need reitingud heaks kiidetud või Euroopa Liidu omadega samaväärseks tunnustatud.

Kuigi ma olen Solvency II osas saavutatud kokkuleppe teatavates aspektides pettunud, nagu enne juba ütlesin, saab EL kindlustustegevuse jaoks raamistiku, mida võiks kasutada samasuguste rahvusvaheliste reformide näidiseks. Muidugi sellega asi ei piirdu. Jääb teha veel palju tööd: meetmete rakendamiseks tuleb valmis saada enne 2012. aasta oktoobrit, et anda liikmesriikidele ja kindlustusalale pisut aega valmistuda Solvency II kehtestamiseks. Võin teile kinnitada, et komisjon täidab oma osa selle protsessi lihtsustamisel ning võtab need pikaleveninud reformid kõigi asjaomaste poolte huvides võimalikult kiiresti praktilisse kasutusse.

Kuigi ma sellele oma sissejuhatavates märkustes juba viitasin, tahaksin lihtsalt uuesti rõhutada, et Solvency II eelnõusse jääb alles grupijärelevalve, kuigi grupitoetus on välja võetud – arvan, et on lihtsalt oluline neid kaht omavahel mitte täiesti segi ajada.

Lõpetuseks, lihtsustatud aruandlus- ja dokumenteerimisnõuetega aktsiaseltside ühinemise ja jagunemise korral liigub administratiivkoorma vähendamise tegevuskava edasi ning see annab oma panuse kasvupotentsiaali ning aitab Euroopat majanduse taastamisel.

Jean-Paul Gauzès, raportöör. – (FR) Proua juhataja, daamid ja härrad, piirdun kõigest kahe või kolme lühikese märkusega. Esiteks, siin täiskogus on reitinguagentuuride raportiga seoses olnud üpris suur heakskiit ning loomulikult arenevad Euroopa õigusaktid aja jooksul edasi, kuid ma arvan, et praegu võiks see olla ka rahvusvahelise kokkuleppe näidiseks.

Lõpetuseks lubage mul tänada variraportööre härra Pittellat ja härra Klinzi, kes on minuga koos kõvasti tööd teinud, komisjoni ja eesistujariigi meeskondi ning muidugi majandus- ja rahanduskomisjoni sekretariaati ja eksperte, ilma kellela poleks saanud seda tööd nii edukalt lõpule viia.

Renate Weber, raportöör. – Proua juhataja, oli üpris huvitav kuulata kõiki neid sõnavõtte täna hommikul siin parlamendis ajal, mil me mitte üksnes ei talu ülirasket finants- ja majanduskriisi, vaid mil on lähenemas ka Euroopa valimised. Raportid, mida täna arutasime ja mille üle homme hääletama hakkame, ei ole mõeldud finantskriisi lahendamiseks, vaid me loodame, et need aitavad meil ära hoida samade vigade kordamist tulevikus, või siis vähemalt suurte vigade kordamist, ning loodetavasti toetavad need Euroopa majanduse taaskäivitamist.

Kuuldes, et praegu peavad väikesed ettevõtted kulutama suurtest ettevõtetest 10 korda rohkem, et täita ELi õigusaktiga sätestatud aruandlusnõudeid, on loomulik, kui imestame, miks see nii on ja kuidas me oleme jõudnud eeskirjadeni, mille mõju võib tegelikult need väikesed ettevõtted tappa, ning miks selle muutmine on meil nii kaua aega võtnud? Mul on hea meel, et volinik McCreevy mainis, et äriühinguseadus on arvatavasti kõige karmim seadus ELi *acquis communautaire*'is. Võib-olla oleks aeg seda muuta, aga kindlasti mitte pehmemdada, vaid tuua ehk rohkem kooskõlla praeguse reaalsusega, milles me elame.

Kui tahame tõhusamalt tegutseda, oleks parem suunata oma energia konstruktiivsusesse, ning ma arvan, et oleks aus öelda, et täna arutatud paketi toimu on selle tõenduseks. See on tõenduseks, et oleme tegutsenud vastutustundlikult ning jõudnud nõukogu ja komisjoniga kompromissile, et see pakett esimesel lugemisel vastu võtta. Kas me saame teha rohkemat? Kindlasti saame, kuid hääletame nüüd selle paketti üle ja tegutseme õiges suunas!

Peter Skinner, raportöör. – Proua juhataja, tahaksin alustada, öeldes seda, mida oleksin pidanud ehk kõigepealt ütleva, ja see on tänu kõigile komisjoni, nõukogu ja eriti parlamendi talitustele töö eest, mida nad on sellesse dokumenti pannud. Pean ütleva, et ilma nende töö ja abita ei oleks me seda saavutanud.

Nagu paljud siin saalis, oleme ka meie üpris hämmastunud tehniliste üksikasjade taseme üle paljudes raportites, kuid Solvency II kohta võib öelda, et see loodi väljaspool kriisi, et kriisile vastu astuda. Sellesse on võetud riskijuhtimine ja – nagu paljud siin saalis on kuulnud – on see paljude finantsteenistuse õigusaktide puhul esimene. Sellesse on ka võetud – ja siinkohal nõustun ma volinikuga – grupijärelevalve. Grupitoetus jäi kahjuks välja, aga selle kohta oleme juba kõike kuulnud. Lootkem siis, et saame selle tagasi. Samuti on määratletud kapital. Paljud selle raporti aspektid muudavad ta maailmas juhtivaks.

Mu teine punkt käib sellise õigusakti kasutamise strateegilisest mõju kohta. Paljude aspektide puhul ei ole abi lihtsalt sellest, et meil on määrus, mis kehtib 27 liikmesriigis, kui sellele ei ole abiks kaksikmäärust, mis on Euroopa tasandil strateegiline reguleerija ja kehtib samuti kõigis 27 liikmesriigis. Peame reguleerijate vahelistest erinevustest üle saama ja tegema kindlaks, et räägime ühel häälel. See on eriti oluline, juhul kui hakkame tunnustama režiime mujal maailmas. Just sel nädalal kohtusin USA kongressi rahanduse alamkomitee eesistuja Paul Kanjorski ja teistega, kes praegu räägivad, et USAs tuleb kiirendada väljavaateid ühtse reguleerija loomiseks föderaaltasandil. Kui nad teevad seda enne, kui teeme meie Euroopas, siis võib meil väga häbi olla, et meil ei ole Euroopa tasandil vajalikku reguleerijat.

See on raport, mis on maailmatasemel ja ülemaailmne meede, see on protsess, mille üle me kõik võime uhkust tunda, kuid meil on tarvis ka tagada, et jätkaksime muudatuste läbisurumist küsimustes, mille tõstatas de Larosière'i raport, ja samuti grupitoetuse osas, mis toob kaasa majandusliku tõhususe. Ma loodan, et kõik neid meetmeid toetavad.

Juhataja. – Ühendatud arutelu on lõppenud.

Hääletus Jean-Paul Gauzès' raporti (A6-0191/2009) üle toimub neljapäeval, 23. aprillil 2009.

Hääletus Renate Weberi raporti (A6-0247/2009) ja Peter Skinneri raporti (A6-0413/2008) üle toimub täna.

Kirjalikud avaldused (artikkel 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Ma ei soovi siin reitinguagentuuride tähtsuse üle arutleda. Kõik teavad, et need on olulise tähtsusega, et pakkuda tugevat alust investeerimisotsustele seoses nii finantstoodete kui ka emitentidega (mis seega tähendab, et need agentuurid pakuvad rohkem kui lihtsalt arvamusi). Tahan siiski rõhutada Euroopa agentuuri loomise tähtsust.

Sügavate majanduskriiside ajal, nagu see, mida me parajasti läbi teeme, peaksid reitinguagentuurid majandustingimustest olenemata jääma läbipaistvateks ja usaldusväärseteks instrumentideks, mis pakuvad tuge, ajal kui Euroopa nendest rasketest aegadest läbi tüürib. Me ei saa varjata fakti, et praeguse kriisi põhjustajaks on ka reitinguagentuurid, sest nad tegid analüüsi tavapäraste instrumentidega täiesti segasel moel läbisegi koos muude hübriidinstrumentidega, kõige selle taustaks süüdistused läbipaistvuse puudumises ja huvide konflikt.

Me vajame selles sektoris uusi organisatsioone, mis tekitavad objektiivsete reitingute pakkumisel konkurentsi. Peame mõtlema investeerijate ja nende konfidentsiaalsuse kaitsele reitinguagentuurides. EL peab tagama, et reitinguagentuurid tegutseksid selgete eeskirjade kohaselt. Mis oleks siis veel parem viis nende tingimuste täitmiseks kui mitte Euroopa reitinguagentuuri loomine, mis tegutseb ühenduse eeskirjade kohaselt.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Tahaksin öelda, et tervitan ja toetan Euroopa Parlamendi ja nõukogu ettepanekut võtta vastu direktiiv, millega muudetakse eelnevaid direktiive aruandlus- ja dokumenteerimisnõuete kohta ühinemise ja jagunemise korral. Eriti tervitan ma konkreetseid meetmeid, mis on kavandatud, vähendamaks administratiivkoormat, mis häirib tarbetult Euroopa ettevõtlussektoris toimuvat majandustegevust.

Ma toetan selle algatuse eesmärki aidata hoogustada ettevõtete ELi sisest konkurentsi, vähendades Euroopa direktiividega kehtestatud administratiivkoormat kaubandusliku äriühinguõiguse valdkonnas, kus selle vähendamise võib saavutada ilma tugeva kahjuliku mõjuta teistele asjaomastele osalistele.

Ma toetan tugevalt selle tegevuskava tõhusat kohaldamist, mis kiideti heaks Euroopa Ülemkogu kevadisel kohtumisel 2007. aasta märtsis ja mis on suunatud vähendamisele 2012. aastaks administratiivkoormat 25%.

Ma usun, et Euroopa ettevõtted ja kodanikud vajavad väga bürokraatia vähendamist, mis on neile ühenduse *acquis'* ja teatavate riiklike õigusaktidega peale sunnitud.

5. Keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem liikmesriikide maksebilansi toetamiseks – Keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem liikmesriikide maksebilansi toetamiseks (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühendatud arutelu.

Raport ettepaneku kohta võtta vastu nõukogu määrus, millega liikmesriikide maksebilansi toetamiseks luuakse keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem (KOM(2009)0169 – C6-0134/2009 – 2009/0053(CNS)) – Majandus- ja rahanduskomisjon. Raportöör Pervenche Berès (A6-0268/2009).

Nõukogu ja komisjoni avaldused: Keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem liikmesriikide maksebilansi toetamiseks.

Pervenche Berès, raportöör. – (FR) Proua juhataja, Euroopa Ülemkogu on otsustanud kahekordistada nn maksebilansi süsteemi väljaspool eurosooni asuvatele riikidele ning 8. aprillil kehtestas komisjon konkreetsed sätted, et muuta see ettepanek tegelikkuseks.

Siin, Euroopa Parlamendis soovime me aktsepteerida oma vastutust ning võimaldada ECOFINi nõukogul kohe tegutseda, kuna me näeme selles ettepanekus märki solidaarsusest riikidega, mis ei ole eurosooni liikmed, ning see on elulise tähtsusega, et tegelda praeguse kriisi juurtega.

Novembris me juba suurendasime seda maksebilansi süsteemi, nii et see tõusis 12 miljardilt eurolt 25 miljardile, ning täna, võttes arvesse mitte üksnes tegelikkust, kriisi raskust, mida me praegu läbi elame ja millel on eriti tugev mõju väljaspool eurosooni asuvatele riikidele, vaid kahtlemata arvestades ka Euroopa Parlamendi ajakava, teeme me ettepaneku süsteem kahekordistada, nii et see ulatuks 50 miljardi euroni.

Seejuures arvestame tõsiasja, et novembris otsustatu võimaldas meil toetada juba Ungarit, Lätit ja eile ka Rumeeniat.

Peame seda vajalikuks ning oleme pidanud omavahel arutelu, mida ma ei hakka teie eest varjama, et välja selgitada, kas väljaspool eurosooni asuvatele riikidele peaks hinnangu andma ainult iga üksikjuhtumi põhjal, või valitseb põhiliselt hoopis globaalsem olukord kui see, mis on väljaspool eurosooni asuvates riikides.

Sellepärast teemegi oma resolutsioonis ettepaneku, et laienemise tingimuste küsimust tuleb kaaluda ning kinnitada ulatus, mil määral sooni liikmelisus võib kaitsvaks teguriks olla.

Kutsume Euroopa Parlamenti ka väga tungivalt üles, et see oleks informeeritud nende riikide kriisilukordade analüüside sisust. Seda sellepärast, et kui komisjon annab laene väljaspool eurosooni asuvatele riikidele, siis on teatav tähtsus läbipaistvusel ja informatsiooni sisul erapankade ja ettevõtjate käitumise kohta, mis selle kriisini viis ja millest Euroopa Parlament peab informeeritud olema.

Lõpetuseks, me usume, et komisjon peaks kasutama ja rakendama kõiki võimalikke mehhanisme, et selle kriisiga tegeleda. Eriti kehtib see seoses asutamislepingu artikliga 100, mis võiks lubada rakendada väljaspool eurosooni asuvate riikide jaoks ka erimehhanisme. Arvame, et seoses kriisi raskusega on selle võimaluse uurimine oluliselt tähtis.

On kaks lõplikku tegurit. Esiteks, nagu meie seda näeme, on nende laenude tingimuslikkus vaieldav tegur; me saame sellest aru. Üldiselt öeldes teeb komisjon seda kooskõlas IMFig. See, mida me tahame, on töörihma moodustamine, et jälgida, kuidas need memorandumid on koostatud ja kuidas need võtavad arvesse kõnealuse riigi tegelikku olukorda, aga ka Euroopa Liidu üldist strateegiat, eriti seoses arbitraažiga investeringute, ostujõu toetamise ning tingimuslikkuse vahel keskkondliku kasvu ja säästliku arengu strateegia osas.

Lõppude lõpuks me näeme selles mehhanismis tunnistust Euroopa Liidu ja komisjoni suutlikkusest laenata rahvusvahelistel turgudel ning usume seepärast, et meil on siin kasulik alus, millele rajada arutelu Euroopa laenamise juhtimise üle ning Euroopa Liidu võimelisuse üle rahastada sellise laenamise kaudu tuleviku strateegiaid ja investeringuid.

Kokkuvõtteks, komisjon on rakendanud uue mehhanismi, tagamaks, et tagasimaksed võimaldaksid Euroopa Liidu eelarvel nende nõudmistega toime tulla. Me toetame seda määruse muudatusettepanekut ning loodame, et parlament annab sellele väärtuslikule ettepanekule oma täieliku toetuse.

Charlie McCreevy, komisjoni liige. – Viibin sellel arutelul oma kolleegi härra Almunia nimel.

Täna esitatav ettepanek puudutab üht liidu põhiväärtust ja nimelt solidaarsust. Rahvusvahelise finantskriisi taustal teeb komisjon ettepaneku tugevdada jätkuvalt solidaarsust liikmesriikidega, kes euro kaitsvast vihmavarjust praegu veel kasu ei saa. Liikmesriikide maksebilansside toetamise süsteem on minu määratluse kohaselt ette nähtud erakorralisteks olukordadeks ning seda on varem ainult mõned korrad kasutatud. Siiski, praegu elamegi erakorralisel ajal.

Nagu te teate, tegi komisjon eelmisel aastal ettepaneku tõsta suurte laenude ülemmäära, mida ühendus saab anda, et toetada liikmesriikide maksebilansse. Ülemmäär tõsteti 12 miljardilt eurolt 25 miljardini, kuid märkimisväärne osa sellest on juba eraldatud. Asjaomaste riikide palvel otsustas ECOFINi nõukogu novembris anda 6,5 miljardit eurot maksebilansi toetust Ungarile. 20. jaanuaril otsustas ta anda 3,1 miljardit eurot Lätile ning praegu on tulekul otsus anda 5 miljardit eurot Rumeeniale.

Seega on määruse kohaselt juba eraldatud rahalise abi summa umbes 15 miljardit eurot. Peale selle ei ole veel ette näha ei finantskriisi ega ülemaailmse laenuprobleemi kiiret lõppu ning kestva finantssurve tagajärjeks ülejäänud liikmesriikides võib olla edasine vajadus rahalise abi järele.

Seepärast tervitas Euroopa Ülemkogu oma 19. ja 20. märtsi kohtumisel president Barroso teadaannet, et komisjon kavatseb teha ettepaneku suurendada ühenduse maksebilansi toetuse ülemmäära 50 miljardi euroni. Ülemmäära kahekordistamine annab finantsturgudele tähtsa sõnumi Euroopa Liidu kindlast pühendumisest aidata finantssurve all olevaid liikmesriike. Krediidilimiidi võimaliku kogusumma suurendamine 50 miljardi euroni pakub suure reservi võimalike edasiste rahalise abi vajaduste rahuldamiseks.

Sellised tugevad sõnumid liikmesriikidevahelisest solidaarsusest võiksid aidata leevendada ka investeerijate hirmu finantsturgude jätkuva allakäigu pärast väljaspool eurosooni asuvates liikmesriikides. Vähendades kapitali väljavõtmise stiimuleid, võiks see vähendada maksebilansi probleemide tõenäosust asjaomastes riikides.

Selles kontekstis tahaksin väljendada oma tänulikkust ja austust suurepärase koostöövaimu eest Euroopa Parlamendi, eriti majandus- ja rahanduskomisjonis. Komisjon võttis selle ettepaneku vastu just enne lihavõttevaheaega 8. aprillil ning kõigest kaks nädalat hiljem olete te nüüd valmis täiskogus oma õigusloomega seotud resolutsiooni ja resolutsiooni ettepaneku üle hääletama.

Tänu teie kiirele ja tõhusale tööle saab ECOFINi nõukogu muudetud määruse 5. mail vastu võtta. Seega on Euroopa Liit hästi varustatud, et kiiresti reageerida, juhul kui peaks tekkima vajadus edasiste maksebilansi toetuste järele. Tugev sõnum liikmesriikidele on, et Euroopa Liit tahab aidata ja on valmis aitama ning et maksebilansi probleemide tekkimise korral tuleks kõigepealt sinna pöörduda.

See nähtavasti ei välista, et liikmesriik võiks abi paluda ka teistelt rahvusvahelistelt organisatsioonidelt, näiteks IMFilt, kellega komisjon on seoses viimaste finantstoetuse pakettidega tihedat koostööd teinud.

Tahaksin lõpetuseks öelda, et olen nõus teie resolutsiooni ettepaneku eelnõus oleva seisukohaga, et praegune rahvusvaheline olukord tõestab euro tähtsust ning et see peaks julgustama kõiki väljaspool eurotsooni asuvaid riike täitma Maastrichti kriteeriume, et selle tsooniga liituda.

Juhataja. – Nõukogu on teatanud, et ei hakka avaldust tegema. Sellepärast jätkub arutelu poliitiliste fraktsioonide sõnavõtjatega.

Zsolt László Becsey, fraktsiooni PPE-DE nimel. – Tahaksin alustada, tänades raportööri selle raporti nii kiire lõpuleviimise eest ning, kui proua Berès mind parajasti kuulab, ka selle eest, et ta on olnud selle teema suhtes nii tundlik, mis on igal juhul positiivne! See siiski ei lahenda probleemi, et ikkagi ei mõista, miks me peaksime selle teemaga tegelema niisugusel paanilisel viisil, ignoreerides tavaliste parlamendiliikmete arvamusi. Lõppude lõpuks suutsid siiani meie käsutuses olnud 25 miljardit eurot katta mugavasti Rumeeniale antud pakilise abi kulud.

See teema on lühikese ajavahemiku vältel juba teist korda aruteluks esitatud. Sõnavõttus, mille pidasin novembris, ütlesin ma tegelikult, et ülemmäära suurendamine on ebapiisav, ja see oli tõsi. Põhjuseks oli mitte ainult see, et uued liikmesriigid on esitanud uusi nõudmisi, vaid ma arvan tolleaegset seisukohta säilitades endiselt, et tegemist on poliitilise küsimusega. Tegelikult on häbiasi, et see pole mitte EL, kes annab maksebilansi krediiti väljaspool eurotsooni asuvatele liikmesriikidele, mis on raskustesse sattunud, vaid et me tegeleme sellega koos IMFiga, mingil ajahetkel Türgi ja Pakistani krediitide vahel. See on häbiks liikmesriikidele.

Arvasime praeguseni, et kui ühineme, siis võiksime teenida üht jumalat, kuid nüüd peame teenima mitut. Teisest küljest peaksime ka hoolikalt uurima, mis on niisuguse olukorrani viinud. Taotlesime edutult juba novembris, et komisjon seda tegema hakkaks. Siis oleks võinud selguda, nagu näiteks Ungari puhul, et selle esmaseks põhjuseks oli kannatanud liikmesriikide valitsuste järgitud vastutustundetu majanduspoliitika. Ka komisjon andis oma panuse jagatud vastutuse majanduspoliitika või pigem selle puudumise eest. Kuid siis oleks võinud selguda ka see, et kui tegemist oli ennetamisega, siis jäi puudu ELi üheks põhiväärtuseks loetud solidaarsusest. Tegelikult hiilib liikmesriikide makseprobleemide ja vääringute devalveerimise taga ka euro likviidsuse puudumine. Osalt on see tingitud sellest, et emattevõtete ettevaatlikkus põhjustab tütarettevõtete võrgu haavatavuse kohalikul tasandil, ning osalt sellest, et nad ei saa eurotsoonist, peamiselt Keskpaangast, mingit konkreetset praktilist abi, nagu nende kaasliikmesriigid eurotsoonis, kelle likviidsust täiendatakse nii palju kui võimalik. Kuid veel üks tegur, mis muudab konkurentsivõimelise neutraalsuse raskeks, on see, et oma vääringute haavatavuse tõttu ei saa kriisi ajal need väljaspool eurotsooni asuvad riigid eelarvestiimulitest kasu, nagu saavad ülejäänud.

Mul on hea meel, et meie raport tõstatas küsimuse Euroopa Parlamendi kaasamisest. Mu kaasparlamendiliikmete tähelepanu võiks olla peamiselt pööratud väljaspool eurotsooni asuvate, raskustesse sattunud riikide osalise abistamise kokkuleppe eritingimustele. Kuidas sai juhtuda, et Ungari valitsusega allakirjutatud lepingus nõuti lapsehooldustoetuste äärmuslikku vähendamist, ignoreerides sellega täielikult Euroopa demograafiliste suundumuste põhiprobleemi? Ma leian, et eriti vastik on see, et käesoleva aasta märtsis allakirjutatud lisalepinguga sunnitakse Ungarit vähendama ka riigi täiendavat toetust otsestele põllumajandusmaksetele. Lõppude lõpuks ei ole see sotsiaalküsimus, vaid võeti ühinemislepingusse, et leevendada meie peamisi olemasolevaid konkurentsipuudusi. Kuidas võis teile koos selgrootu Ungari valitsusega selline ebamoraalne tegu üldse pähe tulla? On teil üldse aimu, kui palju kahju teeb see Ungari põllumajandusettevõtjatele ja ELi mainele? Me hääletame muidugi ettepaneku poolt, kuna see on samm edasi, kuid see näitab ainult osalist solidaarsust. See, mida meil on tarvis saavutada, on täielik solidaarsus.

Elisa Ferreira, *fraktsiooni PSE nimel.* – (PT) Proua juhataja, muude aspektide hulgas pole kriis paljastanud mitte ainult tohutuid lõhesid eurotsooni riikide vahel, mis oli arvatavasti EMU@10 raporti peamine järeldus, vaid eriti nende riikide äärmise haavatavuse, mis kuuluvad küll Euroopa Liitu, kuid mitte eurotsooni.

Sellepärast on absoluutselt oluline suurendada ELi olemasolevaid rahalisi vahendeid, et olla maksebilansi kriisi korral abiks. Sellepärast tervitasime ka rahalise abi ülemmäära tõstmist 12 miljardilt eurolt 25 miljardile, ja nüüd 50 miljardile eurole.

Siiski on palju olulisem tegelda probleemide juurtega ja mitte ainult nende kõige silmnähtavamate ilmingutega.

Laienenud Euroopa ja eurotsoon peavad nüüd tõlgendama ümber Euroopa solidaarsuse tähenduse ning liitumise ja tõelise ühtekuuluvuse eesmärgid. Selles suhtes ei pea me üksnes mõistma Euroopa sektoriüleste poliitikate suutlikkust, vaid taaskülastama ka uusi selliseid finantsinstrumente nagu Eurobonds.

Rahaline abi maksebilansile on eluliselt tähtis, kuid mingil juhul ei ole see piisav, et tagada Euroopa projekti ja Euroopa ühtse raha jätkusuutlikkus.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Tänan, proua juhataja. Euroopa Liidu keskmise tähtajaga rahalise abi mehhanismi suurendamine 50 miljardi euron on vastus, mida praegune olukord vajas. See on tähtis sõnum Euroopa Liidu liikmesriikidele, mis ei asu eurotsoonis, ja eriti neile liikmesriikidele, mis on Euroopa Liiduga suhteliselt hiljuti ühinenud. Ülemaailmse finantskriisi mõju selle riikide rühma majanduslikule ja finantsolukorrale on erinev, ent kõigis neis riikides on märkimisväärselt vähenenud nii kohalik kui ka rahvusvaheline usaldus nende riikide finantssüsteemide vastu. Seepärast demonstreerib ühenduse abimehhanismi tugevdamine liikmesriikidevahelist solidaarsust. Sellel võib olla finantsturgudel stabiliseeriv roll ning võib vähendada ebastabiilsuse riski Euroopa Liidu majanduses tervikuna. Keskmise tähtajaga abimehhanismi tugevdamine teeb liikmesriikidele kergemaks rahastamise saamise, mida nad vajavad, ka rahvusvahelistest finantsasutustest. Ma toetan asjakohase komisjoni ettepanekut paluda komisjonil informeerida Euroopa Parlamenti vastastikuse mõistmise memorandumist liikmesriikidega abi saamise osas, samuti vajadusest kontrollida iga kahe aasta järel tingimusi, mis olid abisaamise aluseks. Tänan teid!

ISTUNGI JUHATAJA: Mario MAURO

asepresident

Alain Lipietz, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Härra juhataja, volinik, see on juba teine kord, kui peame suurendama Euroopa Liidu pakutavat garantiid, et saada üle liikmete raskustest, kes ei kuulu eurotsooni. See on teine kord – detsembris me juba suurendasime seda.

Härra McCreevy õnnitles meid sel puhul, et tegutseme nii kiiresti. Me tegutsesime kiiresti juba detsembris ning me tahaksime öelda härra McCreevyle, nagu proua Berès hetk tagasi tegi, et tõsta...

Jah, härra McCreevy, palun? Palun? Volinik...

... Meile meeldiks, kui kohaldataks vastastikkuse põhimõtet, millega ma tahan öelda, et kui parlament palub teil esitada eelnõu riskihajutamistfondide reguleerimise kohta, siis te vastate meile viivitamata ja samades ajahihikes, nagu teeme meie, kui te palute meil suurendada abi, et kaitsta maksebilanssi.

Muidugi oleme me kriisis. Me ei pea tingimata iga päev koos istuma, aga ärge vähemalt laske meil kuus kuud oodata, kui Euroopa Parlament on nõudnud, et komisjon riskihajutamistfondide direktiivi valmis saaks.

Seega on selge, et kui asi puutub sellesse abisse, siis oleme me täiesti nõus, et seda krediidimäära on tarvis tõsta, ning ma olen härra Becsey märkustest pisut üllatunud. Täpselt samasugune arutelu toimus meil detsembris. Volinik Almunia seletas härra Becseyle, et see oli Ungari valitsus ise, kes taotles abi IMFilt, aga mitte Euroopa Liidult, ning see oli Euroopa Liit, kes ütles: „Aga ka meie võime teid aidata.”

On üpris selge, et Euroopa Liidul on kohustus demonstreerida solidaarsust väljaspool eurotsooni asuvate riikidega, kuid pole mingit põhjust, miks peaks tagasi lükkama IMFi abi, millesse me kõik, Ungari ja Rumeenia kaasa arvatud, oma panuse anname.

Siiski on Berès'i raportis, mille poolt me igal juhul hääletame, kaks asja, mis meile muret teevad. Esiteks, mis mõtet on lõikes 4 öelda, et peame võtma riikidevahelised solidaarsuskohustused, kui siis lõikes 11 kohe rõhutatakse, et üksikriigi kohustused pole meile mingil juhul siduvad? On tõsi, et üksikute riikide võetud kohustused ei ole meile siduvad, kuid pole mõtet seda rõhutada, kui ütleme, et oleme üksteise suhtes solidaarsed.

Teine probleem on väide, et puudub õiguslik alus seda solidaarsust suurendada, aga just komisjoni kohus ongi ju selle õigusliku aluse loomine. Me oleme kriisis ja on ülim aeg meile see õiguslik alus anda.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, tahaksin alustada, tänades proua Berèsi kiiruse eest, millega ta raporti eelnõu koostas! Nagu te teate, koosneb menetlus kahest etapist. Esiteks konsultatsioonid, arvamusavaldused nõukogu regulatsiooni kohta. See ei ole kaasotsustusmenetlus. Sellel etapil olime komisjonis ühehäälselt nõus, et ülemmäära tõstmine 12 miljardilt eurolt 15 miljardile ja siis 50 miljardile oli õige samm. Kolm liikmesriiki on fondist juba abi saanud: Ungari, kelle olukorra kohta härra Becsey just seoses riigisisese vastutusega märkuse tegi ning Läti ja Rumeenia. Need Euroopa fondid võimaldavad meil tõhusat abi anda ja toetada sellega riike, mis on makseraskustesse sattunud.

Siiski ei tohiks me unustada, et samal ajal on rahvusvahelised asutused otsustanud suurendada 1100 miljardit USA dollarit rahalist abi, mida annavad rahvusvahelised finantsasutused: Rahvusvaheline Valuutafond (IMF), Maailmapank ja arengupangad. See tähendab, et meil on toptinstrument. Euroopa on andnud panuse selle rahastamise suurendamisse, täites samas ka enda kohustusi. Sel taustal on resolutsiooni eelnõu, mille üle me eile õhtul majandus- ja rahanduskomisjonis kompromissettepanekute põhjal hääletasime, samuti sobilik parlamendi taotluste ning komisjoni ja kompetentse nõukogu nõudmiste vastuvõtmisteks tulevase õigusakti osas.

Sellega seoses tekib õiguslik küsimus Eurobondsi ja artikli 100 puhul, mis on üksnes eurotsoonis kohustuslik. Kui oletame, et praegu ei ole Eurobondsi lepingutel õiguslikku alust, siis oleme õigel teel. Teisest küljest tuleb kõigepealt siiski teha komisjonile ülesandeks tingimuste uurimine, mida on tarvis, et sellised meetmed võimalikuks saaksid. Minu arvates on see vastutustundlik tegevuskäik.

Sellepärast toetab meie fraktsioon ettepanekut tervikuna – nii määruse ettepanekut kui ka resolutsiooni ettepanekut. Me loodame, et see ei tähenda, et Euroopa võtab nüüd enda peale mingi täiendava rahalise kohustuse, mis võiks eelarve täielikult hävitada. Seepärast on 50 miljardi euro suurune ülemmäär praegu täiesti õigustatud. Kui peaksid tekkima uued probleemid, ei saa me nende ees silmi sulgeda.

Dariusz Rosati (PSE). – (PL) Härra juhataja, tahaksin väljendada kindlat toetust komisjoni ettepanekule kahekordistada rahalise abi määra, mida saaks anda liikmesriikidele, mis ei asu eurotsoonis. Tahaksin õnnitleda komisjoni tema kiire reageeringu puhul ning samuti tänada meie raportööri proua Berèsit!

Käesolev kriis on näidanud vähimagi kahtlusteta, et uued liikmesriigid, mis eurotsooni ei kuulu, võivad finantsturu kõikumistele väga haavatavad olla ning sageli pole nad selles ise süüdi. Siin on öeldud, et Euroopa Liidu abi peaks tulenema solidaarsuse põhimõttest. Olen sellega täielikult nõus, kuid tahaksin lisada, et seda nõuab ka tõsiasi, et kriisi tekkekoht ei ole uutes liikmesriikides ning nemad pole vastutavad finantsturgudel mässava tormi eest, seega on neile abi andmine täiesti õigustatud.

Tahaksin samas lisada, et olenemata sellest, kas ettepanekut tunnustatakse ja toetatakse või mitte, on kõige tõhusam meetod selletaoliste ohtude kõrvaldamiseks tulevikus lubada neil riikidel eurotsooniga liituda nii kiiresti kui võimalik. See oleks vähem kulukas ja annaks Euroopa Liidule suurema stabiilsuse.

Edit Herczog (PSE). – (HU) Härra juhataja, volinik, proua Berès. Me ei suuda ennustada kriisi pikkust ja sügavust, kuid hoiame sel pidevalt silma peal. Isegi kui me ei suuda tegelda kriisiga *ex ante*, peame proovima minimaalselt lühikese ajaga reageerida ning saavutada maksimaalse läbipaistvuse, demokraatia ja tõhususe taseme. Aja seisukohast tegeleme me samasuguse kriisiga nagu Kreeka jumal Cronos: aeg, mis kriisiga toimetulekuks kulutatakse, neelab alla omaenda lapsed. Me langeme kriisi ohvriteks, juhul kui me ei suuda kiiresti ja tõhusalt tegutseda. Euroopa institutsiooniline süsteem peab võtma endale Cronose naise Rhea rolli, mis tähendab, et peame Cronosest paremini hakkama saama, teisisõnu kriisiga tegelemiseks kulunud aega täielikult ära kasutama. Tahaksin tänada Euroopa Parlamenti, Euroopa Komisjoni ja Euroopa Ülemkogu nende ühisotsuse eest solidaarsust ja tõhusust tugevdada! Siiski, kuna härra Becsey võttis üles kodused poliitikaetapid, tahaksin ka mina, kui tohin, juhtida tähelepanu faktile, et kriisiga tegelemise ajal on Euroopa Parlamendi liikme kohus riiklikus parlamendis koostööd teha. Me ei vaja mitte jagunemist valitsuse parteiks ja opositsiooniks, vaid iga asjaomase partei abi, et kriisiga toime tulla. See käib mu kodumaa Ungari, samuti kõigi teiste riikide kohta.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE). – (RO) Tahaksin tänada Euroopa Komisjoni, nõukogu ja Euroopa Parlamenti tõhususe eest selle meetme väljatöötamisel! Sellest sekkumisfondi täiendusest, et toetada maksebilansi nõudeid, saavad kasu paljud liikmesriigid, mis ei ole eurotsooni osaks, sealhulgas Rumeenia. Ilma selle meetmeta oleks majandus- ja finantskriisi põhjustatud olukord väljaspool eurotsooni asuvate liikmesriikide jaoks palju tõsisem. Kuna taas kord on ilmnunud, et eurot kasutavad liikmesriigid taluvad

finantskriisi paremini, tahaksin soovitada, et vastastikuse mõistmise memorandumites, millele kirjutavad alla komisjon ja seda fondi kasutavad liikmesriigid, tuleks eelkõige uutele liimesriikidele meelde tuletada, et neil on kohustus võtta kõik võimalikud meetmed, et ühineda eurotsooniga.

Andrzej Wielowieyski (ALDE). – (FR) Härra juhataja, volinik, toetan kõigest südamest proua Berèsi raportit ning märgin ära erilise tõsiasja, et märkimisväärne edusamm on omada G8 asemel G20.

Ma usun, et Londonis vastu võetud, eriti eurooplaste seisukohad, on mõistlikud, ent me ei tohi siin nüüd toppama jääda. Küsimus pole ainult selles, et suuta paremini kontrollida turgusid ja riskihajutamistfondide või toetada meie maksebilanssi ja majandust miljardidollariliste rahasüstidega.

Rahvusvaheline rahasüsteem ei tööta korralikult sellepärast, et me ei tea täpselt, kui palju kaubad ja teenused eri riikides maksavad. Sellepärast ongi meil tarvis minna kaugemale ning mõelda rahvusvahelise vääringu kehtestamisele või siis vähemalt ühtse poliitilise süsteemi loomisele, mis jätaks alles ainult üksikud peamised vääringud.

Hiina, Venemaa, paljud arengumaad, aga ka liidu uued liikmed – kõik me vajame stabiilsust ja põhilisi reegleid.

Siiski, volinik, see sõltub ka meist, Euroopa Liidust.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Tahaksin juhtida tähelepanu ühele ebameeldivale tõsiasjale, mis on peidus kenade sõnade taga. Tegelikult on Euroopa praegu kaheks lõhenenud: eurotsoon ja mitte-eurotsoon. Tund aega tagasi arutlesime finantsturgude kontrollimise üle. On selge, et eesmärgiks on tagada niisugune kapitali liikumine ja finantsgruppide tegevus, mis oleks terves Euroopas ühtne. See tähendab, et makromajanduslik juhtimine on jäetud riikide kätte ja kui tekib probleeme, jäetakse riigid neid ise lahendama. See ei ole niisugune suhtumine, mis aitab meil ühisturgu tugevdada. Meil on tarvis ühtset makromajanduslikku juhtimist ning me saavutame selle, kui toetame de Larosière'i rühma ettepanekut. Vajame seda makromajanduslikku juhtimist siiski kogu Euroopa tasandil, mitte ainult eurotsoonis, ja me vajame seda kohe. Ma arvan, et üks Euroopa Parlamendi ettepanekutest ECOFINi kohtumisele võiks olla arutada makromajanduslikku juhtimist mitte ainult eurotsooni baasil, vaid Euroopa Liidu tasandil.

Charlie McCreevy, komisjoni liige. – Härra juhataja, härra Becsey tõstatab küsimuse laenudega seotud tingimuslikkusest. Lubage mul vaid öelda, et tingimused on valitsustega ning kõigi liikmesriikidega nõukogus läbi arutatud, nii et neid ei ole ühepoolselt kehtestatud.

Mitu sõnavõtjat tõstatab küsimuse õiguslikust alusest, millele toetudes see konkreetne säte tehtud on. Komisjon kaalus, kas kasutada artiklit 100 alusena, et toetada uut ELi instrumendi maksebilanssi. Siiski, küsimuse kiireloomulisuse tõttu ja järjepidevuse tagamiseks oli õigem jääda praeguste õigusaktide juurde ja piirata miinimumini määruse (EÜ) nr 332/2002 läbivaatamist, millega kehtestati keskmise tähtajaga rahalise abi süsteem eurotsooni mitte kuuluvatele liikmesriikidele, st suurendada abi ülemmäära vastavalt kokkuleppele Euroopa Ülemkoguga ning teha mõned vajalikud tehnilised parandused, mille vajalikkus selgus kogemuste põhjal, mis saadi maksebilansi toetamise süsteemi rakendamisel alates eelmisest sügisest. Paljud sõnavõtjad tõstatasid selle konkreetse küsimuse.

Lubage mul veel kord tänada Euroopa Parlamenti tõhusa tegutsemise eest selle konkreetse toimikuga tegelemisel!

Pervenche Berès, raportöör. – (FR) Härra juhataja, on tõsi, et mõnikord meeldiks meile näha komisjoni näitamas üles samasugust vastutustunnet ja tõhusust nagu Euroopa Parlament.

Tahaksin härra Becseyle öelda, et minu arvates toob see resolutsioon, mida me siin täiskogus hääletama hakkame, selgelt esile eurotsooni kuulumisega kaasnevad küsimused, samuti nagu solidaarsuse põhimõtte elluviimise tähtsuse Euroopa Liidus, ning see on üks põhjustest, miks me seda ettepanekut tugevalt toetame.

Volinik, seoses artikliga 100 ei ole probleem teadmises, kas artiklit 100 hakatakse praegu kasutama, vaid teadmises, kas meie siin Euroopa Liidus varustame end lõpuks kõigi vahenditega, millega võidelda käesoleva kriisi tegelikkuse ja selle võimalike tulevaste arengute vastu.

Me usume, et komisjon peab rakendama teise õigusakti, nii et tulevikus saaks ta kasutada artiklit 100, selleks et tegelda eurotsooni probleemidega, mille lahendamiseks täna hääletamisele tulevat 50 miljardit eurot kasutada ei saaks.

Selline on Euroopa Parlamendi seisukoht ja ma loodan, et komisjon kuuleb seda sõnumit, olgu siis ettevalmistustes selle kriisiga tegelemiseks vajalike vahendite täielikus pakettis või memorandumite koostamise tingimustes ja nende laenude tingimuslikkuse läbirääkimistes asjaomaste liikmesriikidega.

Juhataja. – Ma olen saanud ühe kodukorra artikli 103 lõike 2 alusel esitatud resolutsiooni ettepaneku.⁽¹⁾

Arutelu lõpetati.

Hääletus toimub reedel, 24. aprillil.

(Istung katkestati kell 11.20 ja jätkus kell 12.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Hans-Gert PÖTTERING

president

6. Hääletused

President. – Daamid ja härrad, tahaksin teid kõiki väga soojalt tervitada. Mul on eriti hea meel, et meiega on Tšehhi Vabariigi välisminister Karel Schwarzenberg. Härra Schwarzenberg, tere tulemast Euroopa Parlamentil!

(Aplaus)

Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Tulemuste ja hääletuse muude üksikasjadega tutvumiseks vt protokoll)

6.1. Euroopa Parlamendi osaistungjärkude kalender – 2010

6.2. EÜ ja Pakistani vaheline teatavaid lennundusküsimusi käsitlev leping (A6-0188/2009, Paolo Costa)

6.3. EÜ ühinemine ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskirjaga nr 61 (A6-0243/2009, Helmuth Markov)

6.4. Hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivad loomatervishoiunõuded (kodifitseeritud versioon) (A6-0248/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg)

6.5. Põllumajandussaaduste töötlemisel saadud teatavate kaupadega kauplemise kord (kodifitseeritud versioon) (A6-0249/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg)

6.6. Sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamine (A6-0207/2009, Jan Cremers)

Enne hääletust

Jan Cremers, raportöör. – Räägin väga lühidalt. Arutlesime selle toimiku üle esimesel lugemisel, vähem kui aasta tagasi. Siinkohal palusime meie kui parlament paremat teabe esitamist asjaomastele töötajatele või Euroopa kodanikele, kes vabalt liiguvad. Euroopa Parlamendi õhutusel ja pärast seda, kui ministrite nõukogu oli oma seisukoha võtnud, algasid läbirääkimised, mis meil õnnestus edukalt lõpule viia.

Tahaksin eelkõige öelda tänusõnad oma kaasparlamendiliikmetele ja eriti Jean Lambertile. Suutsime Euroopa Komisjoniga edukalt koostööd teha. Ka eesistujariik Tšehhi Vabariik tunnustas selle toimiku tähtsust ning ma arvan, et saavutasime tubli tulemuse vähemalt nende jaoks, kes tahavad Euroopas vabalt ringi liikuda. Sellega tahaksin lõpetada.

⁽¹⁾ Vt protokoll.

6.7. Sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamine: rakendusmäärus (A6-0204/2009, Jean Lambert)

Enne hääletust

Jean Lambert, *raporöör*. – Härra president, tahaksin alustada, tänades kõiki kolleege, kes on viimased viis aastat kaasatud olnud, ning komisjoni ja nõukogu nende töö eest selle rakendusmäärusega!

Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimine on toiminud 1971. aastast alates – see ei ole uus asi, nagu mõned arvasid viimasel korral, kui seda arutasime – ja see on regulatsioon, mille üle hakatakse arutlema neljapäeva hommikul piiriülese tervishoiuarutelu kontekstis. See on see regulatsioon, mille kohta see käib, ja see on selle rakendamine.

Usume, et oleme teinud märkimisväärseid edusamme, ja mitte ainult elektrooniliste sidevahendite osas, mis loodetavasti kiirendavad protsessi kõigi kodanike jaoks, vaid meie siin parlamendis arvame, et oleme selle protsessi jooksul suurendanud kodanike õigusi, nii et nüüd on neil võimalus saada rohkem teavet, igatahes mitte vähem kui neil, kes saavad seda oma töö huvides. Usume ka, et oleme teinud väikeseid edusamme tähtaegadega – kuigi see on miski, mis sõltub liikmesriikidest.

See on oluline: see tähendab nüüd, et saame esitada ajakohastatud regulatsiooni, ning loodetavasti toimib see kiiremini ja kodanike parimates huvides. Üten veel kord, et tahaksin tänada kõiki kolleege, kes olid kaasatud selle pikka aega nõudnud ja keerulise, kuid loodetavasti väga viljaka tulemuse saavutamisse.

(Aplaus)

6.8. Euroopa metroloogia teadusprogramm (A6-0221/2009, Erika Mann)

Enne hääletust

Erika Mann, *raportöör*. – (DE) Härra president, daamid ja härrad, põhjus, miks me oleme suutelised selle menetluse esimesel lugemisel lõpule viima, on see, et meil õnnestus teha suurepärase koostööd nii rühmadena kui ka teiste institutsioonidega. Selle eest tahaksin avaldada erilist tänu mu kaasparlamendiliikmetele; nõukogule; komisjonile; tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni sekretariaadile; Euroopa majandus- ja sotsiaalkomiteele ning muidugi suurele hulgale uurijatele kõigi nende taga.

Nüüd on meie käeulatuses kooskõlastatud Euroopa uurimus, kui võtame arvesse tulevast koostööd 22 riikliku meteoroloogiainstituudi vahel. See suurendab märkimisväärselt euroopastamist olulises mõõtmise valdkonnas. Peale selle saab tulevikus olema tugevdatud koostöö, millesse kaasatakse viis liikmesriiki, mis selles integratsioonis veel ei osale. Oleme selle saavutanud artikli 169 vahenditega, mida kohaldame riiklike ja Euroopa teadusuuringute rahastamist koordineerides. Igäiks neist ulatub 200 miljoni euronit ning see võimaldab meil saavutada koostööd rahvusriikide vahel.

Mõõtmise vallas tehtav uurimistöö hõlmab suure hulga alasid, alates diabeedist kuni nanotehnoloogiani või kosmosealadeni, ning see saab tulevikus väga oluliseks kogu standardite kehtestamise valdkonnale seoses CO₂ga. Niisiis, ma tahan korrata, et avaldan erilist tänu kõigile asjaosalistele! Ma loodan, et tulevikus viib see selles väga olulises uuringuvaldkonnas Euroopa tugevdatud koostööni.

6.9. Puitu ja sellest saadud tooteid turule viivate ettevõtjate kohustused (A6-0115/2009, Caroline Lucas)

6.10. Toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarud (A6-0214/2009, Miloslav Ransdorf)

6.11. Kriitilise infrastruktuuri hoiatussüsteem (CIWIN) (A6-0228/2009, Luca Romagnoli)

6.12. Avaliku elu tegelaste kaitsmise Euroopa võrk (A6-0193/2009, Gérard Deprez)

6.13. Puuvillasektori riiklik ümberkorraldamiskava (A6-0200/2009, María Isabel Salinas García)

Enne hääletust

Charlie McCreevy, komisjoni liige. – Härra president, alates uue puuvillareformi vastuvõtmisest 2008. aasta juunis on peamistes puuvilla tootvates liikmesriikides investeeritud palju tööd ümberkorraldamiskavade loomisesse.

See ettepanek on komisjoni vastus nõukogu üleskutsele teha nende ümberkorralduskavade raamistikku kohandusi. Peamine muudatus on seotud võimalusega kehtestada nelja-aastase kava asemel kaheksa-aastane, mis võimaldaks olulisemat ümberkorraldustegevust.

Komisjon tänab raportööri toetuse eest komisjoni ettepanekule!

President. – Meil on hea meel, et komisjon meie tööd hindab. See peaks alati nõnda olema.

6.14. Alpi konventsiooni rakendamine transpordi valdkonnas (A6-0219/2009, Reinhard Rack)

Enne hääletust

Reinhard Rack, raportöör. – Härra president, ELi ühinemine Alpi konventsiooni transpordiprotokolliga on väike, kuid hoolikalt väljatöötatud tükike Euroopa uue transpordipoliitika mosaiigis. Endiselt jäävad küll alles transpordi tõhususe, sujuvuse ja ohutuse probleemid ning neile me pöörame rohkem tähelepanu seoses maantee ääres elavate inimeste ja neid ümbritseva keskkonnaga. See saadab välja tähtsa sõnumi. Eriti pärast 15-aastast Euroopa Liidu liikmeks olemist tunneme me, austerlased usalduse taastumist tõsiasja tõttu, et meie olime need, kes tutvustasid meie Euroopa Ühendusele väga paljusid neist probleemidest ning et selle tulemusel hakkas Euroopa nende probleemidega tegelema.

Suur tänu liikmesriikidele, kes sellele oma panuse andsid!

6.15. Euroopa Liidu 2009. aasta paranduseelarve nr 2/2009 projekt (A6-0192/2009, Jutta Haug)

6.16. Paranduseelarve nr 3/2009 projekt (A6-0194/2009, Jutta Haug)

6.17. Aldo Patricello puutumatuse ja eesõiguste kaitsmise taotlus (A6-0196/2009, Aloyzas Sakalas)

6.18. Renato Brunetta parlamentaarse puutumatuse kaitsmise taotlus (A6-0195/2009, Aloyzas Sakalas)

6.19. Antonio Di Pietro puutumatust ja eesõigusi puudutav järelepärimine (A6-0197/2009, Aloyzas Sakalas)

6.20. Hannes Swoboda puutumatuse äravõtmise taotlus (A6-0190/2009, Klaus-Heiner Lehne)

Enne hääletust

Hannes Swoboda (PSE). – Härra president, tahtsin lihtsalt teatada, et ma ei osale sellel hääletusel.

6.21. Ühinemiseelse abi rahastamisvahendi eelarve täitmise kontroll (A6-0181/2009, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou)

6.22. Kohtuotsuste tõhus täitmine Euroopa Liidus: võlgniku vara läbipaistvus (A6-0252/2009, Neena Gill)

6.23. Petitsioonikomisjoni 2008. aasta tegevusaruanne (A6-0232/2009, Mairead McGuinness)

6.24. Soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine komisjonide ja delegatsioonide töö raames (A6-0198/2009, Anna Záborská)

6.25. Elektrienergia siseturg (A6-0216/2009, Eluned Morgan)

Enne hääletust

Eluned Morgan, raportöör. – Härra president, parlament on muutnud oma esimese lugemise seisukohta elektrienergia ja gaasi direktiivi suhtes. Tahaksin lühidalt seletada, miks.

Sellisena, nagu see raport on, jääb see täiuslikkusest kaugele, kuid me arvame, et oleme Euroopa Liidu energiatarbijatele oluliselt kasu toonud. Oleme pannud energiapuuduse küsimuse esimest korda Euroopa päevakorda ning oleme taganud riikide reguleerivatele asutustele sõltumatuse ja andnud neile suurema rolli uue süsteemi kontrollimisel.

Tahame siiski julgustada komisjoni ja eelkõige pädevaid asutusi jätkama nende tööd sellise olukorra tagamisel, et ettevõtted, millele kuuluvad nii energiatootmise kui ka ülekandesüsteemid, tegutseksid reeglite kohaselt ega kuritarvitaks oma positsiooni.

Tahaksin kolleege tänada kogu nende aastatepikkuse abi eest!

6.26. Energeetikasektorit reguleerivate asutuste koostööamet (A6-0235/2009, Giles Chichester)

6.27. Võrkudele juurdepääsu tingimused piiriüleses elektrikaubanduses (A6-0213/2009, Alejo Vidal-Quadras)

6.28. Maagaasi siseturg (A6-0238/2009, Antonio Mussa)

6.29. Maagaasi ülekandevõrkudele juurdepääsu tingimused (A6-0237/2009, Atanas Papanizov)

6.30. Euroopa haldusasutuste koostalitusvõime alased lahendused (ISA) (A6-0136/2009, Dragoș Florin David)

6.31. Pestitsiididega töötlemise masinad (A6-0137/2009, Leopold Józef Rutowicz)

Enne hääletust muudatusettepaneku 39 kohta

Leopold Józef Rutowicz, raportöör. – (PL) 2006. aasta juulis esitles komisjon strateegiat, mille eesmärgiks oli vähendada pestitsiidide üldist ohtu ja kahjulikku mõju inimeste tervisele ning keskkonnale. Selle strateegia viimane element on direktiivi ettepanek pestitsiididega töötlemise masinate kohta, millega muudetakse direktiivi 2006/42/EÜ masinate kohta. Direktiivis sätestatakse nõuded, millele pestitsiididega töötlemise masinad peaksid vastama, et piirata pestitsiidide kahjulikku mõju keskkonnale, käitajale ja ümbrusele. Nende nõuete kehtestamine vähendab erinevusi regulatsioonide ning ühenduse mõnedes riikides järgitavate menetluste vahel seoses pestitsiididega töötlemisega, tagab keskkonnakaitse ühtlase tasandi ühenduses ning võimaldab nende masinate takistusteta liikumise ELi turul, mis on eriti oluline väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, kes kõige sagedamini on seda liiki varustuse tootjateks.

Ettepaneku eelnõu ja soovitatud muudatusettepanekud olid arutelu teemaks õpikodades, kohtumistel nõukogu esindajatega, komisjoniga, variraportööridega ja huvitatud osalistega ning samuti kolmepoolsetel kõnelustel. Võttes arvesse suuri tehnilisi erinevusi eri tüüpi masinate vahel, alustades lihtsatest käsitsijuhitavatest masinast sellisteni, mida juhib kvalifitseeritud töötaja, jäeti mõningad muudatusettepanekud vastu võtmata ning otsustati, et need võetakse standarditesse, mida komisjoni nõudmisel töötab välja Euroopa Standardikomitee. Tänu sellele saavutati konsensus, võeti vastu muudatus 39 ning nõukogu kinnitas selle seisukoha.

Tahaksin eriti tänada variraportööre, komisjoni ja nõukogu esindajaid, siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni juhtkonda ning huvitatud osalisi nende abi ja koostöö eest! Teen ettepaneku vastu võtta see direktiiv, mis annaks oma panuse keskkonna, käitlejate ja nende ümbruse kaitse suurendamisse, juhul kui pestitsiide kasutatakse.

Charlie McCreevy, komisjoni liige. – Härra president, komisjon tahaks tänada raportööri härra Rutowiczi tema töö ja jõupingutuste eest selle ettepanekuga tegelemisel!

Komisjon tervitab kompromissi seoses muudatusettepanekuga 39 ning ootab seetõttu ettepaneku kiiret vastuvõtmist.

Komisjon tahaks teha järgmise avalduse: „I lisa jaotusse 2.4 võetud olulisi nõuete toetamiseks volitab komisjon CENi välja töötama kooskõlastatud standardeid iga pestitsiididega töötlemise masinakategooria jaoks, mis põhinevad parimatel olemasolevatel tehnikatel pestitsiidide tahtmatu keskkonnamõju ärahoidmiseks. Eriti nõuab see volitus standardeid, et kehtestada kriteeriumid ja tehnilised spetsifikatsioonid seoses mehhaanilise varjestuse, tunnelpritsimise ja õhuabi süsteemidega, et hoida ära veeallika saastumist täitmisel ja tühjendamisel; ning täpseid spetsifikatsioone tootjate juhenditeks, et ära hoida pestitsiidide lekkimist, võttes arvesse kõiki asjakohaseid parameetreid, nagu näiteks pihusti surve, poomi kõrgus, tuulekiirus, õhutemperatuur ja -niiskus ning liikumiskiirus.”

6.32. Rehvide märgistamine seoses kütusesäästlikkusega (A6-0218/2009, Ivo Belet)

6.33. Määruse (EÜ) nr 717/2007 (mobiiltelefonid) ning direktiivi 2002/21/EÜ (elektrooniline side) muutmine (A6-0138/2009, Adina-Ioana Vălean)

Enne hääletust

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Härra president, see on üks väiksem nõukogu soovitud muudatus, millega kõrvaldada vastuolu SMSi piirmäärade jaoks kohaldatavate vahetuskursside ning alanduslimiidi vahel. Sellepärast tuleks nõukogu heakskiidul lisada algteksti artikli 1 lõike 4 lõppu, mis on muudetud määruse artikli 1 punkt 2b, järgmine tekst: „Samu viitekurse kohaldatakse iga aasta, et korrigeerida artiklites 4a ja 4b ning artikli 6a lõikes 3 reguleeritud tasude määra, kui need tasud on antud mõnes muus vääringus kui euro.”

(Parlament nõustus suulise muudatusettepanekuga.)

6.34. Aruandlus- ja dokumenteerimismõõde ühinemise ja jagunemise korral (A6-0247/2009, Renate Weber)

Enne muudetud ettepaneku hääletust

Charlie McCreevy, komisjoni liige. – Härra president, komisjon tervitab Weberi raporti kompromissteksti vastuvõtmist aruandlus- ja dokumenteerimismõõde kohta aktsiaseltside ühinemise ja jagunemise korral. Kuigi komisjon läks oma esialgses ettepanekus isegi kaugemale, säilitab see väga oluline osa komisjoni esialgses ettepanekust, nimelt säästupotentsiaali, mis küündib kuni 172 miljardi euroni aastas.

Halduskoorma vähendamise kava täitmine edeneb ning see annab oma panuse kasvupotentsiaali ja aitab Euroopal taastuda.

6.35. Kindlustus- ja edasikindlustustegevus (Solvency II) (uuestisõnastamine) (A6-0413/2008, Peter Skinner)

Enne hääletust

Charlie McCreavy, komisjoni liige. – Härra president, tahaksin väljendada oma tunnustust ja imetlust Euroopa Parlamendi tõhususele Solvency II toimiku käsitlemisel ning teie kompromissivalmidusele!

Koos Solvency II-ga saab Euroopa kaasaegse raamistiku kindlustuse järelevalveks, mis saab siis olema ametlik nii kindlustustegevuse kui ka poliisiomanike jaoks.

Mina isiklikult kahetsen grupitoetuse režiimi väljajätmist, sest see on kaotatud võimalus teha edasisi edusamme grupijärelevalve alal. Siiski toetab komisjon parlamendi ja nõukogu kokkulepet, juhul kui te seda oma hääletusega kinnitate.

Sellega asi muidugi ei piirdu. Jääb teha veel palju tööd: meetmete rakendamisega tuleb valmis saada enne 2012. aasta oktoobrit, et anda liikmesriikidele ja kindlustusalale piisavalt aega valmistuda Solvency II kehtestamiseks.

Võin teile kinnitada, et komisjon täidab oma osa selle protsessi lihtsustamisel ning võtab need pikaleveninud reformid kõigi asjaomaste poolte huvides võimalikult kiiresti praktilisse kasutusse.

6.36. Vahepealne kaubandusleping Türkmenistaniga

Enne hääletust

Karel Schwarzenberg, nõukogu eesistuja. – Härra president, lubage mul teile meelde tuletada, et nõukogu on uurinud parlamendi arvamusi ja resolutsioone alati väga suure huvi ja tähelepanuga. Samal ajal on nõukogu võtnud inimõiguste teemat väga tõsiselt, nagu annavad tunnistust Euroopa Liidu lepingulised suhted maailma eri piirkondade riikidega.

Euroopa Liidu ning grupi Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide vahel sõlmitud Cotonou lepingu puhul on 1995. aastast alates olnud üle 15 juhtumi, mil ühendus on osaliselt või täielikult peatanud kokkulepete kohaldamise mõne riigi suhtes inimõiguste klausli kohustuste täitmata jätmise pärast.

Kindlasti teate ka sanktsioonide kohta, mida nõukogu Usbekistanile pärast Andijani sündmusi 2005. aastal kehtestas. Muidugi jääb Türkmenistanis veel palju ära teha inimõiguste valdkonnas ning õigusriigi ja demokraatia osas.

Eelkõige jätkame me surve avaldamist, et saavutada poliitvangide vabastamine, Rahvusvahelise Punase Risti Komitee vaba juurdepääs vanglatesse, välismaale reisimise piirangute kaotamine ning meediavabadus kodanikuühiskonnas. Me oleme kooskõlas lepinguga pühendunud asjakohaste meetmete võtmisele, mis sisaldaksid vajaduse korral lepingu peatamist Türkmenistaniga inimõiguste rikkumise korral, nagu lepingus on sätestatud.

Charlie McCreavy, komisjoni liige. – Härra president, komisjon on hoolikalt võtnud arvesse parlamendi muret demokraatia ja inimõiguste olukorra pärast Türkmenistanis. Me tervitame ühisresolutsiooni eelnõu seisukohta, et vahepealse kaubanduslepingu sõlmimine oleks tubliks esimeseks sammuks, mis võimaldab meil rohkem tegeleda Türkmenistaniga, et edendada jätkuvalt positiivseid arenguid ja koostööd.

Komisjon on teadlik parlamendi murest seoses lepingute võimaliku peatamisega. Tuletan siinkohal meelde minu kolleegi proua Ferrero-Waldneri eelmise kuu arutelul tehtud avaldust, et nii vahepealne kaubandusleping (artikkel 1) kui ka PCA (artikkel 2) sisaldavad inimõiguste klausleid, mis moodustavad nende lepingute oluliselt tähtsa koostisosa. Samuti lubavad ITA artikli 28 ja PCA artikli 94 sätted kummalgi poolel lepingutingimuste raske rikkumise korral asjakohaseid meetmeid võtta. Komisjoni arvates võiksid need meetmed sisaldada ka lepingute peatamist.

Komisjon kohustub inimõiguste olukorda Türkmenistanis koos liikmesriikidega hoolikalt jälgima ning parlamendi asjakohastele organitele regulaarselt aru andma. Kui parlament peaks soovitava vahepealse kaubanduslepingu põhiliste elementide raskest rikkumisest teatamise tõttu meetmeid võtta, kaalub komisjon tõsiselt parlamendi soovitude võtmist oma ettepanekusse nõukogule.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Härra president, nõukogu eesistuja ja voliniku sõnavõttud on väga huvitavad, sest need kinnitavad Euroopa Parlamendil õigust nõuda, et uue kaubanduslepingu allakirjutamine Türkmenistaniga peab olema seotud inimõiguste austamisega. Viimane on Euroopa Liidu sõlmitud kaubanduslepingute puhul peamine põhimõte.

Võttes siiski arvesse inimõiguste rikkumise juhtude isegi praegust tohutut arvu selles riigis, arvan ma, et parim tee selle mõtteviisi kehtestamiseks oleks alustuseks lükata uus kaubandusleping edasi, mille kohta te täna meile ettepaneku tegite, ning seega mitte anda oma nõusolekut, mida meilt täna paluti.

Helmuth Markov (GUE/NGL). – (DE) Härra president, tahaksin öelda, et oma arutelus ja dokumentides on parlament palunud nii komisjonil kui ka nõukogul võtta seisukoht, et kui parlament kutsus üles seda lepingut peatama või tühistama, siis nad teevad seda.

Seisukohavõttud olid väga erinevad. Nõukogu eesistuja ei väljendanud üldse mingit arvamust selle kohta, kuidas nõukogu võiks reageerida, kui parlament sellise üleskutse esitaks. Volinik vastas ainult, et komisjon mõtleb järele, mida ta teeks, kui parlament sellise nõudmise esitab. Tahan öelda, et ei komisjon ega nõukogu ole parlamendi nõudmisele mingil moel vastanud ning seetõttu jääb mul üle vaid soovitada, et me praegu seda lepingut ei toetaks.

(Aplaus)

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Härra president, daamid ja härrad, oleme nüüd juba kolm ja pool aastat selle täiskogu eri komisjonides Türkmenistani küsimust arutanud. On olemas Euroopa lepingud, millest ka parlament peab kinni pidama, kuigi see meile alati ei meeldi.

Täna õnnestus meil nõukogu ja komisjoni seisukohavõttudest saada kinnitused, mis on Euroopa lepingute raamistikus võimalikud. Komisjon ja nõukogu nõustusid tõsiselt kaaluma parlamendi eeskuju järgimist, kui ta esitab oma arvamusi, ja võimalik, et isegi üleskutse leping peatada.

Nagu me kõik teame, on see kahjuks kõik, millele parlament Euroopa lepingute rakendusalas loota võib. On üks viga, mida me ei tohiks teha, nimelt hoidma meie suhteid mõne riigiga pantvangis, et Euroopa Parlament rohkem võimu saaks. Ma innustan teid nõukogu ja komisjoni seisukohavõtte tunnistama. See oli kõik, mida võis loota. Sellisel taustal ja sellises olukorras tahaksin teilt paluda toetust lepingu allakirjutamisele.

Daniel Cohn-Bendit, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (DE) Härra president, kui seda avaldust ei tehtud fraktsiooni nimel, siis taotlen Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni nimel vaheaega.

(Taotlus komisjoni tagasisaatmise kohta lükati tagasi)

6.37. Vahepealne kaubandusleping Türkmenistaniga (A6-0085/2006, Daniel Caspary)

6.38. Ühenduse tuumaohutuse raamistik (A6-0236/2009, Gunnar Hökmark)

6.39. Ühenduse kontrollisüsteem ühise kalanduspoliitika eeskirjade järgimise tagamiseks (A6-0253/2009, Raül Romeva i Rueda)

6.40. Kalavarude kaitse tehniliste meetmete abil (A6-0206/2009, Cornelis Visser)

6.41. Euroopa ühine sisserändepoliitika: põhimõtted, meetmed ja vahendid (A6-0251/2009, Simon Busuttil)

6.42. Roheline raamat üleeuroopalise transpordivõrgu tulevase poliitika kohta (A6-0224/2009, Eva Lichtenberger)

7. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

Euroopa Parlamendi osaistungjärkude ajakava 2010

David Sumberg (PPE-DE). – Härra president, te võite arvata, et kuna ma juulis sellest parlamendist lahkusin, ei ole mul parlamendi 2010. aasta programmi kohta mingeid seisukohti. Aga ma veaksin alt neid, kes mu viimaseks 10 aastaks siia saatsid, kui ei kasutaks võimalust, et protesteerida parlamendi istungjärgu Strasbourgis pidamise vastu. See on maksumaksjate raha skandaalne raiskamine. Selleks pole mingit põhjust: Brüsselis on täiesti nõuetekohane parlamendihoone olemas. Kui räägin Ühendkuningriigi rahvale kõigist neist kuludest ja tülikusest, mida kõik siiatulekuks taluvad, siis on nad täiesti jahmunud, et me sellest harjumusest kinni peame, eriti praegusel majandusliku kitsikuse ajal. On tulnud aeg, et lõpetada see Strasbourgis farss, tagada parlamendi töö üksnes Brüsselis ning anda oma tõeline panus üldsuse raha säästmisse, et kasutada seda paremaks otstarbeks.

ISTUNGI JUHATAJA: Luigi COCILOVO

asepresident

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Härra juhataja, igal aastal esitab presidentide konverents mitmesuguseid muudatusettepanekuid, püüdes tagada, et veedaksime Strasbourgis rohkem aega, kui peaksime. Tegelikult veedame me Strasbourgis rohkem aega, kui kellelegi siin meeldiks, sest juba ainult siia kohalejõudmine võtab enamikult peaaegu terve päeva. Peaksime otsustama Strasbourgis üldse mitte tulla.

Mulle meeldiks, kui sellel parlamendil oleks üks lisaõigus, nimelt õigus otsustada, kuhu kokku tulla. Mu kolleeg härra Posselt tunnistab, et siin lähikonnas elavatel poliitikutel on teatavad kohalikud eelised. Kõigile meile ei ole siiski nii kerge lihtsalt üle Saksamaa piiri sõita. Et saada siia valijaskonda – inimesi, kes tahavad külla tulla ja vaadata, kuidas parlament töötab – kulub rohkem kui üks päev. Meil on Brüsselis väga head ruumid. Me ei peaks hääletama selle poolt, et pikendada aega, mida Strasbourgis veedame, peaksime hääletama selle poolt, et siiatulekust lahti saada.

Raport: Mairead McGuinness (A6-0232/2009)

Daniel Hannan (NI). – Härra juhataja, mul on siin tõstatada kõigest üks küsimus ja see on skandaalne Hispaania maadekrabamise seaduste saaga, mis viimase kuue aasta jooksul on ühel või teisel kujul petitsoonikomitee ette jõudnud. Meil kõigil siin täiskogus, olenemata rahvusest, on valijaskond, kes on linnastamise seaduse tõttu pidanud kannatama ahistamist Hispaania rannikutel, nagu muidugi ka tuhanded Hispaania kodanikud.

Mitmed Hispaania saadikud mõlemast parteist on häbiväärselt nurjanud katsed tuua see probleem siia täiskogu ette otsustamiseks on häbiväärselt ning ma tahaksin eriti pöörduda mu kolleegide poole Hispaania Rahvaparteist (Partido Popular), et meelde tuletada omandi pühadust. Just nemad peaksid mõistma – teades nende ajalugu ja teades, mis juhtus Teise Vabariigi ajal, mil omandiõigus polnud kaitstud – kui tähtis see on, et inimesed tunneksid, et riigi kuritarvitused ei saa nende valdusõigust rikkuda.

Raport: Anna Záborská (A6-0198/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – Härra juhataja, tahan kõigepealt öelda, et proua Záborská raportil on õige lähenemisviis. On väga oluline, et võrdsust saaks rakendada parlamendi mitmesugustes rollides, olgu need komisjonid või delegatsioonid.

Samuti on väga oluline, et kui Euroopa valimiste jaoks koostatakse kandidaatide nimekirju, oleks neis ühepalju nais- ja meessoost kandidaate.

Me vajame üksteist ning ma loodan, et asjad arenevad olukorra suunas, kus ühel päeval sugu ei mängi enam sama suurt rolli kui oskused ja asjatundlikkus. Kui parlament oma otsuseid langetab, siis on kõige tähtsam, et meil oleks komisjonides vilunud ja asjatundlikke inimesi – nii mehi kui ka naisi. Sel viisil on kõigil ühine selge ettekujutus, kuidas teadmisi ja oskusi kasutades rajada parem tulevik ja parem Euroopa.

Raport: Eluned Morgan (A6-0216/2009)

Daniel Hannan (NI). – Härra juhataja, ühtse Euroopa võrgu loomisega saavutame tohutu kokkuhoiu. Kusagil Euroopas leidub igal ajahetkel ülearust elektrienergiat ning riiklike tökete mahakiskumine vähendab märkimisväärselt meie sõltuvust imporditud energiaallikatest. Kahjuks pole selline integreerumismudel – detsentraliseeritud, orgaaniline vabaturg – siiski see, mille üle oleme täna mitmetes oma raportites hääletanud. Selle asemel läheme rada mööda, mis viib kooskõlastamise, kinnitatud hindade ja proteksionismi poole,

ühiste seisukohtade poole läbirääkimistel Venemaa ja teiste kolmandate osapooltega. Põhiline ideoloogiline erinevus Euroopa Liidus on toodete vastastikusel tunnustamisel põhineva vabaturu ja ühtse turu vahel, mis põhineb tarbija valiku vähendamisel, toodete kaitsmisel ja asutuste reguleerimisel.

Minu arvates on see eriti ohtlik sellise riigi jaoks nagu Suurbritannia. Kaks aastat tagasi olime ELi ainus võrguenergia tootja. Isegi praegu oleme umbkaudu tasakaalus. Ühine energiapoliitika võib lõppeda meie jaoks samamoodi nagu ühine kalanduspoliitika, mille puhul oleme ainus riik, kes annab märkimisväärse osa ühisesse katlasse, millest kõik teised siis võrdsetel alustel ammutavad.

Syed Kamall (PPE-DE). – Härra juhataja, enne kui jätkan, tahaksin lugupidamist avaldada raportööri proua Morganile. Ma tean, et ta on lahkumas, ning kuigi meie siin ei jõua alati omavahel kokkuleppele, arvan ma, et kõik nõustuvad, et selle raportiga on ta ära teinud tohutu töö.

Vaadates liberaliseerimise ajalugu Euroopa Liidus, teame me kõik, et telekommunikatsioonide liberaliseerimine on olnud suur edu, mis pakub valikuid, madalamaid hindu ja paremaid teenuseid tarbijatele terves ELis. On häbi, et postiteenuste turg ja eriti energiaturg on selles suhtes maha jäänud. Kindlasti on need vaid vähesed sammud õiges suunas, ent meil on endiselt tarvis toime tulla võrgu eristamise probleemiga, samuti teistele turgudele pääsemisega.

See pole õige, et mõned turud, näiteks Ühendkuningriigi turg, jäävad konkurentsile avatuks, nii et Saksamaa ja Prantsusmaa ettevõtted võivad sinna pääseda, samas takistades Ühendkuningriigi ja teiste riikide ettevõtetel oma turule pääsemist. Proteksionismi aeg on möödas. Nüüd on aeg, et turul oleks rohkem usaldusväärsust.

Raport: Ivo Belet (A6-0218/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – Härra juhataja, tahaksin kõigepealt öelda, et härra Belet' raport on suurepärase. On väga tähtis, et oleksime kindlasti energiasäästlikud, säästaksime energiat ning tegutseksime igal viisil tõhusalt – transpordi alal ja kõigis muudes valdkondades.

Sama eesmärk peaks meil olema ka rattakummidega. See konkreetne raport käsitleb transporti ja rattakumme, kuid on tähtis mees hoida, et kõige tähtsam eesmärk on ohutus, ja selle osas ei tohi iialgi kompromisse teha.

Selles osas on meil tarvis leida õige tasakaal. Energiasäästlikkuse kummitööstuses ei tohi lasta võitu saada ohutusest. Teisisõnu, kui tahame tagada energiasäästlikkust ja seda suurendada, aga samal ajal mitte teha vähimaidki järeleandmisi ohutuse osas, sest ohutus peab olema prioriteediks ja peamiseks eesmärgiks kiirteedel, väikestel maanteedel ja igal pool, kui arendame Euroopas transporti.

Raport: Adina-Ioana Vălean (A6-0138/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Härra juhataja, soovin kõigepealt raportööri proua Văleani tema suurepärase raporti eest tänada! On väga oluline, et saavutaksime tuleviku Euroopas olukorra, kus mobiiltelefonikõnede maksumust terves Euroopas oleks võimalik alandada ja see muutuks kogu siseturul ühtlaseks.

Praegu on probleemiks muidugi see, et kui läheme ühest riigist teise, siis peame tihti sõlmima uusi lepinguid, või kui me neid ei sõlmi, siis peame väga kõrget hinda maksma.

On tähtis, et inimeste ja tööjõu vaba liikumise puhul ning ühist majandusruumi rajades, mis tegelikult liidu tasandil peaks toimima, tuleks kehtestada ka ühtne mobiilkõnede maksumuse süsteem. See oleks üldsuse huvides.

Euroopa Liit peab tegutsema viisil, mis annab prioriteedi üldsuse huvidele, ja kui me tahame, siis saame tegutseda nii, et tagada telefonikõnede hinna langemine.

Syed Kamall (PPE-DE). – Härra juhataja, siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportöörina olen ma selle raporti puhul väga uhke töö üle, mille me suurema läbipaistvuse saavutamiseks ära tegime. Üks suur probleem on paljude aastate vältel olnud arve šokk, mille paljud tarbijad saavad koju tagasi pöördudes ja leides arve, mis on oodatust palju suurem.

Kui vaatame siiski raporti ülejäänud osa ja eriti hinna ülemmäära probleemi, siis arvan, et peaksime tunnustama, et hinnad olid selle määruseta juba langemas. Komisjon tunnustab ka ise, oma numbrite põhjal, et enamik tarbijaid rändlust ei kasuta, 70% tarbijatest ei kasuta rändlust aasta jooksul üldse. Korrapäraselt rändlust kasutajate tase on palju madalam. Nii et see, mida me praegu tegelikult teeme, on kõnede ja andmeside hinna

alandamine mõnede privilegeeritud parlamendiliikmete, komisjoni ametnike, Euroopa ajakirjanike ja Euroopa ärimeeste jaoks.

Lootkem siis, et ettevõtted, kui nad püüavad seda tulu kusagilt mujalt tasa teha, ei hakka kodumaistelt kasutajatelt kõrgemat hinda küsima, eriti mitte vaestelt kasutajatelt. Lootkem siis, et me ei röövi vaeseid, selleks et maksta rikaste odavamate kõnede eest!

Bruno Gollnisch (NI). – Härra juhataja, ma tervitan proua Våleani raportit küsimuse kohta, mille puhul Euroopa Liidu võimu viimaks täielikult rakendatakse!

Selles telekommunikatsiooni valdkonnas pean ma ütlema, on olukord praegu täiesti talumatu. Petetakse tarbijaid, kes, olles kasutanud oma mobiiltelefoni, mille kohta nende leping ütleb, et pakett sisaldab ka rahvusvahelisi kõnesid, saavad šoki, kui avastavad, kui suur arve on. Kui toon vaid ühe näite, siis juhtus just nii hiljuti minuga, kui kasutasin ühel päeval Itaalias kaks või kolm korda internetti ning sain peaaegu natsionaliseeritud Prantsuse operaatorilt Orange'ilt 1200 euro suuruse arve; ühe teise päeva eest, mille veetsin täiesti Prantsusmaa piiri ääres Eviani ja Genfi vahel, sain 3000 euro suuruse arve!

Need on täiesti kirjeldamatud juhtumid, mille kohta võiks öelda röövimine päise päeva ajal, ja selle eest vastutavad need operaatorid – nad ei paku tarbijale mingit läbipaistvust. Sellepärast on tarvis Euroopa Liidu siseselt standardiseerida mobiiltelefonilepingute läbipaistvuse eeskirjad.

Daniel Hannan (NI). – Härra juhataja, muidugi oleme me kõik madalamate hindade poolt, kui reisime oma mobiiltelefonidega üle piiri – ainult hull oleks selle vastu, kuid see on ainult võrrandi üks pool. Kui me siin täiskogus kohustame operaatoreid rändlushindu alandama, peavad nad raha kusagilt mujalt tagasi tegema, ning tavaliselt tähendab see hindade tõstmist nende jaoks, kes ei reisi.

Teisisõnu, need, kes ei reisi, peavad reisijate eest maksma. Minu valimisringkonna teismelised peavad hakkama suuremaid arveid maksma, et mõningad ärimehed, parlamendiliikmed ja volinikud saaksid välismaal viibides odavamalt rääkida.

Pean ütlema, et meie oleme asjast huvitatud osapool. Kõik, kes me sellel hääletusel osaleme, võidame väga märkimisväärselt sedalaadi määrustest, mida oleme selles valdkonnas viimase aasta jooksul läbi surunud. Kui tahate mõista, kuidas võim on Euroopas nihkunud, on teil tarvis vaid seda raportit lugeda. „Kes keda?“ küsis Lenin arvatavasti kõige haledamas poliitilise filosoofia seisukohavõetus, mida iial väljendatud. Kes omab võimu ja keda ta sellega valitseb? Noh, praegu ei saa küll enam mingit kahtlust olla, kes: meie, eurokraadid.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Härra juhataja, suur tänu, et te mulle sõna andsite. Hääletasin selle raporti poolt, sest tean, et see, mida Euroopa Parlament on mobiilside valdkonnas ära teinud, on äärmiselt oluline. Kui tuletan meelde oma esimesi Brüsselis tööl olnud päevi, siis tuli telefonikõne ühe minuti eest maksta kolm eurot või rohkemgi; praegu maksame tänu neile määrustele märksa vähem ja sellest on kasu saanud ka Euroopa kõik muud elanikud. Tahaksin ka rõhutada, et need rändlustariifid on olnud väga segased. See käib eriti tekstisõnumite kohta. Kuigi oleme saavutanud suure kokkuhoiu kõnede pealt, on ettevõtted teeninud sõnumitelt ajuti liigagi suurt kasumit ning see polnud jällegi kodanike huvides. Arvan, et selle direktiivi ja määrusega oleme teinud tohutu edusammu tarbijate huvide kaitsmises, ning ka tänapäeval, mil teabe saamine on nii suure tähtsusega, et inimesed võtavad andmeid vastu oma mobiiltelefonidega, on tõsiasi, et neid tariife alandati, Euroopa Parlamendi suur saavutus.

Raport: Peter Skinner (A6-0413/2008)

Eoin Ryan (UEN). – Härra juhataja, tahaksin härra Skinnerit selle raporti puhul õnnitleda! Ta on teinud suurepärast tööd. See oli suur ettevõtmine, ent ta sai selle väga keerulise õigusaktiga hakkama. Tahaksin õnnitleda ka Euroopa institutsioone ja liikmesriike, kes on aidanud meil Solvency II edukalt lõpule viia.

See on hea näide selle kohta, kuidas Euroopa peab finantsilise taastumise suunas koostööd tegema. Koormaid saab jagada, samuti ka lahendusi. See Euroopa heakskiidetud reageering on hea näide tihedamate suhetest finantskoostöö alal. Me peame tegutsema, et saaksime kindlad olla, et sellist panganduskriisi, nagu me praegu läbi elame, enam rohkem ei tekiks.

Märkasin suure huviga komisjoni heakskiitu hüpoteekide toetuskeemile Ühendkuningriigi majaomanike heaks. See skeem võimaldab pereisadel, kes ei suuda oma hüpoteeklaenu tagasimakseid tasuda, kogu põhisumma ja kuni 70% intressimaksetest lükata edasi kaks aastat. Peaksime selle skeemi arengut hoolega jälgima ja sellest õppima ning rakendama kõiki tõhusaid meetmeid, mis võiksid kergendada koormat, mida kanname.

Arvan, et see on miski, mida kõik liikmesriigid saavad jälgida, kuid ma arvan ka, et liikmesriikide finantsasutused peaksid tegema inimestele kergemaks ülemineku üksnes intresside tasumisele, kui nad leiavad end raskustes olevat. Võttes arvesse abi, mida finantsasutused saavad liikmesriikide valitsustelt, peaksid nad väga palju ära tegema, et majanduslanguse tõttu surve alla sattunud inimesi aidata.

Raport: Gunnar Hökmark (A6-0236/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Härra juhataja, enne kui alustan oma hääletuse selgitamist, tahaksin önnitleda oma kolleegi härra Kamalli, kes äsja lõpetas täiskogus oma sajanda sõnavõtu! Mõni ehk imestab, miks see nii kaua aega võttis. Aga on tore, et ta nüüd koos meiega sajaliste klubisse kuulub.

Hääletasin Hökmarki raporti poolt mitmesugustel põhjustel. Peamiselt sellepärast, noh, et kes oleks siis vastu tuumaohutusele? Ja ma arvan, et kui hakkate rääkima tuumaohutusest ja kuidas me tulevikuenergiat toodame, siis tahaksime, et see oleks toodetud nii ohutult kui võimalik ning jäätmed kõrvaldatud nii ohutult kui võimalik. Aga samuti hääletasin ma raporti poolt ka sellepärast, et tahan, et tulevikus oleks Ühendkuningriigis rohkem tuumaenergiat – sest ma olen surmani tüdinenud nägemast, kuidas Euroopa kaunites maapiirkondades vupsavad esile tuuleveskid ja tuuleturbiinid, mis ei anna midagi juurde meie rahvuslikele maastikele – tegelikult need lausa kahjustavad meie rahvuslike maastikke – ega tooda ka taastuvenergiat, vaid need toodavad kõigest natuke alternatiivenergiat lühikestel ajaperioodidel. Ma pooldan täielikult tuumaohutust ja pooldan täielikult tuumaenergiat.

Raport: Raúl Romeva i Rueda (A6-0253/2009)

Jim Allister (NI). – Härra juhataja, komisjoni robustne ettepanek selle esialgsel kujul, et nad peaksid harrastuskalastust kontrollima, ning aruandluse ja litsentseerimise ja kõige muu nõudmine, mis kaasneb sellise bürokraatiaga, oli üks neist ettepanekutest, mis täiesti õigustatult tohutut vastuseisu äratas peale selle sektori ka kõigi nende hulgas, kes tunnevad huvi kalastamise ja ELi bürokraatiaga seotud asjade vastu.

Sellepärast on mul täna hea meel, et muudatusettepanek 48 heaks kiideti. See läheb vähemalt mingil määral sinna suunda, et taastataks liikmesriigi asjakohane otsustusõigus, kas astuda mingeid samme seoses harrastuskalastuse litsentseerimise ja registreerimisega, jättes liikmesriikide otsustada, kas harrastuskalastusel on kalatoodete tööstusele mingit mõju või mitte – kusjuures enamikus liikmesriikides ei ole. Seega on mul hea meel, et komisjoni ettepanek tagasi lükati ning see, mis nii kehvasti algas, sai mõnevõrra parandatud.

Daniel Hannan (NI). – Härra juhataja, pärast kümnet aastat parlamendis ei uskunud ma, et miski võiks mind veel üllatada, aga olin siiski šokeeritud rumalast ettepanekust laiendada ühist kalanduspoliitikat harrastusõngitsejatele, nõudes neilt iga püütud kala kirjanekut, ning seda nende riiklikust kvoodist maha arvutades.

Ettepanekut päevakorrast maha ei võetud, kuigi seda tehti oluliselt paremaks, peamiselt tänu kestvale ja kurnavale võitlusele komisjonis, mida pidasid neli visa ja patriootlikku šotlast, kes selle riigi peamisi parteisid esindasid: proudad Attwooll ja Stihler ning härrad Stevenson ja Hudghton. Tahaksin avaldada austust ka Põhja-Iirimaa parimale sõbrale Euroopa Parlamendis Jim Allisterile, kes on oma piirkonna mõlema kogukonna ning traditsioonide suur eestvõitleja.

Probleemiks oli siin rakendamine. Probleemiks oli, et inimesed ei rakendanud kehtivat seadust. Meil siin parlamendis on alati instinkt pigem seadusi luua, kui juba meie käsutuses olevat õiguslikku arsenalit kasutada. Soovin, et kasutaksime – laialdasemalt kui kõigest kalanduse valdkonnas – põhimõtet, et mitte alati pole kõige parem uue seaduse vastuvõtmisega oodata, kuni juba olemasolev õiguslik võim on täielikult ammendatud.

Catherine Stihler (PSE). – Härra juhataja, loodan, et tänane hääletus Romeva raporti üle kinnitab Euroopa õngitsejatele, et nende muresid on märgatud. Muudatusettepanekud 7 ja 11 võeti vastu vastuseisuta; muudatusettepanek 48 võeti vastu 608 poolt- ja 37 vastuhäälega; muudatusettepanek 49 võeti vastu 580 poolt- ja 54 vastuhäälega; muudatusettepanek 50 sai laialdase toetuse; muudatusettepanek 2 võeti vastu, nagu oleks see osa muudatusettepanekute 7 ja 11 komplekshääletusest; muudatusettepanek 92 kukkus läbi ja 93 kukkus samuti läbi ning just seda õngitsejate kogukond sooviski.

Järgmiseks sammuks saab tegelikult see, mismoodi nõukogu hakkab tegelema artikli 47 uuestisõnastamisega. Kas nad soostuvad parlamendi uue sõnastusega või võtavad teistsuguse lähenemisviisi? Häbi asi, et nõukogust pole siin kedagi, kes sellele küsimusele vastaks. Kuid tänane ühise kalanduspoliitika reformi rohelise raamatu käikuandmine annab meile võimaluse muuta ühist kalanduspoliitikat, ning ma loodan, et parlamendiliikmed

kasutavad võimalust tutvustada rohelist raamatut võimalikult paljudele valijatele, et nende häält kuuldavaks muuta.

Raport: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – Täna teid väga, härra juhataja. Tundub, nagu oleksin jõudnud mingi miilikivini – vabandust, oli see miilikivi või vesikivi?

Sellel raportil on huvitav pealkiri: „Kalavarude kaitse tehniliste meetmete abil”. Sest ma pean tõesti ütlema, et kui tahame kalavarude kaitseks tõepoolest parimaid tehnilisi meetmeid kasutada, siis ühisest kalanduspoliitikast me neid ei leia. Tulemused on siin: kui tegemist on kalavarude kaitsmisega, siis on ühine kalanduspoliitika läbikukkumine. On aeg – ja oli juba tükk aega tagasi – et pööraksime tähelepanu tulemustele mitmel pool maailmas, mis on olnud edukad.

Võtame näiteks Islandi, kus on leitud omandipõhised lahendused ja õigused, mida saab edasi parandada. Võtame näiteks Uus-Meremaa, kus õigust kalastusaladele on edasi parandatud põlvest põlve. Mõlemal juhul näitab see, et kui usaldada turgu, siis usaldage õigusriiki ja usaldage omandiõigust; sellest võib sagedamini leida parema lahenduse kui mõnest nõukogude tüüpi tsentraliseeritud plaanist, nagu näiteks ühine kalanduspoliitika, mis osutus katastroofiks. Nüüd on aeg turgu usaldada.

Raport: Simon Busuttil (A6-0251/2009)

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Kiire märkus meie fraktsiooni, see tähendab Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni hääletuse seletuseks seoses minu raportiga ühise immigratsioonipoliitika kohta. Toimus kaks hääletust, üks alternatiivettepaneku ja teine nõuetekohaselt raporti üle. Meie hääletasime endise poolt, et saaksime välja jätta löike, mille sotsialistide blokk siin kojas lisis ja mis sätestab sisserändajate hääleõiguse. Sellega me ei nõustu ning me hääletasime selle vastu ka komisjoni tasemel.

On kahju, et see ettepanek siiski läbi ei läinud, sest niisugusel juhul oleks löige välja jäetud. Selle asemel hääletasime raporti poolt tervikuna, sest usume, et see on tubli raport, mis ühise immigratsioonipoliitika valdkonnas sisaldab Euroopa Parlamendi terviklikku programmi.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Härra juhataja, Euroopa immigratsioonipoliitika põhimõtted, meetmed ja vahendid – see oli härra Busuttili raporti tohutu teemavaldkond.

Põhimõtted? Euroopa Liit vajab arvatavasti 2050. aastaks lisaks veel 60 miljonit väljastpoolt Euroopat tulnud sisserändajat, hoolimata oma miljonitest töötutest ja vaestest kodanikest, oma massilistest koondamistest ja oma ettevõtete sulgemisest.

Meetmed? Anda sisserännanud elanikkonnale rohkem õigusi, sealhulgas eriti hääleõigus, ning pakkuda piiramatut juurdepääsu Euroopa territooriumile ja tööturule.

Vahendid? Niinimetatud positiivne diskrimineerimine või mitteametliku kvalifikatsiooni tunnustamine, samas kui eurooplastel peab olema nõuetekohaselt sertifitseeritud kvalifikatsioon; uue migrantide kategooria tunnustamine – keskkondlikel põhjustel väljarändajad; ning Euroopa kodanike kohustus kohaneda nende vältimatu uputusega, nagu korraldavad ja planeerivad eurokraadid, milles on kaassüüdlaseks see parlament.

Kõige selle asemel peame me kiiremas korras pöörama rändevood vastupidiseks, taastama oma sisepiirid, rakendama Euroopa rahvaarvu suurendamiseks tõelist perekonnakeskset poliitikat ning kehtestama kõigis valdkondades riikliku ja euroopaliku eelistuse.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, mul on selle raporti kohta palju lisatingimusi, millest kõige esimene, nagu natuke aega tagasi öeldi, puudutab sätet, mis tundub jahmatav, ajal mil Euroopa ees seisab palkade garantiifondi probleem või miljonite töötajate koondamine. 60 miljoni uue sisserändaja Euroopasse tööle saabumine on minu arvates pöörane meede.

Tahaksin siiski ka rõhutada, et samal ajal, kui meie siin arutame, kuidas sisserännet tulevikus reguleerida ja organiseerida, toimuvad niisugused tragöödiad – mida, tänu Jumalale, on ära hoidnud Itaalia inimlikkus ja härra Maroni hea juhtimine – nagu oleks võinud juhtuda Türgi laevaga Pinar.

Mida Euroopal teha jääb? 600 juhul – nagu härra Maroni õigusega teatas – ei ole Malta suutnud Euroopa Liidu rahastamisele vaatamata täita oma kohustust võtta vastu neid, kes saabusid Põhja-Aafrika rannikult ja

nende kallastele maabusid. Kõigil neil juhtudel pidi Itaalia sekkuma, kuigi meie vastuvõtukeskus Lampedusas on praeguseks oma võimalused tublisti ületanud, nagu me kõik teame.

Niisiis, Euroopa, sekku ja sätesta mõned kindlad reeglid! Me palume märgatavat rahastamise suurendamist oma riigile, mis võimaldaks meil selle probleemiga korralikult tegelda. Euroopa peab üles ärkama ja sisserände vooluga tõsiselt tegelema hakkama: me ei saa enam vanamoodi jätkata!

Raport: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Täna teid väga, härra juhataja! Tahtsin väljendada oma arvamust kalanduskomisjoni raporti kohta – härra Visseri raporti kohta – kalavarude kaitse teemal. Härra juhataja, minu kodumaa Läti jaoks on kalandus äärmiselt oluline, sest meil on 550 km rannajoont. Kuna Lätis esindavad Euroopas kaheksa parlamendiliiget, ei saa me olla kõigis komisjonides, kuid need teemad on väga tähtsad nii meie majanduse kui ka traditsioonilise eluviisi jaoks. Kehtiv määrus, mida reguleerib ka käesolev raport, ei ole rannapüügi kaitsmiseks piisav. Ma saan aru, et liigne kalastamine on tõsine probleem, kuid meie rannapüük on ülemäärase reguleerimise tõttu ohus ning tegelikult tõrjutakse meie kalamehi Balti mere rannikult minema. Ma arvan, et Euroopa Parlamendi järgmine ülesanne oleks vaadata, et need riigid, mis asuvad otse mere ääres, saaksid säilitada nii oma traditsioonilise eluviisi kui ka kalapüügist praktiliselt osa võtta, kuna tänapäeval juhtub sageli, et meie kalurikülad on sunnitud ostma tooteid suurtelt ettevõtetelt, mis kalastavad kaugel ookeanis. Sajad, isegi tuhanded rannaelanikud kaotavad oma töö, kuigi see on sajandeid nende elatusallikaks olnud. Täna teid väga!

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Raport: Helmuth Markov (A6-0243/2009)

Rovana Plumb (PSE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin selle soovitusel poolt, kuna ühinemine ÜRO Euroopa Majanduskomisjoni eeskirjaga nr 61 tarbesõidukite tunnustamist käsitlevate sätete kohta seoses kabiini tagapaneelist eespool väljaulatuvate osadega (läbivaadatud kokkulepe) on vastavalt asutamislepingu artiklile 113 ühise kaubanduspoliitika eesmärk eemaldada mootorsõidukite kaubanduse lepingupoolte vahelised tehnilised tõkked.

Ühenduse osalus lisab kaalukust selle lepingu kohaselt läbiviidud ühtlustamismeetmetele ning võimaldab seega hõlpsamat juurdepääsu kolmandate riikide turgudele. Selle osaluse tulemuseks peab olema vastavuse kehtestamine läbivaadatud kokkuleppe kohaselt vastuvõetud dokumentide (millele viidatakse kui eeskirjadele) ning ühenduse selle valdkonna õigusaktide vahel. Sedalaadi määruse vastuvõtmine tähendab tegelikult kohandumist tehnika arenguga.

Soovitus teisele lugemisele: Jan Cremers (A6-0207/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Mina hääletan poolt.

Euroopa Komisjon on alati pööranud suurt tähelepanu liikuvate kodanike individuaalsetele õigustele, eelkõige mis puutub sotsiaalkindlustuse valdkonnaga seotud eelistesse. Kodanike vaba liikumine ühenduses on üks nende põhiõigustest ning soodustab liikmesriikide sisemajanduse arengut.

Sellepärast püüabki komisjon intensiivistada oma jõupingutusi, et Euroopa Liidu kodanikud ja nende pereliikmed saaksid tõepoolest kasutada kehtivate Euroopa seadustega tagatud õigusi. Kuigi riiklikud õigusaktid tagavad teatavates sektorites ühenduse kodanike ja nende pereliikmete parema kohtlemise, kui seda kehtivad Euroopa õigusaktid nõuavad, ei ole ükski liikmesriik tegelikult kõiki sel teemal välja antud direktiive korrektselt ratifitseerinud.

ELi kodanike Euroopa territooriumil vaba liikumise põhiõiguste tihti esinev rikkumine on silmnähtav eelkõige seoses järgmiste olukordadega: kolmandate riikide kodanikest pereliikmete vaba liikumise ja elukoha õigus ning tööõnnetusjärgse abi puudumine.

Me loodame, et komisjon jätkab liikmesriikidega tehnilist koostööd, mis on viinud mitmesuguste arutelu ja edasist selgitamist vajavate punktide kindlakstegemiseni, seda eriti seoses kuritarvitamisega.

Raport: Caroline Lucas (A6-0115/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), kirjalikult. – Ma hääletasin selle raporti poolt sellepärast, et see saadab järgmisele parlamendikoosseisule tugeva signaali, et ebaseadusliku raidega ja metsade raadamisega tuleb tõhusamalt tegelda.

See ettepanek on tugevasti hilineunud. Oletatavasti tuleb umbes 20–40% ülemaailmsest tööstuspuidu toodangust ebaseaduslikest allikatest ning kuni 20% sellest leiab igal aastal oma tee Euroopa Liitu. See surub puiduhinnad alla, riisub loodusvarasid ja maksutulused ning suurendab kõikjal maailmas pärismaise rahvastiku vaesust. Pikaajalised mõjud on isegi veel tõsisemad, kuna metsade hävimine tõttu, mille peamine põhjus on ebaseaduslik raie, tekib peaaegu viiendik ülemaailmsetest kasvahoonegaaside heidetest.

Lucas' raporti tegelikes muudatusettepanekutes on öeldud, et ebaseaduslikult raiutud puidu müümine on süütegu ainult siis, kui olete käitunud lohakalt, hoolimatult või tahtlikult – ettevõtteid, mis on oma nn ostueelse analüüsi teinud, ei karistata. Seega pole absoluutselt mingit kohustust ettevõtetele pandud seaduslikkust tagada.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Ma hääletasin resolutsiooni poolt, mis käsitleb ettevõtjate kohustusi, kes viivad turule puitu ja puidutooteid, sest ebaseaduslik raie on üha süvenev probleem, millel on väga murettekitavad keskkondlikud tagajärjed, nagu bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ning metsade hävimine ja degradeerumine. Peale selle põhjustab see peaaegu 20% süsiniku heidetest maailmas.

Puidu ja puidutoodete peamise tarbijana on Euroopa Liidul kohustus võtta tõhusaid meetmeid metsade hävimise ja ebaseadusliku raide vastu, mis peavad selgelt hõlmama ka turu pakkumise lõpetamist ebaseaduslikele puidutoodetele.

Meil on vaja vastu võtta ebaseadusliku raide vastane õigusakt, nii et tarbijad teaksid, et tooted on saadud seaduslikul teel, neid eeskirju täitvad ettevõtted ei satuks ebasoodsamasse olukorda ja ebaseaduslikke puidutooteid tarnivad ettevõtted ei leiaks enam turgu.

Glyn Ford (PSE), kirjalikult. – Ma tervitan Caroline Lucas' raportit, millega pannakse teatavad kohustused ettevõtjatele, kes toovad turule puitu ja puidutooteid. Ma olin rahvusvahelise kaubanduse komisjoni arvamuse koostaja, mille komisjon ühehäälselt vastu võttis.

Meie jaoks on parim võimalus ebaseadusliku puiduga kauplemise lõpetamiseks karmistada nõudmisi ja kohustusi ning hoiatava eeskujuna tugevdada seaduslikke vahendeid nende ettevõtjate omandi ja kaupade võõrandamiseks, kes ebaseaduslikku puitu ja puidutooteid ELi turule toovad.

Peame koostööd tegema peamiste tarbijariikidega, nagu USA, Hiina, Venemaa ja Jaapan, et see probleem lahendada ning luua ülemaailmne häiresüsteem ning register ebaseadusliku raide ja murettekitavate riikide kohta, kasutades abiks Interpoli, kelle käsutuses on uusimad satelliit tehnoloogia süsteemid.

Françoise Grossetête (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Ma otsustasin hoiduda hääletamast määruse ettepaneku üle, millega sätestatakse ettevõtjate kohustused, kes puitu ja puidutooteid turule toovad.

Kuigi ma arvan, et on oluliselt tähtis tugevdada puiduimpordi kontrolli ühisturu piiridel, tunnen ma siiski, et raport muudab ettepaneku liiga koormavaks ja bürokraatlikuks süsteemiks, mis hakkab karistama meie oma Euroopa metsandussektoreid.

Selle asemel, et kehtestada keerukas ja kulukas toodete märgistamise süsteem, mis võiks olla väga kahjulik sektorile ja puidule kui materjalile, peaksime pigem tugevdama kontrolle ja seadma eesmärgiks kaupu Euroopa turule viiva varustusahela, et võidelda ebaseadusliku raidega.

Määruse peamine eesmärk peab pigem olema rakendada uus ühine kontrollikultuur ja vastutus, mitte peale sundida bürokraatlikku ja kulukat protsessi iga toote kontrollimiseks. Sektori ees seisvaid probleeme arvesse võttes ei peaks me puitu rohkem kui teisi materjale ja energiaallikaid karistama ülemäära siduvate turuleviimise eeskirjadega.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), kirjalikult. – Ma rõhutan, et see määrus on üks väga oodatud ja vajalik määrus. Ebaseaduslik raie on probleem, millega tuleb tõhusalt tegelda mitte ainult kliima põhjustel, vaid ka keskkondlike ja sotsiaalsete aspektide tõttu. Siiski pidin täna vastu hääletama. Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjoni (ENVI) raport on kaotanud fookuse ning laiendanud oma rakendusala ja kohustusi üle algse eesmärgi piiride. Me peame tagama, et kui puidutooted on kord imporditud ja üle ühtse turu piiride

toodud, siis on need eeldatavalt seaduslikud ning seega pole tarvis kehtestada täiendavaid ebaproportsionaalseid bürokraatia- ja finantskoormaid kõigile ettevõtjatele Euroopa Liidus.

Kuid ENVI raport sätestab kuluka märgistamise, säästlikkuse lisanõuded, laiendab seaduslikkuse definitsiooni üle igasuguste piiride ning paneb kõigile siseturu ettevõtjatele ostueelse analüüsi koorma. See määrus peaks võitlema ebaseadusliku raidega nendes piirides, mis olid esialgseks eesmärgiks. Kuid kindlasti ei ole selle määrase eesmärgiks kahjustada kõiki siseturu ettevõtjaid, ka neid, kes ei kasuta ega jaota mingit ebaseaduslikult raiutud puitu, mõjutades seega potentsiaalselt nende konkurentsivõimet maailmaturul, ning seetõttu ei saa seda toetada.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Ma hääletasin selle raporti poolt, mis sätestab eeskirjad ettevõtjatele, kes esmakordselt puitu ELi turule toovad. Ettevõtjatel hakatakse nõudma nn ostueelse analüüsi süsteemi järgimist, nii et kogu puit oleks saadud kooskõlas asjakohaste piirkondlike, riiklike ja rahvusvaheliste seadustega. Mul on hea meel, et ka ettevõtjad peavad täitma säästlikkuse kriteeriumi ja pärismaiste elanike seadusi. On oluliselt tähtis, et sõltumatu kolmas osapool teeks vastavuskontrolli, ning mul on hea meel, et raportis seda rõhutatakse.

Robert Sturdy (PPE-DE), kirjalikult. – Tõhusa konkurentsi, säästliku arengu ning ülemaailmse bioloogilise mitmekesisuse ja keskkonna kaitsmise huvides tuleb teha jõupingutusi, et peatada ebaseaduslikult saadud puiduga kauplemine ja selliste puidutoodete ELi turule toomine.

Komisjoni kavandatud ostueelse analüüsi süsteem (mida Ühendkuningriigis kõrgetel standarditel juba praktiseeritakse) hõlmab meetmeid ja menetlusi, mis võimaldavad ettevõtjatel jälgida puidu ja puidutoodete päritolu, pääseda juurde teabele kohaldatavatele õigusaktidele vastavuse kohta ning juhtida riske seoses ebaseadusliku puidu ja puidutoodete ELi turule toomisega. See tegevus pakub ka tarbijatele kindlust, et puitu ja puidutooteid ostes ei anna nad oma panust ebaseaduslikku raidesse ja sellega seotud kaubandusse.

Kuigi me seda ettepanekut põhimõtteliselt toetame, ei toeta me kõigile ettevõtjatele esitatavate nõuete karmistamist raportööri ettepaneku kohaselt, mis meie arvates kehtestavad ülemäärased bürokraatia- ja finantskoormad kõigile ettevõtjatele ELis. Komisjoni ettepanek pakub paindlikku ostueelset analüüsi, mis põhineb riskihindamisel ja tõendite analüüsil ning millel on palju tõhusam ja praktilisem lähenemisviis.

Report: Miloslav Randsdorf (A6-0214/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. – Nafta on Euroopa Liidus kõige tähtsam energiaallikas ning majandus on väga sõltuv selle pidevast, usaldusväärsest ja kättesaadavast varustusest. Võttes arvesse meie suurt ja isegi kasvavat sõltuvust nafta importimisest, on nafta varustuskindlus eriti tähtis.

Naftanõudlus ELis jätkab kasvamist kuni 2030. aastani, kuigi ainult 0,25% aastas. 2030. aastal on nafta endiselt Euroopa Liidu peamine esmaenergiaallikas ning kujutab umbes 35% kogu tarbitud energiast. Kuna naftavarustus ja töötlemisvõimsused ei suuda kasvavat nõudlust praegu rahuldada, jääb olukord turul pingeliseks.

Neid tegureid tuleb Euroopa tegeliku ja ühendatud energiapoliitika väljatöötamisel arvesse võtta. Osa sellest poliitikast peab olema ELi suutlikkus reageerida võimalikele ootamatutele varustuskriisidele. Reservid on oluline tegur, mis pehmedavad ootamatute varustusprobleemide antud lööke, sest ilma naftata võib töö mõnedes, või isegi kõigis majandussektorites, seiskuda. Selles mõttes on reservide olemasolu põhilise riikliku julgeoleku küsimus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Me hääletasime selle raporti poolt, kuna arvame, et on oluline säilitada toornafta ja/või naftatoodete miinimumvarusid. Miinimumvarude säilitamisel on äärmiselt suur majanduslik ja sotsiaalne tähtsus kõigile riikidele, sealhulgas nende julgeolekule. Selle heaks tuleks keelata igasugused spekulatsioonid nende varudega, vastupidiselt sellele, mis toimub. Nende omandiõigus ja juhtimine peaks olema avalikkuse käes, et kaitsta Euroopa Liidu liikmesriikide huve.

Siiski ei nõustu me võimudega, et see direktiivi ettepanek annab Euroopa Komisjonile, eelkõige komisjoni talitustele, võimaluse liikmesriikides läbi viia hädaolukorra varude ja eriotstarbeliste varude kontrollile. Riigid peavad looma nende toodete varud, kuid nende varude haldamine ning nende miinimum- või maksimumtaseme kindlaksmääramine on sõltumatu küsimus. Me ei nõustu ka ühegi ettepanekuga kasutada nende varude loomist sekkumispoliitika veel ühe põhjendusena, ehkki mahendatud kujul, nagu võiks tuletada „soodsa investeerimiskliima loomisest naftareservide uurimiseks ja kasutuselevõtmiseks Euroopa Liidus ja sellest väljaspool”.

Raport: Luca Romagnoli (A6-0228/009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), kirjalikult. – Kuna me pooldame liikmesriikidevahelist koostööd nendes küsimustes, siis arvame, et see probleem peaks jääma subsidiaarseks ja mitte alluma ELi tegevusele.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) See algatus moodustab osa elutähtsate infrastruktuuride kaitse ülemaailmsest strateegiast. ELi majandus ja julgeolek ning tema kodanike heaolu sõltub rea infrastruktuuride olemasolust ja sujuvast toimimisest, mis pakuvad olulise tähtsusega teenuseid, nagu näiteks tervishoiuteenused, telekommunikatsioon, energia- ja transpordivõrgustikud, finantsteenused, toidu- ja veevarustus ja nõnda edasi.

Kui osadel liikmesriikidel on tugevad kaitsemeetmed ja -struktuurid juba paika pandud, siis teistes liikmesriikides on olukord ikka alles väga ebakindel. Seetõttu on eluliselt vajalik saavutada parem ja tõhusam teabe- ja heade tavade vahetus, mis saab võimalikuks üksnes info- ja teabevahetussüsteemide kehtestamisega.

See süsteem tugevdab dialoogi ja suurendab kättesaadavat teavet jagatud ohtude ja kahjustatavuse kohta, lihtsustades ka liikmesriikidevahelist koostööd ja koordineerimist. Samal ajal soodustab see asjakohaste meetmete ja strateegiate väljatöötamist, et vähendada riske ning edendada asjakohast kaitset, ning see suurendab ka kodanike turvalisust.

Ma toetan ka kolmeaastase läbivaatamise klauslit, mis võimaldab teha vajalikke parandusi, eelkõige võimalust võtta sisse kiirhoiatussüsteemi toimimine.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin ettepaneku poolt võtta vastu elutähtsate infrastruktuuridega seotud teabe vahetuse infosüsteem (CIWIN). Mõned liikmesriikide infrastruktuuridest koosnevad materiaalsetest ja infotehnoloogia rajatistest, teenistustest ja varadest, mille lõhkumisel võivad olla väga tõsised tagajärjed tervishoiule, julgeolekule ning majanduslikule või sotsiaalsele heaolule.

Transpordisüsteemid, telekommunikatsioonid ja energeetika on liikmesriikide arengule olulise tähtsusega sektorid ning need on ka üha rohkem omavahel seotud, seejuures loodavad mõned liikmesriigid teiste peale. Sel põhjusel on Euroopa Liidu arengule äärmiselt oluline, et oleks olemas ainulaadne süsteem teabele juurdepääsuks ja selle jagamiseks mitmesuguste asutuste vahel seoses elutähtsate infrastruktuuride kaitse, heade tavade vahetuse ja ka kiirhoiatussüsteemiga.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Komisjoni ettepanek, mille põhjal raport koostatud on, moodustab liikmesriikidevahelise teabe- ja hoiatusvõrgustiku nende riiklikele ja erainfrastruktuuridele, mille iseloomustuseks võib öelda, et need on nn elutähtsad.

See võrgustik on esimene samm selle poole, et lubada eraisikutel, teisisõnu monopolsetel äriühingutel, mille rajatisi võib iseloomustada elutähtsate infrastruktuuridena, omandada pädevust julgeoleku küsimustes, mis praegu on üksnes riigi vastutuses.

See sillutab teed, et tööliklassi demonstratsioone, mis kahjustavad kõiki nn elutähtsaid infrastruktuure, sealhulgas erarajatisi (näiteks streigid sellistes elutähtsates sektorites nagu energeetika, telekommunikatsioonid ja nii edasi, äkiline lahkumine vabrikutest, ettevõtetest ja nii edasi, piketid, demonstratsioonid ja nii edasi), saab iseloomustada kui terroritegevust.

See õõnestab liikmesriikide kaitsevõimet ja suveräänsust, kaotab jaotuse nende sise- ja välisjulgeoleku vahel ning annab ELile otsese rolli ning kaasab ta sellesse.

Võitlust nn terroriohu vastu on taas kasutatud kui ettekäänat, mida EL vajab oma tagurliku institutsioonilise raamistiku lõpuleviimiseks, mis liikmesriikide suveräänsusi õigusi veelgi õõnestades töötab põhimõtteliselt tööliklassi ja rohujuurte tasandi liikumise vastu ning kaitseb kapitali võimu.

Vladimir Urutchev (PPE-DE), kirjalikult. – (BG) Täna võttis EL vastu härra Romagnoli raporti elutähtsate infrastruktuuridega seotud teabevahetuse infosüsteemi kohta Euroopa Liidus, mida täiskogu istungil ei arutatud. Ma arvan, et ELi kodanike kaitsmine on selle institutsiooni kõrgeim prioriteet ja kodanikud peavad seda teadma.

Sellise teabevõrgustiku loomine muudab selle võimalikuks, põhinedes kogemuste ja heade tavade vahetamisele ELi riikide vahel, et saavutada parem arusaamine kõrgetest standarditest, kaitstes elutähtsaid asju ning tegevusi, mis on oluliselt tähtsad riikidele ja nende elanikele.

Tahaksin mainida, et Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni variraportöörina on mul hea meel, et parlamendi kõik poliitilised fraktsioonid võtsid ühehäälselt vastu ettepaneku liikmesriikide kohustusliku osalemise kohta uues süsteemis, mis tagab selle algatuse tähtsuse Euroopa perspektiivis.

Väljendan ka oma veendumust, et juba pärast paari esimest aastat süsteemi edukat toimimist võtab komisjon vajalikud meetmed, et täiendada seda süsteemi lisafunktsioonidega, mis võimaldavad pakilise teabe kiiret edastamist üleskerkinud ohtude kohta, mis kahjustavad elutähtsate infrastruktuuride alasid ELi mistahes piirkonnas.

Lõpptulemusena saab meil olema täielik teabesüsteem, mis pakub Euroopa kodanikele suuremat julgeolekut ja kaitset.

Raport: Gérard Deprez (A6-0193/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Mina hääletan poolt.

Üks Euroopa Liidus arutatud poliitikate enim vaieldud punkte on ühise poliitika rakendamine avaliku elu tegelaste kaitsmiseks. „Avaliku elu tegelase” mõiste on selgelt väga avar, kuid tänaseks oleme jõudnud ühise määratluseni, et selle all tuleb mõista ametlikul või mitteametlikul positsioonil olevat isikut, keda võidakse ähvardada tema panuse tõttu avalikku dialoogi.

Märkimisväärsete juhtumite seas on Hollandi Parlamendi endine liige Hirshi Ali, keda ähvardati 2008. aasta veebruaris pärast tema väärtuslikku sõnavõttu äärmiselt päevakajalisel teemal islami radikaliseerumise kohta Euroopas, ning hästi tuntud Briti-India kirjanik Salman Rushdie, keda kiusati taga tema vaieldavate vaadete tõttu islamile.

Seega on soovitav, et igatühi, kes on pühendunud avaliku arutelu laiendamisele positiivsel viisil, oleks õigus kaitsele, kui ta külastab riiki, milles ta võib sattuda ähvarduste või rünnaku alla; eelkõige sellistel juhtumitel nagu Salman Rushdiel, mil kolmas riik oli surmaotsuse juba langetanud.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Avaliku elu tegelaste kaitsmine jääb vastuvõtva riigi vastutusele kooskõlas selles riigis kehtivate õigusaktidega.

2002. aastal moodustati avaliku elu tegelaste kaitsmise Euroopa võrk, et parandada liikmesriikidevahelist teabevahetust ja konsulteerimist selles valdkonnas.

Käesoleva algatuse eesmärk on laiendada mõistet „avaliku elu tegelane”, nagu on sätestatud nõukogu otsuse 2002/956/JHA artiklis 2, et hõlmata iga isik, olenemata sellest, kas neil on ametlik seisund või mitte, kes on ohtu sattunud oma panuse või mõju tõttu avalikule arvamusele.

See Hollandi ettepanek tehti pärast 2008. aasta intsidenti, mil Hollandi parlamendi endist liiget ähvardati füüsilise arveteõiendamise järel pärast tema Euroopa Parlamendis peetud kõnet islami radikaliseerumise kohta.

Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni variraportöörina toetan ma seda algatust, mille eesmärk on laiendada inimõiguste kaitsmist ning eelkõige edendada sõnavabadust.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjalikult. – (PL) Liikmesriigid teevad avaliku elu tegelaste kaitsmise valdkonnas koostööd vastavalt asjaomases riigis kehtivatele õigusaktidele, samuti kooskõlas rahvusvaheliste lepingutega. Nõukogu kõnealuse otsusega (2002/956/JHA) kehtestatakse avaliku elu tegelaste kaitsmine, nagu on määratletud liikmesriigi siseriiklikes õigusaktides või vastavalt rahvusvaheliste või riigiüleste organisatsioonide või institutsioonide õigusnormidele. Avaliku elu tegelaste kaitsmine on vastuvõtva riigi kohustus.

Pidades silmas ähvardusi, mida viimastel aastatel on tehtud avaliku elu tegelastele, toetan ma täielikult otsust, mis tehti, et muuta juba kehtivat otsust avaliku elu tegelaste kaitsmise Euroopa võrgu moodustamise kohta. Selle peamine eesmärk on laiendada artiklit 2, määratledes mõiste „avaliku elu tegelane” kui ametliku või mitteametliku positsiooniga isiku, kes on ohtu sattunud oma panuse või mõju tõttu avalikule arvamusele.

Ma arvan, et see otsus suurendab avaliku elu tegelaste turvalisust ning avaldab soodsat mõju demokraatia arengule.

Raport: María Isabel Salinas García (A6-0200/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Puuvillatootmise olemasolu Euroopa Liidus ei ole iseenesest veel lõpp. Liit peab vaatlema maailma puuvillaturgu kui tervikut ning andma ELi tarbijatele võimaluse osta puuvilla võimalikult odavalt, mõtlemata sellele, kus see on toodetud, tingimusel, et see on toodetud teatavatel eetilistel ja keskkonnasõbralikel tingimustel.

Ma olen väga selle raporti vastu. Tahaksin taas kord märkida, et õnneks ei ole Euroopa Parlamendil ELi põllumajanduspoliitikaga seoses kaasotsustamisõigust. Vastasel korral võiks EL langeda protektsionismi ja suurte subsidiumide lõksu, mida määratakse mitmesugustele põllumajandusrühmitustele.

Raport: Reinhard Rack (A6-0219/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Mina hääletasin poolt.

Alpide piirkond on üks olulisim ja külluslikem Euroopa Ühenduse piirkondadest. See ulatub kaheksasse riiki, mis on 4. aprillil 1998 juba alla kirjutanud ühisele lepingule seoses selle piirkonna kaitse ja ühise transpordipoliitikaga. Tõepoolest, mis puutub transporti, siis on Alpi konventsiooni rakendamist transpordi vallas käsitlev protokoll kehtestatud 24.–26. mail 2000 ja selle põhiline eesmärk on pakkuda õiguslikku raamistikku säästlikuks liiklemiseks Alpides.

Kuigi kõik kaheksa Alpi konventsiooni riiki peavad selle protokolliga veel vastu võtma, teeme me oma parima, tagamaks, et Euroopa Komisjoni peamiseks prioriteediks saaks, et piirkonna teised riigid ratifitseeriksid kiiresti Transpordiprotokoll.

Raport: Mairead McGuinness (A6-0232/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) See raport on tegelikult raport Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjoni tegevuse kohta. Kuna aga paaris kohas viidatakse Lissaboni lepingule, seda ülistatakse ning avaldatakse lootust, et see varsti ratifitseeritakse, otsustasin ma siiski hääletada raporti kui terviku vastu.

Ma arvan, et Lissaboni leping on põhimõtteliselt juba tagasi lükatud, kuna ühe liikmesriigi kodanikud on hääletanud referendumil selle vastu. Peale selle on veel mitu liikmesriiki, milles valijate enamik oleks kindlasti Lissaboni lepingu vastu hääletanud, kui neile oleks võimalus antud.

Ma ei saa toetada võhiklikkust, mida Euroopa Parlamendi petitsioonikomitee näitas üles selle raporti sõnastamisel.

Francis Wurtz (GUE/NGL), kirjalikult. – (FR) Soovin väljendada oma vastuseisu selle raporti lõikele 17, mis on järjekordne taaskehastus võitlusele, mida peetakse selle vastu, et Strasbourg Euroopa Parlamendi asukohaks on. Sellega seoses tahaksin välja tuua järgmist.

Esiteks, Strasbourg valimine oli algusest peale Euroopa ajalooga seotud ülimalt sümboolne otsus. Kavatsuseks oli rõhutada Euroopa protsessi sellist eesmärki, nagu suundumus rahule ja rahvaste ühendamisele. Kuna ma usun, et see eesmärk on ikka veel asjakohane, siis kõnelen selle poolt, et Strasbourgis sümboolsust tuleb kaitsta.

Teiseks tahaksin korrata oma soovi näha Euroopat toetamas kultuuride mitmekesisust, mis on iseloomulikud rahvustele, millest ta koosneb. Miks ei võiks lisaks komisjonile Brüsselis ja parlamendile Strasbourgis mõni olulise tähtsusega Euroopa institutsioon asuda Varssavis, teine Barcelonas ja veel mõni Stockholmis?

Kui eesmärgiks pole just äriettevõtete juhitud Euroopa, ei õigusta miski tsentraliseerimist ühte kohta, mis vältimatult jääb Euroopa rahvastest kaugemale.

Need on põhjused, miks ma olen lõike 17 vastu proua McGuinnessi raportis, mis muus osas on probleemivaba.

Raport: Anna Záborská (A6-0198/2009)

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin resolutsiooni ettepaneku poolt soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise kohta komisjonide ja delegatsioonide töös. See omaalgatuslik raport näitab komisjonides ja delegatsioonides tehtud edusamme ning kinnitab vajadust võtta vastu soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise strateegia ja hakata seda kohaldama.

Üleskutse soolisele võrdõiguslikkusele ei ole rünnak meeste vastu. See toetab ühiskonna terviklikkust, millest saavad kasu nii naised kui ka mehed, aga samuti perekonnad. Soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamine hõlmab selliste poliitikate ümberkorraldamist, parendamist, edasiarendamist ja hindamist, millega tagatakse, et need, kes tavaliselt tegelevad poliitikaloomega, võtaksid võrdõigusliku lähenemisviisi kõigi tasandite kõigi poliitikate kõigisse etappidesse.

Sellepärast on vaja vastu võtta ja kohaldada soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise strateegiat, mis sisaldab konkreetseid eesmärgi kõigis ühenduse poliitikates, mis kuuluvad parlamendi komisjonide ja delegatsioonide toimeulatusse.

Soovitus teisele lugemisele: Eluned Morgan (A6-0216/2009)

Richard Corbett (PSE), kirjalikult. – Sajad ja tuhanded mu valijatest Yorkshire'is ja Humberside'is saavad selle õigusakti tulemusel säästa raha oma gaasi- ja elektriarvetelt. Need meetmed ühendavad suurendatud energiatõhususe madalamate hindadega.

Kuigi täielikku eristamist pole veel saavutatud, liigub see õigusakt võrkude suunas, milles äriühingutel pole lubatud elektrienergiat ei toota ega ka turustada, mis võimaldab neil tarbijatelt liiga kõrget hinda nõuda. Eriti tervitan ma asjaolu, et see annab tarbijatele ka õiguse vahetada oma gaasi- ja elektritarbijaid kolme maksuvaba nädala jooksul ning õiguse saada kompensatsiooni juhtudel, mil neile saadetakse ebatäpsed või hilinevad arved. Samuti võetakse kasutusele energiatõhusad mõõdikud SmartMeters.

Need uued eeskirjad koondatakse seaduseelnõuks gaasi- ja elektritarbijatele. Ettevõtted on liiga kaua võinud sundida tarbijaid oma gaasi ja elektri eest liiga palju maksma. Mu valijad näevad selle õigusakti kasulikkust oma vähenenud arvete näol.

Teresa Riera Madurell (PSE), kirjalikult. – (ES) Meie, Hispaania sotsialistide delegatsiooni liikmed, oleme võidelnud omandimudeli eest, mis eraldab vertikaalselt integreerunud gaasi- ja elektriettevõtteid, sest me arvame, et varustus- ja tootmisettevõtete eraldamine transpordiettevõtetest annab Euroopa tarbijatele tegeliku valikuvõimaluse ning stimuleerib selles sektoris vajalikku investeerimist, mis tähendab, et energiavarustus jõuab ELi territooriumil häireteta igale poole. Hääletasin siiski siseturu gaasi- ja elektripaketi poolt sellepärast, et:

- 1) tarbijate huvid on asetatud selle õigusloomega seotud paketi läbivaatamise keskmesse;
- 2) oleme sisse võtnud energiavaesuse mõiste ning kutsunud liikmesriike üles astuma samme energiavaesusega tegelemiseks riiklikes energiategevuskavades ja mitte ainult kindlustama, et kõige haavatavamad tarbijad saavad energiat, mida nad vajavad, vaid samuti keelama selliste tarbijate ühenduse katkestamise kriitilistel aegadel; ning
- 3) kuna omandi eristamine saab reaalsuseks mõne järgmise aasta jooksul monopolidevastase menetluse kaudu, millega tegeleb konkurentsipoliitika peadirektoraat, oleme pannud rõhu institutsioonilisele struktuurile, tugevdades uue Euroopa agentuuri vastutust ning riiklike reguleerimisorganite sõltumatust.

Gary Titley (PSE), kirjalikult. – Ühtse turu suurim läbikukkumine on ühtse energiaturu kehtestamise ebaõnnestumine. Riiklikud energiapoliitikad on viinud Euroopa ummikusse, tekitades äärmise sõltuvuse kallistest imporditud fossiilkütustest. Puudub nii Euroopa energiavõrk kui ka strateegiline energialadustamise poliitika. Peame kiiremas korras mitmekesistama oma energiavarustust, vähendama tarbimist, ergutama madala süsihappegaasisaldusega energia kasutamist ning looma stabiilse konkurentsivõimelise siseturu.

Neil põhjustel toetan ma neid raporteid, kuna tunnen muret, et jõupingutused kõigile vastuvõtava kompromissi leidmiseks võivad selle õigusakti tõhusust vähendada, nii et rakendamise tõhus kontroll on eluliselt vajalik.

Ma toetan tarbijate õiguste tugevdatud sätteid ning tervitan energiavaesuse tunnistamist tõsiseks sotsiaalseks probleemiks.

Tunnen jätkuvalt muret energeetikasektorit reguleerivate asutuste koostööameti pärast, mis ei ole siduvat laadi. Lõppeks me saame ju ühtset turgu ainult kindlustada, kui Euroopa reguleerivatele asutustele tegeliku võimu anname.

Ma õnnitlen parlamenti sel puhul, et ta sundis liikmesriike minema kaugemale, kui nad olid kavatsenud! See on järjekordne näide, kuidas parlament tagab Euroopa avaramate huvide võidu riikliku omakasu ja proteksionismi üle.

Soovitus teisele lugemisele: Giles Chichester (A6-0235/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Kolmas energiapakett peab järk-järgult välja arendama energiaturu, mis alles väga hiljuti põhines monopoolsel süsteemil. Liberaliseerimise suunas liikumine nõuab tõelist jätkusuutlikku konkurentsi ja rõhutab tugevama energeetikasektorit reguleerivate asutuste koostööameti tähtsust, millel oleks selgelt sõltumatu võim.

Ameti peamine eesmärk oleks aidata reguleerivatel asutustel täita ühenduse tasemel liikmesriikide sooritatavaid ülesandeid ning koordineerida vajaduse korral nende tegevust. Amet hakkab kontrollima ka elektri ja maagaasi siseturgusid, andes sellega oma panuse energiavarustuse kindluse suurendamiseks tehtud jõupingutustesse.

Tahaksin rõhutada selle ameti eluliselt tähtsat rolli Euroopa tulevases energiapoliitikas, mida tahame iseloomustada konkurentsivõimelisemate ja mitmekesisemate ja mineviku monopolidest kaugemale jäävate tingimuste kaudu, samuti suurema turvalisuse ja parema tõhususe tingimuste kaudu, millest tarbijad kasu saaksid kasu.

Need on põhjused, mis sundisid mind selle raporti poolt hääletama.

Soovitus teisele lugemisele: Alejo Vidal-Quadras (A6-0213/2009)

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Ma tervitan selle raporti vastuvõtmist, mis moodustab täna vastuvõetud energiapaketi lahutamatu osa, sest minu arvates esindab see veel üht olulist sammu Euroopa kodanike elukvaliteedi parandamise suunas.

Paremad võimalused elektrivõrkude vastastikuseks sidumiseks ning tugevate ja võimekate reguleerijate olemasolu, kes garanteerivad turu läbipaistvuse ja riikidevahelise koostöö, on eluliselt tähtsad tegurid tagamaks, et lõppkasutajad saavad nautida tõeliselt ausat ja konkurentsivõimelist teenindamist.

Liikmesriikidevaheline vastutuse jagamine ja koostöö elektri- ja maagaasi turgudel moodustab nurgakivi tõelise Euroopa energiaturu eksisteerimiseks, mille eesmärgiks on olla aus, dünaamiline ja jätkusuutlik.

Soovitus teisele lugemisele: Antonio Mussa (A6-0238/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – Toetan kogu südamest ideed avada gaasi siseturg konkurentidele. Siiski on vale tingimuseks nõuda, et liikmesriigid peaksid võtma konkreetseid meetmeid, millega soodustada biogaasi ja biomassist saadud gaasi laiemat kasutamist. See on iga liikmesriigi enda otsustada. Sellepärast hääletasin komitee esitatud ettepaneku vastu.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Kolmas energiapakett täidab paljud minevikust jäänud struktuurilised lüngad. Me ei saa unustada uute energiatarnijate vastu kordasaadetud diskrimineerimist või läbipaistvuse puudumist hindade osas ja tarnija valikul. Selle paketiga võime viimaks loota, et suudame lõpule viia energia siseturu liberaliseerimise ELis.

Kolmanda paketi vastuvõtmine ja eelkõige see ettepanek viib Euroopa konkurentsivõimelisema, jätkusuutlikuma ja kindlama energiaturuni.

Eeldatakse, et turgude avamise protsessi keskmes saavad olema tarbijate õigused vastavalt saavutatud kokkuleppele, mis hõlmab omandi eristamist ning riikide reguleerivate asutuste sõltumatust, aga samuti vastutuse jagamise tingimusi riikide asutuste, energeetikasektorit reguleerivate asutuste koostööameti ning Euroopa jaotussüsteemide võrgu operaatorite vahel.

Hääletasin selle raporti poolt ootuses, et turg muutub läbipaistvamaks tarbija jaoks, kes saab juurdepääsu üksikasjalikule teabele ja võimaluse oma energiatarnijat tasuta vahetada.

Raport: Dragoș Florin David (A6-0136/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Hääletan härra Davidi raporti poolt, mis käsitleb Euroopa haldusasutuste koostalitlusvõime alaseid lahendusi (ISA), mille eesmärk on toetada Euroopa haldusasutuste vahelist koostööd.

Antud kava aitab kaasa Euroopa haldusasutuste vahelisele tulemuslikule ja tõhusale piiri- ja valdkonnaülesele elektroonilisele lävimisele, võimaldades neil nõnda pakkuda elektroonilisi avalikke teenuseid, mis saavad aidata neil teostada oma tegevust ning rakendada ellu kodanikele ja ettevõtetele mõeldud ühenduse poliitika.

See aitab liikmesriikides kaasa kodanike vabale ja tõkestamatule liikumisele, elamaasumisele ja tööhõivele, et pakkuda paremaid, tõhusamaid ja kergemini ligipääsetavaid teenuseid kodanikele ning haldusasutustele.

Arvan, et on kohane soodustada rahvusvahelist koostööd ning seega peaks olema ISA programm avatud Euroopa Majanduspiirkonna ning kandidaatriikide osalemisele. Nõustun samuti, et koostööd kolmandate riikide ning rahvusvaheliste organisatsioonidega tuleks soodustada.

Kandidaatriikide osalemine ISA programmis on väga oluline samm, et valmistada nende haldusasutused ette kõikideks ELi liikmesusest tulenevateks ülesanneteks ja töömeetoditeks. Arvan, et tuleks süvitsi uurida võimalust kasutada selleks otstarbeks ühinemiseelseid rahalisi vahendeid.

Soovitused teiseks lugemiseks: Eluned Morgan (A6-0216/2009), Giles Chichester (A6-0235/2009), Alejo Vidal-Quadras (A6-0213/2009), Antonio Mussa (A6-0238/2009), Atanas Paparizov (A6-0238/2009)

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), kirjalikult. – Mul polnud võimalik toetada tänaseid raporteid, mis sisuliselt toetavad Euroopa Komisjoni elektri- ja gaasituru liberaliseerimise kihutustööd.

Meie oma kogemus Iirimaal on näidanud, kuidas liberaliseerimine ja sellest tulenev erastamine pole andnud lahendusi energiavaldkonna probleemidele.

Energiahinnad on Iirimaal tõusnud, puudutades viimasel paaril aastal enim tavalisi peresid ja töötajad. Käesoleva majanduslanguse ajal on ELi kihutustöö kehtestada majanduse olulistest sektorites liberaliseerimine ebaloomulikum kui eales varem. Komisjon ja EL peavad õppima lõpetama samade vanade läbikukkunud neoliberaalse poliitikatega katsetamist.

On kahetsusväärne, et nn energiapakett on täna Euroopa Parlamendi liikmete seas nii palju tuge leidnud.

Raport: Leopold Józef Rutowicz (A6-0137/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), kirjalikult. – (IT) Ma hääletasin raporti poolt.

Pestitsiidide kasutamise keskkonna- ja terviseohu on olnud arutelu teemaks Euroopa tasandil ning Euroopa Parlament on võtnud vastu pestitsiidide lubamist ja müüki käsitlevaid direktiive.

Käesolev meede kirjeldab ohutus- ja tervisekaitse olulisi nõudmisi, millele siseturule toodud pestitsiididega töötlemise masinad vastama peavad, et saada vabalt ühenduse piirides ringelda. Lisaks tarbijate kaitsmisele on õigusakti eesmärgiks ka töötajate tervise ja ohutuse kaitse.

Tõenäoliselt antakse tootjatele tekkinud kulud tarbijatele hinnatõusude kaudu edasi. Siiski võimaldab tulenev keskmine pestitsiidide tarbimise vähenemine aastast tarbijail säästa, mis korvab igasuguse hinnatõusu.

Kavandatav direktiiv saavutab ühise keskkonnakaitse taseme tagamise eesmärgi, samas vältides ühenduse tasandil kyllustunud õigusloomeraamistikku, mis tekitaks võib-olla ülespuhutud kulusid oma riigipiiridest väljaspool tegutseda kavatsevatele ettevõtetele.

Janelly Fourtou ja Andreas Schwab (PPE-DE), kirjalikult. – Seoses pestitsiididega töötlemist käsitleva direktiivi 2006/42/EÜ muutmisega alates 17. maist 2006, sooviksime rõhutada, et kuna Euroopa Parlament võttis 2006. aastal masinate direktiivi vastu, rõhutame, et Euroopa Komisjonil tuleks traktorite direktiiv üle vaadata, tagamaks kooskõlaline lähenemine. Meie arvates ei jää traktorid masinate määratluse rakendusalas, nagu see masinate direktiivis kehtestatud on. Olemasolev traktorite direktiiv võiks ja tuleks seega vähem keerulise määrusega asendada.

Rovana Plumb (PSE), kirjalikult. – (RO) On tunnustatud tõsiasi, et pestitsiidide kasutamine ohustab nii inimeste tervist kui ka keskkonda. Pestitsiidide säästva kasutamise temaatilise strateegia otstarve on vähendada ohte inimeste tervisele ja keskkonnale, mida pestitsiidide kasutamine endast kujutab.

Pestitsiididega töötlemise masinate keskkonnakaitseohuete ja vastavushindamismenetluse ühtlustamine on eeltingimuseks, et saavutada kogu ELis ühtne keskkonnakaitse tase, kuid ka selleks, et kindlustada tootjatevaheline aus konkurents ning aidata kaasa antud toodete vabale liikumisele ühenduse piires.

Antud masinate õige konstruktsioon ja kokkupanek etendab olulist rolli inimeste tervisele ja keskkonnale avalduva pestitsiidide kahjuliku mõju vähendamises. Eeldades, et pestitsiidi pihustil on keskmine kasutusiga 12 kuni 15 aastat, hinnatakse, et ühenduses ostetakse iga aasta 125 000 kuni 250 000 uut pihustit. Tänu

suuremale tõhususele kasutavad uutele keskkonnanõudmistele vastavad pihustid vähem pestitsiidi, vähendades seeläbi segamis-, laadimis-, pihustamis- ja puhastamistegevustele kulutatavat aega, rääkimata kasutajale antavatest säästudest, mis korvab teatavate pihustusseadmete hinna igasuguse tõusu.

Seepärast hääletasingi antud raporti poolt.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjalikult. – (PL) Pestitsiididega töötlemist käsitlev Euroopa Parlamendi direktiiv, millega muudetakse alates 17. maist 2006 masinaid käsitlevat direktiivi 2006/42/EÜ, viib õigusaktidesse sisse väga tähtsa muudatuse.

Kavas on ühtlustada Euroopa Liidus keskkonnakaitse- ja inimeste tervise standardeid. Samas võimaldab õigusaktide ühtlustamine EL-i piires masinate piiriülest liikumist võrdsel alusel ning see omakorda suurendab konkurentsivõimelisust Euroopa turul.

Direktiiv kehtestab liikmesriikidele nõude teostada elukutseliselt pestitsiididega töötlemiseks kasutatavate seadmete korrapäraseid ülevaatusi ning samuti nõude kehtestada süsteem seadmete korrapäraseks hooldamiseks ja perioodiliseks ülevaatamiseks. Selle tulemusel vähendab direktiiv pestitsiidide kasutamist (tänu millele vähendatakse nende kahjulikke mõjusid keskkonnale) ning tal on soodne mõju tarbijate ning kodanike tervisele, kes töö käigus pestitsiididega vahetult kokku puutuvad.

Raport: Ivo Belet (A6-0218/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. (LT) Kuna maanteetransport eritab pea 25% kogu CO₂st, on ELi suurim ülesanne vähendada transpordivahendite energiakasutuse intensiivsust ning nende atmosfääri eritavate süsinikühendite kogust. Rehvid moodustavad 20–30% transpordivahendite kogu energiatarbimisest, seega tuleks pidada rehvide suuremat stabiilsust osaks integreeritud meetodist, mille eesmärk on vähendada maanteetranspordi kasutatavat kütust ning nende eritavate saasteainete kogust. Energiatõhususe tegevuskavas, mis kavandab 2020. aastaks kasutamise vähendamist 20%, esitatud eesmärgiliste tegevuste loendis rõhutatakse samuti, et antud eesmärgi üheks võimalikuks saavutamise vahendiks on rehvide märgistamine.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Tervitan antud raportit, uskudes, et see osutub veel üheks vahendiks, millega parandada tarbijaile pakutavat infot, aidates nõnda kaasa läbipaistvamale turule, kus saab toodete vahel teha informeeritud ja teadlikke valikuid lähtuvalt lihtsatest standarditest, mis on siiski teaduslikult ja tehnoloogiliselt õigustatud.

Minu arvates kujutab antud raport endast energia osas veel üht sammu säästliku Euroopa suunas, lubades tarbijail valida rehve, mis vähendavad sõidukite kütusekulu.

Pealegi on võimalus valida rehvi konkreetsete töönäitajate järgi veel üheks vahendiks, mis võimaldab tarbijail end kaitsta ning varustada oma sõidukid sobivalt oma sõidustiilile ning keskkonnatingimustele, milles nad sõidavad.

Sooviksin samuti esile tõsta tervistavat ning tehnoloogiliselt orienteeritud konkurentsi, mis antud süsteem rehviturule toob, mis tähendab, et tarbijatel on võimalik erinevate brändide tehnoloogilisi arenguid selgelt ja objektiivselt võrrelda ning mõista.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin rehvide märgistamise poolt seoses kütusesäästlikkusega. Kuna pea 25% CO₂ heidetest kokku tuleb maanteetranspordist, on sõidukite energiamahukuse vähendamine ELi jaoks üks suuremaid väljakutseid.

Märgistamissüsteemi loomine, mis kindlustab, et muude omaduste seas pakutakse sobivat infot energiatarbimise ja haardumise kohta, lubab tarbijail rehve ostes informeeritud valikuid teha.

Kuna rehvid moodustavad 20% kuni 30% sõidukite kogu kütusekulust, tuleks näha rehvide tõhustatud säästlikkust osana integreeritud lähenemisest, kuidas vähendada kütusekulu ning selle tulemusena süsinikdioksiidiheiteid atmosfääri.

Astrid Lulling (PPE-DE), kirjalikult. – (FR) Antud raport kujutab endast mõistlikku kompromissi, mis peaks võimaldama lõppkasutajail rehve ostes informeeritud otsuseid teha, eriti kui on tegemist kütusetõhususe, märja haardumise ja välise veeremismüraga.

Tervitan suuremat paindlikkust antud määruse jõustumise kuupäeva osas, kuna see peaks andma tootjatele ruumi manööverdamiseks, et hoida ära rehviarude hävitamine. Viimane oleks olnud vastuolus kehtestatud keskkonnanäesmärkidega.

Rehvidega seoses olid kõige tundlikumad punktid kahtlemata kohustuslik iga külgeina sisse või peale energiatulemuste, märja haardumise näitaja ning müraheitmete vormimine. See oleks sundinud meie rehvitootjaid kõiki vorme komplekselt ülikõrge hinnaga välja vahetama. Olen seisukohal, et taoline nõudmine seaks täiendavalt ohtu meie rehvitööstuse, mis juba majanduskriisi tagajärgede käes väga kannatab.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) On väga häid põhjuseid taotleda sõidukitelt paremat energiatõhusust ning madalamaid heitmeid. Siiski on problemaatiline ELis ühtlustatud sõidukirehvide märgistussüsteem. Eelnev märgistamise kogemus annab konkreetsemalt öeldes põhjust hoolikaks järelemõtlemiseks.

Võtke näiteks majapidamisvahendite märgistussüsteem. Tööstuse tahtmatus aina tõsta teatud klassi energiamärgistuse nõudmisi, näiteks külmikutele, on andnud tagajärjeks märgistussüsteemi, mis on hetkel lootusetult keeruline ning raskesti mõistetav. Miski, millest poliitikud lootsid, et see soodustaks pidevat arengut ning annaks tarbijatele hädasti vajalikke suuniseid, on hoopis aidanud pidurdada paremate toodete arendamist ning teinud tarbijale õigete valikute tegemise raskemaks.

Arvan, et EL saab etendada keskkonnale avalduva sõidukite mõju vähendamise töös tähtsat rolli. Siiski, erinevalt komisjonist ja parlamendikomisjonist toetaksin miinimumnõudmiste tõstmist nendele rehvitootjatele, kes soovivad pigem oma tooteid siseturul müüa, mitte aga üksikasjalikku määrust. ELi poliitikud peaksid looma ühiskonnale ja ettevõtetele jätkusuutlikke ning soodsaid raamistikke iga üksikasja reguleerimisse sekkumise asemel. Kuna komisjon ja vastutav parlamendikomisjon ei näi mu seisukohta jagavat, olen teinud valiku hääletada raporti vastu.

Gary Tittle (PSE), kirjalikult. – Tervitan antud raportit vajaliku täiendusena selle aasta alguses vastuvõetud mootorsõidukite üldise ohutuse õigusaktide tüübikinnitusele.

Meil on tarvis, et rehvid oleksid ohutumad, kütusesäästlikumad ja vaiksemad. Liiklusmüra, mille tähtis komponent on rehvimüra, on suur haigestumise põhjustaja. Kütusekulu vähendamine toob tarbijale suurt kasu kasvava kasinuse ajal, kuid vähendab samuti CO₂ heitmeid ning aitab kaasa ELi ambitsioonikatele kliimamuutuse vähendamise eesmärkidele.

Märgistusprotsessiga on tarbijail võimalik teha rehve ostes informeeritud valikuid, samuti, otsustades, millist autot osta.

Peame aga jälgima, kui tulemuslikud märgised on. Peame kindlustama, et tarbijad neist ka tegelikult aru saavad, vastasel juhul on kogu ettevõtmine mõttetu.

Raport: Adina-Ioana Vălean (A6-0138/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. (LT) Olen nõus, et häälkõne hindade reguleerimist tuleks jätkata. Kui võeti vastu määrus (EÜ) nr 717/2007, ei langenud võrkudevaheliste kõnede hind märkimisväärselt, vaid jäi määruse poolt kehtestatud ülemise piiri lähedale.

Arvan, et määruse rakendusala peab laienema, et sinna SMSe lisada. Ülemäära kõrgete hindade tulemusel, mida tarbijad maksma peavad, näib, et kahjuks on hetkel vajalik SMSide hulgi- ja jaehindade reguleerimine ning seetõttu hääletan antud määruse poolt.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Põhimõtteliselt olen nõus seadusandja sekkumisega turgu ning hindade määramisega. Arvan, et turg peaks

määrama oma hinnad vastavalt terve konkurentsi peamistele põhimõtetele.

See on täpselt see, mis puudub rändluse osast ning mis õigustab Euroopa Parlamendi sekkumist, määrares maksimumhinnad, millest allpool nüüd sideoperaatorid konkureerima peavad. Hääletasin antud määruse poolt, kuna see ei piirdu üksnes tehtud või saadud kõnedega, vaid ka katab SMSe ja andmerändlust.

EL, mis soodustab oma kodanike liikumisvabadust, ei ühti turureeglitega, mis piiri ületamisel lõppevad või piiratud on.

Hetkel on valdavale enamusele inimestest ikka veel mõneti vastumeelne kasutada välismaal olles mobiiltelefone rändlusarve kartuse tõttu. Hääletasin antud määruse poolt just selleks, et kindlustada rändluse klientidele madalamad tasud, tugevdades samas eeskirju hinnakujunduse läbipaistvuse kohta.

Tegemist on konkreetse näitega sellest, kuidas EL meie argielusid mõjutab. Nüüdsest peale, välismaalt puhkuselt või reisilt naastes, meenub EL-i kodanikele, et nende väiksem mobiiltelefoniarve on tingitud EL-ist.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) EL soodustab mobiilsideteenuste valdkonnas kiiremaid kapitalistlike ümberstruktureerimisi kõnealuse määruse rakendamise laiendamisega kõikidele mobiiltelefoni ettevõtete pakutavatele teenustele.

Direktiiv tugevdab Euroopa monopolide positsiooni rahvusvaheliste konkurentide suhtes. See pikendab määruse kehtivusaega, et aidata kaasa ettevõtete ülevõtmistele ja ühinemistele, mis kaitseb kapitali suuremaid kasumeid.

Direktiivi rakendamine tugevdas monopoleetvõtteid. Rändlushindade oletatavast ülempiirist minnakse ringi, kasutades miinimumtasu perioodi meetodeid, seeläbi tõstes osutatud teenuste eest võetavat hinda ning ettevõtete kasumeid, nagu pädevad kontrolliasutused tunnistavad. Kavandatav hinnajaotus hulgi- ja muude mobiiltelefoniteenuste vahel, nagu näiteks SMS ja kõnepost, ei too tarbijatele kasu, vaid tõstavad kapitali kasumeid veelgi.

Oleme radikaalselt sideturgude liberaliseerimise ja erastamise vastu, mille tagajärjeks on teenuste langevad standardid ning rohujuure varade müük. Kutsume töölisi üles väljendama üldist vastuseisu ELile ja tema rohujuurtevastasele poliitikale ning muutma poliitilisel tasandil võimu tasakaalu eelseisvate valimiste kaudu.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Komisjon tahab, et praegust rändluse hinnareguleerimist laiendataks, et see kataks peale häälkõnede ka SMSide vahetamise ja andmerändluse. Euroopa Parlament soovib piiramatut reguleerimise vormi ning toob välja, et hindade reguleerimine peaks olema ajutine ning pikas perspektiivis peaks turg kõrged rändlushinnad kõrvaldama. Olen hääletanud Euroopa Parlamendi positsiooni poolt, kuna see on veidi turuliberaalsem kui komisjoni ettepanek. Olen hääletanud õigusloomega seotud resolutsiooni vastu, kuna hindade reguleerimine viib, *de facto*, pikas perspektiivis valesse suunda.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Mobiiltelefonid on nüüd osa argielust ning suur osa elanikkonnast ei lähe nendeta kuhugi. Kas neid kasutatakse äri- või eraesmärkidel on teisejärgulise tähtsusega. Igal juhul kaasnevad igasuguse sidega, olgu selleks telefonikõned, teksti- või multimeediasõnumid, internetiside või surfimisega, kulud, mille operaatorid klientide arvele kannavad.

On arusaadav, et antud kulud on välisvõrgus kõrgemad – see ei tähenda operaatori koduvõrku – kuid rahvusvahelise mobiilside algusest saadik oleme näinud üha jälle antud rändluskulude liialdavat kuritarvitamist.

Mõnedel juhtudel on tarbijad pidanud leppima ennekuulmatute arvetega, mis ei ole tuginenud mingile üldkehtivale arvutusele. Antud algatuse kujul, mis ei tee ainult üksikutele kodanikele tariifitihnikus tee leidmist kergemaks, vaid ühtsustab ka kulusid, teeb liit lõpuks ükskord midagi Euroopa inimeste heaks. Sel põhjusel olengi hääletanud antud raporti poolt.

Rovana Plumb (PSE), kirjalikult. – (RO) Olen hääletanud antud raporti poolt, sest uus määrus võtab kasutusele ennetusmehhanismid ning mehhanismid, tagamaks rändlusandmeteenuste hindade läbipaistvus, nii et kodanikud/kliendid saavad paremini aru kasutatavast tasuvõtmise meetodist, lubades neil oma kulusid reguleerida ning vältida n-ö arvešokki.

Rändlushääl- ja SMS-teenustele piiride määramine, läbipaistvust tagavate meetmete rakendamine ning andmeteenuste hulgitariifide jaoks kasutusele võetud ennetusmehhanism annavad operaatoritele turul konkureerimiseks ning kehtestatud piiride raames pakkumiste diferentseerimiseks vabad käed. Selle tulemusena pakutakse uutele väikeettevõtetele võimalust konkureerida suuoperaatorite ülemääraste hulgitariifidega.

Praegused arveväljastusvõtted, mida kohaldatakse rändlushäälkõnede 60-sekundiliste ühikute alusel, tekitavad tarbijatele varjatud kulu, lisades võrreldes tüüpilise eurotariifi arvega rändlusteenuste eest arvele ligikaudu 24% kõnede tegemise ja 19% kõnede vastuvõtmise eest.

Määrus peab pakkuma tarbijatele küllaldast kaitsetaset, lubades neil kasutada rändlusandmeteenuseid mugavalt ning põhjendamatult sideoperaatoreid koormamata.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Siseturu väljakujundamine on üks ELi põhilisi eesmärgi ning just seepärast on meie ühised jõupingutused parimate võimalike konkurentsitingimuste saavutamiseks erinevates majandussektorites niivõrd tähtsad. Kaubanduse, äri ja side üleilmastumine on kõik osa sellest. Selle tulemusena on antud mobiilside turgu käsitlev raport eluliselt oluline.

Lepingu tulemus esimesel lugemisel, et määrus võib jõustuda 2009. aasta juulis, on parlamendile võit. Antud raport ei kehtesta ainult tingimusi paremale läbipaistvusele ja tarbijakaitsele, vaid ka konkurentsile, mis on ausam ja läbipaistvam kõigile, tootjatest tarbijateni.

Seetõttu hääletasin antud raporti poolt.

Olle Schmidt (ALDE), kirjalikult. – (SV) Olen täna keeldunud hääletamast rändluse teise määruse üle, mis teeb ettepaneku reguleerida mobiilsideteenuste hindasid välismaal. Ettepanek, mis oli suurte fraktsioonide saavutatud kompromiss, sisaldas palju häid ideesid, sealhulgas rohkem infot klientidele, et võimaldada neil vältida välismaal viibimise järel tohutuid telefoniarveid.

Minu keeldumise põhjus pole keeruline. Arvan, et ELi poliitikud ei peaks vabal turul hindu määrama. Turumajanduse kogu mõte on, et hinnad määrab pakkumine ja nõudlus, mitte see, mida mistahes poliitikud Brüsselis n-ö ausaks peavad. Rändluse esimese määruse tulemusena kehtib meil juba hindade reguleerimine. Tulemuseks on olnud, et operaatorid koonduvad hinnalae ümber, mis ei too tarbijale kasu.

Meie ülesanne poliitikutena on kindlustada siseturu korralik konkurents. Olen nõus, et rändlusteenuste puhul ei vasta see tõele, ent nõukogude laadi hindade reguleerimise asemel oleks olnud parem kasutada konkurentsi soodustavaid meetmeid, näiteks keelata suurtel operaatoritel kasutada hinnadiskrimineerimist väiksemate operaatorite vastu, kes tahavad välisvõrkudele ligipääsu.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjalikult. – (PL) Kõrged rändlusteenuste hinnad Euroopa Ühenduses on probleem, mis nii takistab Euroopa integratsiooni protsessi kui ka piirab Euroopa Liidu kodanike liikumisvabadust.

Täna hääletusel toetasin õigusloomega seotud resolutsiooni projekti, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 717/2007 ja direktiivi 2002/21/EÜ, mis 1. juulist 2009 kuni 2011. aastani vähendavad järk-järgult ELi piires rändluse kasutamise maksimaalset maksumust.

Välja- ja sissehelistamise ühenduste maksimumhinda vähendatakse igal aastal 4 senti ning 2011. aastal küünib see vastavalt 0,35 euroni ja 0,11 euroni minuti pealt. Lisaks peavad alates 1. juulist 2009 operaatorid võtma tasu sekundi pealt ning tekstisõnumi saatmine ei maksa rohkem kui 0,11 eurot. Samuti vähendatakse 2011. aastal andmeside maksumust 0,50 euroni megabaidilt.

Kindlasti toetan antud raportit. Tegemist on veel ühe sammuga sotsiaalse Euroopa poole, kus seatakse esikohale inimesed, nende priius, vabadus ja elatustaseme parandamine.

Raport: Renate Weber (A6-0247/2009)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), kirjalikult. – (PL) Aktsiaseltside ühinemist ja jagunemist puudutavad kolmas ja kuues direktiiv (78/855/EMÜ ja 82/891/EMÜ) sisaldavad hetkel loendit aruandlust puudutavatest üksikasjalikest nõudmistest, mida ühinevad või jagunevad äriühingud täitma peavad. Sellega kaasnevad märkimisväärsed kulud. Direktiivides aktsionäridele info saatmise kohta sätestatud vahendid kehtestati 30 aastat tagasi ega võta arvesse tänaseid tehnoloogilisi võimalusi. See tekitab tarbetuid kulusid, mida äriühingud kandma peavad.

Antud kontekstis peaksime tervitama ühinemise ja jagunemise korral komisjoni ettepanekut vähendada halduskulusid aruandluse ja dokumenteerimise osas.

Erilist tuge tuleks osutada jõupingutustele, mille eesmärgiks on kohandada mõlema direktiivi sätteid võimalikult laias ulatuses ekspertraportite nõudmiste duplitseerimise kõrvaldamise, ühinemiste kavandatavate tingimuste avaldamise ning võlausaldajate kaitse suhtes, kohandamisel kolmanda ja kuuenda direktiivi sätteid teise direktiivi omadega.

Samuti näib õigustatud kehtestada äriühingutele kohustus avaldada kodulehekülgedel enda kohta täielikku infot ning lisada link antud lehtede tsentraalsele elektroonilisele platvormile, mille komisjon peagi lõplikult kinnitab. Kahtlemata aitab antud nõue kaasa suuremale läbipaistvusele, eriti avaldatavate andmete ajakohastatuse tagamise täiendava kohustuse kehtestamisega. Kavandatavad lahendused on mõeldud selleks, et teha igapäevane toimimine Euroopa äriühingutele kergemaks. Siiski oleneb halduskulude vähenemine viisist, kuidas liikmesriigid, äriühingud ja aktsionärid antud lahendused ise ellu viivad.

Vahepealne kaubandusleping Türgmenistaniga (B6-0150/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), kirjalikult. – Briti konservatiividel pole olnud võimalik anda heakskiitu 2007. aasta Euroopa eelarve Euroopa Ülemkogu lõikele. 14 aastat järjest on saanud Euroopa Kontrollikoda anda Euroopa Liidu arvepidamise kohta ainult tingimustega kinnitavat avaldust. Märgime ära audiitorite märkused, et liikmesriikides teostavad asutused ELi tehingutest ligikaudu 80 protsenti ühishalduslepete kaudu. Audiitorid teatavad järjepidevalt, et ELi rahaliste vahendite kasutamise reguleerimine ja kontroll liikmesriikides on ebapiisav. Et antud jätkuvat probleemi lahendada, sõlmis nõukogu 2006. aastal institutsioonidevahelise leppe, mis kohustas neid näitama kinnitust tehingute kohta, mille eest nad vastutavad. Meid teeb ärevaks, et tänini pole enamik liikmesriike täitnud oma kohust rahuldavalt, ning seetõttu, hoolimata parlamendi ja nõukogu vahelisest traditsioonilisest härrasmeeste vahelisest kokkulepest, ei anna me heakskiitu seni, kuni liikmesriigid institutsioonidevahelisest lepest lähtuvalt oma kohustused täidavad oma.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Hääletasin antud resolutsiooni poolt, mis vaatab ELi ja Türgmenistani vahelisi kaubandussuhteid. Vastavalt väga üksikasjalikele teadetele Human Rights Watchilt, Amnesty Internationalilt ja Avatud Ühiskonna Instituudilt, on Türgmenistan paljude põhivabaduste, sealhulgas ajakirjandus-, sõna- ja ühinemisvabaduse, poolest üks madalaima järjestusasetusega riike maailmas. Mul on hea meel, et antud resolutsioon tõstab esile, et kuigi president Berdymukhamedovi läbiviidud pisimuudatused on tervitatavad, ootab EL Türgmenistanis inimõiguste vallas sisulisi edusamme.

Raport: Daniel Caspary (A6-0085/2009)

Glyn Ford (PSE), kirjalikult. – Hääletasin antud vahepealse leppe vastu Türgmenistaniga, hoolimata imetlusest raportöör härra Caspary töö vastu. Mul oli paar aastat tagasi võimalus külastada riiki väliskomisjoni delegatsiooniga, ajal kui seda juhtis Türgmenbashi ja tema raamat „Ruhnama“. Sellest alates on olukord marginaalselt paranenud, kuid Amnesty International paljastab teiste valitsusväliste organisatsioonide seas selles riigis ikka veel tõsisid probleeme ning inimõiguste kuritarvitamisi. Edusammud pole ulatunud minu jaoks piisavalt kaugele, et olla rahul, et antud staadiumis hääletada leppe poolt.

David Martin (PSE), kirjalikult. – Hääletasin antud raporti vastu, mis tahtis anda parlamendi heakskiidu (nõusoleku) vahepealsele ELi ja Türgmenistani vahelisele kaubanduslepingule. Eelmine aasta nõudis Euroopa Parlament, et Türgmenistan peab saavutama viis inimõiguste etaloni, enne kui ta antud lepingule oma nõusoleku annab. Nendeks etalonideks on: lubada Punasel Ristil riigis vabalt töötada; kohandada haridussüsteem rahvusvaheliste standarditega ümber; vabastada kõik poliit- ja veendumusvangid; kaotada ära riiklikud takistused välismaale reisimiseks ning viimasena lubada vaba ligipääs valitsusvälistele organisatsioonidele ning lubada ÜRO inimõigustega tegelevatel organitel kontrollida terves riigis edusamme. Olen veendunud, et Türgmenistan pole antud etalonidest ühtki saavutanud, ning seetõttu olen väga pettunud, et antud vahepealse kaubanduskokkuleppe sõlmimiseks nõusolek anti.

Alexandru Nazare (PPE-DE), kirjalikult. – Sooviksin tänada härra Casparyd kogu rahvusvahelise kaubanduse komisjonis antud õigusaktiga tehtud töö eest, mille eesmärk on parandada ELi suhteid Türgmenistaniga!

ELi kaubandus- ja ärikokkulepped antud riigiga, mis on juba 20 aastat muutumatud, vajasis ajakohastamist, eriti taolistel ülemaailmsete suurte finantsriskide aegadel.

Antud uuest vahepealsest kokkulepest Türgmenistaniga ei tule ainult äri- ja majanduskasu, vaid loodame näha regionaalse turvalisuse paranemist kõikidest külgedest: inimõiguste ja demokraatia soodustamisest paremate tulemusteni võitluses uimasti ja inimkaubandusega ja Türgmenistani jätkuva osalemiseni Afganistani ülesehitamisel, osutades selles riigis tuge ELi liikmesriikide tegevustele. See, et paremad suhted Türgmenistaniga on sammuks edasi Euroopa energiaturvalisuse tugevdamisel, ei ole kõige tähtsusetum.

Ühinesin kolleegidega, toetades härra Caspary õigusakti ettepanekut. Peame rakendama täiendavalt kõiki meetmeid, et kindlustada, et antud riik etendab oma osa ühises jõupingutuses aidata kaasa selle edule.

Andrzej Jan Szejna (PSE), kirjalikult. – (PL) Euroopa ühenduste ja Türgmenistani vahelisi suhteid reguleerib hetkel Euroopa ühenduste ja NSVLi vahel 1989. aastal sõlmitud kaubandus- ja ärikoostöö kokkulepe.

Pole kahtlustki, et Türgmenistanis on majandusarengu tase, ning eriti inimõiguste kaitse, rahuldav. Türgmenistan pole täitnud paljusid humanitaarnõudeid (sealhulgas on tõsiasi, et Punasel Ristil ikka veel ei lubata Türgmenistanis töötada).

Arvan, et Euroopa Ühenduse ja Türkmenistani vahelise vahepealse kaubanduskokkuleppe allkirjastamine ning samal ajal selgelt ELile sarnaste demokraatlike põhimõtete ja inimõiguste standardite kasutusele võtmise viieaastane ajaloomiit pakuvad motivatsiooni ning on ühenduse hea tahte märgiks. Lepingu allkirjastamine võib aidata parandada Türkmenistani kodanike elusid ja samuti tuua kaasa majandusreforme.

Partnerlus- ja koostöökokkuleppe allkirjastamist võib kaaluda ainult juhul, kui on näha edusamme demokraatlike põhimõtete ja inimõiguste austamise valdkonnas.

Charles Tannock (PPE-DE), kirjalikult. – Sooviksin kasutada käesolevat võimalust selgitada üht paljudest põhjustest, miks hääletasin täna, et toetada tihedamaid kaubandussidemeid ELi ja Türkmenistani vahel. ELi ühine energiaturvalisuse välispoliitika, mida Briti konservatiivid täielikult toetavad, tunnustab uute Transkaspia torujuhtme trasside tähtsust Euroopa varustamisel nafta ja gaasiga. Transkaspia trassid tuleks integreerida täielikult lõunakoridori torujuhtmete, sealhulgas Nabucco, Southstreami ja Whitestreamiga. Vähendamine sõltuvust Venemaa energiavarudest on ülioluline meie kollektiivsele energiaturvalisusele ja välispoliitikale.

Sel põhjusel peaksime olema ennetavad ning pühendunud Türkmenistaniga partnerluse rajamisele, toetades vahepealset kaubanduskokkulepet, mis aitab selles riigis elavdada siseriiklikku reformi ning inimõiguste alaseid edusamme.

Raport: Gunnar Hökmark (A6-0236/2009)

Liam Aylward (UEN), kirjalikult. – Tuumaenergia on Euroopas tegelikkus. See on tegelikkus, mis meid lirimaal ennast ebamugavalt tundma paneb, kuid tunnistame kõikide riikide õigust valida oma energiaallikaid, ning tõsiasi, et meie naabrid kasutavad tuumaenergiat tähendab, et me ei saa lubada endale küsimuse eiramist.

Just läinud nädalal oli Sellafieldi tuumaelektrijaamas tõsine ohutusrikkumine ning Sellafieldi tuumamaterjalide hoidla, B30 tiik, on väidetavalt üks tõsisemaid probleeme, millega Euroopa tuumasektor silmitsi seisab. B30 on koduks tõsistele tuumamaterjalide kogustele, mida pole aastakümneid küllaldaselt töödeldud.

Seetõttu toetan ettepanekut võtta vastu ELi tuumaohutusraamistik, mis tugevdaks riiklike reguleerivate asutuste iseseisvust ning kindlustaks tuumarajatiste ohutuses kõrge läbipaistvuse taseme.

Toetasin antud raportisse tegemiseks väljakäidud muudatusettepanekuid, mis tugevdavad veelgi ohutussätteid ja -nõudeid. Olgugi, et meil lirimaal tuumaelektrijaamu pole, puudutaksid ohutusrikkumised meie kodanikke mujal ning EL peab kindlustama, et meie kodanikke kaitstaks kõrgeimal tasemel.

Brian Crowley (UEN), kirjalikult. – (GA) Peame tunnistama tõsiasi, et tuumaenergiat toodetakse Euroopas nii praegu kui ka tulevikus. See tekitab meile lirimaal ebamugavust, kuid tunnistame iga liikmesriigi õigust valida oma energiaallikad. Nii kaua, kui naaberriikides on tuumaelektrijaamu, ei saa me lubada endale küsimuse eiramist.

Läinud nädalal oli Sellafieldis tõsine ohutusrikkumine ning Sellafieldi tuumamaterjalide hoidla, mida kutsutakse B30 tiigiks, on Euroopas tuumasekteerile üks suuremaid probleeme. B30 tiigis ladustatakse tohutuse koguses töötlemata tuumajäätmeid.

Sellisel kujul toetan täielikult ühenduse tuumaohutuse raamistikku puudutavat ettepanekut, mis kindlustab, et tuumaelektrijaamade tarbeks on kehtestatud ohutuse kõrge tase ja läbipaistev standard.

Hääletasin muudatusettepanekute poolt, mille eesmärgiks oli antud ettepanekut tugevdada. Olgugi, et meil lirimaal tuumaelektrijaamu pole, on võimalik, et lirimaa inimesi puudutaksid ohutusprobleemid teistes Euroopa riikide tuumaelektrijaamades. On ELi kindlustada, et meie kodanikke kaitstaks antud küsimuses täielikult.

Glyn Ford (PSE), kirjalikult. – Inimesena, kellel on pikas perspektiivis tuumaelektrijaamade ohutuse suhtes kõhklusi, pole ma antud raportiga täienisti rahul. Tunnistan, et valdkonnas töötajad on pühendunud elukutselised. Tunnistan, et avariisid on haruharva. Kuid probleemiks on, et avariid esinemisel on tagajärjed potentsiaalselt niivõrd äärmuslikud. Me ei või unustada Roy Medvedevi Uuralites paljastatud tuumaavariid, Three Mile Islandi avariid, mis olid seotud filmi „Hiina sündroom“ sündmustega, mis linastus kõigest päevi enne avariid, ega Tokaimura avariid Jaapanis ega lõpuks Tšernobõli, mille tagajärjed elevad meie kõigiga praegugi, kuid mis kõige traagilisemal kombel tabasid vahetu lähikümbruse inimesi ja lapsi või seal olnud vanemate lapsi.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Tuumaenergia on etendada meie ühiskondade energiatulevikus eluliselt oluline roll. Sellest tulenevalt ning arvestades kavandatavaid tulevasi rajatisi Euroopas, on oluline kehtestada ühenduse tuumaohutuse raamistik.

Härä Hõkmarki raport kindlustab, et Euroopa tulevastes tuumarajatistes kehtestatakse parimad ja turvalisimad tingimused. Luuakse selge raamistik sõltumatute ja tugevate riiklike reguleerivate asutustega koos tuumarajatiste tegevuslubade väljastamise süsteemi ning antud rajatiste ülevaatamise ja kontrollimise süsteemiga.

Tuumaenergia tähtsus tulevikus nõuab ellurakendamise ja olulise info vahetamise tingimustes kõrget kvaliteeti, nii et saaks kehtestada kõrgeima kvaliteediga ühtsed ohutustingimused.

Hääletasin seetõttu antud raporti poolt

Paul Rübig (PPE-DE), kirjalikult. – (DE) Austria Rahvapartei (ÖVP) delegatsioon toetab sõltumatu tuumaelektrijaamade järelevalveasutuse loomist, millel on õiguslikult siduv võim ohtlikud tuumaelektrijaamad võrgust lahti ühendada.

Raport: Raúl Romeva i Rueda (A6-0253/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström ja Åsa Westlund (PSE), kirjalikult. – (SV) Tegime otsuse hääletada antud ühise kalanduspoliitika kontrollimissüsteemi käsitleva raporti vastu. Muidugi tervitame ettepanekuid võtta vastu suuremaid meetmeid, et kindlustada eeskirjade järgimine, kuid suhtume kriitiliselt rõhuasetusse, mida pannakse harrastuskalastamise kontrollile. On õigustamatu reguleerida harrastuskalastamist, kui tegelikkuses on meredel ülekalastamise taoliste probleemide eest vastutav tööstuslik kalastamine.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) On kahetsusväärne, et parlamendi enamus lükkas ülekaalukalt tagasi meie esitatud muudatusettepaneku, mis vastavalt Portugali Vabariigi põhiseaduses kinnistatud sätetele – teisisõnu, mis puudutavad riiklikku suveräänsust – ning kindlustada võitluse raames, et antud sätteid austataks, teatas, et antud ettepanek võtta vastu määrus, peaks austama, mitte ohustama liikmesriikide pädevust ja vastutust ühiste kalanduspoliitika eeskirjade täitmise jälgimise osas.

On kahetsusväärne, et parlamendi enamus lükkas ülekaalukalt tagasi meie esitatud muudatusettepanekud, mis oleks takistanud Euroopa Komisjoni teostada iseseisvalt teostada liikmesriikide majandusvõõndites ning territooriumidel kontrolle ilma eelneva hoiatuseta ning keelata oma äranägemise järgi kalandustegevust ning peatada või tühistada ühenduse finantsabi makseid liikmesriigile, mis takistas ka liikmesriiki suutmast kontrollida majandusvõõndis muu liikmesriigi kalalaevu ilma viimase loata.

Antud ettepanek võtta vastu määrus, mille suhtes Euroopa institutsioonid läbirääkimisi jätkavad, kujutab käesoleval kujul vastuvõtmisel endast järjekordset rünnakut riikliku suveräänsuse vastu, sisaldades nõudeid seadmete ja korra suhtes, mida on tõstetud esile Portugali kalandusele täiesti sobimatutena.

Sellepärast hääletasimegi selle vastu.

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjalikult. – (FR) 2008. aastal lammutati 165 traalerit. 2009. aastal on juba teatatud, et maha võetakse 225.

Kalandussektori kannatab Prantsusmaal väga, sest Prantsuse valitsus ja Brüssel on otsustanud Prantsuse kalurid Euroopa majandus- ja kaubanduspoliitika nimel ohvriks tuua.

Nõnda annab endale Norra, riik väljaspool Euroopa Liitu, kuid kellel on viimasega lepitud kokku gaasiga seotud majanduskokkulepped, üksi 80% tursakvoodist, mis on 500 000 tonnini aastas küündiv näitaja. Prantsusmaa aga pääseb ligi ainult 9000 tonnile aastas, millest ainult 700 tonni tuleb La Manche'ist ja Põhjamerest.

Kuidas saab antud asjaolude puhul Prantsuse kalurite hävitamistele tunnistajaks olles mitte tülga tunda? Miks üritavad Brüssel ja Prantsuse valitsus nõnda salaja plaanida meie majanduse terve sektori hävitamist? Põhjuseks on euro-globalistlikud huvid ja vabamajanduse dogma.

Kalakvoodi saavutanud peatide peatamise rahalise kompensatsioonina mõeldud 4 miljoni euroga ümbrik, mida põllumajandus- ja kalandusminister lubas, antud probleemi ei lahenda. On tungiv ülioluline vajadus vabastada Prantsuse kalurid nendest diskrimineerivatest ja hävitavatest Euroopa kvootidest.

Nils Lundgren (IND/DEM), kirjalikult. – (SV) Euroopa Parlament on hääletanud täna selle poolt, et lisada ühisesse kalanduspoliitikasse sportlik ja harrastuskalandus. Seda tehes on EL hakanud reguleerima ühte meie populaarsematest vabaajategevustest.

Ettepanek on absurdne. Esiteks kuuluvad kalaveed konkreetsetele riikidele, mitte Brüsselile. Teiseks ei mõjuta harrastuskalastajate tegevus varusid märkimisväärselt Kolmandaks on võimatu antud õigusakti täita. Tarvitseb vaid vaadata Rootsit, millel on 11 500 km rannajoont. Kas ELi bürokraadid ja antud täiskogu liikmed arvavad, et on tegelikult võimalik jälgida, mis kogu aeg igal pool toimub? Seadus, mida on võimatu ellu rakendada, on iseäranis halb seadus.

Teisest küljest ei üllata see ettepanek mind eriti. EL on nagu auruvedur, mis on hakanud veerema teed mööda eesmärgi suunas muutuda lõpuni arenenud föderaalriigiks. Ta on suur, raske ja seda on äärmiselt raske peatada, kui kord veerema on hakanud. Kõik, kes ette jäävad, niidetakse maha.

Täna on sünge päev neile meie seast, kes tahavad sisukat ja tõhusat Euroopa koostööd, ent eelkõige väga sünge päev harrastuskalastajatele kõikides liikmesriikides.

Sebastiano (Nello) Musumeci (UEN), kirjalikult. – (IT) Antud ettepanekul võtta vastu määrus on eesmärk, nimelt tagada ühenduse kontrollisüsteem, et kindlustada Euroopa asutuse kaudu ühise kalanduspoliitika eeskirjade täitmine, mis on kahtlemata kiiduväärt ning tegeleb arvukate nõudmistega, mida parlament ja Euroopa Komisjon aastate jooksul esitanud on. Määrus soovib samuti – ehkki häbelikult – eelmainitud eeskirjade rakendamist ja kohaldamist ühtselt 27 liikmesriigis.

Kuigi toetan teksti üldist vaimu (eeskirjade austamise kultuuri säilitamine, et kindlustada ühise kalanduspoliitika korrektne kohaldamine), arvan, et antud juhul pole kahjuks arvesse võetud Vahemere kalanduse spetsiifilisi omapärasid.

Ainult üheks näiteks sellest on nõudmine paigaldada üle kümne meetri pikkustele alustele satelliidipõhine laevaseiresüsteem. See kõik võib hästi sobida robustsetele Põhjameere kalalaevadele, kuid mitte Vahemere omadele, mis on väiksed, tihti kabiinita ja mida kasutatakse väikesemahuliseks püügiks. See tekitab samuti oluliste kantavate kulude probleemi, mis on siiski ületatav, juhul kui ühendus tagaks 80% kaasrahastamist, nagu muudatusettepanekus 20 õigesti soovitataks.

Brian Simpson (PSE), kirjalikult. – Toetan raportit, sest oleme võtnud vastu muudatusettepanekud 48 ja 49 ja lükanud tagasi muudatusettepaneku 93 harrastuskalastuse suhtes.

Harrastuskalastuse lisamine liikmesriigi kalavaru püügikvooti on minu jaoks vastuvõetamatu.

Kui ütleme tõsiselt, et harrastuskalastamine hävitab meie kalavarusid, siis minu arvates panevad jätavad nad kahanevate kalavarude osas tähele panemata olulise küsimuse. See küsimus on seoses tehaskalalaevadega tööstuslike kalanduskontsernide ülekalandamine.

Nemad on need, kellelt nõuame ühise kalanduspoliitika täitmist, mitte hobiga tegelevatelt harrastuskalastajatelt.

Raport: Cornelis Visser (A6-0206/2009)

Roger Knapman ja Thomas Wise (NI), kirjalikult. – Ühine kalanduspoliitika on sügavalt vigane ning on olnud Briti majandusele ning keskkonnale äärmiselt kahjulik. Kuigi tunnustame olukorra parandamiseks uue innovatsiooni vajadust, on enamik taolisest innovatsioonist ja parimast tavast pärinenud selgelt liikmesriikidelt ja kaluritelt enestelt. Oleme seega hääletanud antud raporti vastu, mis annab komisjonile suurema pädevuse.

Thomas Wise (NI), kirjalikult. – Ühine kalanduspoliitika on sügavalt vigane ning on olnud Briti majandusele ning keskkonnale äärmiselt kahjulik. Kuigi tunnustame olukorra parandamiseks uue innovatsiooni vajadust, on enamik taolisest innovatsioonist ja parimast tavast pärinenud selgelt liikmesriikidelt ja kaluritelt enestelt. Olen seega hääletanud antud raporti vastu, mis annab komisjonile suurema pädevuse.

Raport: Simon Busuttil (A6-0251/2009)

John Attard-Montalto ja Louis Grech (PSE), kirjalikult. – Sooviksin enda ja kolleegi Louis Grechi nimel öelda, et kuigi hääletasime raporti poolt, sooviksime rõhutada järgmisi punkte:

toetame ühist sisserändepoliitikat;

arvame, et riiklikes huvides ei olnud sisserändepakt rahuldav;

pöörame tähelepanu pettumusele selle üle, et raport ei viita otse ja selgelt kohustuslikule ülesannete jagamisele;

märgime ära, et igasugune koostöö on teretulnud, kuid EL ei saa sekkuda sellesse, mis liiki kahepoolsed lepped päritolu- ja transiitriigi vahel saavutatakse;

me pole Malta demograafilise olukorra tõttu nõus ebaseaduslike sisserändajate hääletamisõigustega;

me pole nõus ühise Schengeni viisasüsteemiga riiklike süsteemide asemel, juhul kui see suurendab bürokraatiat ja süsteem muutub vähem paindlikuks.

Catherine Boursier (PSE), kirjalikult. – (FR) Tervitan Busuttili raporti vastuvõtmist, kuigi tunnistan, et ei toeta kõiki selles tõstatatud punkte, eriti soovivat vastuvõttu Euroopa sisserände- ja varjupaigapakti sõlmimisele: minu fraktsioon hääletas antud viite eemaldamisele kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjonis, kuid olime antud küsimuses vähemuses; sama kehtis FRONTEXi suuremale rollile tagasisaatmisoperatsioonidel.

Siiski, lõpptulemust arvestades hääletasin antud raporti poolt, et võtta valjult sõna, toetades sisserändamiseks legaalse teede avamist. Seetõttu toetan: vajaduse tunnustamist töö järele sisserändajatega ELis; vajadust suurema konsulteerimise järele kodanikuühiskonna esindajatega; liikumisvabadust ELis viieaastase elamisperioodi järel; austust inimväärikuse vastu ning kõige soodsamate meetmete rakendamist tagasisaatmisdirektiivi kohaldamise kontekstis; ning lõpuks, ja mis kõige tähtsam, õigust kohalikel valimistel hääletada, mis on punkt, millele Euroopa parempoolsed ägedalt vastu seisid.

Philip Bradbourn (PPE-DE), kirjalikult. – Briti konservatiivid hääletasid antud raporti vastu lähtuvalt sellest, et me tunnista vajadust ühise ELi sisserändepoliitika järele ning et Ühendkuningriik peab säilitama oma riigipiiride üle täieliku kontrolli.

Philip Claeys (NI), kirjalikult. – (NL) Olen hääletanud antud raporti vastu, kuna see sisaldab palju elemente, mis on vastuvõetamatud. Esiteks eeldatakse, et EL vajab 2050. aastaks 60 miljonit uut sisserändajat. Arvestades praegusi probleeme massilise sisserändega, kujutab see endast hullumeelset ettepanekut. Samuti soovitatakse, et sinine kaart ei piirduks kõrgkvalifitseeritud töötajatega. Võiksime sama hästi tulvaveed täielikult valla päästa.

Carlos Coelho (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Ühine lähenemine sisserände osas on ELis kohustuslik. Killustunud ja seosetut lähenemist ei saa sisepiirideta ühisalal lubada, sest igasugusel sisserändemeetmel või -poliitikal, mida rakendab ellu üks liikmesriik, on tingimata tagajärjed kõikidele liikmesriikidele.

Toetan seetõttu ühise Euroopa sisserändepoliitika kehtestamist, mis rajaneks kõrgel tasemel poliitilise ja toimimissolidaarsuse, vastastikuse usalduse ja jagatud vastutusel.

Euroopa sisserände- ja varjupaigapakti vastuvõtmine oli tohutu samm antud suunas, mille tagajärjeks on sisserändepoliitika, mis on kooskõllalisem, reguleeritum ning seotum Euroopa riikide tööturu vajadustega ning samuti elamispinna, tervishoiu ja hariduse osas kasutada olevate ressurssidega. Tema eesmärk on samuti võidelda kindlakäeliselt ebaseadusliku sisserändega.

Härja Busuttili esitatud oivaline raport austab antud lähenemist. Tema ainuke probleem seisneb Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni poolt päevakorda esitatud muudatusettepanek, mis ohustab meie ebaseadusliku sisserände vastase võitluse kindlakäelisust, kuna ei saa olla kahtlustki, et liikmesriigi territooriumil seaduslikult elaval sisserändajal peab olema hääletamisõigus vastavalt kehtestatud tingimustele. Antud põhjusel toetan alternatiivset resolutsiooni, mille tõstatas päevakorda raportöör, kes on jälle kord üritanud saavutada kõigile vastuvõetavat kompromissi.

Edite Estrela (PSE), kirjalikult. – (PT) Hääletasin Euroopa ühise sisserändepoliitika resolutsiooni poolt, kuna sisseränne on üks tähtsaimatest väljakutsetest, millega Euroopa hetkel silmitsi seisab. Antud sisserände probleemi käsile võttes võime võtta vastu poliitikaid, mis selle võimaluseks muundavad.

Sisseränne on ELi riikide ühine mure, mistõttu viimased peavad tegutsema kooskõllastult antud probleemile kohase vastuse leidmiseks. Antud raport üritab katta sisserände kõiki mõõtmeid, toetades poliitilisele ja toimimissolidaarsuse kõrgele tasemele rajatud ühise Euroopa sisserändepoliitika kehtestamist.

Lisaks sisaldab see samuti meetmeid, mis lubavad sisserändajatel osaleda selle ühiskonna ühiskondlikus ja poliitilises elus, kus nad elavad, iseäranis erakondades ja ametiühingutes, ning annavad neile võimaluse hääletada kohalikel valimistel.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) On selge, et 91 artikliga raport peab sisaldama tahke, millega nõus oleme. Siiski on antud raport, vaatamata mõru pilli magusamaks tegemisele, sügavalt negatiivne, mistõttu olemegi ta vastu.

See „avaldatakse tugevat toetust Euroopa ühise sisserändepoliitika kehtestamisele“, tundes heameelt „Lissaboni lepingu institutsioonilise mõju üle, tervitades eriti kaasotsustamismenetlust ja kvalifitseeritud häälteenamuse laiendamist kogu sisserändepoliitikale“ ning „Euroopa sisserändepakti“ üle; teisisõnu, ebahumaanne turvalisuspõhine sisserändepoliitika, mis kriminaliseerib, kasutab ära ja valib sisserändajaid.

Kui oli kahtlusi ELi eesmärkide suhtes, siis antud raport hajutab need. See peab sisserännet „jätkuvalt vajalikuks Euroopa ... tööturu ... vajaduste rahuldamiseks“ („aastaks 2050 hinnanguliselt 60 miljonit võõrtöötajat“). Sellepärast tulebki välja töötada „sisserändeprofiilid“ – „mille keskne aspekt on tööturuvajadused“ – ja on tarvis „suurendada ELi atraktiivsust kõrge kvalifikatsiooniga töötajate hulgas“, iseäranis „sinise kaardi“ kaudu; teisisõnu, ebahumaanne nägemus sisserändajast, mis näeb neid puhtalt ära kasutatava tööjõuna.

Ühisest poliitikast enam on meil tarvis teistsugust poliitikat, mis kaitseks sisserändajate õigusi ning võitleks sisserände oluliste põhjustega.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), kirjalikult. – (PL) Häaletasin Busuttili raporti vastuvõtmise poolt. Tegemist on olulise raportiga, sest sisseränne on üks tähtsamaid väljakutseid, millega Euroopa Liit vastamisi seisab. Peaksime olema valmis tunnistama, et meil pole võimalik täielikult ära kasutada sisserände häid tahke või ennetada neid olukordi, mida mingiski mõttes kasulikuks nimetada ei saa.

Täiendavaks raskuseks on, et sisseränne ilmneb erinevates liikmesriikides erinevalt ning antud suhtes on erinevused suured. Osade riikide jaoks on sisseränne tohtu sotsiaalne, finants- ja poliitiline probleem. Teiste jaoks on see pisinähtus, mis ei tekita suurt huvi. Seetõttu ongi muuseas raske kehtestada ja kasutusele võtta ühist sisserändepoliitikat. Peaksime olema teadlikud, et paljude inimeste jaoks on Euroopasse jäämine elu ja surma küsimus, seda sõna otseses mõttes. Neid päritoluriiki tagasi saates mõistame nad võib-olla surma. Seetõttu peaksid sisserändepoliitika vahendid olema paindlikud, nii et neid saaks kohandada konkreetsete inimeste individuaalsetele juhtumitele. Täna teid väga!

Carl Lang ja Fernand Le Rachinel (NI), kirjalikult. – (FR) Ühine sisserände poliitika, mis rajaneb seaduslike sisserändekanalite avamisele kaasaaitamisel, ei saa meie toetust pälvida. Poliitika peaks olema selle täielik vastand.

Antud raport rajaneb jällegi komisjoni ohtlikel soovitusel, mis sisalduvad majandusrände pühendatud 2005. aasta 11. jaanuari rohelises raamatus. Tegemist on raportiga, mis hindab võõrtööliste arvu, mida ELil 2050. aastaks oletatavalt vaja on, 60 miljonile ja mis rõhutab vastavalt vajadust avada kanalid seaduslikuks sisserändeks.

Kuidas on võimalik mitte pidada rõvedaks seda, kui keset majandus-, finants- ja sotsiaalkriisi soovitatakse meil avada turge väärtööliste jaoks, ajal kui riikides on töökohad ohus ja tööpuudus vohab?

Keset kriisi on tarvis hoopis proteksionistlike majandus- ja sotsiaalmeetmete rakendamist ning töökohtade, kuid ka sotsiaalabi, hoidmist riigi kodanikele.

Kokkuvõtteks rajaneb antud raport vääral eeldusel, et seadusliku sisserände tulvavete vallandamisel langeb ebaseaduslik sisseränne märgatavalt või kaob sootuks. Teame, et midagi taolist ei juhtu ning et vastupidiselt on seaduslik sisseränne täiemahulise sisserände eelkäija.

Andreas Mølzer (NI), kirjalikult. – (DE) Varjupaigaõigusest on saamas massilise sisserände vahend presenditus mastaabis. Euroopa ukseks löödaks arengumaailmale valla. Kui mitmekultuurilised visiooniloojad oma tahtmise saavad, laiendatakse perekonna mõistet, et see tähendaks, et terved hõimud saaksid raskusteta sisse rännata.

Lisaks, väljasaatmiseelse kinnipidamise piiramise võimalust peaks piirama, varjupaigataotlejaile antakse ligipääs tööturule ning nende eest laiendatakse põhihoolekanne. See survestaks siseriiklikku tööturuga veelgi enam – iseäranis majanduskriisi ajal – ja maksumaksjatel tuleks kõvasti kukrut kergendada. Antud põhjustel pole muud valikuvõimalust kui antud raport tagasi lükata.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), kirjalikult. – (EL) Raport ühise sisserändepoliitika kohta võtab ELi monopolisõbraliku sisserändepoliitika ja Euroopa Parlamendi sellesse tehtud panuse suhtes positiivse

seisukoha. Samas pakub see, et järgmise staadiumi tarbeks rakendataks meetmeid sisserändajate kulul ning veelgi tagurlikumas suunas.

Raport võtab kasutusele ELi sisserändepoliitika aluspõhimõtte vahendina, et teenindada tööturu vajadusi, mis tähendab Euroopa monopolide kasumlikkust. Sel otstarbel võtab see ette otsuse sisserändajale suunatud piitsa ja prääniku poliitika üle. Nõnda tervitab see ühelt poolt vastuvõetamatut sisserände- ja varjupaigapakti ning nõuab FRONTEXi tugevdamist ning jõulisemat andmete kogumist ning repressiivseid meetmeid sisserändajate vastu, kes on Euroopa kapitali jaoks kasutud. Teisest küljest tervitab see kõrgkvalifitseeritud sisserändajate ligimeelitamist ja seadustamist ning kapitalile vajalikku tsüklilist ja ajutist sisserännet ning käib välja meetmed seaduslike sisserändajate integreerimiseks, nii et nad on töandjatele vahetult kättesaadavad.

Ainuke reaktsioon sellisele tagurlikule poliitikale on integreerida sisserändajad tööelisklassi liikumisse ning et sisserändajad ja kohalikud töölised võitleks kõrvuti ELi rohujuurte- ning sisserändevastase poliitikaga ning nõuaks oma õigusi ning jõukust, mida nad toodavad.

Raport: Eva Lichtenberger (A6-0224/2009)

Šarūnas Birutis (ALDE), kirjalikult. (LT) Nüüd on paras aeg viieteist aasta kogemustel rajaneval üleeuroopalise transpordivõrgu poliitikal kajastada korralikult oma eesmärgid ja meetmeid. Peame uuesti läbi vaatama projektid ja meetmed, rõhutama rohkem ELi koordineerimist ja taotlema liikmesriikidelt siduvamaid kohustuste võtmisi prioriteetsete projektide ellurakendamisel, millega nad nõustunud on.

Üleeuroopalise transpordivõrgu prioriteetsed projektid koosnevad suurel määral suurtest ja kulukatest riikliku infrastruktuuri projektidest ning osad varasematest üleeuroopalise transpordivõrgu projektidest olid füüsiliselt ellurakendamatud, kuna aga teised projektid, eriti ELi laienemise järel, muutusid iseäranis tähtsaks, ent ei pääsenud nimekirja.

Praegune majanduskriis võib jälle ergutada meid järgima antud loogikat transpordinfrastruktuuri investeerimisel. Siiski peame ELi transpordinfrastruktuuri võtma arvesse projekte ja investeeringuid, et seda järgmise 10–20 aasta jooksul edasi arendada. Transpordinfrastruktuuri projekte puudutavad küsimused peaksid rajanema kulu ja kasu, stabiilsuse ja Euroopa piiriülese lisandväärtuse õigete hinnangutel.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Raport kirjeldab juhiseid „üleeuroopalise transpordivõrgu arendamiseks“ (TEN-T). Hetkel kätkeb see 30 prioriteetset projekti, mida „ajendavad peamiselt riiklikud huvid“ – milliseid muid huve tuleks arvesse võtta, kas ettevõtete rahvusvaheliste firmade omi? – mis saavad ühenduse kaasrahastamise kujul peaaegu 5,3 miljardit eurot.

Antud raport mahub nägemusse siseturu laiendamisele ning kapitalistlikule konkurentsile ja koondumisele rajanevast „üleeuroopalise transpordivõrgustikust“. Seetõttu „rõhutab vajadust hõlmata ... Lissaboni strateegia eesmärgid“ ja kaitseb „üleeuroopalise transpordivõrgustiku“ kohandamist „muutuvatele turutingimustele“ kooskõlas „järgmise kriteeriumidega: majanduslik rakendatavus, tõhusam konkurents, ühise turu soodustamine“ ja arendamist „avalikud/erapartnerlused“ (näiteks eraldades „protsendi maantee infrastruktuuri tasude tulust üleeuroopalise transpordivõrgu projektide rahastamisele“).

Vaid kuu aega enne käesoleva volituste aja lõppu, ei suuda käesoleva täiskogu enamus hoiduda palumast Euroopa Komisjonil „teha ettepanek – oma mandaadi lõpuks – õiguslikuks algatuseks siseriiklike raudteeturgude avamiseks 1. jaanuarist 2012“.

Lõpetuseks, selleks et rahuldada suurte majandus- ja finantskontsernide huve oma võimu laiendamisel Ida-Euroopa suunas, rõhutab ta, et Lääne- ja Ida-Euroopa vahelised sidemed on prioriteetsed.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Üleeuroopalise transpordivõrgu arendamine ja laiendamine on absoluutselt kohustuslik siseturu konsolideerimiseks ja Euroopa Liidu ühtekuuluvuse soodustamiseks. Sellespärast hääletasingi raportööri, Eva Lichtenbergeri väljakäidud variandi C poolt. Antud lähenemine lubab tulevikus kasutada kõiki saadaval olevaid rahalisi vahendeid transpordi ja infrastruktuuri jaoks, kuigi ei paku täielikult vahendeid, et tagada tõhus ellurakendamine, arvestades arvukaid lahknevaid riiklike huve.

Teine alternatiiv, sealhulgas fraktsiooni PPE-DE esitatud variant, oleks teinud liikmesriikidele võib-olla võimatuks ühtekuuluvuspoliitika raames ühtekuuluvusfondide kasutamise transpordinfrastruktuuri projektide jaoks, mis pole prioriteetsed üleeuroopalise transpordivõrgu projektid, ning oleks kaudselt jätnud

Rumeenia võimaluseta kasutada transpordisektori tarbeks ühtekuuluvusfonde, fonde, mida Rumeenial väga tarvis on.

Luís Queiró (PPE-DE), kirjalikult. – (PT) Raport hindab 30 üleeuroopalise transpordivõrgu projekti, kus avaldavad viibimised suurt mõju Euroopa säästliku transpordipoliitika tulevikule. Raskustest hoolimata on eluliselt oluline jääda pühendunuks ümberistumisvõimaluste rajamisele, eriti kodanike ja lasti tarbeks. Arvesse tuleb võtta erinevaid praeguseid väljakutseid, turvalisusest regionaalsete küsimuste, sotsiaalsete, majanduslike ja finantsharjumuste ning keskkonnani. Seetõttu tuleks rõhutada, et transpordivõrgule on vaja integreeritud ja sidusamat lähenemist.

Piiriüleste ühenduste tähtsus edusammudele Euroopa transpordivõrgus on selge, mistõttu toetame paremaid ümberistumisvõimalusi kõikide transpordiliikide vahel, iseäranis nendes, millel on osutunud raskemaks muunduda ja areneda, nagu näiteks raudtee- või meretransport. Tuleb rajada paremaid ühendusi sadamate ja lennujaamadega ning Euroopa-üleste võrguprojektide korralik ellurakendamine panustab kindlasti antud eesmärki.

Raport kajastab osasid nendest küsimustest, kuid prioriteetide järjekorda, mida mina kohaseks pean, tekstis läbivalt ei hoita. Seetõttu hääletasin vastu.

8. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 13.05 ja jätkus kell 15.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Luigi COCILOVO
asepresident

9. Eelmise istungi protokollu kinnitamine (vt protokoll)

10. Maavärin Itaalias Abruzzo piirkonnas (arutelu)

Juhataja. – Päevakorra järgmine punkt on maavärin Itaalias Abruzzo piirkonnas.

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Härra juhataja, komisjon avaldab kaastunnet kõikidele peredele, kes on kaotanud Itaalia hiljutise maavärina tõttu lähedasi.

Komisjonil on maavärinajärgsetest esimestest tundidest alates olnud tihe kontakt Itaalia kodanikukaitse organisatsioonidega. Liikmesriigid alustasid abipakkumisega ühenduse kodanikukaitse mehhanismi kaudu katastroofi väga varajases staadiumis.

Ehkki antud maavärin oli väga võimas ja tegi palju hävitustööd, suutsid riiklikud jõud tulla toime vahetu katastroofile reageerimisega.

Itaalia esitas siiski 10. aprillil palve, et saada tehnilisi asjatundjaid, kes oskaksid toetada riiki maavärinas kahjustatud hoonete püsivuse analüüsimisel. Valiti kaheksast riiklikust ja komisjoniasjatundjast koosnev meeskond. Meeskond lähetati maavärina alale 18. aprillil. Lisaks hoonete stabiilsuse hindamisele pakub meeskond välja lahendusi kahjustatud hoonete osas.

Komisjon teeb hetkel koostööd Itaalia ametivõimudega, et teha kindlaks teised ELi toetuse võimalused. Võimaluste hulka võivad kuuluda Euroopa Liidu Solidaarsusfond ning struktuurifondide ja maaelu arengu fondide ümberkavandamine.

Antud maavärin on traagiline meenutus, et looduskatastroofid on kõikide liikmesriikide jaoks jätkuvaks ohuks. Viimasel kümnendil on tapnud maavärinad, kuumalained, metsatulekahjud, üleujutused ja tormid Euroopas palju inimesi ja hävitanud kallist infrastruktuuri ning hinnalisi looduslikke maastikke.

Liikmesriigid ja ühendus peavad ühendama jõud, et ennetada õnnetusi ja nende mõjusid ning kindlustada Euroopa kiire ja tõhus reageerimine suurtele katastroofidele. Kogemused on näidanud, et integreeritud ja mitme ohu põhine lähenemisviis tuleks rakendada, et arendada tõhusaid meetmeid nii ennetamisel kui ka vahetul reageerimisel katastroofidele, nagu on kirjeldatud 2008. märtsi komisjoni teatises liidu katastroofidele reageerimise võime kohta.

Lisaks võttis komisjon 2009. aasta veebruaris vastu ühenduse lähenemisviisi looduskatastroofidest ja inimtegevusest tingitud katastroofide ennetamise kohta, mis vastab kaasaja tehnika tasemele ning sillutab ka edaspidi komisjoni algatustele teed. See soovib parandada olemasoleva ennetamisvahendite järjekindlust ning nende täiendamist, tugevdades nõnda ELi tegevuse lisandväärtust.

Komisjonil oleks hea meel, kui Euroopa Parlament annaks tagasisidet antud tähtsas teatises väljakäidud lähenemisviisi kohta. Lisaks testib komisjon hetkel tänu 2008. ja 2009. aasta eelarves Euroopa Parlamendi kehtestatud ELi kiirreageerimisvõimet puudutavale ettevalmistava tegevusele mooduseid, et parandada ELi üldist vahetut reageerimisvõimet. Koos aitavad antud algatused kaasa tõelise Euroopa katastroofiohjamise poliitika kujundamisel kõikide katastroofiliikide tarbeks.

Juhataja. – Tänan, härra Kallas. Lubatagu mul kasutada võimalust ja tervitada komisjoni asepresidenti härra Tajanit, ja et mind ei noomitaks hooletuse ega tundetuse eest, siis meenutaksin teile, et me pidasime selle katastroofi ohvrite mälestamiseks juba eile minuti vaikust.

Gabriele Albertini, fraktsiooni PPE-DE nimel. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, alates 2002. aastast kuni 2007. aastani olid maavärinad Euroopa Liidus sageduselt neljas looduskatastroof. Pärast seda viimast ja kurvastuseks tõsisemat tragöödiat Abruzzo piirkonnas peame heitma ühte, et seista silmitsi nende kohutavate sündmustega, mis on tavalised paljudes liidu riikides.

Tänini on meil Euroopa Solidaarsusfond ja ühenduse kodanikukaitse mehhanism: kaks vahendit, mis on väga tähtsad, kuid ikka veel ebapiisavad sellise ala jaoks nagu Euroopa, mida ohustavad maavärinad. Abruzzo maavärinate puhul menetletakse Solidaarsusfondile ligipääsu taotlust, et ehitada üles hävinud alad. Summa võib küündida 500 miljoni euron, nagu komisjoni asepresident Antonio Tajani ajakirjandusele rääkis. Pole veel olnud võimalik väljendada koguseliselt antud maavärina ulatust ja põhjustatud kahju: Abruzzo piirkond vajab kiireloomulist ja märkimisväärset sekkumist, mida Itaalia valitsus on operatiivselt ja põhjalikult alates maavärinast mõne minuti möödumisest saadik juhtinud.

Antud meede nõuab siiski Euroopa koordineerimist, austades samas riiklikke ja kohalikke pädevusi. 14. novembril 2007 võttis parlament ise ühehäälselt vastu resolutsiooni maavärinate regionaalse mõju kohta seoses seda liiki traagiliste sündmuste ennetamise ja põhjustatud kahju ohjamisega. Antud dokument peaks olema antud asjas koordineeritud Euroopa poliitika lähtekohaks, nagu seisis härra Vakalise kirjalikus küsimuses, millele kirjutas alla veel umbes 50 käesoleva täiskogu liiget. Seetõttu loodame, et Euroopa Liit võtab antud resolutsioonis väljendatud ideed vastu ja kohaldab neid maavärinate ennetamise ja ohjamise Euroopa tegevuskava loomiseks.

Gianni Pittella, fraktsiooni PSE nimel. – (IT) Härra president, daamid ja härrad, sooviksin veel kord avaldada Abruzzo piirkonnale ja kodanikele ning Itaaliale kaastunnet Itaalia parlamendi ja kõikide Euroopa parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni liikmete nimel. Sooviksin samuti öelda, et meie fraktsioon, mis on algusest peale olnud niivõrd traagiliselt kannatada saanud inimestele lähedal, saadab Abruzzo piirkonda delegatsiooni, mida juhivad meie esimees härra Schulz. Arvud on hirmuäratavad: on tõsi, nagu härra Albertini ütles, et lõplikku arvu veel pole, kuid võime sellele vaatamata öelda, et on ligikaudu 300 hukkunut. See on tragöödia: 50 000 evakueeritud, tuhanded hävinud majad, sajad laastatud ühiskondlikud hooned, sealhulgas koolid, ning varemeis prestiižne kultuuri-, arhitektuuri- ja kunstipärand.

Nagu Itaalia Vabariigi president Giorgio Napolitano ütles, oli reageering sündmustele kohene ja tõhus. Antud reageering tuli valitsus- ja valitsusvälistelt osalejatelt, maailmast, vabatahtlikelt, kogukondadelt Itaalias ja mujal, provintsidest, piirkondadest, Punasest Ristist ja tuletõrjelt – tõeliselt erakordne solidaarsusavaldus. Võib-olla sobinuks Itaalia valitsusel – tegelikult unustagem see võib-olla – Itaalia valitsusel sobinuks võtta vastu ettepanek ühendada referendum Euroopa valimiste ja kohalike valimistega, et säästa sadu miljoneid, mille oleks võinud kulutada maavärinast puudutatute aitamiseks.

On teatud reageeringud, mis Euroopa tagama peab, esiteks aktiveerima Solidaarsusfondi, millest me kõnelesime asepresident Tajaniga vaid tunde pärast traagilisi sündmusi. Teiseks peab ümber kavandama struktuurifondid, ning kolmandaks, austatud volinikud, peab kasutama kasutamata rahalisi vahendeid eelnevatest ja uutest programmi aegadest. Neljandaks peab muutma ühtekuuluvuspoliitika ja struktuurifondide eeskirju ennistamise võimaluse suhtes esimesest eesmärgist lähtuvalt, see tähendab ebasoodsates, alaarenenud piirkondades, piirkondades, millel erakordselt tõsiste loodusnähtuste tõttu on SKT ehk heaolu langenud alla 75% ühenduse keskmisest. Seega ei taha me Abruzzo piirkonna jaoks sihtotstarbelist seadust, vaid igale antud olukorda sattunud piirkonnale kohalduvat seadust. Viies peame uurima komisjoniga maksusoodustuste võimalust majandustegevusele ja ehitustöödele, mis peaks, me kõik loodame, Abruzzo

piirkonnas uuesti elavnema. Lõpetuseks kutsun üles rakendama ellu ehitusmaterjalide direktiivi, mida parlament hiljuti ajakohastas ja parendas.

Kokkuvõtteks ei nõua taoline tragöödia kõnekunsti, pigem nõuab see tõhusaid, käegakatsutavaid reageeringuid ja lisaks ka pidevat jälgimist, et kindlustada, et maavärinapurust ei saaks täiendava spekulatsioonide ja seadusevastaste võtete objekt, mis täidaks suurte kuritegelike rühmituste taskuid. Peame olema valvsad ja andma endast parima: peame kõik nii töötama, et meie sõbrad Abruzzo piirkonnas võiks uuesti naeratada.

Patrizia Toia, *fraktsiooni ALDE nimel. – (IT)* Härra juhataja, daamid ja härrad, minu riigis toimunud tragöödia on tabanud olulist keskosas asuvat Abruzzo regiooni ja Aquila linna. See on olnud katastroof, mis on puudutanud inimeste elusid, sealhulgas noori elusid. See on andnud löögi majadele, meie kodudele; kirikutele, meie pühakodadele; mälestistele, meie kultuurile; ettevõtetele, meie töökohtadele; ülikoolidele, meie õppekeskustele ning on jätnud endast maha suure laastamistöo.

Oleme kõik nende inimeste ümber kogunenud ning võime nüüd öelda seda: esiteks, et nad on reageerinud väga väärikalt, hoolimata sellest, et nad olid nii lähedalt ja nii praktiliselt puudutatud, kaotades oma kõige väärtuslikuma vara, nagu näiteks oma kodud – ning nagu teame, on kodu Itaalia kultuuris keskne, ent ometi need inimesed on reageerinud väärikalt ning tahavad uuesti elama hakata, ehitades üles, mis neil oli, oma kogukonnad, kohtades, mis seda kogukonda esindavad, ning kooskõlas traditsiooni ja järjepidevusega. Mulle meenutatakse ülikooli ja väikeste ning keskmise suurusega ettevõtete tähtsust selle regiooni jaoks, mis hetkel kannatab ränga majandusraskuste ja taastamise puuduse käes.

Peaksin samuti ütleva, et on toimunud erakordne institutsioonidepoolne mobiliseerimine: valitsus, parlament, kõik opositsioonijõud ja lisaks ka enamus, kes vaatavad väga targalt ja vastutustundlikult tegemisele kuuluvat tööd üksmeelsuse vaimus. Kohalikud institutsioonid, vabatahtlikud, kodanikukaitse, tuhanded ja tuhanded noored ja täiskasvanud, kes läksid Abruzzosse ja kes esindavad ühiskondlikke rühmi, ühendusi ja katoliiklikku kogukonda – kõik on andnud panuse. Isegi need, kes sinna ei sõitnud, on midagi teinud: meie riigi kogu kultuuri-, sotsiaal- ja majandussfäär on majanduslikult ja kultuuriliselt mobiliseerimises, mis on väga oluline.

Ent on oluline seda mäletada, nagu härra Pitella ütles, kui võetakse käsile ülesehitus, sest lisaks tragöödia selliste positiivsetele tahkudele on tulnud päevavalgele meie ehitusmeetodite konstruktsiooninõrkus ning minu arvates peaks õigluse nõudmise kõrval olema pühendumust, et selgitada välja vastutus ning korraldada ülesehitamine.

Paar sõna Euroopast, härra juhataja, kui katastroof toimus, oli Euroopa kohal, samuti nagu on ka tulevikus fondide ja muude mainitud meetmete kaudu. Sooviksin, et oleks ka nähtav kohalolek, nii et Euroopat tuntaks ära mitte ainult saabuvast rahast, vaid ka nägudest ja institutsioonidest. Teen ettepaneku, et regiooni külastaks käesoleva parlamendi delegatsioon ilma suursugususe reklaamita, vaid selleks, et öelda, et Euroopa koosneb institutsioonidest ja inimestest, ning et need institutsioonid ja inimesed tahavad toetada ning jätkuvalt toetada Aquilat, Abruzzot ja ka minu riiki, mis on nii rängalt kahjustada saanud.

Roberta Angelilli, *fraktsiooni UEN nimel. – (IT)* Härra juhataja, daamid ja härrad, sooviksin samuti tänada ühenduse institutsioone toe eest, mida nad Itaaliale osutanud on, ning inimestele, keda maavärin tabas. On olnud rasked päevad, mida on veelgi raskendanud viimase 48 tunni ilmastikutingimused.

Ent leina ja hävingu järel tuleb aeg praktiliste ettepanekute ja ülesehitamise jaoks, aeg Abruzzo regioonile tulevik tagasi anda. Palume Euroopa institutsioonidel oma osa teha; tegelikult on komisjon andnud oma garantii juba asepresident Tajani kaudu, kes väga operatiivselt vahetult katastroofi järel meile oma pühendumust kinnitas.

Nagu komisjon täna ise kinnitas, peame esiteks kontrollima kõiki kasutada olevaid rahalisi vahendeid, tagama loodusõnnetustele mõeldud Euroopa Solidaarsusfondi kiire aktiveerimise ning uurima siis võimalust kasutada tööhõive ja ettevõtete toetamiseks täies mahus Euroopa Sotsiaalfondi ja muid ühenduse programme. Siiski nõuame konkreetsemalt öeldes võimalust võtta kasutusele erakordseid õiguslikke meetmeid, maksusoodustusi, stiimuleid ja abi, erandina praegustele *de minimis* i sätetele. Tegemist oleks meetmetega, mille kiidaks heaks Euroopa Liit, ja kehtiks kaks–kolm aastat, see tähendab nii kaua, kui on vaja, kuni hädaolukord ja ülesehitus lõpeb.

Antud teemadel ja eesmärkidel, nagu tänane arutelu näidanud on, oleme kõik ühel meelel. Lahkarvamusi ei ole. Ka mina sooviksin lõpetada mõtetega kogu südamest ohvritele, nende peredele ja puudutatud inimestele, kuid sellest piirkonnast pärit itaallannana avaldan erilise uhkusega veel kord erilist tänu jõupingutuste eest, mida on teinud institutsioonid, kõik erakonnad ja eelkõige päästemeeskonnad, kodanikukaitse ja Punane

Rist. Täna samuti kõiki vabatahtlikke organisatsioone ja üksikuid kodanikke, kes tegid, mis suutsid, ning andsid isikliku panuse või annetasi raha, et vältida oma solidaarsust ja osutada abi. Nad on tõeliselt väljapaistvaks näiteks operatiivsusest ja inimlikkusest.

Monica Frassoni, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon ühineb kõikide enne mind sõna võtnud liikmetega, et avaldada kaastunnet, tugevat solidaarsust ning tuge antud suure tragöödia, katastroofi, ja loodusnähtuse tagajärjel kannatanutele, mille põhjustas terve hulk asju, ning loodan, et Euroopa Liit suudab anda nähtavalt antud olukorrale positiivse panuse.

On üks asi, mida eitada ei saa: antud maavärina mõju oleks võinud olla palju vähem ränk, tragöödia poleks pidanud olema nii suur, sest on selge, et kokku varises suur hulk hooneid ja maju, kuid see poleks pidanud juhtuma. On olnud hooletust, kelmust ja pettust, ning peame selgitama välja, kes vastutab, sest ka see on oluline osa ülesehitamisest, mis on ka Abruzzo, selle inimeste ja meie riigi kui terviku moraalne ülesehitamine. Ülesehitamine peaks säästlikus arengus olema tohutu innovatsiooni võimaluseks nendele inimestele, kes on näidanud meile kõigile, et neil pole suur ainult väärikus, vaid ka julgus ning ülekaalukas soov uuesti alustada.

Käesoleval hetkel on kõige vähem demagoogilisemaks, kõige praktilisemaks lähenemiseks, mis lubab Euroopal Abruzzos päästetööde ja ülesehituse toetamiseks kiiresti tegutseda, regiooni 2007–2013 rakenduskava ehk struktuurifondide ülevaatamine. Abruzzo rakenduskava näeb hetkel ette 140 miljonit eurot Euroopa kaasrahastamist, kava kogumaksumusega 345 miljonit eurot, kusjuures vahe kaetakse riikliku kaasrahastamisega.

Oleme kõik teadlikult, et üheks probleemidest, millele näkku peame vaatama, on Itaalia korraldus rahaliste vahendite kaasrahastamisel, mida Euroopa Liit kindlasti tagab, ning antud küsimuses peame meie, parlamendiliikmed, äärmiselt valvsad olema.

Nagu juba ütlesin, peame eelkõige nõudma, et juba Abruzzo jaoks kavandatud Euroopa rahalised vahendid, nagu näiteks Sotsiaalfond, vaadataks üle ning suunataks ümber meetmetele ja prioriteetidele, mis teenivad ülesehitust. Antud kontekstis võiks Abruzzo rakendusprogramm kätkeada sihtotstarbeliselt teistele, nüüd konkurentsivõimelisematele Itaalia regioonidele määratud struktuurifondide rahaliste vahendite ümberjaotamist. Teame, et Euroopa Komisjon on nõus hindama toetusi, ning antud sama mehhanismi saab kasutada teiste liikmesriikide tarbeks.

Seejärel peavad Itaalia ametivõimud, eeskätt valitsus, koostöös kõikide asjasse puutuvate kohalike omavalitsustega, tegutsema kiiresti, et arvutada välja kantud otsese kahju maksumus, et jõuda tähtajaks, 15. juuni 2009, esitada rahaliste vahendite taotlus Euroopa Solidaarsusfondi raames. Antava toe summa oleneb püsivast kahjust, kuid pole mingil juhul rohkem kui mõned miljonid eurod. Antud fond eksisteerib just selleks, et osutada kiiret, tõhusat ja paindlikku majanduslikku abi, seetõttu on oluline, et Itaalia ametivõimud kvantifitseeriksid antud kahju. Vastasel juhul on toetust raske saada.

Riiklikud ametiasutused peavad samuti alustama laenuaotlemisega Euroopa Investeeringuspangalt, nii et antud regiooni kiireks ja jätkusuutlikuks ülesehitamiseks oleks võimalik piisavaid summasid anda.

Roberto Musacchio, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, esimeseks tuleb lein nii paljude süütute ohvrite üle ning seejärel pühendumus päästetöödele, hädaolukorra ületamisele ning ülesehitamisele, kus Itaalia annab endast parima.

Euroopa abi selles on oluline, kuid meil on tarvis Euroopa raamistikku, et ennetada selliseid katastroofe, mis tihti tulenevad peale looduslike põhjuste ka paljust muust. Seetõttu on meil tarvis ennetusraamistikku, loodusõnnetuste hoiatussüsteemi, millele kodanikukaitse- ja ennetusvõrk rajada. Sellele lisaks on meil tarvis maapoliitikat, mis tagab maakasutuse osas garanteeritud standardid, mis austavad selle tasakaalu, ja lisaks ka ohutuid ehitusstandardeid.

Abruzzo maavärin on samuti sellega seotud ning soovimata tekitada vaidlust, peame uurima kõiki vastutusalasid, nii et saaksime antud tõsiste sündmuste kordumist vältida, ning eelkõige peame keskenduma maaparandusele, mitte aga uutele lammutustöödele. Antud põhjusel on eluliselt oluline, et võetaks vastu mulla raamdirektiiv, mis pakuks struktuurituge Euroopa maa sobilikuks haldamiseks, ning Euroopa fondid tuleks ümber formuleerida kooskõlas heaperemeheliku maapoliitikaga, rajades seeläbi tervislikku keskkonda ning häid töökohti.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, komisjoni asepresident, meie Itaalia kaasliikmed on pidanud antud arutelu õigesti oma riigi jaoks oluliseks ning sõna küsinud, kuid tegemist on aruteluga ka kõikidele

eurooplastele. Lõppude lõpuks oleme me kõik osa Euroopa kogukonnast. Meil on hea meel, et meil on võimalused, mida pakub Solidaarsusfond, ning sooviksime, et seda kasutataks võimalikult sihikindlalt, et sealhulgas seda teeksid ka Itaalia valitsus ja regionaalsed omavalitsused. Soovime veel kord kaastunnet avaldada arvukatele ohvritele ning loodame, et Euroopa suudab pakkuda võimalikult varsti kergendust.

Armando Veneto (PPE-DE). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, sooviksin lihtsalt tähelepanu juhtida kaasatundvale reageeringule antud traagilisele sündmusele terves Itaalias ja samuti Euroopas. Kui sellised asjad juhtuvad, lubavad nad meil tähele panna riigi ja ühenduse ühtekuuluvust, mis saab ainult toita lootust üldisele solidaarsusele ja rahule, sealhulgas sisemisele rahule, mis meil Euroopas on.

Sooviksin samuti öelda, et peame kahtlemata, avalikult ja otsekohe vastutusele võtma need, kes vastutavad kehva ehitustöö eest, mis mõjus ühes naabruses olevatele hoonetele erinevalt. Lõpuks on kõrval vaieldud ka maavärinate ennustatavuse üle. Sellest ma praegu rääkima ei hakka, kuid ütlen lihtsalt, et radooniuuringud osutavad, et maavärinatele eelneb antud gaasi koguse suurenemine. Seetõttu arvan, et samamoodi, nagu on igasuguste teadusuuringute puhul õige, saab Euroopa kasutada, ja peaks kasutama, kõiki oma struktuure, et soodustada seda täiendavat uurimist, sest nagu on teadusele iseloomulik, võib see aidata kaasa puhtalt hüpoteetilisele võimalusele ennustada taolisi laastavaid sündmusi.

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Härra juhataja, pole kahtlustki, et kõikides liikmesriikides ja samuti komisjonis on antud kohutava maavärina suhtes tugev solidaarsustunne. Abi osutamiseks on mehhanismid ning komisjoni teenistused tegutsesid viivitamatult. Seda kõike tuleb teha tihedas koostöös Itaalia ametiasutustega. Eelmine aasta oli meil Kreekas tohutu metsatulekahjude katastroof ning enne seda metsatulekahjud Portugalis ja üleujutused Saksamaal ning Tšehhi Vabariigis. Kõikidel nendel juhtudel avaldas Euroopa Liit solidaarsust ning aitas nii palju, kui võimalik oli. Seda teeb liit ka antud juhul.

Esiteks ootame kahju ulatuse arvutusi ning siis saame otsustada, kuidas kõige paremini Solidaarsusfondi kasutada. Komisjon ise Solidaarsusfondi raha käivitada ei saa. Seda saab teha alles pärast palve saamist liikmesriigilt ning pärast kahju ulatuse arvutamist.

Paljud parlamendiliikmed tõstasid struktuurifondide ümberkavandamise küsimuse ning regionaalpoliitika peadirektoraat arutab seda. Kolleeg Danuta Hübner külastab varsti piirkonda ning arutab konkreetseid võimalusi. Oleme pidevas kontaktis kodanikukaitse ametiga Roomas, et aidata, ning samuti, et aidata koostada Solidaarsusfondi taotlust, nii et pole kahtlustki, et komisjon teeb, mida iganes suudab, et antud katastroofi ohvreid aidata.

Mis puudutab ehitusstandardeid, siis antud standardid on olemas, kuid küsimus on, kui täpselt antud standardeid liikmesriikides järgitakse. Standardid on kindlasti olemas – need on olemas direktiivides ja riiklikes õigusaktides.

Meie tsiviilkaitsemehhanism, mille keskmes on ööpäevaringselt töötav seire- ja teavituskeskus, teeb katastroofide ennetamisel ning samuti katastroofide tagajärgedega tegelemisel liikmesriikidega koostööd.

Veel kord avaldan komisjoni nimel kaastunnet. Teeme kõik võimaliku inimeste aitamiseks antud katastroofipiirkonnas.

Juhataja. – Käesoleva arutelu kokkuvõtteks sooviksin kasutada võimalust isiklikult ja ka Euroopa Parlamendi büroo nimel avaldada veel kord kaastunnet ohvritele ja puudutatud peredele ning samuti töötada kõikvõimalikku tuge niivõrd rängalt kannatada saanud regiooni inimestele.

Arutelu on lõppenud.

11. ELi 2007. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmine: Nõukogu (arutelu)

Juhataja. – Päevakorra järgmine punkt on härra Sõndergaardi raport (A6-0150/2009) eelarvekontrollikomisjoni nimel, Euroopa Liidu 2007. eelarveaasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta. II jagu – Nõukogu (C6-0417/2008 – 2008/2277(DEC)).

Søren Bo Søndergaard, raportöör. – Härra juhataja, kõigepealt koosoleku läbiviimise korra, kuna tahan lihtsalt olla väga kindel, et antud päevakorra punkti pärast on nõukogu siia kutsutud. Kuna hakkame arutama nõukogu probleemi, oleks väga halb, kui nõukogu antud päevakorra punkti jaoks ei kutsutud. Tahan lihtsalt, et juhataja tagaks, et nõukogu on kutsutud.

Juhataja. – Härra Søndergaard, võin kinnitada presidentuuri nimel, et nõukogu tõesti kutsuti osalema antud päevakorrapunkti arutelul. Sellest hoolimata märgin presidentuuri siira kahetsusega ning parlamendi nimel tervikuna nõukogu puudumist. Minu arvates oli sama olukord ka täna hommikul, kui parlamendi juhataja tervitas nõukogu, ent ei saanud mitte mingit vastust. Kuigi see on kahetsusväärne, ei saa ma olukorra muutmiseks midagi teha ning oleme nõnda kohustatud pidama arutelu plaanilt. Seetõttu kutsun teid uuesti sõna võtma raportöörina, et juhatada sisse antud raporti ning antud päevakorra punkti arutelu.

Søren Bo Søndergaard, raportöör. – (DA) Härra juhataja, soovin alustada, öeldes, et on väga kahetsusväärne, et hakkame pidama käesolevat arutelu nõukogu – sama nõukogu, kelle eelarvet kohe arutama hakkame – äraolekul. On muidugi absurdne, et nõukogu teeb lihtsalt valiku eirata käesolevat arutelu niiviisi, kui võtta arvesse, et eelarvekontrollikomisjon on hääletanud väga suure enamusega soovitusel poolt, et parlament lükkaks nõukogu 2007. aasta eelarvele heakskiidu andmise edasi.

Miks me nii teinud oleme? Kas sellepärast, et kahtlustame pettust või eeskirjade eiramist? Vastus on „ei“, sest meil pole märki ega infot, mis selles suunas osutaks. Miks me siis nii teinud oleme? Oleme pakkunud välja, et lükataks edasi nõukogu heakskiidu andmine, kuna meie komisjon pole veel saanud ametlikku vastust nõukogult rea ebamäärasuste kohta eelarves. Antud ebamäärasused võivad olla tegelikult arusaamatuste tulemus, kuid nõukogu on keeldunud neid arusaamatusi lahendamast. Loomulikult oleks saanud seda teha meie küsimustele vastates.

Vastavalt institutsioonidevahelise kokkuleppe lõikele 42 ei või nõukogu eelarves esineda ühisele välis- ja julgeolekupoliitikale ettenähtud assigneeringuid. Euroopa maksumaksjate esindajana on meil ülesanne kindlustada antud kokkuleppe täitmine. Kuid selleks, et seda teha, tuleb meile anda võimalus mitte ainult nõukogu eelarve kohta küsimusi esitada, vaid ka nendele küsimustele vastuseid saada.

Raporti lisas oleme loetlenud rea küsimusi, millest osad on tegelikult üsna lihtsad ning ei peaks olema raske neile vastust anda. Näiteks: „Mitu arvet oli nõukogul väljaspool eelarvet 2007. aastal? Milliseid rahalisi vahendeid need katsid ja millele neid kulutati?“ Teine küsimus on: „Kas nõukogu saab pakkuda selgitust selle suhtes, kuidas selle siseaudiitor oleks saanud jõuda järeldusele, et oli vajakajäämisi arvepidamise kontrollimisel ja vastavustõendamisel?“ Veel üks: „Kas on mingit selgitust selle suhtes, miks on olnud vajalik kanda märkimisväärseid summasid kirjaliku tõlkimise eelarvereaal reise eelarvereale, aastast-aastasse?“ Hoolimata nõudmistest minult kui raportöörilt ja komisjonilt tervikuna, pole nõukogu tänini andnud antud küsimustele ametlikku vastust.

See põhjustab muidugi suuri raskusi, peale komisjoni ka tervele parlamendile, sest kuidas saame eelarvele heakskiidu anda, teisisõnu vastutustundlikult väita oma valijaskonnale, et antud eelarve on korrektne, teadmata, mis arvude taga on? See oleks absurdne.

Meie eelarvekontrollikomisjonis oleme kenad inimesed. Seetõttu annamegi nõukogule veel ühe võimaluse meie küsimustele vastata. Me soovime seetõttu parlamendil nõukogu eelarvele heakskiidu andmise edasi lükata. See lubab tõstatada küsimuse uuesti novembris ning annab nõukogule veel mõned kuud, et kaaluda, kas läbipaistvus on salatsemisest parem või ei.

Loodan, et tänase arutelu ja homse hääletusega saadame selge sõnumi, et me ei taha olla pimeduse jõudude automaatseks templiks. Tahame avatust, tahame läbipaistvust ning tahame täielikku arusaamist sellest, kuidas maksumaksjate raha kulutatakse. Seda me tahamegi täna ning see on see, mida tahame valimiste järel juunis.

José Javier Pomés Ruiz, fraktsiooni PPE-DE nimel. – (ES) Härra juhataja, loen kohalduvast finantsmäärusest, et peasekretäril ja ühise välis- ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal, keda abistab asepeasekretär, on täielik vastutus II jaos – nõukogu – kajastatud assigneeringute haldamise eest ning rakendab kõik vajalikud meetmed, et kindlustada nende korralik haldamine.

Kus on Javier Solana? Kus on asepeasekretär, et teda antud arutelul pole? Seda hoolimata tõsiasiast, et ainuke info, mis meil on, nimelt siseaudiitori raport, ütleb, et nõukogus on olemas B arve, eelarveväline arve. Finantsmäärusest lähtuvalt pole mitte Tšehhi ega Prantsuse eesistumine see, mis nõukogu eest vastutab, vaid Javier Solana koos oma asetäitjaga.

Mida antud eelarveväline arve endast kujutab?

Audiitor ütleb, et antud jagu tuleks kõrvaldada. Sooviksime teada, milleks seda kasutatud on ja miks?

Sooviksime teada, miks härra Solana hallatavast 650 miljonist eurost, mille eest ta vastutab, kanti 2006. aastal 13 miljonit eurot suulisest tõlkimisest üle reisikuludesse, kuid 2007. aastal reisikulusid ei tõstetud.

Sama asi toimus uuesti, ning me ei tea, mida nii palju reisimist tähendab ning kuhu antud rahalised vahendid jõuavad.

Oleme vihased, sest on ainult üks demokraatliku kontrolli erand, mida käesolev parlament kõikide maksumaksjate rahastatavate arvete üle Euroopa Liidu teostab: need on nõukogu arved. Neid ei auditeerita. Meie, käesoleva parlamendi liikmed, pole suutnud saada isegi ühtegi ametlikku koosolekut, et arutada nõukogu arvepidamist.

Nad on keeldunud meile pabereid andmast. Nad on keeldunud meile dokumente andmast. Nad mõistavad, et meil pole nõukogu kontrolliks pädevust. Kõik see on hea, kuna nõukogu täitis üksnes haldusülesandeid, kuid nüüd kujutab ühine välis- ja julgeolekupoliitika endast tegevuskulu, ning me ei mõista, miks see peaks olema demokraatlikust kontrollist vabastatud.

Sooviksin siin seetõttu öelda, et peasekretäri härra Solana võetud hoiak on vastuvõetamatu ning et antud juhul paneb seetõttu käesolev parlament ette, et nõukogu arvepidamist ei kiidetaks heaks, nagu juhtus 10 aastat tagasi, kui härra Elles ütles, et ta keeldub heaks kiitmast nõukogu arvepidamist, põhjustades Santeri komisjoni tagasiastumise.

Costas Botopoulos, *fraktsiooni PSE nimel*. – Härra juhataja, otsus, mille kohe vastu võtame, on väga oluline. Sotsiaaldemokraatide fraktsioon pooldab edasilükkamist neljal põhimõttelisel põhjusel.

Esimene on meie oma parlamendi tõsiseltvõetavus ja roll. On väga oluline öelda kohe algusest peale, mida parlament saab ja ei saa teha. Mida ta saab ja peab tegema, on ka nõukogude arvepidamise demokraatlik kontroll, hoolimata kehtivale suulisele kokkuleppele.

Teine põhjus on institutsioonidevaheline tasakaal. On oluline, et me ei tee midagi, mida me parlamendina teha ei saa, kuid on samuti väga oluline öelda, et meie õiguseks on omada seisukohta, omada arvamust nõukogu arvepidamise kohta siis, kui antud arvepidamine puudutab tegevust ning juhul kui antud tegevusega seotud arvepidamine tuleb arvesse võtta. See kujutab endast demokraatlikke põhimõtteid ning see on midagi, mida me kohe teeme. Seega ei ütle me, et me tahame teha midagi muud. Ütleme, et tahame täita oma kohustust.

Kolmas põhjus on Lissaboni lepingu austamine ja ettevalmistamine. Te teate väga hästi, kolleegid, et Lissaboni lepinguga saab ühine välispoliitika palju suurema sügavuse ning palju suurema hoo. See kujutab endast palju tähtsamat ühispoliitikat ja me ei saa algusest peale öelda, et parlamendil ei ole sellele poliitikale mingisugust mõju. Meil peab olema võimalus nüüd öelda, mis parlamendi roll on.

Viimane – ja tõenäoliselt kõige olulisem argument – on läbipaistvus kodanike ees. Meie roll parlamendina on aruandekohustus kodanike ees. Me ei saa ega tohi kodanikele öelda, et suured ühispoliitikad, nagu välis- ja kaitsepoliitika, jäävad meie parlamendi demokraatlikust kontrollist välja.

Seega sellel neljal olulisel põhimõttelisel põhjusel arvame, et peame hääletama edasilükkamise poolt.

Kyösti Virrankoski, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (FI) Härra juhataja, sooviksin kõigepealt tänada härra Sõndergaardi oiivalise raporti eest.

Raport nõukogu heakskiitmise kohta on väga pikk ja põhjalik. See rajaneb viidatel dokumentidele ja Euroopa Liidu asutamislepingule.

Kõige problemaatilisem küsimus on läbipaistvus. Nõukogu eelarve puudutab haldamist ainult osaliselt, kuna suur osa rahalistest vahenditest läheb tegevusele, nagu näiteks ühine välis- ja julgeolekupoliitika. Nõukogu on päris tõrges arutama eelarve täitmist eelarvekontrollikomisjoniga, ning ei ole huvitatud ka nõutud dokumentide üleandmisest.

Euroopa Parlament koos nõukoguga on ELi eelarve eest vastutav ametiasutus. Selle ülesanne on teostada järelevalvet rahaliste vahendite kasutamise ning eelarve üldise täitmise üle.

Kuivõrd mina aru saan, on just selline koostöö puudumine see, mis on sundinud eelarvekontrollikomisjoni tegema ettepanekut, et heakskiit edasi lükataks, ning mitte niivõrd see, kuidas rahalisi vahendeid eeldatavasti hallatud on. Olukord on ebamugav, sest parlamendi ja nõukogu vahelised head koostöötasemed on viljaka Euroopa poliitika eluveeks. Seetõttu teeb minu fraktsioon lõpliku otsuse oma seisukoha suhtes täna õhtul.

Bart Staes, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (NL) Tänan, härra Sõndergaard, Teie aruanne on pärl, kattes tõepoolest kõiki asjasse puutuvaid momente. Sooviksin siiski paluda juhatajal ja parlamendi bürool võtta

teadmiseks nõukogu puudumine ning asja nii mitte jätta. Me ei peaks lubama neil ennast üle trumbata. Sooviksin samuti tungivalt soovitada bürool kaaluda väga karmi protestikirja saatmist, mille sõnum on, et käesolev pole vastuvõetav.

Tõepoolest, asjade hetkeseisu arvestades keeldume andmast ajapikendust. See praegu küsimusi ei tekita. Me ei saa nõukogule heakskiitu anda. Asi pole niivõrd pettuses kui põhimõtteküsimuses, nimelt läbipaistvuses. Härra Solana haldab Euroopa eelarvest 650 miljonit eurot kaitse, julgeoleku ja välispoliitika valdkonnas igasuguse jälgimiseta. See pole demokraatias vastuvõetav. See peab lõppema. Sellest tulenevalt ka tegevusraporti, läbipaistvuse ja selguse õigustatud nõudmised.

See pole aga kõik. Käibemaksupettuse raportöörina palusin selgesti oma 4. detsembril vastuvõetud raportis nõukogul vastata mitmele küsimusele. Meil on nüüd neli-viis kuud mööda läinud ja antud perioodi on iseloomustanud nõukogu kõrvulukustav vaikimine, samas kui asjasse puutuv hinnanguline pettus on 60–100 miljardit eurot aastas. Nõukogu peab tegutsema. Koordineerimine on see, mida on tarvis, et võidelda käibemaksupettusega, ning nii kaua, kui pole nende valmidust tegutseda, ei anna ma nõukogule heakskiitu.

Jens Holm, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (SV) Härra juhataja, ka mina sooviksin esitada sama küsimuse ning see on: kus on antud arutelul nõukogu? Mõistagi on meil vaja kontrollida nõukogu ja selle eelarvejuhtimist. Minu jaoks on hämmastav, et nõukogust pole praegusel hetkel siin mitte kedagi meie küsimustele vastamas. Meie eelarvekontrollikomisjonis, iseäranis arvamuse koostaja härra Sønndergaard, oleme seadnud mitu küsimärki selle vastu, kuidas ministrite nõukogu oma rahalisi vahendeid haldab. Oleme sellele tähelepanu juhtinud arvukatel juhtudel, kuid pole rahuldavad vastuseid saanud.

Lubage mul esitada kaks näidet. 2006. aastal kulutas nõukogu reisimisele 12,6 miljonit eurot. Antud raha oli mõeldud kasutamiseks suulise tõlkimise jaoks. Sooviksin nõukogule esitada küsimuse, kuid kui nõukogu vastata ei saa, siis ehk saab komisjon: kuhu nõukogu 2006. aastal reisis? Millele need 12 miljonit eurot kulutati?

Nõukogul on ka konfidentsiaalsed arved, niinimetatud *comptes hors budget*. Siseaudiitor on soovitanud nõukogul tungivalt antud arved ära kaotada, kuid edutult. Sooviksin küsida, miks seda toimunud pole? Kui palju sellised arved eelarve kõrval on? Mida need arved sisaldavad?

Meie töö Euroopa Parlamendi liikmetena on kontrollida nõukogupoolset eelarveressursside kasutamist. Teeme seda sellepärast, et esindame maksumaksjaid. Nõukogu töö on meie küsimustele vastata. Tahame antud küsimustele vastuseid kohe! Mis selle 12 miljoni euroga juhtus? Mida konfidentsiaalsed arved sisaldavad? Kui palju konfidentsiaalseid arveid on?

Kui me rahuldavat vastust ei saa, mida me veel saanud pole, siis me nõukogule homme heakskiitu ei anna.

Nils Lundgren, fraktsiooni IND/DEM nimel. – (SV) Härra juhataja, seisame siin silmitsi tõeliselt oluliste, põhimõtteliste küsimustega. Võiks öelda, et euroskeptilise partei esindajana arvan, et alati peaks just nõukogu domineerima Euroopa koostööd ning käesolev parlament peaks keskenduma siseturu- ja piiriülestele keskkonnaküsimustele. Ent on kolmas küsimus, mis on esile kerkinud. Nõukogu ja käesolev parlament on põhimõtteliselt võrdselt vastutavad eelarve ning selle eest, kuidas maksumaksjate raha kasutatakse. Aset leidnud on aga minu arvates pretsedenditu sündmus, et nõukogu hoiab raha kasutamise otstarbeid salajas. Seetõttu ei ole meil läbipaistvust. Kodanikud ei saa öelda, „Aktsepteerin seda, sest ma tean, milleks raha on kasutatud, et ei saa olla küsimust nõukogule heakskiidu andmisest, kuni teame, kuhu raha läinud on. Seetõttu ütleksin – ja nii palju, kui ma aru saan, on ükskord käesolevas parlamendis kõik sõnavõtjad ühel meelel – et ei saa olla küsimust nõukogu süü alt vabastamisest seni, kuni me teame, kuhu raha kadus.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Härra juhataja, võtan siin sõna kirgliku Euroopa pooldajana ning olen veendunud, et saame hetkel õpetust selle kohta, kuidas ELi demokraatia välja nägema peaks. Tõsiasi, et nõukogu ei loe kuidagi vajalikuks parlamendi väga selgele kriitikale mingilgi rahuldaval moel vastata, näitab kahjuks, et kõikidel ELi kriitikutel, ning nendel, kes institutsioonile on nüüd vastu, on õigus, kuna eirame räigelt just neid aluspõhimõtteid, millele demokraatia rajanema peaks.

Lepingust lepingusse oleme lubanud võimukeskmel tegeliku täieliku järelvalveta jääda ning nõukogul – ja seda saab tõestada – olla laisk ja ebakompetentne ning tegutseda suuresti salaja. Ütlen laisk, sest saab tõestada, et enamik ministritest – see tähendab, need kes teevad suletud uste taga Euroopale tegelikult olulisi otsuseid – pole tihti kohalgi, ning riigiteenistujad võtavad vastu otsuseid väga põhimõttelistes küsimustes. Nii oli ka Austrias kuni 1848. aastani, misjärel olukord mõnevõrra paranes. See ei ole demokraatia.

Nõukogu pole nõus isegi andma ligipääsu arutletavatele päevakorrapunktidele andma. Parlamendiliikmed saavad selle ise pisisajadeni lahendada, üksikasja kaupa parlamendi küsimuste kaudu – nagu olen teinud – ning tulemused on hirmuäratavad. Need inimesed lihtsalt laisklevad. Need, kes on tegelikult õigusloome tingimustes meist, Euroopa Parlamendi liikmetest, olulisemad, jätavad teised enda kohta täitma.

Samuti väidetakse, et nüüd on nõukogus läbipaistvust rohkem, kuid tegelikult on olnud selles institutsioonis 2006. aasta nõukogu otsusest saadik läbipaistvust vähem. Kõige olulisema nõukogu – välissuhete nõukogu – 130 päevakorrapunkti käsitleti avalikult 2008. aastal üht ainukest. Kõike muud arutati salaja. Kõik muu on vähem läbipaistev kui maffia.

Samuti on teemaks rahaliste vahendite kasutamine. Kuhu kaovad need paljud miljonid eurod? Miks keeldub nõukogu selles suhtes koostööd tegemast? Mis on täiskogu hoiak salateenistuse suhtes, mida Javier Solana juhtimisel laiendatakse üha enam? Javier Solana peakorter on Hispaanias, mis tunnistab, et muidugi on olemas ELi salateenistus. Kuhu see raha läheb? Kui korrumpeerunud need inimesed on ning kui puudulik on neil läbipaistvus?

Herbert Bösch (PSE). – (DE) Härra juhataja, sooviksin öelda kaks asja antud komisjoni nimel. Önnesoovid raportöörile, kes esitas sirgjoonelisi küsimusi ja vastuseid ei saanud! Önnesoovid antud komisjonile, mis võttis härra Söndergaardi raporti valdava enamusega – 27:2 – vastu. Liikmesriigid torkavad silma oma tänase puudumisega, kuigi meenutan teile, härra juhataja, et panime antud päevakorrapunkti spetsiaalselt täna pärastlõuna päevakorda, et tulla vastu nõukogu ajakava probleemidele. Liikmesriigid teevad siin seda, mida nad kodus teha ei söandaks.

Nüüd viime jälle läbi valimiskampaania, kus asju lükatakse jälle Brüsselisse. Probleemid on pealinnades mitte Brüsselis. Oleksin soovinud näha, et komisjon osutaks meie selles aeg-ajalt mõnevõrra suuremat tuge. Minu arvates on tema käitumine mõnikord liiga arg. Kui, nagu raportöör ütleb, meil on *comptes hors budget* – minu riigis kutsume neid mustadeks arveteks – manab see Eurostati ja sarnaseid lugusid. See ei toimi kaua. Oli antud komisjoni töö taolise arengu eest hoiatada ning olen uhke, et seda tehti suure enamusega. Arvan, ning tegemist on positiivse sõnumiga, mille endaga kaasa võtan, kui täiskogu meie eeskujul loodetavasti võrdse suure enamusega homme järgib, et oleme kindlustanud, et see tõesti toimib. On keegi, kes tema eest hoolitseb. Pärast seda heidame pilgu tagajärgedele.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Härra juhataja, ühinen önnesoovidega raportöörile töö eest, nagu ka erinevad fraktsioonid, komisjon ja meie parlamendikomisjon oma esimehe isikus. Pean ütlema, et meie jaoks pole absoluutselt vastuvõetamatu ainult musta kassa olemasolu, vaid ka, et antud oletataval suulisel kokkuleppel, mis saab 39-aastaseks, pole olemas mingit põhjust.

Me pole tänapäeval fänniklubi. Kindlasti mitte. Oleme kodanike Euroopa. Peame kõikide ees aru andma.

Siin, Euroopa Parlamendis, tänu reformidele, mille praktikasse rakendamine on just lõppenud, oleme absoluutselt valmis järgmisest ametiajast vastutama täielikult kõige meie arvepidamist puudutava juhtimise eest.

Nõukogu peab tegema sama. On äärmiselt kahetsusväärne, et nõukogu pole kasutanud ära võimalust, mis tal täna kohalviibimiseks anti. Just antud põhjusel valisime sellise aja. Sooviksime öelda, et see ei saa kindlasti jätkuda ning et teeme kõik, et kindlustada, et nõukogu sunnitakse aru andma, kuidas ta oma eelarvet täidab.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, eelarve-, väliskomisjoni ning julgeoleku- ja kaitse allkomisjoni seisukohast sooviksin tuua käesolevasse arutellust veel ühe üsna erineva rõhuasetuse. Osad kuulnud sõnavõttudest võiks jätta mulje, et välis-, julgeoleku ja kaitse parlamentaarne kontroll puudub, kuid see on tõest kaugel. Nõukogu ning julgeoleku ja kaitse allkomisjoni vahel on arenenud oivaline koostöö ning meid teavitatakse igast üksikasjast, sealhulgas eelarvemomentidest. Eelarvekontrollikomisjon ei ole sellesse kaasatud – tegemist on Euroopa Parlamendi siseasjaga – kuid eelarve-, väliskomisjoni ning julgeoleku ja kaitse allkomisjoni esimehi teavitatakse eelarvemomentidest korrapäraselt. Siin toimub parlamentaarne kontroll.

Siis on konfidentsiaalseid momente, mille jaoks on erikomisjon, mida samuti härra Solana isiklikult Euroopa julgeoleku- ja kaitse nimel kõikidest üksikasjadest korrapärase vahemike tagant teavitab.

On võimalik, et asjad on läinud selles suhtes eelarvekontrollikomisjoni seisukohast mitterahuldavalt. Nõustun, et nõukogu puudumine antud arutelult on mitterahuldav. Sellele vaatamata jätavad härra Martini tehtud absurdseid märkused mulje, et Euroopa Liidus pole välis- ja julgeolekupoliitika olulises küsimuses mingit demokraatlikku kontrolli. On olulisemaid asju, nagu näiteks arvete küsimus, millest rahastatakse härra Solana

reisimine. On küsimus tegevusest Tšaadis, Kongos, Gruusias ja paljudes teistes riikides. Siin on tegelikkuseks dialoog ja tulemuslik demokraatlik kontroll.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Härra juhataja, sooviksin teha isikliku avalduse lähtuvalt kodukorra artiklist 149, mis oli kodukorra artikkel 145 eelmises versioonis. Mind mainiti nime järgi; mind süüdistati absurdsete märkuste tegemises. Lükkan antud süüdistuse tugevalt tagasi. Kõik andmed on dokumenteeritavad. Vastab tõele, et paljudel juhtudel võtavad riigiteenistujad vastu otsuseid välisministrite ja teistes olulistest komisjonides – erialastes nõukogudes, sest mistahes põhjusel pole ministrid kohale sõitnud. Mõnikord on võimalik tõestada, et nad eelistavad osaleda erakondlikel nõupidamistel.

Vastab samuti tõele, ning sellele võiks ehk tähelepanu juhtida, et esimees, kelle erategemisi tuleks lõpuks ometi uurida, on öelnud siin asju, mida ei saa vaidlustamata jätta. Antud parlamentaarset kontrolli pole olemas, pole mingeidki kontrollimehhanisme erinevatele julgeolekusüsteemidele, mida on vastavalt arendatud – see tähendab luurevaldkondi. Toon järgmise näite just sellega seoses: 30 töötajaga Luuretalitus (INT).

(Juhataja katkestas sõnavõtjat ja kutsus teda korrale)

Juhataja. - Vabandage, teil on sõna, et vastata isiklikule küsimusele, mitte selle kohta sõnavõttu teha, ning olete isiklikule küsimusele juba vastanud.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Sel juhul sooviksin kutsuda lihtsalt härra von Wogaud veel üks kord avaldama, kellega tema advokaadibüroo äri ajab ning kellelt ta oma kasumi saab, ja siis võime arutlemist jätkata.

Juhataja. – Arvan, et teie äsjased sõnad on palju tõsisemad kui see, mida ütles härra von Wogau. Ta on omakorda palunud sõna võtta isiklikus asjas ning seega annan talle sõna.

Karl von Wogau (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, härra Martin on äsja minust täiesti ennekuulmatul moel kõnelnud. Kuiigi kindlasti ei anna ma härra Martinile enesele infot oma isiklike asjaolude kohta, olen valmis andma neist üksikasju igal ajal kohasel moel, kuna siin vihjatu on täielikult alusetu.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, sooviksin alustada, öeldes, et oleks olnud hea, kui siis, kui ta siin parlamendi istungil oli, oleks härra Klaus avaldanud arvamust juba teada-tuntud süüdistuste kohta. See oleks kahtlemata aidanud näidata võimude lahusust, mis Euroopa tasandil väga hästi toimib, tõelises valguses.

Teiseks sooviksin esitada vastuväite nõukogu võrdlusele maffiaga. See on midagi, mida korralikus demokraatias lihtsalt ei või öelda.

Pealegi arvan, et riiklikele kontrollikodadele anti tegelikult võimalus Euroopa Kohtuga üsna intensiivsemalt koos töötada. Iseäranis nõukogu suhtes on riiklike parlamentide riiklikul tasandil kontroll väga oluline tegevus, mida muidugi tuleks teostada korrapäraselt. Teiseks on samuti eluliselt oluline muidugi, et Euroopa Kontrollikoda analüüsiks neid tegevusi üksikasjalikult ja pakuks vajalikku dokumentatsiooni.

Arvan, et sedasama läbipaistvust, mida siin nõuame, õigustab Lissaboni kokkulepe ning et seetõttu peame jõuliselt pingutama, et antud kokkulepe võimalikult kiiresti soodsa lõpuni viidaks.

ISTUNGI JUHATAJA: Edward McMILLAN-SCOTT

asepresident

Herbert Bösch, *eelarvekontrollikomisjoni esimees.* – (DE) Härra juhataja, sooviksin jätkata sellest, mida härra von Wogau ütles. Härra von Wogau, teil võib olla organ, mis peab väga huvitavaid arutelusid edaspidiste projektide üle. Ent heakskiit pole kolme esimehe või mitmekülgse organi, vaid hoopis eelarvekontrollikomisjoni ja seejärel parlamendi istungi vastutus. Kui oskate meile öelda, mis toimub nõukogu eelarveväliste arvetega, siis palun tehke seda. Olen veendunud, et te ei tea, ja meie ei tea ka. Ent heakskiidu andmisega võtame endale täieliku vastutuse selle eest, mida nõukogu teinud on või ei ole.

Siin ei ole lasteaed; kui me ei tea, mida nad teinud on, ei saa me selle eest vastutada, muidu teeme end terve maailma ees naerualuseks. Ükskõik, kes seda homme teha soovib, on teretulnud, kuid minu soovitus on mitte anda heakskiitu ning otsustada edasilükkamise kasuks.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad, meie huvides on leida antud vaidlusele lahendus, kuid see on võimalik ainult juhul, kui nõukogu tegutseb.

Oleme korrast kinni pidanud, saatnud raportööre ja neli koordinaatorit on kirjutanud kirju ning esitanud küsimusi. Vastuseid ei tulnud, väljaarvatud vaid viide suulisele kokkuleppele, mida kindlasti iialgi heakskiidule ei kohandatud, ainult kunagi eelarvekoosolekule. Isegi siis kohandati seda ainult haldusosale. Antud suuline kokkulepe pole kunagi kehtinud tegevosale; tõepoolest kokkuleppe sõlmimise ajal tegevusosa polnudki.

Nõukogu peab pakkuma meile sellele lahenduse. On aega, et see leida, ning soovitaksime nõukogul tungivalt seda teha. Mul on natuke häbi üldsuse liikmete pärast, kes seal on, kuna tegemist on Euroopa negatiivse ja ülbe küljega. Me ei ela enam monarhias ning on aeg, et selles suhtes ühineks nõukogu meiega demokraatia – suurema demokraatia – rajal, mis muide aitab alati ka lepingutes kokkuleppeid läbi viia.

Soovitaksime nõukogul tungivalt lõpetada käesolevast täiskogust naerualuse tegemine ning nõukogu peaks samuti lõpetama endast naerualuse tegemise.

Pierre Pribetich (PSE). – (FR) Härra juhataja, volinik, niivõrd sümboolne kui ka käesolevas institutsioonide kolmnurgas pole, oleme kõik täna hääminguga tunnistajaks sellele, kuidas leiab aset Euroopa Parlamendi oluline akt – heakskiit, ning üks võtmeosaline on puudu. Tõepoolest mõtlen, daamid ja härrad, külalistele, kes on tunnistajateks antud vaatamängule, kus osa sõnavõtjaid ütleb, et on olemas eelarveväliseid arveid, mida avalikustada ei saa, mis tähendab, et neid ei saa läbipaistvalt käsitleda, ning kus nõukogu puudub vajadusel tunnistuste andmiseks raskuste või muude asjaolude kohta.

Arvan, et Euroopa Parlamendi liikmetena ei või me antud asjade seisu, antud kahetsusväärse nõukogu puudumisega leppida ning võime ainult protesteerida ning konkreetselt heaks kiita eelarvekontrollikomisjoni esimehe tehtud ettepaneku, nimelt lükata antud heakskiit edasi, sest muidu teeb parlament end lolliks, tõendades arvepidamist, millest ta ei tea ning mida tal pole olnud võimalust kontrollida.

Ausalt öeldes, härra juhataja, on nõukogul tarvis end kokku võtta ning suuta pakkuda läbipaistvusega seoses vajalikku infot, nii et ta saab takistada euroskeptikuid antud küsimusest kinni haaramast, et öelda, et me pole läbipaistvad ning et me teeme vigu, eriti demokraatiaga seoses.

Søren Bo Søndergaard, raportöör. – (DA) Härra juhataja, kõigepealt sooviksin avaldada rahulolu vaadete üksmeele suhtes, mida täna siin kuulnud oleme, ning loodan, et neil on nõukogule mingi mõju. Toetan täielikult, mida ütles eelarvekontrollikomisjoni esimees härra Bösch härra von Wogaule, ning sooviksin samuti küsida midagi härra von Wogault: miks peaks parlament andma heakskiidu, kui ta jäetakse infost ilma?

Kindlasti, kui tegemist oleks mõne muu organiga, poleks meil põhjust sekkuda. Lubatagu mul tähelepanu juhtida siiski, et kui tahame anda heakskiidu, võtame endale teataval määral vastutuse. Heakskiidu andmine tähendab teataval määral vastutuse võtmist ning saame seda vastutust kanda ainult siis, kui meile infot antakse. On väga võimalik, et antud info on tehtud kättesaadavaks parlamendi muudes ruumides, kuid miks peaks jätma eelarvekontrollikomisjoni ilma ligipääsust antud infole, kui ta eeldatavalt antud asjaga tegelema peab?

Arvan samuti, et härra Staes on esitanud paikapidava argumendi, pakkudes, et paluksime bürool esitada nõukogule protesti, eriti kuna ringleb allkirjastamata dokumente, mis näivad olevat pärit nõukogust, osaliste vastustega nõukogult meie tõstatatud küsimustele. On täiesti vastuvõetamatu muidugi, et oleks olukord, kus allkirjastamata dokumente, mis väidavad end meie küsimustele vastavat, jagatakse ajakirjandusele, kui nõukogu antud arutelul ei osale, et oma seisukohti esitada. Seetõttu arvan, et kindlasti oleks kasulik, kui läheksime kaasa ettepanekuga, et büroo esitaks nõukogule protestinoodi.

Lõpuks soovin tänada komisjoni tehtud oivalise töö eest. Palju tähelepanu on pööratud...

Aa, nõukogu on saabunud. Väga hea!

(Aplaus)

Ehk saame aruteluga algusest peale hakata. Annan juhatajale võimaluse kogu arutelu uuesti alustada, nii et saaks nõukogule küsimusi esitada. Seega teen selleks juhatajale ettepaneku.

Juhataja. – Nõukogu on muidugi teretulnud, kuid nad on tulnud, et osaleda järgmisel arutelul.

(Protestid)

Siiski kannan hoolt, et eesistujariik saaks parlamendi muredest aru, nagu viimasel arutelul eelarve heakskiidu üle neid väljendati. Olen kindel, et minister viib sõnumi tagasi Prahasse.

Arutelu lõpetati.

Hääletus toimub homme.

12. Rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevad ühiseeskirjad (uuestisõnastamine) – Autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimused – Rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevad ühiseeskirjad (uuestisõnastamine) (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on arutelu teemadel:

– soovitus teisele lugemisele nõukogu ühise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus rahvusvahelisele bussiteenuste turule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta (uuestisõnastamine) (11786/1/2008 – C6-0016/2009 – 2007/0097(COD)) – Transpordi- ja turismikomisjon. Raportöör: Mathieu Grosch (A6-0215/2009);

– soovitus teisele lugemisele nõukogu ühise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse ühiseeskirjad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise tingimuste kohta ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 96/26/EÜ (11783/1/2008 – C6-0015/2009 – 2007/0098(COD)) – Transpordi- ja turismikomisjon. Raportöör: Silvia-Adriana Țicău (A6-0210/2009);

– soovitus teisele lugemisele nõukogu ühise seisukoha kohta eesmärgiga võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus rahvusvahelisele autoveoturule juurdepääsu käsitlevate ühiseeskirjade kohta (uuestisõnastamine) (11788/1/2008 – C6-0014/2009 – 2007/0099(COD)) – Transpordi- ja turismikomisjon. Raportöör: Mathieu Grosch (A6-0211/2009).

Mathieu Grosch, raportöör. – (DE) Härra juhataja, eeldan, et tegemist on ühendatud aruteluga maanteepaketti moodustava kolme raporti üle.

Sooviksin tänada nõukogu ja samuti komisjoni töötajaid. Töö, mis kahe viimase aasta jooksul teinud oleme, on andnud häid tulemusi.

Auto- ja kaubavedu Euroopa alal moodustab ligikaudu 75% transpordist ja annab tööd kahele miljonile inimesele. Teatavad uued eeskirjad olid nõutavad 25 riigile lähtuvalt 2009. aasta maiks kavandatavast turu avamisest. Komisjoni ettepanekud olid sama laadi.

Mis puudutab raportit minu kolleegilt proua Țicăult, keda soovin koos teiste maanteepaketi raportööridega tänada konstruktiivse koostöö eest, siis on oluline, et selles kehtestataks transpordiettevõtjatele selged suunised. Nad peavad tõendama oma usaldusväärsust terves Euroopas ning samuti olema usaldusväärse finantsstruktuuriga. Veokorraldajad peaksid suutma näidata mitmeaastast kogemust või kõrgel tasemel väljaõpet. Tõsised õigusrikkumised võivad antud usaldusväärsuse ohtu seada, mis tähendab ka, et liikmesriikidel on tarvis jätkata kontrolli ning karistada õigusrikkumisi, isegi käesoleva määruse jõustumise järel. Sellest on tihti puudus transpordivaldkonnas kui tervikus.

Üle poole parlamendi muudatusettepanekutest on vastuvõetud. Täna ma ei käsitle neid kõiki, kuid sooviksin esile tõsta mitteametliku kolmepoolse menetluse tulemust, mis on mulle väga oluline, nimelt nn riilufirmade vastu võitlemine. Need võivad viia konkurentsi moonutamiseni ning nõrgestada riigi ettevõtteid. Antud ettevõttevormi takistamine tähendab sotsiaalse ja maksudumplingu ennetamist, mis on maanteepaketis omaette teemaks.

Busside ja veoautode – iseäranis busside – turule juurdepääsu teemal keskendus käesolev määrus enamaltjaolt 12 päeva reeglile, kuna muudes punktides saavutati kokkulepe väga kiiresti. Nädala puhkeaja võtmise võimaluse taaskestamine 12 päeva järel ei ohusta ohutust. Päeva sõidu- ja puhkeaegadest tuleb kinni pidada ning taolistel reisidel ei ületa juhid kunagi lubatud päeva sõiduaega. Lisaks aitavad antud 12-päevased sõidud kaasa Euroopa integratsioonile ning on paljude inimeste jaoks väga säästlikuks puhkusele minemise mooduseks.

Arutelu turule juurdepääsu üle oli kaubaveo puhul üks pingelisemaid ning siin ei saanud parlament kõike, mida tahtis. Kuid saavutasime kompromissi, hea kompromissi. Mulle näib, et iseäranis kabotaaži puhul – kolm operatsiooni seitsme päevaga – on antud kompromiss heaks lähtekohaks. Lõppeesmärk on reguleerida kolmandates riikides teenuseid ning keskpikas perspektiivis tuleks kabotaaž avada. Ootame siin ettepanekuid komisjonilt, kuna kabotaaži peaks kasutama ka, et vältida tühisõite. Samuti ei taha me siiski tõlgendada

sellele ajutiste piirangute kehtestamist proteksionismina. Antud konkreetsel hetkel, kui sotsiaalne ja maksude ühtlustamine transpordivaldkonnas täielikult ei jõustu, oli väga hea mõte seda piirata, et vältida ebaausat konkurentsi. Ent me ei peaks ootama kaks aastat, enne kui käesolevat määrust kohaldame. Kuuest kuust peaks jätkuma kabotaaži ja 12 päeva reegli jaoks.

Sooviksin samuti selget vastust komisjonilt, kas riike, kes on juba oma kabotaažturud lähtuvalt kokkuleppe artiklist 306 avanud, takistatakse antud määrusest lähtuvalt seda jätkuvalt tegemast. Loodan, et komisjon teeb täna selge avalduse kabotaaži turgude edasise avamise ning artikli 306 kohta.

Silvia-Adriana Țicău, raportöör. – (RO) Härra juhataja, volinik, eelistaksin hakatuseks kasutada viit minutit ning jätta ühe minuti oma kokkuvõteteks.

Määruse projekt kirjeldab tingimusi asupaiga, iseloomu, finantsolukorra ja kutsealase pädevuse osas, mida isik peab täitma, et tal oleks võimalik tegutseda autoettevõtja tegevusalal. Määrus, mille üle arutleme, on samuti kehtestanud tingimused, mille alusel ettevõtte võib palgata veokorraldaja; on tugevdanud volitamise ja seirekorda; on taganud eeskirjad elektrooniliste registrite ja elektrooniliste andmete kaitse kohta; on tegelenud trahvide küsimusega määruse mittetäitmise eest ning loonud diplomite ja eelnevate õiguste vastastikuse tunnustamise süsteemi.

Esimesel lugemisel, mis lõppes parlamendi istungi hääletusega eelmise aasta mais, nõudis parlament, et veokorraldajal oleks korrektne lepinguline side ettevõttega ning kehtestas ülempiiri sõidukite arvule, mida korraldaja juhtida võib.

Samuti esitati ettevõttele muudatusettepanekud fikseeritud asukoha omamise nõuete karmistamiseks. Ettevõtte hea maine võidakse kaotada inim- või uimastikaubandusega tegelemise tulemusena.

Parlament on koostanud loendi tõsistest rikkumistest, mis viivad elukutsest väljaarvamiseni seoses väiksemaid rikkumisi puudutavate sätete eemaldamisega. Kindlustust on aktsepteeritud finantsolukorra tõendina ning loobutud on varade ja võlgade likviidsuskordajast.

Selleks, et antud tegevusalal tegutseda, on asukohajärgses riigis jäetud alles kohustusliku kirjaliku eksami nõue koos sellest vabastamise võimalusega, juhul kui on olnud 10 aastat pidevat praktilist kogemust.

Lõpuks, eelmised õigused on tühistatud ning komisjonil on palutud teatada määruse laiendamise tõenäolisest mõjust kommertstranspordile, mis kasutab sobiliku konstruktsiooni ja varustusega sõidukeid, mis on mõeldud kuni üheksa inimese, sealhulgas juhi, vedamiseks.

Ühine seisukoht on vastu võetud tervikuna või sisuliselt 70s parlamendi 113 muudatusettepanekust. Nende hulgas on muudatusettepanekud väiksemate rikkumiste kohta, ettevõtete ja veokorraldajate vahelise seose määramine, kaebuse esitamise õigus neil, kelle suhtes kohalduvad transpordikorraldajana tegutsemist puudutavad otsused, sertifikaatide vastastikune tunnustamine, infovahetus pädevate ametiasutuste vahel ja lisaks ka uimasti- ning inimkaubandus kutsealalt väljaarvamise alustena.

Registriga seoses on nii parlament kui ka nõukogu nõus järk-järgulise lähenemisviisiga. Tegelikult määratleb komisjon andmestruktuuri riiklikele elektroonilistele registritele 2009. aasta lõpuks, kuid need kaks institutsiooni on pakkunud ellurakendamiseks välja erinevad ajakavad, kusjuures nõukogu soovib pikemat aega.

Samuti on olnud muid küsimusi, kus nõukogu esialgne seisukoht erines parlamendi omast, ent pikkade, viljakate läbirääkimiste järel saavutati mõlema institutsiooni jaoks vastuvõetav kompromiss.

Selle tulemusel on parlament nõustunud paindlikuma ajakavaga riiklike elektrooniliste registrite ellurakendamiseks ja sidumiseks (31.12.2012). On lepitud kokku, et suuremaid rikkumisi sisestatakse riiklikesse elektroonilistesse registritesse alles pärast 2015. aastat, eemaldatakse kehtivuse piir volitusele tegutseda autoettevõtjana, alles jäetakse eksam asukohajärgses liikmesriigis, elektrooniliste registrite struktuur sisaldab üldkasutatavat ja konfidentsiaalset osa, eemaldatakse viited määruse sisus piiravatele tegutsemislubadele maanteeveoturule juurdepääsuks, kui praktiliselt kõik viited maanteeveoturule juurdepääsu lubadele sisalduvad ainult härra Groschi kahes määruses.

Ootan huviga kaasp Parlamendiliikmete märkusi. Tänan teid!

Pavel Svoboda, nõukogu esistuja. – (CS) Daamid ja härrad, täna arutelul asendan valitsuskolleegi transpordiministrit Petr Bendlit, kes on pidanud ootamatult Prahasse jääma.

Sooviksin tänada teid pakkumast võimalust pöörduda teie poole enne homset maanteepaketti puudutavat hääletust. Tšehhi eesistumine peab antud õigusnormide kogumi lõpetamist äärmiselt oluliseks. Pakett on oluline, sest vajadus selge ja ühtlustatud lähenemisviisi järele praeguse kabotaažsüsteemi osas erinevate liikmesriikide erinevate lähenemisviiside asemel ning samuti veoettevõtjate turule juurdepääsu osas.

Raportööride abi ja toega on eesistumine saavutanud antud olulise õigusnormide kogumiga seoses eduka tulemuse. Tean, et kõik on teinud antud tulemuse suunas kõvasti tööd ja kõik on pidanud tegema teatud kompromisse. Kõik näitasid läbirääkimistel konstruktiivset lähenemist, et saavutada vastuvõtmine teisel lugemisel.

Meie aruteludest tulenevad punktid saab kokku võtta järgmiselt: kabotaažeeskirjade üksikasjalikum täpsustamine, ühekordsetel rahvusvahelistel reisijateveo liinidel tegutsevatel juhtidel võimalus töötada 12 järjestikust päeva ning rangem kontroll veoettevõtete üle. Nüüd on maanteeveosektoril komplekt lihtsustatud kabotaaži jaoks eeskirju ja kontrollimehhanisme ja lisaks ka ühtlustatud ja jõustatavad sätted transporditurule juurdepääsu kohta. Samuti on selged eeskirjad, mis ennetavad kuritarvitamist ja aitavad kindlustada antud sektoris ausat konkurentsi, kõrgemat tõhusust ning paremat kontrolli.

Kompromiss kabotaaži osas annab märkimisväärse panuse läbipaistvamale, tõhusamale ja ohutumale autoveoturule. See aitab kaasa täiendavatele täiustustele autoveoturul, luues samal ajal tervele autoveosektorile õiglasema ja läbipaistvama raamistiku. See vähendab tühjade sõidukite reiside arvu ELi teedel, aidates seeläbi kaasa CO₂ heitmete vähenemisele. Kompromiss eeldab samuti, et liikmesriigid kasutavad kohaseid ohutusmehhanisme, et ennetada autoveoturul kabotaažist põhjustatud rikkumisi. Uued kabotaažeeskirjad jõustuvad kuus kuud pärast määruse avaldamist Ühenduste Teatajas. 2013. aastal kaalub Euroopa Komisjon samuti täiendavate meetmete võimalust, et avada autoveoturg ning liberaliseerida kabotaaži.

Arvan kindlalt, et uus kaupade ja reisijate veo õiguslik raamistik ELis annab märkimisväärse panuse majanduse kiirsesse ja jätkusuutlikku taastumisse. Sooviksin tänada parlamenti antud paketi üle peetud läbirääkimistel kokkuleppe saavutamiseks tehtud töö eest ning eriti sooviksin tänada raportööri Silvia-Adriana Țicău ning raportööri Mathieu Groschi, kelle tubli töö ja sihikindlus on aidanud tagada eduka tulemuse!

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Härra juhataja, härra Svoboda, austatud parlamendiliikmed, komisjon ei saa jätta rõõmu tundmata maanteepaketi osas saavutatud kompromissi üle, kuna see võimaldab meil lõpule viia õigusloomeprotsessi, ajal kui veomajandus vajab lihtsaid ja efektiivseid eeskirju ning vabastamist mõttetust bürokraatiast.

Pea ütlema, et otsus, mille vastu võtame, aitab samuti teid ohutumaks muuta, sest arvan, et iga kord, kui rakendame meetmeid transpordisektoris ja eriti maanteeveol, peame alati silmas pidama oma eesmärgi vähendada ELi maanteedel kannatanute arvu pooleni. Eeskirjad, mida parlament vastu võtab, aitavad minu arvates antud eesmärgi saavutada.

Oleme samuti rahul, sest tegemist on järjekordse signaaliga, mille Euroopa institutsioonid saadavad kodanikele valimiste eelõhtul ning sellepärast, et õigusloomeprotsessi saab lõpule viia teisel lugemisel, kõigest kaks aastat pärast kolme suure ja keeruka õigusaktide ettepaneku päevakorda esitamist. Nad on toonud võib-olla kaasa raske arutelu, kuid lõppude lõpuks on jäänud peale institutsiooniline ja terve mõistus, nagu ka poliitiline tahe rahuldada üldiselt kodanike ja transpordisektori nõudmisi.

Sooviksin heita kiiresti pilgu raportitele, mida arutame, et anda vastuseid raportööride esitatud küsimustele. Alustan juurdepääsuga rahvusvahelisele bussiteenuste turule: vastab tõele, et kabotaaž kujutab endast väga piiratud osa veomajandusest tervikuna, kuid poliitiliselt on see väga tundlik valdkond. Rahvusvahelist transporti täiendaval moel kasutatuna aitab kabotaaž samuti kaasa võimsuste paremale kasutamisele ning tühisõitjate vähenemisele, mis tähendab raskeveokite väiksemat arvu teedel – ning olete teadlikud, kui palju liiklusõnnetusi on seotud suurte veokitega. Antud määrus täpsustab kabotaažeeskirju, mis kohalduvad – ning viitan siinkohal iseäranis härra Groschi märkusele – terves ELis ühtlustatult ning mittebürookraatlikult, mõjutamata olemasolevat liikmesriikidevahelist koostööd lähtuvalt kokkuleppe artiklist 306. Lisaks kaotatakse ära ikka veel kehtivad koormavad riiklikud menetlused, et võimaldada transpordiettevõtetal võimalikult hästi ära kasutada kabotaaži võimalusi. Komisjon jälgib pingsalt maanteeveoturu arenemist ning avaldab 2013. aastal raporti.

Kui antud raportis seda kohaseks peetakse ning kui ausa konkurentsi tingimusi on ühtlustatud, teeb komisjon ettepaneku avada kabotaažturgu edasi. Komisjon on teinud sellesisulise avalduse, mis saadetakse parlamendi sekretariaati, et see lisada käesoleva arutelu teadetesse. Antud avaldus avaldatakse samuti Euroopa Liidu Teatajas koos õigusakti ettepanekuga.

Jõuan nüüd proua Țicău töö juurde autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemisel täitmisele kuuluvate tingimustega seotud ühiste eeskirjade osas. Komisjon tervitab uue 12 päeva eeskirja kehtestamist. Tegemist on spetsiaalse meetmega, mis võtab arvesse teatavat liiki reisijate veo väga konkreetseid tingimusi, mis lubavad kuuest päevast pikemat aega, kuid tavaliselt ei nõua suurt sõidutundide arvu, näiteks koolisõidud, suusapuhkused ja teatud ekskursioonid. Kinnitan teile, et uus õigusakt näeb samuti ette äärmiselt rangeid meetmeid, nii et ei liiklusohutus ei oleks ohus. Hetkel on ELis jõus 100 erinevat liiki tegevusluba, mis toob tihti kaasa keeruka ja aeganõudva kontrolli. Uuest õigusaktist lähtuvalt on ainult üks liik ning üks terves liidus kasutatav ühenduse tegevusloa standardvorm.

Jõuan nüüd kõnealuse teksti juurde: juurdepääs rahvusvahelisele autoveoturule. Ühel avatumal turul on meil tarvis ühtlustada ettevõtetele antud turul konkureerimiseks kehtestata vaid tingimusi. See on uue määruse otstarve, mis vahetab välja direktiivi ja samal ajal teeb rangemaks tingimused, mida ettevõtted täitma peavad. Iga ettevõtte peab määrama veokorraldaja, kes vastutab ettevõtte tõhusa juhtimise eest tervikuna.

Lisaks, selleks et vältida nn fiktiivseid ettevõtteid, tuleb pakkuda täiendavaid tagatisi ettevõtete registrijärgse asukoha suhtes. Lisaks sellele koostatakse uus elektrooniline register, et tõsta riiklike ametiasutuste vahelist infovahetust ning muuta kontrollimehhanisme intelligentsemaks ja tõhusamaks. Ka see aitab liiklusohutust kindlustada.

Lõpuks saavad täna transpordiettevõtted seadusandjalt väga selge sõnumi tõsisemate puuduste osas, mis viivad tegevuslubade tühistamiseni, näiteks korduvad sõidumeerikute rikkumise juhtumid. Tegemist on tegevusega, mida esineb kõikides ELi riikides, kuid rikkumine ei kujuta endas mitte ainult eeskirjade rikkumist, see ohustab samuti Euroopa teedel sõitjate ohutust, kuna on selge, et väsinud juhid ei suuda tekkivatele probleemidele kiiresti reageerida.

Seepärast ütlesingi sõnavõtu alguses, et seadused, mille käesolev täiskogu kohe vastu võtab, annavad komisjoni ja parlamendina tõsise ja olulise panuse meie ühisesse võitlusse, et vähendada järsult liiklusõnnetustes kannatanute arvu. Sooviksin seetõttu tänada teid valmiduse eest antud seadus nii kiiresti vastu võtta.

Kordan, et tegemist on tugeva signaaliga, mille anname Euroopa kodanikele, näidates uuesti, et parlament – ning ütlen seda mitte kõige vähem sellepärast, et teenisin siin täiskogus 15 aastat – on näidanud suurt operatiivsust ja tõsidust, mille eest ma tänulik on.

Georg Jarzembowski, fraktsiooni PPE-DE nimel. – (DE) Härra juhataja, sooviksin tänada nõukogu ja komisjoni konstruktiivse koostöö eest meie parlamendi raportööriga. Nagu komisjoni asepresident Tajani ise ütles, on tegemist väga hea näitega, kuid hea tulemuse saab isegi keerukate toimikute puhul saavutada lühikese ajaga.

Ent ma ei saa varjata tõsiasja, et me pole kuigi rahul maanteeveo korraga. Nagu nõukogu eesistuja – ja ka teie, asepresident – mainisite, on iseenesest keskkonna- ja majanduspõhjustel parem kui Euroopas välditakse tühisõite. Seetõttu oleks parem, kui kabotaažpiirang muudetaks ära täielikult pigem varem kui hiljem.

Vahepealse sammuna nõustume kolme kabotaažveoga seitsme päeva jooksul, kuid ootame suurima huviga teie raportit ning loodame, et selles on kirjas, et 2014. aasta tähistab antud piirangu lõppu. Lõppude lõpuks kujutab see endast transpordisektori jaoks tühist valdkonda, kuid sellist, mis raiskab raha ning avaldab keskkonnale ebasoodsaid mõjusid. Seetõttu loodan, et esitate 2013. aastal korraliku ettepaneku, kuna kabotaažpiirang on 27 riigiga Euroopa siseturul absurdne.

Sooviksin samuti tänada nõukogu ja komisjoni meie toetamise eest bussidele lõpuks 12 päeva reegli taaskestamisel! See on bussimajandusele väga oluline, mis paljudes riikides koosneb väike- ja keskmise suurusega ettevõtetest, kuna kahe juhi kasutamine taolistel sõitudel – kus enamasti reisivad pensionärid – on põhjustanud VKEdele probleeme. Meil on hea meel, et see kuue kuu pärast aegub. Tuleb mõista, et pole palju inimesi, eriti vanemaid inimesi, kellele lendamine ei meeldi, kuid kellele siiski meeldib Euroopas turistidena reisida ning nautida päikest sellistes paikades nagu Itaalia või Hispaania, seetõttu on oluline, et kehtestaksime uuesti bussidele 12 päeva reegli ning muudaksime pensionäridele reisimise taskukohaseks ning seega võimalikuks. See on meie jaoks suur kordaminek bussiettevõtetele ja reisijatele ning ma olen nõukogule ja komisjonile suure tänu võlgu.

Brian Simpson, fraktsiooni PSE nimel. – Härra juhataja, kõigepealt sooviksin tänada mõlemat raportööri antud keerulise toimikuga tehtud töö eest! On selge, et antud pakett, iseäranis kabotaažpiirangute äramuutmise küsimus, on tekitanud riigiti lahkarvamusi, kuid arvan, et see, mis meie ees nüüd on, kujutab endast kokkulepet, mida saame toetada.

Mul oli tõsiseid kahtlusi täieliku kabotaaži saavutamise suhtes ühel käigul, tasandamata konkreetsetele veoettevõtjatele sotsiaalkulusid või, tõepoolest, käitamiskulusid. Taoline käik oleks minu arvates mõjunud autoveoettevõtlusele kahjulikult, mitte ainult minu riigis, vaid ka teistes liikmesriikides. Seetõttu on ajutist kabotaaži kehtestav kompromiss mitte ainult mõistlik, vaid tegemist on lahendusega, mis on rakendatav, lubades kolm siseriiklikku reisi pärast igat rahvusvahelist reisi. Ajutine kabotaaž lubab meil samuti lõpetada keskkondliku absurdsuse, kus raskeveokid sõidavad sadu kilomeetreid tühjana, moonutamata siseturgusid.

Lõpuks on mul samuti hea meel toetada uusi täitemeetmeid, mis on esitatud raporti kaudu. See peab käima käsikäes turu täiendava avamisega ning lubab liikmesriikidel teostada rangeid ja tõhusaid täitemeetmeid.

Jeanine Hennis-Plasschaert, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (NL) Kabotaaži nähtus on aastaid emotsioone üles kütnud. Praegused õigusaktid, nagu on juba välja toodud, olevat liiga ebamääraseks kasutatud mõiste „ajutine“ tõttu. Erinevatele liikmesriikidele on see ideaalseks vabanduseks, et veelgi oma turg kaitsta, mida olemegi märganud.

Selleks et lõpuks ometi selgus luua, on komisjon kinnitanud, et esitab ettepaneku kõikide antud küsimuste lahendamiseks. Mul on sellele suured lootused. Väga silmatorkav on, et komisjon on pakkunud välja kabotaaži kohaldamisalale rangete piirangute kehtestamise. See on silmatorkav sellepärast, et olemasolevaid eeskirju on kogu selle aja jooksul peetud vahepealseks sammuks täieliku vabaduse poole. 2009. aastal pidime nii komisjoni kui ka nõukogu sõnul liikuma täieliku vabaduse poole.

Pean kokkulepet, mis nüüd meie ees on ja mille üle homme hääletame, tohutuks pettumuseks. Vabaduse asemel vaatab veoettevõtjatele vastu veel rohkem piiranguid. Muidugi on meil tarvis Euroopa lähenemist. Olen täpselt sama meelt. Sektor ei peaks leppima enam päevagi igasuguste riiklike tundepehangutega.

Antud kokkulepe aga, härra juhataja, on täielikult vastuolus siseturu põhimõtete ja eesmärkidega. Viidatud poolt-argumendid, nagu näiteks liiklusohutus, keskkond ja halduskulude vähendamine, ei pea kuidagi vett. Tegelikku vaba turgu ei tule, härra Tajani, ning seda samal ajal, kui iga piirang viib suurema transpordi liikumiseni. See on rakendatavusest kaugel, härra Simpson. Töötamine põhimõttel, et midagi on parem kui mitte midagi, pole Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni jaoks valikuvõimaluseks. Antud juhul see ei toimi.

Roberts Zīle, *fraktsiooni UEN nimel.* – (LV) Täna, härra juhataja. Volinik, sooviksin kindlasti tänada mõlemat raportööri ja kõiki teisi kompromissi leidmisse kaasatud, kuid sooviksin öelda, et meie saavutusel on nii positiivseid kui ka negatiivseid tahke. Näiteks on hea, et reisijate veo osas on meil õnnestunud transpordi takistusi vähendada piirilähedastes piirkondades, kus piiriülese transpordi vool on intensiivne. Hetkel siiski, kui rasketes majandusoludes on tarvis solidaarsust, on näha riiklike turgude suhtes proteksionistlikke suundumusi, ning tänu mõiste „ajutine“ kasutamisele on piirangud paljudele liikmesriikidele ikka veel vabanduseks, et jätkata oma siseturgude kaitsmist. Kahjuks on liikmesriikidel võimalik kasutada kaitseklauslit, mis annab neile võimaluse kasutada riiklikul transporditurul täheldatavaid tõsiseid raskusi komisjoni poole pöördumise ning kaitsemeetmete vastuvõtmise alusena. Lisaks peaks märkima kahetsusega, et neil on seda võimalik teha ka pärast 2014. aastat, mis oli Euroopa Parlamendi algne seisukoht. Sooviksin teha sarnase tähelepaneku ka rahvusvahelise bussitranspordi kohta. Säte, mis ütleb, et juhul kui rahvusvaheline transport kujutab endast ohtu sarnaste teenuste osutamise elujõulisusele, võib liikmesriik katkestada või tühistada veoettevõtja tegevusloa, on minu arvates ühtse turu toimimisel vastuvõetamatu. Täna teid!

Georgios Toussas, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (EL) Härra juhataja, Euroopa Liidu Nõukogu ühine seisukoht, nagu komisjoni esialgne ettepanek võtta vastu määrus, liberaliseerib riiklikke reisijate ja kauba maanteeveoturgusid, ning annab ühenduse rahvusvahelistele transpordiettevõtetele juurdepääsu liikmesriikide siseturgudele. Tegelikult annab see rahvusvahelise ja siseriikliku maanteeveo suurtele monopolidele kandikul üle.

Euroopa Parlamendi raportites sisalduvad ettepanekud liiguvad veelgi tagurlikumas suunas. Nad nõuavad turgude kohest ja täielikku liberaliseerimist ning kõikide tõkete, piirangute ja reguleerimisvahendite eemaldamist. Töölised mõistavad nüüd kibedatest kogemustest neid valusaid tagajärgi, mis monopolsete kontsernide sööstmisel maanteeveosektoris nende eludele on.

Kauba ja reisijate maanteeveo siseturgude liberaliseerimine tõhustab töötavate juhtide ekspluateerimist, keda sunnitakse sõitma pauside ning puhke- ja ohutusmeetmeteta, pühib ära nende palga-, töö- ja kindlustusõigused, tõstab teehutusriske ning kehtestab transpordikontsentratsiooni rahvusvaheliste monopolide seas, mis lõikavad tohutuid kasumeid. Sellel on katastroofilised tagajärjed antud sektoris

tegelevatele füüsilisest isikust ettevõtjatele ja väikeettevõtetele. Selle tulemuseks on suurem prahiraha, madalam teenusestandard ning suuremad reisijate turvalisuse riskid.

Seetõttu oleme hääletanud Euroopa Parlamendi ühiste seisukohtade ja soovitude vastu. Töölisklassi liikumine on kapitalistlike ümberstruktureerimiste vastu ja nõuab kaasaegsete rohujuurevajaduste rahuldamise kriteeriumil rajaneva ühtse avaliku sektori transpordituru loomist.

Johannes Blokland, fraktsiooni IND/DEM nimel. – (NL) Kui oleksin 1980. aasta paiku ennustanud, et 2009. aastaks pole kabotaažpiirangute lõppu ikka veel näha, oleks mu kuulajad kahtlemata minu arvel tublisti naerda saanud. Lõppude lõpuks kujutavad kabotaažpiirangud endast põhimõtteliselt Euroopa siseturu eeskirjade silmanähtavaid rikkumisi.

Nüüd, 2009. aastal, oleme vastamisi väljavaatega minna teiselt lugemiselt koju tühjade kätega. Iseenesest mõista toetan ma Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni muudatusettepanekuid, kuid kuna Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsioon keeldub ettekatsetult antud küsimuses kindlaks jäämast, annab see autoveosektori tulevikule surmava hoobi. Mul on hea meel näha, et ettepanekutesse on jäetud sisse 12 päeva reegel, kuid seda pole tehtud kabotaažpiirangute lõpetamise arvelt.

Kui muudatusettepanekuid 17 ja 18 vastu ei võeta, hääletan lõpptulemuse vastu. Keeldun panemast oma nime ettepanekule, mis on keskkonnale kahjulik, seab veosektori ebasoodsasse olukorda ning on väga lugupidamatu Euroopa siseturu toimimise suhtes.

Corien Wortmann-Kool (PPE-DE). – (NL) Sooviksin alustada, öeldes, et heaks uudiseks praegu arutatavas ettepanekus on see, et bussitranspordi 12 päeva reegel on ära kaotatud.

Mis puudutab aga kabotaaži, siis ettepanek on üleni pettumustvalmistav. Lõppude lõpuks lepitati 1990. aastate alguses ja isegi 1980. aastatel kokku, et antud kaupade vaba transpordi piirang on iseloomult ajutine. Sellepärast olime meie, Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsioon, kuid ka teiste fraktsioonide liikmed, esitanud esimesel lugemisel ettepanekud piirangute tühistamiseks 2014. aastaks. Viimastel kuudel on aga ilmnunud, et liikmesriigid on antud ettepanekut tõkestanud, hoolimata jõupingutustest, mida härra Grosch raportööriina teinud on, et lõppude lõpuks mingi kuupäev päevakorda esitataks. Tõkestamine on olnud äge, mis on väga halb uudis.

Kriisiaegadel on protektsionism Euroopa jaoks halvimal viisil uudiseks, sest nagu härra Tajani õigesti välja tõi, on see raha raiskamine ja keskkonnale kahjulik. Seetõttu hääletavadki Hollandi Kristlikud Demokraadid (CDA) antud ettepaneku vastu, kuigi oleme teadlikud, et just liikmesriigid blokeerivad antud meedet ning pole kahjuks midagi, mida me teha saaksime. Selle ettepanekus sisu on nii vale kui ka kontrollimatu. Sellepärast ei ole õigusaktid kriisiaegadel halvad, vaid ka sümboolsed.

Sooviksin seetõttu ergutada volinikku asju mitte niiviisi jätkma ja rakendama veel kord algatust, algatusõigust, mis tal järgmisel paaril aastal on, et antud kabotaažpiirang juba ära kaotada. Kristlikud Demokraadid toetavad teda selles.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Härra juhataja, volinik, kõigepealt sooviksin anda au meie kahe raportööri, härra Groschi ja proua Ticiu, kompromissitunnetusele, kuna tegemist on raske teemaga tähenduses, et me tahame küll ühtset turgu, kuid üldsus ja ettevõtete juhatajad ei mõista, et mõnikord tähendab ühtse turu olemasolek seda, et siis peavad osad peavad pankrotti minema, majandus langema ja töökohad kaduma.

Üldsuse silmis on ühtsel turul mõtet ainult siis, kui see seab nad olukorda, kus võidavad kõik. Ent teame täna liigagi hästi, et taolistes küsimustes nagu kabotaaž, on sotsiaalingimused erinevates riikides sellised, et selle süstematiseerimisel näeksime võib-olla asjade praeguse seisuhulgal kõrgete töötasutasemetega riikidest pärit hulga töötajate lahkumist, kelle tõukaks turult madalate töötasutasemetega riigid.

Seetõttu arvan, et võetud seisukoht on lõppkokkuvõttes õige. Kabotaaž tuleks liberaliseerida, kuid on liiga vara seda järsku ja valimata teha. Nii sobib meile väga hästi järjekohase kabotaaži mõiste, kohandatuna viitega sotsiaalseid tagajärgi käsitleva komisjoni raporti hilisema arutamise klauslile, ning eelkõige liberaliseerimise automaatse ja valimatu kuupäeva puudumine.

Seetõttu hääletame antud raporti poolt, kutsudes komisjoni üles olema tähelepanelikud ning väljendades soovi, et liberaliseerimine lõpuks aset leiaks, kuid mitte tekitada ebaausale konkurentsile või sotsiaalsele dumpingule, mis kahjustavad niivõrd Euroopa mainet ja minu ja kahtlemata proua Wortmann-Kooli taolises

riikides kutsusid esile selle, et kodanikud, kes kardavad oma sotsiaalse positsiooni kaotamist, lükkasid Euroopa põhiseadusliku lepingu ootamatult tagasi. Seega olen nendele kahele raportöörile tänulik.

Dirk Sterckx (ALDE). - (NL) Sooviksin tänada härra Groschi ja proua Țicău tehtud töö eest ning arvan, et proua Țicău on õigus olla raportis range turule juurdepääsu suhtes. Kui juhitakse transpordiettevõtet, tuleb pidada kinni paljudest eeskirjadest, ning nagu härra Grosch on juba selgitanud, peavad nn riulifirmad kaduma, kuna nad põhjustavad suure osa toimepandavast kuritarvitamisest. See siis on proua Țicău raport.

Seega, miks mitte anda siis ettevõtetele, kellele kohalduvad ranged eeskirjad, töötamiseks Euroopa turg? Liikudes edasi härra Groschi raporti juurde, oleksin soovinud näha täpsustust, mitte piirangut. Antud kujul ei saa meie fraktsioon toetada kompromissi, mille härra Grosch saavutanud on.

Astume tegelikult sammu tagasi, sest piirame uuesti veoettevõtjate kohaldamisala Euroopa turul. Parlamendi soovile vastavalt pole 2014. aastal avamiseks väljavaadet. Nõukogu on eri meelt, kuid arvan, et tegemist on liiale läinud mööndusega. Tegelikult korraldame veoautodele tühisõite – asi, mida tänapäeval lihtsalt ei peaks tegema. Kahtlen, kas need liikmesriigid, kes on nüüd oma kabotaažturud üksteisele avanud, ikka veel seda sellest määrupest lähtuvalt teha saaks, kui nad seda kahepoolisel alusel teha tahtma peaksid. Küsin endalt samuti, kuidas liikmesriigid, kes väidavad, et seire on raske, nüüd toime tulevad, sest see pole selle võrra kergem? Sama on kõikides riikides, kuid seirega on raskem, ning sooviksin näha, kas politseiasutused sellega toime tulevad.

Kui põhjuseks on palgakulu ja sotsiaalne dumping, siis miks ei näe ma dokumente, kus Prantsuse ametivõimud noomitavad Prantsuse kliente selle eest, et kasutatakse liiga palju Belgia veoautojuhte? Nad on Prantsuse omadest kallimad. Miks siis ei kuule ma lugusid Belgia veoautojuhtidest, keda suhteliselt väikeste õigusrikkumiste eest Ühendkuningriigis aresti all peetakse? Sest ka seal on juhid odavamad kui Belgias. Seega, kui eeldatavaks põhjuseks on sotsiaalne kuritarvitus, ei vasta see kindlasti siinkohal tõele.

Lõpptulemus on minu arvates, et astume siseturu suhtes sammu tagasi. Homme on meil käsil intelligentsete transpordisüsteemide kinnitamine, mis tähendab, et ütleme, et side- ja infotehnoloogia viivad tõhusama kaubaveoni. Siis ütleme aga, et piirame seda poliitilistel põhjustel. See on väga kahetsusväärne ning seetõttu olen kokkuleppe vastu, mille parlament kahjuks hääleteenamusega kinnitab.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). – Härra juhataja, järjekordne raportite pakett, mis ELi komisjonidele tegevust annab, täiendavat reostust tarbetute määruste merre. Winston Churchill ütles, et kui on 10 000 määrust, siis hävitatakse kogu lugupidamine seaduse vastu. Inglismaal on lugupidamine hävitatud. BBC küsitlus näitab, et 55% tahab EList lahkuda ning 84% tahab, et Ühendkuningriik säilitaks oma võimkonna.

President Pöttering kinnitas, et EL teeb 75% seadusest. 35 aastaga kujutab see endast rohkem seadust, kui Inglismaal on tehtud alates Kuningas Richard IIIst 1485. aastal. Seega, siin me oleme, tegemas õigusakte õigusaktide parandamiseks. Kuhu see kõik välja viib?

Ühendkuningriik lahkub EList, on heaks naabriks ja vaatab teid määruste meres La Manche'i tagant, kuidas EL sureb tuhande ise põhjustatud veoautodirektiivi surma.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, maanteepakett sisaldab kolme vastastikku täiendavat küsimust, millel on oluline mõju kauba- ja reisijateveo turule. Sellest on kasu vedajatele, juhtidele ja kasutajatele, iseäranis praeguses majanduskliimas. Samal ajal parandab see ohutust teedel, tõstab transpordi tõhusust ja on kasulik keskkonnavalajate jätkusuutlikkusele.

Tervitan määruse kuju valikut meie ambitsioonikate eesmärkide saavutamiseks. Kabotaažveo keeldude tagajärjeks on tühisõidud, mida me ei saa ega taha endale lubada, ei rahaliselt ega energia või keskkondlikust seisukohast. Teisest küljest viiks kaubaveoturu piiramatult avamine ebauusa konkurentsi tulemusena moonutusteni, mistõttu tegeletaksegi sellega järk-järgult. Kabotaaž on lubatud tingimusel, et sellest ei saa alaline või pidev tegevus liikmesriigis, kus veoettevõtja resident pole.

Kahjuks ei kujuta antud esialgne samm veel täielikku siseriiklike maanteeveoturgude avamist, kuid jätab antud võimaluse avatuks. Tühisõite vähendatakse juba ning keskkonda kaitstakse.

Mis puudutab piiriülese reisijateveo turule juurdepääsu, siis peaeesmärk on bürokraatia vähendamine piiriülese regulaarveo lubamise lihtsate ja kiirete menetluste huvides. Dokumente tuleb ühtlustada ja kontrollimisi lihtsustada. Tervitan väga muudetud 12 päeva reegli kehtestamist organiseeritud piiriülestele bussisõitudele. Sellest on kasu nii puhkajatele kui ka bussiettevõtetele, kompromiteerimata ohutust. Tegemist on kodanikele keskendunud poliitikaga.

Tulevikus kehtivad autoveo-ettevõtja tegevusalal tegutsemise lubamisele konkreetseid läbipaistvad tingimused. See tõstab kutseala staatust, kindlustab kutse kvalifikatsiooni tunnustamist ja aitab vältida dumpingutavade ga. Ohutuse ja usaldusväärsuse tõus saab käegakatsutavaks.

Saïd El Khadraoui (PSE). - (NL) Kõigepealt muidugi sooviksin tänada raportööri, härra Groschi ja proua Țicăud tehtud töö ning asjaolu eest, et neil lõpuks õnnestus paketi osas selgeks saada kompromiss, mis ei peaks kestma kauem kui kõige rohkem paar aastat, kuna tegemist on minu arvates üleminekumeetmega. Maanteeveo suhtes on kaks olulist punkti, mida tõstatada sooviksin. Esimene on tõesti juurdepääs kutsealale. See on minu arvates ülesehitatud nii, et kindlustada tagatiste olemasolu nendelt, kes sektoris tegutseda tahavad.

Selge on, et kabotaaž on küllalt poleemiline. Tegemist on hea üleminekumeetmega, mida oli vaja, et määratleda selgemini see, mis on võimalik. Varem öeldi üsna ebamääraselt, et kabotaaž on võimalik ajutisel alusel. Seda on nüüd täpsustatud kolme korrana seitsmepäevase perioodi jooksul. Tõesti on loogiline, et valla tuleks paisata kõik, kuid aega pole minu jaoks veel õige.

Kompromiss, mis nüüd meie ees on, nimelt, et vaatame mõne aasta pärast üle Euroopa Liidus sotsiaalse olukorra ja rakendame täiendavaid meetmeid vastavalt vajadusele, tundub mulle väga mõistlik ettepanek. Turu avamine peaks käima käsikäes sotsiaalse lati ühtlustamisega. Vahepeal peaks olema hulgal riikidel või riikiderühmal, näiteks nagu Beneluxi riigid, võimalik üksteisega kokku leppida, et asjad jäävad samaks, nii et kabotaaž oleks võimalik. Kuni palga- ja töötingimused on enam-vähem samad, ei ole minul isiklikult midagi selle vastu, kuid selge on, et nii pole veel igal pool, ning seepärast ongi vajalik antud vahepealne samm.

Ari Vatanen (PPE-DE). – Härra juhataja, kui täna õhtul siit ära läheme, sõidab enamik meist musta autoga. Tegemist on kvaliteetautode ja –juhtidega, ning teame, et need juhid on väga professionaalsed. See on tuntud kvaliteet. Nad vastavad kriteeriumidele.

Kuigi osaliselt nõustusin Inglise härraga mõne aja eest, kui ta kurtis ülemääraste õigusaktide üle – mõnikord vastab tõele, et toodame liiga palju õigusakte – kahetsen siiski, et ELi juurdepääs kutsealastele eeskirjadele ei laiendatud taksodele, sest kõik me kasutame erinevates liikmesriikides taksosid ning nende kvaliteet on väga erinev. Kui taksoga sõidate, on usaldusväärsus väga oluline, nagu ka kvaliteet – teadmine, mida oodata. Samuti on tegemist ohutusküsimusega. Te olete tihti üksinda autos võõras ümbruses. Takso on samuti paljude jaoks meist esimeseks kokkupuuteks uues riigis, seega oleks loogiline, et juhid teatud Euroopa kriteeriumidele vastaks. Samuti tähendab see, et kui nad oleks professionaalsed, haritud ja teaksid, kuhu sõidavad, poleks vaja meil karta tegelikust kõrgema hinna küsimist.

On riike, nagu Saksamaa, Rootsi, Sloveenia ja Soome, kus riiklikud eeskirjad on antud küsimuses väga ranged ning taksojuhi kutseala toimib hästi. Londoni taksod on samuti oma kvaliteedi poolest tuntud. Peaksime neid parimaid tavasid jagama. Ent vahepeal, kui ootame antud taksojuhi kutseala kriteeriume käsitlevat õigusakti, peaksime võib-olla õigusloomega endale ette nägema korralike jootrahade andmise juhtidele, kes meid õhtuti koju viivad.

Pavel Svoboda, nõukogu eesistuja. – (CS) Härra juhataja, daamid ja härrad, sooviksin tänada teid käesoleva arutelu jooksul tehtud erinevate panuste eest. Sooviksin teile kinnitada, et nõukogu on täielikult sihiks võtnud ühtse turu tugevdamise ja loomise lõpuleviimise. Presidentuur arvab seetõttu, et just sel põhjusel on tarvis olemaselevate ühenduse õigusnormide kohandamist. Presidentuur jagab samuti eesmärgi tõhustada ELi autoveosektori konkurentsivõimet ning lihtsustada olemasolevat õigusraamistikku ning seeläbi aidata kärpida tururikkumisi. Ent siseriiklike transporditurgude täielik avamine ohustaks meie transpordiettevõtjad ebaausa konkurentsiga ning raskendaks turu toimimist, sest liikmesriikide vahel on ikka veel märkimisväärsed maksu- ja sotsiaalseid erinevusi. Seda tuleb tingimata vältida, iseäranis majanduskriisi ajal, kui majandus tervikuna nõuab elavdamise ja taastumise parimate meetodite hoolikat ja läbimõeldud kaalumist. On selge, et hiljemalt 2013. aastaks hindab komisjon turuolukorra uuesti eesmärgiga minna liberaliseerimisega edasi. Antud kompromissversioon esindab ausat ja tasakaalustatud viisi erinevate huvide ühendamiseks.

Meie ühine eesmärk on muuta maanteevedu tõhusamaks ja säästlikumaks. Antud õigusnormid aitavad märkimisväärselt kaasa konkurentsieskirjade rikkumiste vähendamisele ning sotsiaalvaldkonna õigusnormidest ja lisaks ka maanteeveoettevõtjate maanteeveo ohutuseeskirjadest kinnipidamise parandamisele. Samuti toob see kaasa märkimisväärse halduskulu vähenemise nii maanteeveoettevõtjatele kui ka järelevaorganitele. Samuti peaks see pakkuma sektorile õigus- ja haldusraamistiku, mille eesmärk on hankida ühisturust täiendavat kasu. Arvan kindlasti, et antud oluline õigusnormide kogumik toetab ja hõlbustab maanteevedu ning aitab ajendada majanduse taastumist. Sooviksin veel tänada teid oivalise koostöö eest, mis on teinud meile antud eesmärkide saavutamise osas võimalikuks ühise kompromissi saavutamise!

ISTUNGI JUHATAJA: Miguel MARTÍNEZ MARTÍNEZ*asepresident*

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Härra juhataja, austatud parlamendiliikmed, arvan, et parlament on kohe vastu võtnud tublit kompromissi, mis sobitab omavahel nõukogu nõudmised, Euroopa Parlamendi liikmete enamuse nõudmised ning Euroopa Komisjoni ettepanekud.

Mõistagi, kui on tarvis kompromissi, peab igaüks astuma sammu tagasi, nii et teised saaksid teha sama, ning seetõttu arvan, et härra El Khadraoui sõnad olid targad: oleme teinud antud oludes parima. Nagu varasemas sõnavõtus ütlesin, kavatsen komisjon kabotaaži suhtes olukorda hinnata ja välja uurida, kas oleks võimalik jõuda kokkuleppele – oleneb asjade seisust – on võimalik, et peame sektorit veelgi avama ning seega minema suunas, mida paljud parlamendiliikmed nõudnud on, kuid muidugi peame hindama olukorda vastaval hetkel.

Kordan, et minu arvates on tegemist tubli kompromissiga ning sooviksin pöörduda härra Sterckxi poole, kellel on viisakust ja head tahet mitte ainult kritiseerida, vaid seejärel ka vastust kuulata, erinevalt paljudest parlamendiliikmetest, kes on kriitikat esitanud ja siis kahjuks ei suuda kuulata komisjoni sõnavõttu, mis on vastuseks sellele, mida nad öelnud on. Sooviksin rahustada härra Sterckxi, kes tunneb õigusega muret eelnevalt sõlmitud kokkulepete olemasolu üle oma päritoluriigi ning teiste Beneluxi riikide suhtes.

Arvan siiski, et antud õigusaktil ei ole vastuvõetaval kujul – nagu enne ütlesin – negatiivseid tagajärgi olemasolevatele kokkulepetele. Need jäävad kehtima, sest uued õigusaktid laiendavad olukorda, kuid ei mõjuta, ja seetõttu ei riiva, juba olemasolevaid kahe- või kolmepoolseid kokkuleppeid. Seega arvan, et võin rahustada härra Sterckxi, ning minu arusaamise järgi, mis minu arvates on õige ja tõhus tõlgendus, pole negatiivseid tagajärgi kokkulepetele, mis peamiselt – ma kordan – puudutavad Beneluxi.

Tahtsin samuti rahustada härra Bloklandi ja proua Wortmann-Kooli murede suhtes, mida nad avaldanud on. Me ei kavatse siia pidama jääda, vaatame, ma kordan, kuidas olukord areneb ning 2013. aastal koostame raporti, mis hindab tehnoloogia taset, kuidas asjad on arenenud ning võimalusel, kui seda vajalikuks peame, pakume jälle parlamendile ja nõukogule välja olukorra võimaliku pikenduse ning kabotaažsüsteemi täiendavat liberaliseerimist. Oleme aga väga teadlikud, et paljudel ELi riikidel on teistsugune seisukoht ja seega on olnud vaja nõukogult heakskiidu saamiseks muudes asjades samm tagasi astuda.

Sellele vaatamata ütleksin uuesti, et minu arvates on väga hea, et oleme jõudnud suhteliselt kiiresti kokkuleppele, mida – sooviksin samuti rahustada härra Jarzembowskit – saaks alati paremaks teha. Iga seadust saab paremaks teha, kuid liiga tihti on parim hea vaenlane. Arvan, et teeme õigesti, ega arva, et on vaja lahkuda Euroopa Liidust, kui antud teemadest räägime, nagu soovib härra Nattrass, sest arvan, et head eeskirjad on Euroopa Liidule kasulikud.

Isegi autoriteetne Briti ajaleht The Financial Times on oletanud, et Suurbritannia mõtleb ümber küsimuses, kas on vaja rangemaid eeskirju. Kahtlemata on Euroopa kriisi jooksul majandus- ja finantskriisile paremini vastu astunud kui muud piirkonnad, just sellepärast, et majandussüsteem on rajatud selgetele reeglitele.

Arvan, võib-olla sellepärast, et olen Roomas sündinud, et Rooma õiguse ja Napoleoni tsiviilkoodeksi ajalugu on näidanud reeglite olemasolu vajalikkust, mis tagavad ühiskonna arengu. Ma ei tea, kummal pool Hadrianuse valli härra Nattrass sündinud on, kuid tema sõnavõtu järgi otsustades ütleksin, et ta on sündinud teisel pool valli, ning et tema esivanematel polnud seetõttu võimalik Rooma õigust tunda.

Daamid ja härrad, lubage mul tänada teid koostöö eest ja nõukogu selle töö eest ning väljendada veel kord oma tänu käesolevas täiskogus komisjoni töötajatele peadirektoraadis, mida mul on au juhtida, sest ilma nende väärtusliku panuseta poleks olnud võimalik jõuda kompromissini, mis minu arvates on kõikide ELi kodanike jaoks positiivne.

Juhataja. – Härra Sterckx, kas soovite võtta sõna koosoleku läbiviimise korra suhtes?

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Härra juhataja, tahtsin lihtsalt volinikule teatada, et proua HennisPlasschaerti enam siin pole, kuna pidi minema teisele koosolekule. Olen kuulav kõrv meie fraktsioonis kõigi nimel, kes antud teemaga seotud olid. Tahtsin lihtsalt teid informeerida asjaolust, et ta ei kadunud lihtsalt ära.

Juhataja. – Tänan, härra Sterckx.

Ma usun, et tegemist polnud koosoleku läbiviimise korraga, vaid viisakusega.

Mathieu Grosch, raportöör. – (DE) Härra juhataja, sooviksin alustada tänusõnadega komisjonile väga selgete vastuste eest! Rõhutaksin, et kabotaažpiirang on üleminekumeede, et teostatakse uurimust ning et olenevalt tulemusest on ka turu avamine perspektiivis.

Teine väga oluline tahk on, et siin kohaldub artikkel 306, sealhulgas vägagi selgesti Beneluxi riikidele, härra Sterckx, mis tähendab, et teie palve on tarbetu, ning meil pole vaja seda enam toetada.

Teine asi, mida siin öelda tahan, puudutab kabotaaži ennast. Siin kuulnud sõnavõtte jälgides arvan, et antud kompromiss on tegelikult paremgi, kui olin arvanud, ühel lihtsal põhjusel. Ning sellega pöördun eriti kaasparlamendiliikmete poole Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioonist ja kaasparlamendiliikme poole Hollandi Kristlikust Liidust (CDA), et üleminekumeetme loomine ei tähenda seda, et me soovime siseturgu või ettevõtteid kähkida – kui seda väljendit kasutada tohib. Kui peame silmas, et täna kasutavad teatud ettevõtted tehnoloogia tasemel sõidukeid, kuid maksavad oma juhtidele 400 eurot kuus, samas kui teised ettevõtted maksavad 1 500 eurot kuus, näib mulle enam kui mõistlik öelda, et sotsiaalset latti on vaja mõnevõrra tõsta. Kui on olemas raha, et rahuldada sõidukitega seotud vajadusi, on ka raha, et rahuldada palgavajadusi. Tuleb tõsta latti ning ainult siis saab turu avada. Minu arvates on tegemist vigase arusaamaga avatud turust, kui öeldakse, et peaksime selle avama ja vaatama, kuhu sealt edasi minna.

Mu viimane märkus on, et on naljakas, et just need riigid, näiteks Ühendkuningriik, kes igasugust ühtlustamist blokeerivad, iseäranis maksustamise valdkonnas, ütlevad täna, et ühtlustusest on puudu ning seega peaksime laskma turul areneda. Mõned ütlevad, et nad tahavad näha piiranguid, samas kui teised ütlevad, et meil on hoopiski liiga palju piiranguid.

Kui tahame Euroopa üldsust veenda, siis ei tohi me öelda, et turg tuleks avada ja kõik muu läheb ise paika. Selle asemel on vaja keskkond, sotsiaalvaldkond ja makse puudutavad õigusaktid täiskogus koos nõukogu ja komisjoniga paika panna. Siis oleme tõsiseltvõetavad.

Juhataja. – Täna väga, härra Grosch, sõnavõtu eest, mis on juba toetust leidnud, nagu osutab teie kaasparlamendiliikmete aplaus.

Silvia-Adriana Țicău, raportöör. – (RO) Härra juhataja, volinik, sooviksin alustada tänusõnadega härra Groschile, variraportöörile, kellega töötasin, lisaks transpordi- ja turismikomisjoni tehnilistele töötajatele ja Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsioonile ning lisaks ka kolleegidele komisjonis ja komisjoni töötajatele, rääkimata teist endast, volinik, ja Euroopa Ülemkogu presidentuurist, kellega on mul väga tihe koostöö olnud.

Sooviksin teile meenutada, et 2007. aasta juunis tegi Euroopa Komisjon ettepaneku muuta maanteeveo-ettevõtlusele juurdepääsu käsitlevat määrust. Muudatusettepanekud on tulnud Euroopa Komisjoni direktiivi 92/26 kohaldamise järel saadud kogemustest. Selle tulemuseks on olnud osade õigusaktide ümbersõnastamine eesmärgiga kindlustada järjepidevamat kohaldamist, kasutades määruse vormis õigusakti. Siin me nüüd oleme, kaks aastat hiljem, hääletades antud dokumendi üle, millel on otsene mõju ligikaudu 800 000 Euroopa ettevõttele ja umbes 4,5 miljonile töökohale.

Meie ühised eesmärgid on järgmised: parandada liiklusohutust, vähendada bürokraatiat, lihtsustada menetlusi ning tagada maanteeveoettevõtjaile ennustatavus ja kindlus. Loodan, et antud kompromiss, mille saavutanud oleme, arendab maanteeveoturgu. Täna kaasparlamendiliikmeid veel kord koostöö eest!

Juhataja. – Ühendatud arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme kell 12.00.

13. Meritsi ja siseveeteedel reisijate õigused –Bussireisijate õigused (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühendatud arutelu.

Raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb meritsi ja siseveeteedel reisijate õigusi ning millega muudetakse määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitse seaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (KOM(2008)0816 – C6-0476/2008 – 2008/0246(COD)) – Transpordi- ja turismikomisjon. Raportöör: Michel Teychenné (A6-0209/2009).

Raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, mis käsitleb bussireisijate õigusi ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004

tarbijakaitse seaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (KOM(2008)0817 – C6-0469/2008 – 2008/0237(COD)) – Transpordi- ja turismikomisjon. Raportöör: Gabriele Albertini (A6-0250/2009).

Michel Teychenné, raportöör. – (FR) Härra juhataja, härra Tajani, daamid ja härrad, kaks põhimõtet, millest mu töö antud protsessi algusest saadik on lähtunud, on olnud kindlustada, et kõik transpordiliigid oleks reisijate õiguste suhtes võrdsemal alusel – mis kujutab endast eesmärki, mille komisjon ja Euroopa Parlament on endale seadnud – ning kindlustada, et antud õigusi antud tekstis kinnistataks. Viimasel juhul pöörati erilist tähelepanu liikumispuudega inimestele, kuna mereveonduse sektor oli tegelikult mõnevõrra antud inimeste puhul maas.

Teksti üldine mõte on, et inimestel peaks olema võimalik reisida Euroopa asjasse puutuvate ettevõtete kapriisidest sõltumata ning neil peaks olema võimalik nõuda miinimumtasemel teenust ja miinimumtasemel infot, ning veel, et liikumispuudega inimestel oleks sama kvaliteediga õigused kui teistel Euroopa kodanikel, ilma et neid kaks korda karistataks.

Parlamendikomisjonis 31. märtsil vastuvõetud versiooni sisu näib kõigile vastuvõetav. See on esiteks sellepärast, et liikumispuudega inimeste õigusi suurendatakse. Kui antud tekst vastu võetakse, pole enam võimalik keelduda inimeste transpordist nende puude alusel, väljaarvatud muidugi pardalemineku tingimuste, nende väärkuse suhtes üles näidatava lugupidamise ning aluse tehniliste elementidega seotud põhjustel. Lisaks peab osutama liikumispuudega inimestele ka abi, ning seda broneerimise ajaks; tänapäeval on tänu internetile tarvis tagasisõite ning ametlikku infot. Seetõttu on seda tekstis käsitletud.

Lõpuks on vaja reisijate õigusi ühtsustada ning pakkuda neid kättesaadavas vormis, nagu seda esineb tänapäeval raudtee- ja lennundussektoris.

Mis puudutab kõikide reisijate õigusi, olime seda meelt, et oluline on, et hüvitamist probleemide korral samuti kõrgemal tasandil ühtlustataks, lähtuvalt sellest, mida lennundussektoris tehakse. Selle tulemusena saavad hilinemisi ja tühistamisi kogenud reisijad täistagasi makse, kusjuures arvutatakse tagasi maksete astmestik vastavalt esinenud probleemidele.

Info peaks olema selge ja kättesaadav, mis on tihti transpordisektoris probleem. Näeme seda kogu aeg: inimestel pole piisavalt infot, ei teata, miks laev – antud juhul, kuid sama hästi võiks olla rong või lennuk – ei välju või, miks on hilinemisi, ning tahame taolisi infopakumismeetodeid täiustada.

Viimasena, paremini tuleb korraldada pretensioonide menetlemine. Tõepoolest on pretensiooni esitamine probleemide tekkimisel keeruline asi ning antud tekst on mõeldud selleks, et lihtsustada korda nii liikmesriigi tasandil kui ka konkreetsetele kodanikele.

Pretensioone menetlevate riiklike organite rolli on samuti käsitletud ning on määratletud paremini.

Lõpuks jäetakse antud tekstist välja linnaliini- ja linnalähi-veoteenused – viitan selles suhtes härra Albertini armastatud veetrammidele Itaalias Veneetsias, kuna nad ei kuulu tähtsamate veoteenuste kohaldamisalas.

Liikudes nüüd edasi merematket ja nende koha juurde antud tekstis, sooviksin teile meenutada, et merematked on tänapäeva väga olulist liiki puhkus, ning nende sihtrühma kuuluvad nii eakad kui ka puuetega inimesed. Seetõttu on merematked muidugi antud teksti integreeritud, mitte ainult viitega paketireiside direktiivile, millest tekst oleneb ja mis on 1991. aasta direktiiv, vaid ka kinnitust, et tarbijad saavad samal tasemel kohtlemise osaliseks.

Esitatakse vääramatu jõu määratlus, mis kujutab endast võimalikku transpordist keeldumise alust – ning antud küsimuses oleme töötanud konsensuse muudatusettepanekuga, mille ühiselt koostanud oleme. Meenutaksin siiski teile, et lennundussektoris on tänapäeval tihti Euroopa Kohus pidanud tegema otsuseid seoses juhtumitega, kui vääramatut jõudu pole piisavalt hästi määratletud. Seega, antud tekstis oleme püüdnud käsitleda mereveondusega seotud probleeme. Viitan tõusule ja mõõnale, tuultele ja tormidele, mis on mereveonduse puhul tavalised ja mida tuli arvesse võtta.

Lõpetuseks, arutelu teemaks on olnud samuti sadamate kohustus pakkuda abi. Tegemist on reisijate õigusi käsitleva tekstiga; tegemist pole tekstiga ...

(Juhataja palus sõnavõtjal lõpetada)

... ja seega, kuna sadamate ja vedajate vahel on teostatud vahekohus, on tekst kokkuvõtlikult selline. Tean, et härra Jarzembowski esitab päevakorda oma muudatusettepanekud, seega vastan kahe minuti jooksul, mis mulle jäänud on.

Gabriele Albertini, raportöör. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, õhu- ja raudteetransporti käsitleva õigusakti heakskiidu, härra Teychenné mere- ja siseveeteveondust käsitleva raporti ning antud bussitranspordis reisijate õigusi käsitleva raportiga viib Euroopa Liit lõpule kõikide transpordiliikide õigusloomeraamistikku arendamise.

Antud määrust koostades oleme leidnud end vastamisi vajadusega leida tasakaal kahe lähenemisviisi vahel: esimene arvestab nn ühetasast kavandamisvälja kõikidele transpordiliikidele, mille läbi erinevad transpordiliigid saavad konkureerida samadel tingimustel ja võrdsete võimalustega, kui samal ajal on reisijatel kõrgel tasemel kaitse, hoolimata valitud transpordivahendist.

Teine lähenemisviis kajastab iga transpordiliigi erinevaid omadusi ja arvestab nende erijooni, näiteks bussitranspordi puhul vaataksime hilinemistest tuleneva vastutuse menetlemist ning maanteeveo puhul mõtleksime avariidele, ummikutele ja nii edasi, mis ei kohalduks raudteetranspordile, kuna see kasutab spetsiaalset trassi.

Sooviksin rääkida kahest vastandlikust seisukohast, mida oleme üritanud, minu arvates edukalt, tasakaalustada. Antud määruse tegelik otstarve on tugevdada reisijate õigusi, kuid maanteeveo puhul koosneb sektor suuresti väike- ja keskmise suurusega ettevõtetest, millel on vaja aega ja ressursse uute nõudmistega kohanemiseks ning, nagu paljud teisedki majandussektorid, kogevad majanduskriisi tõttu raskusi.

Jõuame nüüd parlamendi ees olevate muudatusettepanekut juurde ning sooviksin tänada kaasparlamendiliikmeid oluliste panuste eest, mis nad on määruse teksti andnud, ning oivalise koostöö eest! Käesoleva parlamendi esimese lugemise tarbeks on transpordi- ja turismikomisjon lõviosa tööst juba ära teinud, jättes täiskogu käsitleda ainult õiguskeelt puudustava täpsustamise.

Olen oma fraktsiooni nimel esitanud just homseks hääletuseks päevakorda kolm täiendavat muudatusettepanekut. Kirjeldan neid teie jaoks lühidalt: muudatusettepanek 73 on lihtne keeleline täpsustus ning muudatusettepanek 82 kehtestab lae määruse ettepaneku artiklis 6(3) kehtestatud süüist sõltumatule vastutusele. Transpordikomisjonis vastuvõetud muudatusettepaneku teksti kohaldamisala suhtes on kõik fraktsioonid leppinud kokku regionaaltranspordi lisamise suhtes. Mis puudutab linnaliini- ja linnalähitransporti, siis homme pannakse hääletusele kaks võtmeteksti.

Raportöörina toetan kohaliku transpordi täielikku väljajätmist käsitlevat muudatusettepanekut 80, mille esitas päevakorda minu fraktsioon, kuid olen samuti andnud mõista oma toest muudatusettepanekul 81, mis annab liikmesriikidele volituse arvata kohalik transport välja tingimusel, et nad tagavad reisijatele määruks kehtestatud sarnasel tasemel õigused.

Arvan, et oleme koostanud teksti, mis seab meid heasse positsiooni, kust alustada edaspidiseid kolmepoolseid arutelusid nõukogu ja komisjoniga. Seetõttu soovin Tšehhi eesistumisele ja Rootsile, järgmisele riigile, kelle käes on Euroopa Ülemkogu eesistumine, edu töös reisijate õigustega ning loodan muidugi, et saan panustada järgnevates etappides antud määruse vastuvõtmisse järgmise ametiaja jooksul.

Pavel Svoboda, nõukogu eesistuja. – (CS) Daamid ja härrad, hääletate homme komisjoni kahe ettepaneku muudatusettepanekute projektide üle, mis käsitlevad bussitranspordi ja ka meritsi ning siseveeteedel reisijate õiguste kaitsmist.

Need on olulised õigusnormide, mis pakuvad suurt huvi nii tarbijatele kui ka transpordisektorile. EL võttis hiljuti õhu- ja raudteetranspordile vastu sama liiki õigusnormid. Hiljuti esitatud komisjoni ettepanekud viivad antud õigusraamistiku arendamise lõpuni. Praktilises mõttes tähendab see suuremat kaitset kõikidele reisijatele, eriti puuetega ja liikumispuudega inimestele transpordivahendist hoolimata. Lisaks loob see võrdsed tingimused kõikidele transpordivaldkondadele. Tšehhi eesistumine muidugi tervitab antud ettepanekuid ja peab neid väga oluliseks. Arvan, et kõik me jagame viimaste aastatel Eli vastuvõetud eesmärgi tugevdada reisijate õigusi.

Seoses muudatusettepanekute projektidega, mille üle transpordi- ja turismikomisjonis hääletasite, sooviksin mainida eraldi kaht momenti. Esimene on, et peate väga oluliseks puuetega ja liikumispuudega inimeste õigusi. Jagame muidugi antud valdkonnas teie vaateid, mis on äärmiselt oluline, kui tahame saavutada teisel lugemisel antud kahe olulise õigusnormi suhtes heakskiitu.

Teine on, et olete võtnud sihiks õigusnormide projektide täpse ühtlustamise olemasolevate õigusnormide versioonidega, mis kohalduvad erinevate transpordivormidega reisivate inimeste õigustele, ning olete toiminud väga ettevaatlikult ettepanekute kohandamisel bussitranspordi või mere- ja siseveeteedeveonduse konkreetsetele nõudmistele, hülgamata reisijate õiguste tugevdamise eesmärki. Nõustume täielikult vajadusega kohandada õigusnorme erinevate transpordiliikide konkreetsete omadustega. Nagu kõik teame, pole võimalik kohaldada täpselt sama lähenemisviisi erinevatele transpordiliikidele. Raudtee- ja õhustranspordil on neile iseloomulikud tunnused ning sama kehtib bussitranspordi ja mere- ning siseveeteedeveondusele. Tohutuid erinevusi on isegi antud konkreetsete harude vahel. Tegutsevad suur- ja väikeettevõtted ning reisid võivad võtta mitu päeva või lihtsalt mõne minuti. Seetõttu on vaja leida kõikidele vastuvõetav lahendus, mis kindlustab tarbijate kaitsmise, surumata sektorile ja iseäranis turu väiksematele ettevõtetele peale tarbetut halduskulu. Tegemist on muidugi praeguses majandusolukorras iseäranis olulise küsimusega.

Seetõttu hindame teie tööd antud küsimustes. See pakub oivalise lähtepunkti. Samal ajal on see suuremas osas meie arvamusega ettepanekute suhtes kooskõlas. Arvan kindlasti, et meil on võimalik teha õigusmeetmete osas konstruktiivset koostööd, mis kaitseb kõikide asjaosaliste huve ning võtab samal ajal arvesse ELi eesmärki parandada õigusloomeprotsessi. Lõpetuseks sooviksin tänada eriti härra Albertini ja härra Teychenné'd oivalise töö ja hoolikalt koostatud raporti eest!

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, mul on alati hea meel meenutada pikki aastaid Euroopa Parlamendi liikmena täiskogus ning see võimaldab mul seda enam hinnata tööd, mida Euroopa Parlament antud aruteluga teinud on.

Seetõttu sooviksin tänada härra Teychenné'd ja härra Albertini't olulise panuse eest, mida nad teevad, et kaitsta kodanike kui reisijate õigusi kõikides transpordisektorites, sest vajadus sekkuda bussitranspordi ja mereveonduse valdkonda kujutab endast püüdlust täita tühimik, mis, nagu kõik välja olete toonud, Euroopa õiguses eksisteerib.

Meil on palju puuetega reisijaid ja palju neid, kelle liikumine on piiratud muudel põhjustel, ning seega on meil kohus tagada vaba liikumine, sest eelkõige on tegemist vabaduse küsimusega Euroopa Liidus. Muidugi hea õigusloome pole kerge, kuid täna astume suure sammu edasi.

Mul oli samuti hea meel kuulda, mida härra Svoboda öelda oli. Kahtlemata on kahtlusi tekstide osas, mida komisjon ja parlament on nõus vastu võtma, kuid täheldasin ka üldist nõukogu avatust nõukogu, mis annab mulle tulevikuks lootust.

Olen kindel, et nagu maanteeveo puhulgi, jõuame rahuldava kompromissini, mis tagab Euroopa kodanikele võimaluse reisida vabalt ning olla nõuetekohaselt Euroopa Liidu piires kaitstud.

Seega arvan, et täna arutleme teemade üle, mis mõjutavad kõikide kodanike elusid, mistõttu olengi veendunud, et mis puutub bussiettepanekusse, tuleks toetada – ning transpordi- ja turismikomisjoni koosolek 30. märtsil näitas sellele lootustandvaid märke – komisjoni lähenemist võimalikult laia kaohaldusalani, mis katab kõiki reisijateveo teenuseid, olgu need rahvusvahelised, riiklikud, regionaalsed, linnaliini- või linnalähiteenused. See on vastuseks vajadusele lihtsustada õigusakte, kuid samuti tagada võrdsed õigused kõikidele reisijatele põhimõtteliste eranditeta.

Siiski, härra Albertini, arvestades antud sektori spetsiifilist iseloomu, jätab ettepanek liikmesriikidele valikuvõimaluse jätta välja avaliku teenindamise lepingutega kaetav linnaliini-, linnalähi- ja regionaalne transport, kui antud lepingud pakuvad reisijatele kõrgel tasemel kaitset, mis on võrreldav määrusega sätestatule. See näib mulle mõistliku lahendusena, mis pakub nõutavat paindlikkuse taset, kaitstes samas reisijate põhiõigusi.

Bussiettevõtete vastutus reisijate suhtes surma või vigastuse puhul kujutab endast veel üht ettepaneku elementi. Selles osas on ühenduses liiga palju erinevusi, mis tekitab reisijate jaoks tõsisid määramatusi. Sooviksin vaadelda paari punkti antud teemal üksikasjalikumalt: esiteks ei käsitle antud valdkond kindlustuse küsimusega, vaid puudutab üksnes vedajate vastutust reisijate ees. Teiseks ei peeta bussiettevõtet vastutavaks ainuüksi kahjude hüvitamise eest ning tema õigus nõuda hüvitamist kolmandatelt pooltelt ei ole kahtluse all. Kolmandaks ei puuduta antud valdkond ei importi ega 2005. aasta tsiviilvastutuse vastu kindlustamist käsitlevas direktiivis kehtestatud menetlusi mootorsõidukite suhtes; ning neljandaks pole komisjon tegelikult töötanud välja uut vastutusmudelit. See, mis täna välja pakutakse, on vastutusskeem, mille eeskujuks olid muud transpordiliigid, võttes samas arvesse ka antud sektori erijooni.

Mereveonduse suhtes on minu arvates vaja ühtainsat õigusakti, isegi kui selles suhtes on nii parlamendis kui ka nõukogus lahkavamus. Lubage mul esile tõsta võtmeküsimus kaohaldusala suhtes: võrreldes maantee-,

raudtee- ja õhustranspordiga on vähem reisijaid, kes reisivad meritsi või siseveeteedel. Nende seas moodustavad need, kes siseveeteedid kasutavad, väikese vähemuse. Minu arvates ei näi ei loogiline ega realistlik, et oleks eraldi määrused meritsi reisijatele ja neile, kes kasutavad siseveeteedid, veelgi vähem, kui arvestada, et tihti kasutavad nad sama liiki alust. Arvan, et vastuseks peab olema üksainus õigusakt.

30. märtsil 2009 peeti koos Teychenné'i raporti aruteluga transpordi- ja turismikomisjonis avalik arutelu ministrite vahel ELi transpordinõukogu raames. Mul oli hea meel võimaluse üle täheldada antud arutelu komisjoni, liikmesriikide ja parlamendi vahel teataval määral klappi eesmärgi osas anda Euroopa reisijatele uus ja ambitsioonikas määrus nii pea kui võimalik.

Antud kontekstis on komisjon muidugi valmis tegema vajalikke täpsustusi ja täiustusi teksti, et võtta arvesse iga teenuseliigi eriomadusi ning seeläbi anda ettevõtjatele vahendid, et kohaldada määrus vajaliku paindlikkusega. Lubage mul veel kord rõhutada vajadust pakkuda ressursse, et rakendada tõhusalt tulevane määrus. Antud otstarbel on oluline, et kohaldamise eest vastutavad riiklikud organid esitaksid oma tegevuste kohta perioodilisi raporteid. Iga liikmesriik saab korraldada oma riikliku süsteem oma äranägemise järgi, valides näiteks, kas on üks pädev organ või enam.

Georgios Papastamkos, *õiguskomisjoni arvamuse koostaja*. – (EL) Härra juhataja, ettepanek võtta vastu määrus Euroopa Parlamendi sisendi järel parandatuna tugedab rahuldavalt reisijate õigusi mereveonduses.

Siiski arvan, et järgmises õigusloomealgatuses antud teemal oleks horisontaalne lähenemisviis õigem, üksainus kõiki transpordivahendeid kattev õigusakt, arvestades praegust vajadust kasutada kombineeritud transpordivahendeid.

Samuti oleks tulevikuks süstemaatiliselt eelistatud, kui esitataks päevakorda eraldi ettepanekud reisijate õiguste kohta ühest küljest ning liikumispuudega inimeste kohta teisest küljest. Selle põhjuseks on, et üksikutel meetmetel on erinev otstarve ning erinevad sihtrühmad.

Lõpuks sooviksin tõsta esile korduvalt piiratud nägemisväljaga lähenemisviisi, mida komisjon rakendas, kuigi seda ei teinud asepresident Tajani, küsimustele, mis nõuavad laiemat ja mitmekülgset uurimist, nagu näiteks mereveondus.

Vahemerel toimub mereveondus väinaülesest transpordist erinevatel tingimustel.

Georg Jarzembowski, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (DE) Härra juhataja, komisjoni aseesimees, nõukogu eesistuja, soovin öelda eelmisele sõnavõtjale, et peame Kreeka saari ja Kreeka parvlaevaettevõtteid meele kogu aeg – neil ei tarvitse selles suhtes muret tunda.

Võin öelda, et mu fraktsioon ja mina oleme rahul, et esimest korda on meil kohustuslikud kodanikele keskendunud reisijate õigused, juhuks kui mere- ning siseveeteedeveonduses või regionaalses bussitranspordis peaks esinema hiline misi ja tühistamisi. Sooviksin tänada kahte raportööri, härra Albertini ja härra Teychenné'd. Meil oli komisjonides konstruktiivne koostöö, mis andis häid tulemusi!

On ainult paar teemat, mille sooviksin pikemalt peatuda. Arvan, et 25% hüvitust meritsi reisijatele kahekuni kolmetunnise hiline misi eest on täiesti kohane, nagu ka 50% üle kolme tunni pikkuste hiline misi eest, kuid ütleksin härra Teychenné'le, et 100% hüvitamine sellest suuremate hiline misi puhul on lihtsalt liig. Kui peame silmas, et laevandusteenuseid ei paku mitte ainult hiidettevõtted, vaid ka, iseäranis parvlaevaettevõtjate puhul, väike- ja keskmise suurusega ettevõtted, peame rakendama hüvitamisele mõistlikku lähenemist.

Nagu juba arutanud oleme, peame olema ettevaatlikud, et mitte panna mereveonduses vastutust valedale inimestele või institutsioonidele. Kõik meie siin täiskogus tegeleme kindlustamisega, et mõlemad toimikud pakuks abi iseäranis liikumispuudega reisijatele, kuid laevaomanikud ei saa kõikides sadamates lahendada juurdepääsuraskusi. Seda peavad sadamad ise tegema. Teisisõnu peame väga ettevaatlikud olema.

Mis puudutab bussireisijate õigus, sooviksin tuua välja, et on tõelisi erinevusi linnadevaheliste ja linnaliinibusside vahel, mida tuleb arvesse võtta. Seetõttu on minu fraktsioon arvamisel, et nõuame õigusega mõistlikke reisijate õigusi linnadevahelises bussitranspordis, kuid et linnaliin- ja linnalähibussid toimivad täielikult teistsugustes tingimustes. Seal on antud reeglid kohatud ning seda tuleks selgesti tunnistada.

Robert Evans, *fraktsiooni PSE nimel*. – Härra juhataja, taha õnnitleda meie mõlemat raportööri! Paar aastat tagasi olin puuetega inimeste lennukitele juurdepääsu raportöör. Antud õigusakt on veel üks tükike mosaiigist, mis muudab transpordi võimalikult kõikehõlmavaks või, nagu meie kolleeg härra Albertini end väljendas, mis koondab reisijate õigusi.

Ajajärgul, kui ergutame inimesi ühistranspordiga sõitma, on nii oluline lisada antud valdkonda busse, nagu seda on teinud härra Albertini. Osad parlamendiliikmed, kuid mitte tingimata need, kes täna siin on, on otsinud võimalusi teha erandeid, et teatud osad välja jätta, kuid olen alati käsitlenud lähtekohana soovi kaasata sellesse võimalikult palju, nii et liigume selles suunas, et muudame Euroopa inimeste jaoks rohkem ühiseks turuks. Seetõttu ongi muudatusettepanek 81 niivõrd oluline.

Volinik ütles oma sõnavõtus, et vajame eranditeta samu õigusi kõikidele reisijatele – ja siis rääkis ta eranditest näiteks regionaaltranspordi jaoks. Arvan, et me ei peaks regionaaltranspordile erandit tegema, ning olen teinud natukene uurimistööd. Osades meie liikmesriikidest võib kesta regionaalne bussireis kuni kuus tundi, mis on kauem kui rahvusvaheline bussireis näiteks Londonist Brüsselisse või Pariisi. Seega arvan, et selle peaks sisse arvama. Arvan, et on õige, et seal, kus kohalikku transporti sisse pole arvatud – nagu mainis härra Jarzembowski – on avaliku teenindamise lepingud, mis tähendavad, et ettevõtted saavutavad samasugused standardid.

Arvan samuti, et meil on vaja veenda ehitustööstust ehitama kaasaegsemaid busse, arvestades enam puuetega inimeste vajadusi. Nagu olen võidelnud selle eest, et lennukid oleks puuetega inimestele juurdepääsetavamad, on meil võib-olla vaja ka laiemate käiguteede või juurdepääsetavamate tualettidega busse, ning meil on tarvis, et tegutsevad ettevõtted muudaks oma bussiterminalid juurdepääsetavamaks ning koolitaks oma töötajaid puute ning puuetest teadlikkuse küsimustes.

See on hea raport. See on hea raportite kogumik, mis viib meid mitu sammu edasi, ning õnnitlen kõiki osalenuid!

Dirk Sterckx, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (NL) Sooviksin meie fraktsiooni nimel tänada raportööre! Arvan, et oleme lisanud järjekordsed paar elementi reisijate õigustesse. Oleme töötanud kõvasti, et asju seoses lennunduse ja rongiga reisimisega õigele rajale juhtida. Tegelikult olen seisukohal, et oleme kogunud antud raportite koostamisel palju kogemusi, ning mul on hea meel, et härra Albertini on kooskõlastanud erinevad elemendid, nii et pole peaaegu mingit vajadust eristada erinevaid transpordiliike, vaid ainult siis, kui on vaja.

Arvan, et parandame praegu teenuste kvaliteeti, mis on asi, mida alati silmas peaksime pidama. Oleme oma vigadest õppinud, mille näiteks on vääramatu jõu määratluse täpsustamine. Meil on vaja antud moment vaja lennunduses üle vaadata ning mul on hea meel, et oleme seda laevanduse jaoks teinud.

Mis puudutab härra Albertini raportit, siis oluline küsimus – millele on ka härra Evans ja härra Jarzembowski ka viidanud – on, mis on määruse kaohaldusala praegu? Meie fraktsioonina oleme võtnud tagasi oma toe muudatusettepanekule, mille algselt teiega koos esitasime, mitte sellepärast, et arvaksime, et tegemist on alaväärtusliku muudatusettepanekuga, vaid sellepärast, et sotsiaaldemokraadid on leidnud selle sõnastamiseks parema viisi, nagu kirjeldas härra Evans. Jätame igatahes regionaalse transpordi määrupest välja, kuid jätame avatuks võimaluse lisada sinna linnaliini- ja linnalähi transport, kui liikmesriigid seda soovivad. Mina omalt poolt arvan, et antud lähenemisviis vastab paremini sellele, mida taotleme, ning seetõttu toetame antud Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni esitatud ettepanekut.

Eva Lichtenberger, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Härra juhataja, reisijate õigused tuleb asetada tervikuna transpordipoliitika keskmesse, eriti siin, Euroopa Liidus. Oleme raudtee- ja õhustranspordi puhul juba sellega toime tulnud, kuigi reisilt mahajätmise suhtes on täiustamiseks märkimisväärne ruum. Nagu pean ühtelugu ütleva, on probleemid liialt suured.

Üks rühm sõltub iseäranis selgetest eeskirjadest. Õhustranspordi puhul on saanud selgeks, et eeskirjad pole piisavalt selged. Praeguseks võiks erivajadustega inimesed kirjutada kõiteid kõikidest asjadest, mis nendega reisidel juhtunud on. Osad nende kirjeldustest on minuni jõudnud. See on katastroof. Seetõttu pole mitte ainult seadusega nõutav, vaid ka moraalselt käskiv, et Euroopa Liit seaks need inimesed võrdsele alusele.

Bussitranspordi ja mereveonduse valdkonnas, millele praegu eeskirju kehtestame, võime puutuda kokku probleemidega, kui määrame mereveondusele ja sadamatele vastutusalasid, ent sellele tuleb edaspidi anda praktilal põhinev lahendus. Mu teine seisukoht on, et peaksime bussitranspordi puhul lülitama sisse nii palju kui võimalik. Teeme liiga palju erandeid, anname ettevõtjatele võimalust eeskirjadest kõrvale hiilida. Me ei saa jätkuvalt asetada inimesi, kes peavad tulema toime erivajadustega, ebasoodsasse olukorda, lubades antud raskustel jätkuda. Meie kohus on hoolitseda ning lõpuks samuti jõustada nende õigus liikuvusele.

Erik Meijer, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (NL) Härra juhataja, käesoleval osaistungjärgul kerkis ühistranspordi suhtes esile kaks küsimust.

Esimene küsimus on: mida peaks valitsus tegema ja mida peaksime pakkumise kaudu turule jätma? Oleme lõppkokkuvõttes minu ettepanekul otsustanud linnaliini- ja regionaaltranspordi suhtes valikuvabaduse kasuks. Uued inimeste bussiga vedamise eeskirjad ei peaks mõjuma kahjulikult madalama tasandi organite vabadusele korraldada oma ühistransporti ise.

Reisijate õiguste suhtes on olnud alati kaks alternatiivi, mille vahel valida. Esimese alternatiivi keskmeks on maksimaalne info reisi jätkumise kohta teistes liikmesriikides, piiriüleste transpordipiletite kättesaadavus ning head pikamaaühendused, nii et reisi ajal on võimalik vältida ebameeldivaid üllatusi.

Teise alternatiivi puhul on keskmeks finantshüvitus, mida makstakse tagantjärei reiside hilinemiste ja tühistamist eest. Olen alati esimese alternatiivi poolt, kuid parlamendi enamik on viimase poolt, eriti kuna tegemist on ka valikuga, mida tehti lennukiga reisimise puhul.

Puuetega inimestele suurem tähelepanu on oluline põhjus, miks ettepanekuid toetada, isegi kui need midagi soovida jätavad.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, sooviksin alustada õnnesoovidega raportööridele märkimisväärse esitluse ja erakordselt sidusa töö eest paljude muudatusettepanekutega, mis transpordi- ja turismikomisjonis päevakorda esitati!

Euroopa Liit on püüdnud Euroopa Parlamendi otsustava panusega parandada viimastel aastatel reisijate õigusi kõikides transpordisektorites. Nagu mäletate, kiitsid meie institutsioonid hiljuti heaks õhu- ja raudteetranspordi reisijate õigusi käsitlevad sätted. Täna tehakse kõikides transpordivahendites suur samm reisijate võrdsete õiguste tugevdamise suunas, erandite ja väljaarvamisteta, nagu volinik ütles.

Meenutaksin teile, et nõukoguga raske lepituse järel võtsime hiljuti vastu kolmanda paketi mereohutust, sealhulgas õnnetuse korral reisijatele makstavat hüvitust, käsitlevast seitsmest õigusakti ettepanekust.

Sooviksin Teychenné raportiga seoses juhtida tähelepanu, et see pakub välja sidusa raamistiku, et kaitsta tarbijaid/reisijaid, mis austab samuti väikseid transpordiettevõtteid ja kaitseb nende äri ning konkurentsivõimet neist mitteolenevatest asjaoludest tingitud avariide puhul või juhtudel, kui mereveondust mõjutab halb ilm.

Samuti on märkimisväärne, et kaetud on olulised sektorid, nagu näiteks puuetega inimeste õigused ja liikumispuudega inimesed, eesmärgiga kaitsta mittediskrimineerimise põhimõtet, mis reguleerib kõiki meie poliitikaid. See kirjeldab sarnaselt vedajate kohustusi, hilinemiste ajapiire ning hüvitamisel maksmisele kuuluvat summat juhul, kui reisirid hilinevad või need tühistatakse.

Käesoleva ametiaja lõpus ning enne Euroopa valimisi on meie töö reisijate õigustega üks meie olulisimaid saavutusi Euroopa kodanike kasuks.

Brian Simpson (PSE). – Härra juhataja, sooviksin tänada mõlemat raportööri töö eest antud olulises valdkonnas ning samuti volinikku toe eest! Reisijate õigused on alati olnud Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni prioriteediks ning antud ettepanek viib komplekti lõpule, jätkates reisijate õigustega lennunduses ja raudteetranspordis.

Eluliselt oluline on, et kõik me peaksime meeles, et transpordi kasutajad on kõige olulisem sidusrühm, keda tegelikult tihti osad transpordiettevõtted unustavad. Nüüd, esimest korda, on meil komplekt põhiõigusi busside ja parvlaevade kasutajatele, mis kindlustab nõuetele vastava vastutuse tühistamise ja hilinemiste, kaotatud või kahjustatud pagasi, lisaks ka surma, õnnetusjuhtumid.

Mis on ehk tähtsamgi, meil on hulk põhiõigusi liikumispuude ja erivajadustega inimestele, mis teeb lõpu nende suhtes ebaausale käitumisele, mille käes nad transpordiettevõtete tõttu mitmeid aastaid kannatasid. Enam ei saa transpordiettevõtjad liikumispuudega inimesi sõidukitest välja jätta; enam ei ole liikumispuudega inimestel vähem õigusi kui kehaliselt tervetel inimestel; enam ei peaks liikumispuudega inimesi ühistranspordi võrgust välja jätama.

Kes on selle korraldanud? Mitte riiklik või regionaalne parlament, vaid Euroopa Parlament. Just Euroopa Parlament on seadnud transpordikasutajad meie transpordiprioriteetide etteotsa. Tegemist on sellega, et Euroopa Parlament seab esikohale inimesed, ning see on midagi, mida meie kui sotsiaaldemokraadid võime jõuliselt toetada.

Francesco Ferrari (ALDE). – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, sooviksin tänada raportööri ning volinikku tehtud töö eest! Raport pakub väga tasakaalustatud reisijate õiguste ja kõikide transpordiliikide, sealhulgas bussitranspordi, täpsustust ning käsitleb selgesti kõiki asjasse puutuvaid küsimusi. Tähelepanu on pööratud

puuete või liikumispuudega inimestele. Nagu härra Albertini raport näitab, peame suutma pakkuda teenuseid, mis võtavad arvesse selliste inimeste mitmesuguseid vajadusi.

Lisaks on kaetud selgesti kõik mured, mis on seotud antud transpordiliigiga: tagasimaksed, hüvitamine, reisijate info, süüst sõltumatu vastutus ja pretensioonid. Nii mina kui ka Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon oleme meelsasti töötanud raportööriga, et saavutada võimalikult selge tekst, võttes arvesse ühest küljest reisijate huve ning teisest küljest ettevõtete vajadusi, kes korraldavad ja osutavad antud teenuseid, kes vajavad eeskirjade täitmiseks piisavalt aega. Seetõttu loodan, et antud tekst homsel hääletusel heaks kiidetakse.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, teenuseid osutavad ettevõtted on olemas antud teenuste kasutajatele ja mitte esmalt teenuseosutajatele enestele. Antud valguses on oluline, et kehtestame kohased reeglid kõikide transpordivahendite kasutajatele ning kindlustame, et teenused, mida nad kasutavad, on samuti sobiliku kvaliteediga. Antud kontekstis – ning siinkohal võtan üles midagi, mida on mainitud ikka ja jälle – on väga oluline, et kanname eriti hoolt liikumispuudega inimeste õiguste eest. Minu nägemuses on üks küsimus sellega seoses peaaegu igiliikuv. Ütlen teile, et need, kellel on puuetega inimeste identifitseerimiskaart, pole ainukesed, kes on võimetuks muutunud. Vanemad, väikeste lastega täiskasvanud, vajavad samuti kindlasti tuge meie kõiki transpordiliike käsitlevatelt eeskirjadelt. Loodan, et see leiab vastuvõtu ühel või teisel kujul.

Mu teine seisukoht on, et isegi parimatest eeskirjadest ja kaitsemeetmetest pole kasu, kui info nende kohta on peidus asjaomase veoettevõtja kaugeimas nurgas. Reisijate õigusi käsitleva info kohta on piletikassade juures või busside, lennukite ja sarnaste transpordiliikide pardal.

Mu kolmas ja viimane seisukoht on, et olime hakanud reisijate huvides kehtestama õhureisijate õigusi puudutavaid eeskirju, kuid olime liiga leebed. See, millega lennufirmad hakkama saavad, eriti hiline mistega seoses, teatades, et eelmise lennuki saabumine hilines ja seega on järgmine edasilükatud, pole enam vastuvõetav. Oleksime pidanud asja sel ajal lahendama kõrgete hüvitumaksetega, mis oleks saavutanud lennureisist mahajätmise puhul saavutatuga sarnase efekti. Tegemist pole vääramatü jõuga, juhul kui lend tühistatakse, sest lennuk on pooltühi. Järgmisele komisjonile on selles suhtes palju ülesandeid. Asepresident, kui võtate endale järgmises komisjonis antud portfelli, siis soovitsin tungivalt vaadata üle õhureisijate õigused. Seda on hädasti vaja.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Härra juhataja, volinik Tajani, soovitsin alustada õnnesoovidega härra Teychenné'le raporti kvaliteedi puhul! Mis puudutab homme allkirjastatavat merenduspaketti, siis valdkonnas, kus olin Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni raportöör lipuriigi nõuete ning samuti reisijate vedajate vastutusalade osas, ütlesin, et Euroopa Liidus peaks esikohal olema inimesed. Käesolevas liidus on oluline, et ka reisijad oleks esikohal.

Teychenné raport väärrib mu täielikku tuge, sest see tugevdab regulatiivset raamistikku mitte ainult bussireisijatele, vaid ka reisijatele minu jaoks südamelähedases valdkonnas, nimelt meritsi ja siseveeteedel. Täpsemalt, see pakub hiline misel üks kuni kaks tundi hüvitust 25% pileti hinnast ja 50% hiline mistel, mis võrduvad või ületavad kaks tundi, ja 100%, kui vedaja ei paku alternatiivseid transporditeenuseid või infot.

Juhiks tähelepanu sellele, et antud hüvitust peab maksma tühistamise või reiside tõsiste hiline miste korral ühe kuu jooksul reisija nõudest. Bussitranspordi puhul tunnistab antud raport vajadust täiendavate meetmete järele puuetega inimeste ja liikumispuudega inimeste jaoks. Kõikide reisijate jaoks saab nüüd tegelikkuseks õigus hetkehinna tagasimaksele tühistamise, ülemüümise või reisi tõsise hiline mise korral vähemalt kaks tundi.

Härra juhataja, esitasin päevakorda muudatusettepaneku vajaduse kohta antud regulatiivse raamistiku kohaldamiseks ka äärepoolseimates piirkondades. Olen kindel, et õigusakti ja antud kvaliteeti ei saa keegi kahtluse alla seada ning neid peavad hindama kõik Euroopa kodanikud, sealhulgas perifeersetes piirkondades, nagu näiteks Assoorid, Madeira, Kanaari saared ja Prantsusmaa ülemeredepartemangud.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Mereveondust reguleerib hulk rahvusvahelisi konventsioone, mida tuleb rangelt täita. Siiski on eluliselt oluline kehtestada antud tundlikes valdkondades ühenduse tasandil komplekt miinimumeeskirju, iseäranis õigusaktide jõustamise seire suhtes. Antud põhjusel on pretensioonide laekumise sõltumatu mehhanismis kehtestamine ja seireameti loomine reisijatele veoettevõtjatega seoses selgelt kasulikud.

Arvan, et tuleb leida tasakaal reisijate õiguste ja veoettevõtjate kohustuste vahel, sest kumbki rühm ei peaks pikas perspektiivis aeglustama mere- ja siseveeteede sektori arengut. Peame võtma arvesse tüüpilisi tingimusi, kus transport erinevates Euroopa merepiirkondades toimub, kuna neil võib olla konkreetseid jooni, mis võivad tegelikult piirata ühiste eeskirjade kehtestamise võimalikkust.

Mereveonduse ohutuse ja julgeoleku laiemas kontekstis pean mainima hiljutisi piraatluse akte Adeni lähel. Antud aktide taasteke on murettekitav, eriti kuna viimastel nädalatel on langenud ohvriks Euroopa kodanikke, sealhulgas viis rumeenlast.

Sooviksin kasutada käesolevat võimalust, et kutsuda komisjoni ja nõukogu üles tegema kõiki jõupingutusi, et EL tugevdaks oma koostööd teiste Somaali poolsaare riikidega, et ennetada piraatluse esinemisi ning muuta transiitreisid piirkonnas ohutumaks.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, härra komisjoni asepresident, oleme täna väga õnnelikus positsioonis, kus saame väita, et Euroopa Parlamendi otsuse läbi kaitstakse reisijate õigusi ka seni katmata sektorites.

Oleme uhked asjaolu üle, et lennu- ja reisijaamades on kättesaadavad voldikud, mis kirjeldavad Euroopa Liidu vastuvõetavaid otsuseid, millega kaitstakse reisijate õiguseid. Kui sama juhtub kahes teises sektoris, saavad Euroopa kodanikud aru, et Euroopa Liit on tõeliselt kasulik, et tagada nende parema elatustase ning ohutu reisimine.

Siiski peame meeles pidama, et õigusaktidega saavutatav kaitse pole sama, mida kodanikel tegelikult on, nagu oleme seni näinud nende kohaldamisest kahes, lennu- ja rongireiside sektoris. Need meist, kes antud transpordivahendeid kasutavad, meie, Euroopa Parlamendi liikmed, ja mina isiklikult, kes reisivad kolme erineva piiri vahet, võivad öelda, et seda ei kohaldata tõhusalt. Seetõttu võttis komisjon õigesti sõna esimese sammu kohta, mida on tarvis täiustada, peamiselt reisijatele õiguste andmise eest vastutavate peamiste ettevõtete panuse mõjususe osas.

Me ei peaks mõistma väikeettevõtteid hukka, kui nad veoteenuste osutamise probleemiga vastamisi on. Siinkohal viitan kabotaažile, mille üle olen küsitlenud volinikku muudel puhkudel. Kui nad ei otsusta kabotaažiliini enda peale võtta, kuidas saaks nad võtta ette taolise teenuse, kui nad peavad hoolitsema ka reisijate õiguste eest? Meil on seetõttu tarvis anda kodanikele võimalus teostada peamine õigus transpordile ja siis andma neile täiendavaid reisijahüvituse eeliseid hilineamise korral. Seega, esiteks teenus ja seejärel hüvitus hilineunud reiside eest.

Olen kindel, et Euroopa on liikumas parema tuleviku suunas. See on kokkuvõte.

Christian Rovsing (PPE-DE). – (DA) Härra juhataja, kui uuriksime, kuidas elanikkonna vaatenurka puuetele, siis leiaksime, et tänapäeval eelistavad puhkuseks puuetega inimesed sõita USAsse. Õigusaktid ja eeskirjad on seal palju paremad ja nad saavad USAs palju parema kohtlemise osaliseks. Euroopa pole meie oma inimeste seas eelistatud sihtkohaks. Meie Euroopa kaasmaalased ei taha Euroopas puhata, kui nad puuetega on. Nad reisivad USAsse. Arvan, et see on selge märk, kui tohutult oluline on toimik, millega siin töötame, suure osa punktide, sealhulgas turismi, suhtes.

Pavel Svoboda, nõukogu eesistuja. – (CS) Härra juhataja, volinik, daamid ja härrad, arutelu senine käik tähendab, et mul ei lähe tarvis mulle eraldatud viit minutit, mis on kindlasti hea uudis. Märgin heameelega, et meie huvid langevad reisijate õiguste kaitsmise ja antud sektori tuleviku küsimuses kokku. Ootame huviga tihedat koostööd Euroopa Parlamendiga, mis võimaldab meil saavutada lõppresolutsiooni, mis näitab veel kord kodanikele kasu, mida EL reisijate õiguste valdkonnas toonud on.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Härra juhataja, härra Svoboda, austatud parlamendiliikmed, arvan, et kodanikud, kes jälgivad arutelu reisijate õiguste ja uute õigusnormide üle, mida loodame vastu võtta, et tugevdada Euroopa Liitu iseloomustavat vabaduse süsteemi, taipavad täna, et komisjon, nõukogu ja parlament ning nende vastavad töötajad pole akadeemiline maailm, kus arutletavatel teemadel pole mingit pistmist kodanikega, või kes muidu tungivad negatiivsel moel nende ellu sisse, vaid institutsioonid, kelle lähevad korda kodanike huvid, kes taotlevad nende õiguste ning, ma rõhutaksin, põhivabaduste kaitsmist – mitte keegi pole vaba, kui nad ei saa vabalt liidu ühest osas teise liikuda.

Seetõttu, kui palusin teie usaldust, kui parlament pidi mu kandidatuuri kinnitama, rõhutasin, et üks prioriteetidest mu ametiajal transpordivolinikuna on reisijate õiguste kaitsmine. Arvan, et oleme täna koos saatnud positiivse signaali ning oleme näidanud selgete tõendite kaudu, et edusamme on võimalik teha ning et Euroopa institutsioonid on kodanikele lähedal ning nende poolt.

Nagu arutelu käigus ilmsiks tulnud on, pole sisulisi erinevusi erinevate fraktsioonide liikmete vahel; kõik on üksmeeles rõhutanud komisjoni ja ka nõukogu soovi rajada tõeline, nagu ütles asepresident Kratsa-Tsagaropoulou, kodanike Euroopa.

Seetõttu pean väga oluliseks võtmesammu, mille täna astume ning homse hääletusega vastu võtame. Muidugi nõuavad taolised keerukad teemad nagu see, mis puudutavad keerukaid transpordisüsteeme ja erinevat regulatsiooni ühest riigist teise, süvitsi lähenemist ja lisaks ka kompromissimomente. Iga vastuvõetud eeskiri on kompromissi, erinevate huvide kaitsmise tulemus.

Väidaks siiski, et seekord peaks peale jääma üldine huvi, see tähendab kodanike vabaduse ja reisijate vabaduse kaitsmine kõikides olemasolevates transpordisüsteemides, sest oleks ebajärjepidev kaitsta ainult neid, kes reisivad lennuki või rongiga, kuid mitte neid, kes reisivad laeva või bussiga. Muidugi, ma kordan, võib veetranspordi reguleerimise suhtes olla lahkarvamusi, samuti on erinevusi komisjoni ja nõukogu vahel ning samuti täiskogu teatud liikmete vahel; on neid, kes eelistaks jõe- ja mereveondusele eraldi õigusakte.

Komisjon on oma seisukohta kinnitanud, ma arvan, et õige oleks ühe määrase vormi olemasolu, kuid see pole tegelikult oluline. See, mis on oluline täna, on, et mõistaksime, et heaks uudiseks on parlamendi, komisjoni ja nõukogu tugev poliitiline tahe tagada reisijate õigusi, eriti liikumispuudega reisijate õigusi. Nagu mul oli hea meel kuulda, pole lihtsalt tegemist küsimusega õigustest ja eelkõige vabadustest puuetega inimestele. Miljonitele liikumispuudega reisijatele võimaluse andmine liikuda vabalt Euroopa Liidus ringi tähendab samuti võimaldamist antud inimestel panustada ELi kasvu, kuna antud miljonite inimeste liikumine toob heaolu, arendab veoettevõtteid ning loob igasugustes paikades turismivõimalusi.

Seepärast ongi mul hea meel ja sooviksin tänada antud kaht raportööri, nõukogu ja muidugi komisjoni töötajaid, keda tänan alati, kuna nemad teevad mulle võimalikuks parlamendile ja nõukogule ettepanekuid esitada!

Tegemist on eriti soojade tänusõnadega, sest arvan, et täna näitavad Euroopa institutsioonid tervikuna, et pööravad pingsalt tähelepanu 500 miljonile Euroopa kodanikule, kes neid mõnikord kahtlustada võivad; kuid arvan, et need, kes täna antud arutelu jälginud on, muudavad meelt ning usaldavad Euroopa institutsioone, mis püüdleval selle poole, et olla inimeste lähedal.

ISTUNGI JUHATAJA: Manuel António dos SANTOS

asepresident

Michel Teychenné, raportöör. – (FR) Härra juhataja, esiteks sooviksin viidata muudatusettepanekutele, mille esitas päevakorda härra Jarzembowski, kes äsja rääkis meile, et meil on tarvis olla mõistlikud – arvan, et antud teksti puhul on oluline see, et see on tegelikult mõistlik.

Kas on mõistlik tahta ära kaotada vedajate kohustus koolitada töötajaid, kes puutuvad pidevalt kokku liikumispuudega inimestega?

Kas on mõistlik kaotada ära hüvitus kaotatud varustuse, eriti liikumispuudega inimeste ratastoolide eest?

Kas on mõistlik – ning härra Rack, kes äsja siin oli, juhtis sellele tähelepanu, ning tänan teda tema sõnavõtu eest – vältida reisijate hüvitamist, mis on kõikjal ja eriti Ameerika Ühendriikides esinev tegevus, eriti kui on tühistatud väljumisi või kui ei pakuta infot või alternatiivset transporti?

Seetõttu ei näi need elemendid teie muudatusettepanekutes mulle mõistlikud ning tahtsin väga seda öelda.

Ülejäänu puhul on minu arvates konsensus. See oli ilmne kõikides aruteludes. Sooviksin tänada komisjoni, nõukogu ja kõiki kaasparlamendiliikmeid, kes on antud küsimustega suurepäraselt meeleolus töötanud, sest oleme mõistnud, et Euroopa inimeste jaoks on see äärmiselt oluline küsimus.

Arvan seetõttu, et homme – ja pöördun siinkohal Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni poole: teie muudatusettepanekud ei ole mõistlikud – peame hääletama antud teksti poolt ning saatma tugeva signaali ajal, kui eurooplased vahel Euroopas kahtlevad. Nagu ütles härra Tajani, peame saatma tugeva sõnumi antud 500 miljonile kodanikule, öeldes neile, et nende vajadusi eurooplastena võetakse arvesse. See on, mida öelda soovisin.

Gabriele Albertini, raportöör. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, olles hoolega kuulanud arutelu ning härra Swobodat ja härra Tajanit, ja lisaks ka kaasparlamendiliikmeid, arvan, et mul on seda enam põhjust avaldada tänu abi ja väärtusliku nõu eest, mida käesolevas täiskogus saanud olen.

Mul pole aega analüüsida ja kommenteerida konkreetseid ettepanekuid ja taolise laiaulatusliku arutelu tahke, pigem, kuna pean oma kõneajast jäänud mõne sekundi jooksul kokku võtma, kasutan kahte omadussõna, mis teie mõtted ja ettepanekud kokku suruvad ja võtavad. Niivõrd, kui taolise keeruka määruse puhul oodata võib, olete pidanud teotatud tööd mõistlikuks.

Antud määrus võtab arvesse eesmärgke laiendada reisijate õigusi ja anda samad kaitsetingimused kõikidele transpordiliikidele, samal ajal arvestades rea väiksemate vedajate eripärast iseloomu, kellel on raske majanduskriisi ajal kohanduda kõrgemate nõudmistega, seega mu esimene omadussõna on mõistlik.

Siis on veel täiustatavuse ehk kasvuruumi idee, millele on vihjanud parlamendiliikmed, kes, kuigi nad poolehoidvad olude suhtes, millele kohandunud oleme, tahavad õiguste valdkonna täiendavat laiendamist, et katta linnaliinitransport ning kaitsta liikumispuudega reisijaid. Seega, oleme teekonnal täiuslikkuse suunas; inimeste elukorraldused pole veel täiuslikud ning antud määrus, mis on n-ö mõistlik ning minu arvates hästi koostatud, on samuti n-ö täiustatav.

Raportöör ei keela liikmesriikidel võimalust avardada ja laiendada skeemi, et arvata sisse linnaliinitransport ning see on juba kohustuslik regionaaltranspordile. Kaetuse ulatust on juba kirjeldatud ning tihti läheneb riikidevahelistele ja riigisisestele reisidele. Sama kehtib muidugi kasutatavatele tehnoloogiatele skeemi kohaldamisele puuetega inimestele.

Lõpetuseks sooviksin veel kord kõiki tänada ning loodan, et tänase tööga lugu ei piirdu, vaid et võime saavutada suuremaidki eesmärgke!

Juhataja. – Ühendatud arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub homme, 23. aprillil.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 142)

Daniel Stroj (GUE/NGL), kirjalikult. – (CS) Reisimisel reisijate õigusi käsitleva raportiga seoses sooviksin juhtida tähelepanu millelegi, mis ei käi tarbijate huvide kaitsmise kohta, vaid pigem isikute vaba liikumise põhimõtte rikkumisele Schengeni alas. See puudutab konkreetset inimeste liikumist üle Tšehhi-Saksa piiri. Tšehhi kodanikud kurdavad üha sagedamini, et – nii mulle isiklikult kui ka regionaalsete ja kohalike ametiasutuste esindajatele Tšehhi-Saksa piiriala – Saksa politsei neid ahistab, kui nad Tšehhi-Saksa piiri ületavad, kas rühmadena või erasõidukites. Kodanikud kurdavad, et tsiviilriietuses politseinikud peatavad neid põhjusega, kontrollivad ja isegi kuulavad üle, küsides Saksamaale sõitmise eesmärgi ja otstarbe kohta. Saksa politsei käitumine pole midagi vähemat kui ahistamine ning on otseses vastuolus ELis isikute vaba liikumise põhimõttega. Sooviksin rõhutada, et taolised juhtumid sagenevad, ning kutsun ELi ametivõime tungivalt üles korrigeerima antud vastuvõetamatut olukorda.

(Istung katkestati enne infotundi kell 18.15 ja jätkus kell 18.30.)

ISTUNGI JUHATAJA: Manuel António dos SANTOS

asepresident

14. Infotund (küsimused komisjonile)

Juhataja. – Päevakorra järgmine punkt on infotund (B6-0227/2009).

Komisjonile on esitati järgmised küsimused.

I osa

Juhataja. – Küsimus nr 28 Sarah Ludfordilt (H-0142/09)

Teema: E-kaubandus

Milliseid täiendavaid meetmeid rakendab komisjon praegu, et kindlustada klientidele elukohajärgsest või maksekaardi registreerimise riigist lähtuvalt kehtestatavate tõkete täielik tühistamine, mis takistavad nende juurdepääsu kaupade ja teenuste parimatele hindadele ning valikule, nagu näiteks muusika allalaadimised, rongi- ja lennukipiletid, DVDd ja arvutimängud, eriti internetis müüdavad, mida müüakse kõikjal ELis?

Charlie McCreevy, komisjoni liige. – Komisjon on täielikult teadlik raskustest, millega seisavad vastamisi tarbijad, kellele keelatakse juurdepääs veebilehtedele või keda geograafilisel alusel diskrimineeritakse, kui nad üritavad sooritada internetis oste. Kinnitan teile, et turu geograafilise segmentimisega võitlemine, olgu see riiklike meetmete või eraisikute käitumise tulemus, on siseturul meie poliitika kõrgeks prioriteediks. Austatud parlamendiliikme küsimuses mainitud taolised tavad jätavad Euroopa kodanikke ilma õigustest ja võimalustest, mida ühtne turg neile pakub. Need on täielikult vastuolus vabadusega saada teenuseid üle piiride, mis on põhimõtteline vaste vabadusele pakkuda teenuseid, mis on seadustatud EMÜ asutamislepingus. Teenuste direktiivina on meil nüüd võimas vahend, et leevendada oluliselt probleeme, mis vaatavad vastu tarbijatele, kes on silmitsi diskrimineerimisega kaupade ja teenuste ostmisel üle piiride, sealhulgas interneti kaudu.

Esimest korda nõuab siseturu õigusaktide puhul teenuste direktiiv selge sõnaga liikmesriikidelt lõpu tegemist diskrimineerivatele tavadele, mida teostavad ettevõtted tarbijate kodakondsuse või elukoha alusel. Nagu teate, tuleb rakendada teenuste direktiiv käesoleva aasta detsembri lõpuks ning, kui riiklikes õigusaktides on kajastatud artiklis 20 kehtestatud mittediskrimineerimisklausel, muutuvad austatud parlamendiliikme küsimuses mainitud taolised tavad ebaseaduslikuks. Antud eeskirja ainsaks erandiks on juhud, kus ettevõtted suudavad näidata, et erinevatele tarbijate kategooriatele kohaldatavat erinevat kohtlemist õigustavad objektiivsed põhjused ning seetõttu ei kujuta endast diskrimineerimist. Komisjon töötab hetkel liikmesriikidega, et veenduda, et teenuste direktiivi artiklit 20 rakendatakse õigel ajal ning et seda jõustaks tõhusalt riiklikud ametiasutused ning kohtud.

Lisaks avaldas komisjon 5. märtsil piiriüleseid momente käsitleva raporti. Antud piiriülest e-kaubandust käsitlev talituste töödokument on minu kolleegi volinik Meglena Kuneva algatus. Raport näitab, et tervikuna areneb e-kaubandus Euroopa Liidus üsna hästi, samas kui jääb maha piiriülene elektrooniline kaubandus. Internetikaubanduses on tugev potentsiaal piiriüleseks kaubanduseks. Siiski antud potentsiaalne piiriülene kaubandus ei teostu praktiliste ja regulatiivsete tõkete tõttu, mis mõjuvad nii tarbijatele kui ka ettevõtetele. Tulemuseks on killustunud siseturg internetis. See on tuvastatud ning sellele on suunatud turuseiremeede, mille komisjon käivitas, et uurida konkreetsete jaeturgude turustusahelate arvu. Antud töö peaks lubama komisjonil süvendada oma jaesektori analüüsi, et selgitada välja tavad, mis moonutavad tarnijate ja jaekaupmeeste ning tarbijate vahelisi suhteid ning hinnata asjasse puutuvate riiklike või ELi määruste täiendavate reformide vajadust. Antud meede katab viit konkreetset sektorit, sealhulgas vabaajakaubad, nagu internetis ning mujal müüdadavad muusika ja raamatud, ja viib 2009. aasta sügiseks ettenähtud komisjoni teatiseni. Teenuste direktiivi artikli 20 tõhus ja jõuline rakendamine koos täiendavate allesjäänud küsimuste läbivaatamine turuseiremeetme kontekstis peaks meile tagama kõikehõlmava reageeringu probleemidele või tõketele, mis e-kaubanduse kontekstis esile kerkivad, mis kahjustavad üldiselt teenuste saajaid ning eriti tarbijaid.

Sarah Ludford (ALDE). – Tegemist on olulise kodanike Euroopa küsimusega, eriti languse ajal. Kõik tahavad ja väärivad parimat esinevat pakkumist, ükskõik, kas nad elavad Lissabonis või Londonis. Kas pole häbiväärt, et 50 aastat pärast ühise turu rajamist on ikka võimalik, nagu teatas Briti Tarbijate Liidu ajakiri Which?, et keegi läheb Renfe, Hispaania raudteeoperaatori, koduleheküljele ning maksab 60% rohkem ingliskeelses versioonis kui hispaaniakeelses versioonis? See kõik ei saa ometi regulatiivsetest erinevustest tingitud olla. Kas komisjon võtab puhta ekspluateerimise vastu tarvitusele meetmed?

Charlie McCreevy, komisjoni liige. – Nõustaksin paruness Ludfordiga, et 50 aastat pärast Euroopa Ühenduse asutamist, teades, mis terve ettevõtmise aluspõhimõtted on, võib esineda taoline diskrimineerimine. Kuid peamine põhjus teenuste direktiivi esitamiseks oli äratundmine, et me pole teenuste valdkonnas edukalt saavutanud seda, mida oleme saavutanud kaupade valdkonnas. Seetõttu, kui käesoleva aasta lõpuks tuleb rakendada teenuste direktiiv, näeb artikkel 20 ette, et igasugune teistsugune kohtlemine, nagu kirjeldas paruness Ludford, peab olema otse objektiivsete põhjustega õigustatud.

Laskumata tema mainitud konkreetse juhtumi üksikasjadesse, kuna see puudutab transporti, mis oleks parem minu kolleegile härra Tajani, oleks ainuke põhjus, miks diskrimineerimine kuidagi objektiivsete põhjustega põhjendatud võiks olla, et on selgesti täiendavaid kulusid. See oleks objektiivne viis sellele vaadata. Näiteks, kui telliksite midagi internetist, mis toimetatakse teile kohale Dublinisse ja tuuakse Strasbourgist, oleks selgesti täiendav postikulu ja pakkimiskulud jne. see võiks olla objektiivseks põhjuseks, miks öelda, et hinnaerinevus on nii- või teistsugune, kuid ei oleks muul alusel võimalik diskrimineerida. Seega, loodetavasti, kui teenuste direktiiv rakendatakse, on taolisi konkreetseid juhtumeid vähem.

Hetkel peate transpordi valdkonnas meeles pidama, et transport on teenuste direktiivist väljaarvatud. Kuid mu kolleeg härra Tajani ja tema inimesed kaaluvad konkreetseid algatusi ka selles konkreetses sfääris.

Juhataja. – Küsimus nr 29 **Claude Moraeselt** (H-0149/09)

Teema: Euroopa strateegia võitluseks Alzheimeri tõvega

Veebruaris kuulutas Ühendkuningriik välja oma riikliku dementsusega võitlemise strateegia, mis annab investeeringuid mälukliinikute võrgustikku, parandab tuge haigusseisundi all kannatavatele inimestele ning käivitab üldsuse teadlikkust tõstvaid suurskampaaniaid. Lisaks võttis parlament 5. veebruaril Strasbourgis vastu kirjaliku deklaratsiooni 0080/2008: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2009-0081&language=SL>, mis ergutab tunnustama Alzheimeri tõbe Euroopa rahvatervise prioriteedina.

Mis algatusi kavandab komisjon antud valdkonnas, teadustöö, ennetuse ja üldsuse teadlikkuse suurendamise osas?

Kas komisjon kaalub Ühendkuningriigi strateegiale sarnase Euroopa Alzheimeri tõve strateegia loomist, võttes eriti arvesse juba komisjonile esitatud soovitusi Euroopa dementsusealasest koostööprojektist?

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – Alzheimeri tõbi on Prantsuse eesistumise ajal vastuvõetud komisjoni 2009. aasta õigusloome- ja tööprogrammis prioriteetse algatusena, mis määratleb nõukogu kokkuvõtteid Alzheimeri tõve kohta, ning komisjon kavandab teatist Alzheimeri tõve ja teiste dementsuse vormide kohta, mis tuleb vastu võtta hiljemalt käesoleval aastal.

Lisaks, et ergutada koordineeritud tõhusat teadustööd antud valdkonnas, on nähtud ette, et teatis võetaks vastu koos ettepanekuga võtta vastu nõukogu soovitus neurodegeneratiivseid haigusi, sealhulgas Alzheimeri tõve, käsitlevate ühisprogrammide kohta. See on jätkuks 15. juulil 2008. aastal vastuvõetud teadustöö ühisprogramme käsitlevale teatisele.

Alzheimeri tõve valdkonnas on vaja täpseid andmeid, mida saab koguda ainult ELi tasandil, et võimaldada liikmesriikide tasandil tervishoiuteenuste kavandamist ja kohandamist. Senini on pakkunud Euroopa dementsusala koostööprojekt täpseid, kvalitatiivseid ja kvantitatiivseid andmeid ning analüüsi Alzheimeri tõve koorma kohta Euroopa Liidus, mille on Alzheimer Europe avaldanud Euroopa dementsuse aastaraamatus. Ent projekt lõppes 2008. aasta lõpus ja nüüd on vaja hinnata valikuvõimalusi, et minna antud tööga edasi.

Avatud koordinatsioonimeetod pakub ELi liikmesriikidele sotsiaalvaldkonnas raamistikku, et reformida oma sotsiaalkaitseüsteeme poliitikavahetuse ja vastastikkuse õppimise alusel. Avatud koordinatsioonimeetodi piires selgitavad liikmesriigid välja ühised väljakutsed ja lepivad kokku ühiste üldise juurdepääsu, tervishoiu ning pikaajalise hoolduse kvaliteedi ja jätkusuutlikkuse eesmärkide suhtes.

Riiklikes strateegiaraportites kirjeldavad liikmesriigid, kuidas nad ühiste eesmärkide saavutamiseks oma poliitikaid arendavad. EL toetab liikmesriikide meetmeid ühiste väljakutsete ja eesmärkidega toimetulekuks avatud koordinatsioonimeetodi kaudu, aidates kaasa kogemustealasele dialoogile ning heade tavade vahetusele tervishoiu ja pikaajalise hoolduse suhtes.

Samuti toetab see oma rahastamisprogrammide kaudu uuendusliku hea tava arendamist. Vahetus võib toimuda piiratud osalejate arvuga vastastikkuste eksperdi hinnangutena, mis keskenduvad konkreetsele teemale, või laiemate aruteludega konverentsidel.

2008. aasta riiklikes strateegiaraportites esitatud näidustuste ning 2009. aasta ühisraportis esitatud sünteesi järel korraldatakse järgmine nädal Prantsusmaal konkreetne vastastikkune eksperdi hinnang teemal „Alzheimeri tõbi ja teised seonduvad haigused: kuidas tulla toime kriisilukordade või patsiendi kodus hooldamisega“. Sellele järgneb septembris Rootsi eesistumise ajal konverents teemal „Terve ja väarikas vananemine“, sealhulgas Alzheimeri tõve ja muude dementsuse vormide all kannatavate isikute hooldamise koordineerimist käsitlev tööseminar.

Lisaks kaaluvad komisjoni talitused võimaliku täiendava konverentsi korraldamist 2010. aasta keskpaigas, mille konkreetne sisu oleneb 2009. aasta ürituste tulemustest ja muudest allikatest. Lisaks sisaldab komisjoni puuetega inimestele suunatud tegevuskava (2003–2010) meetmeid, mis on samuti asjakohased Alzheimeri tõvega inimestele, nagu näiteks iseseisva elu soodustamine, kvaliteetsed tugi- ja hooldusteenused, tavakaupade ja teenuste kättesaadavus ning abistavad lahendused.

Kuna Euroopa elanikkonna vananemine viib eeldatavasti raske puudega eakate inimeste arvukuse ning pikaajalise hoolduse vajaduse kasvamiseni, on antud küsimus praeguse puuetega inimestele suunatud tegevuskava järje prioriteetide seas.

Komisjon töötab samuti koos liikmesriikidega, kõrgetasemelise puuete teemat käsitleva ekspertrühma kaudu, et jälgida ÜRO puuete inimeste õiguste konventsiooni rakendamist, mille on allkirjastanud Euroopa Komisjon ja kõik liikmesriigid. Konventsioon katab laias ulatuses Alzheimeri tõvega inimestele asjakohaseid poliitikaeesmärke, sealhulgas kättesaadavus, iseseisev elu, taastusravi, sotsiaalne osalemine ja kaitse, ning seda rakendatakse riiklikul ja ühenduse tasandil.

Claude Moraes (PSE). – Volinik, arvestades, et üle kuue miljoni Euroopa kodaniku kannatab dementsuse all ja veel paljud miljonid eurooplased peavad neid hooldama või on antud kriitilisest haigusest puudutatud, tervitan soojalt komisjoni otsust teha sellest rahvatervise prioriteet. See oli kõikehõlmav vastust.

Ent, kas võiksin küsida, kui räägite puuete inimestele suunatud tegevuskavast, siis te voliniku ja komisjonina peaksite silmas, et Alzheimeri tõve mõju on puuete inimeste, vananemise valdkonna rahvatervise puhul läbiv mõju ning et säilitaksite kõikehõlmava strateegia, mis mitte ainult ei määratle Alzheimeri tõbe, vaid kõiki seonduvaid aspekte, ning et säilitaksite oma prioriteedi? Tegemist on vananeva elanikkonna tervishoiu hädaolukorraga. Kuid tänan kõikehõlmava vastuse eest!

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – Mõistan, et austatud liige on rahul kõikehõlmava vastusega, mille andsin. Antud puuete inimestele suunatud tegevuskava suhtes on tegemist muidugi laiema küsimusega, kuid sellel on teatud tahke, mis on Alzheimeri tõvele iseloomulikud ning mille oma tegevuses antud valdkonnas käsile võtame.

Juhataja. – Küsimus nr 30 **Rodi Kratsa-Tsagaropouloult** (H-0163/09)

Teema: Majanduslanguse oht Kagu-Euroopas ja selle mõju Euroopa majandusele

Rahvusvaheliste finantsasutuste ja krediidireitingu agentuuride hiljutiste analüüside kohaselt on oodata Kagu-Euroopas suuremat majanduslangust, millega kaasneb oht, et tarbijad ja ettevõtted katkestavad laenumaksed. Tegemist võib olla äärmiselt tõsiste tagajärgedega ELi liikmesriikide majandustele, arvestades Lääne-Euroopa ettevõtete ja pankade suuri investeeringuid antud piirkonnas.

Kas komisjon pooldab Kagu-Euroopa riikides pankadele toe osutamist – Euroopa naabruspoliitikasse kuuluva riiklike tegevusprogrammi osana – koostöös nende riikidega ja võib-olla Euroopa Investeerimispannaga? Kuidas kavatses komisjon kasutada olemasolevaid rahastamisvahendeid, näiteks ühinemiseelse abi rahastamisvahendit (IPA) ja Euroopa naabruse ja partnerluse rahastamisvahendit (ETPI), eesmärgiga taaselavdada kohalikke majandusi ning ära hoida eelseisvat madalseisu?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Küsimus viitab komisjoni seisukohale võimaliku Euroopa majandus- ja finantstoe kohta Ida- ja Kagu-Euroopa riikidele, keda on tabanud ülemaailmne majanduskriis. Vastan oma kolleegi volinik Almunia nimel.

Järsk konjunktuurilangusel antud regiooni paljudes riikides võib tõesti olla kahjulik mõju samade Euroopa Liidu liikmesriikide majandustele, iseäranis neile, kelle regiooni riikide ettevõtetele ja majapidamistele on kommertspangad andnud, tihti oma kohaliku tütarettevõtte kaudu, märkimisväärsed laene.

Tuleb märkida, et majandus- ja finantstingimused erinevad antud riikide seas suuresti. Komisjoni reageeringut kriisile ei saaks seetõttu formuleerida ülemaailmselt, vaid tuleb arvesse võtta iga riigi olukorda.

Mis puudutab Kagu-Euroopa kandidaatriike ja potentsiaalseid kandidaatriike, siis vahemikuks 2007–2013 on kavandatud suurtes summas struktuurireforme ja institutsioonide rajamist toetavat tehnilist abi: 9,1 miljardit eurot, nagu teate, ühinemiseelse abi rahastamisvahendi (IPA) alusel. Komisjon rakendab samuti antud vahendi alusel rahastatavat 150 miljoni euro suurust kriisipaketti, mille eesmärk on kasutada lähiperspektiivis ära summas 500 miljonit eurot laene rahvusvahelistelt finantsinstitutsioonidelt. Pakett sisaldab meetmeid mikrolaenude andmisest ja VKEd rahastamisest energiatõhususe ning spetsiifilise tehnilise abini finantssektori järelevalve ja finantsregulatsiooni tarbeks.

Selleks, et reaalmajandust täiendavalt toetada on komisjon, EIP, EBRD ja Euroopa Arengupanga nõukogu ühiselt välja töötanud infrastruktuurialgatus, mis pakub tehnilist abi ja kaasrahastamist prioriteetsetele infrastruktuuriinvesteeringutele transpordi-, energia-, keskkonna- ja sotsiaalsektoris. Algatust on kiirendatud ja praegu on algamas rakendamine. Tegemist on esimese sammuga Lääne-Balkani investeerimisraamistiku poole, mis sisaldab samuti investeeringuid muudesse sotsiaal-majanduslikesse sektoritesse nagu VKEd ja energiatõhusus.

Euroopa naabruspoliitikaga kaetud Ida-Euroopa riikides – Ukraina, Valgevene, Moldova ja kolm Kaukaasia riiki – on kasutada olevad Euroopa Liidu vahendid finantssektori vajaduste lahendamiseks piiratud. Ent ka siin osutab EL märkimisväärset tehnilist abi Euroopa naabruse ja partnerluse rahastamisvahendi riiklike ja regionaalsete programmide kaudu, et toetada Euroopa naabruspoliitika lähtuvalt ühiseid tegevuskavasid. Reaalmajanduse täiendavaks abistamiseks on kujundatud naabruspoliitika investeerimisvahend, et tuua toetused ETPI programmide ning Euroopa Liidu liikmesriikidest kokku laenudega Euroopa avalikest finantsinstitutsioonidest. Antud vahend on 2008. aastal 71 miljonit eurot toetusi, mis toetasid suuri infrastruktuuriprojekte väärtuses ligikaudu 2,74 miljardit eurot.

Ütlen nüüd paar sõna toe kohta, mida pakuvad regiooni kommertsbankadele spetsialiseerunud finantsinstitutsioonid. Siin on aktiivseim EBRD, mis mobiliseerib vahendite täisvarustust, sealhulgas omakapitali ja lühiajalisi võlgu. EIB-l pole antud regioonis mandaati pankade vahetuks kapitalisatsiooniks ning tema tegevus piirdub transpordi-, telekommunikatsiooni, energia- ja keskkonnainfrastruktuuri sektoriga. Mandaat ei kata VKEsid. Suure osa finantstoetusest regiooni majandustele annavad Bretoon Woodsi institutsioonid, eeskätt Rahvusvaheline Valuutafond (IMF). IMF annab kasutamiseks suuri rahastamisvahendite summasid, et toetada kõikehõlmavaid stabiliseerimisprogramme. Komisjon arvab, et IMFi roll kriisi tagajärgedega võitlemisel on väga oluline.

Lõpetuseks, mitmed ühinemiseelsed ja naabrusriigid on palunud Euroopa Liidult makromajanduslikku abi. Komisjon vaatab hetkel läbi, kuidas kõige paremini toetada neid riike, kes on samuti IMFiga stabilisatsiooniprogrammi kokku leppinud.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, volinik, tänan väga info eest, mida te mulle andsite!

Sooviksin küsida, kas usute, et antud toetused 71 miljonit eurot on meie Ida-Euroopa partneritele piisavad. Arvan, et kriisi ja selle Ida-Euroopale avalduvat mõju käsitlev komisjoni teatis ei pööra antud küsimusele piisavalt tähelepanu. Samuti, kas arvate, et vaatame üle liitumiseelse abi eesmärgid, vahendid ja prioriteedid, kuna Serbia on juba palunud abi, et rahuldada oma eelarves kiireloomulisi vajadusi.

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Nagu ütlesin, kui räägime reaalmajandusest ja Ida-Euroopa riikidest, on finantsvõimalused, mis meil käes on, tõsiselt piiratud. Seetõttu püüamegi kasutada nii palju raha kui saame teistest finantsinstitutsioonidest. Seetõttu olengi maininud, et raha, mis tegelikult küünib 71 miljoni euroni, on samuti vallandanud suurte infrastruktuuriprojektide rahastamise, mis on rohkem kui 2,5 miljardi eurot.

See oleks minu arvates aus vastus, et kõik meist on suures hädas ning et kindlasti tuleb pingsalt jälgida, mis antud regioonis toimub, sest oleme tihedalt nendega vastastikku seotud ning paljudel Euroopa riikidel on antud regiooniga sügavad kaubandussidemed.

Mis puudutab makromajandusliku finantsabi võimalikkust, siis on palju riike nende riikide seas, kellel on potentsiaali saada liikmesriikideks, kes on kandidaadid või potentsiaalsed kandidaadid, kes on seda palunud. Vastab tõele, et Serbia on seda palunud. Lõunaregiooni riikidest on praktiliselt kõik peale Venemaa ja Aserbaidžani seda palunud. Makromajandusliku finantsabi potentsiaal on, ausalt öelda, üsna piiratud ning antud tuge paluvate riikide loetelu on üsna pikk.

Arvan, et peamine vahend – seetõttu antud arutelu oligi G20 tippkohtumise üheks peamiseks teemaks – peaks olema suunatud IMFi kaudu. Pooldame väga IMFi seda liiki tegevust ning tugevdatud rolli või kapitalisatsiooni antud suunas, sest tegemist on kahtlemata globaalse probleemiga.

Võiksin samuti mainida, et antud makromajanduslik abi, kui seda antud riikidest kellelegi antakse, peaks samuti Euroopa Parlamendi kaudu konsultatsiooniprotsessi läbima.

II osa

Juhataja. – Küsimus nr 31 **Gay Mitchellilt** (H-0131/09)

Teema: Riigiabi ühendusevälistele Euroopa riikidele

Käesoleval majanduslikult rahutul ajal on kohustuslik, et kõik riigid Euroopas oleks mänguväljal ühel tasemel ning ei peaks muretsema töökohtade liikumise üle ELi mitte kuuluvatesse riikidesse, kes tegelevad riigiabi andmisega vaevatud ettevõtetele. Kui EMÜ või EFTA liikmetel, nagu näiteks Šveitsil, on võimalik kasvanud kaubandusest ELi blokiga kasu saada, siis on kohustuslik, et nad vastaksid samaga, mängides riigiabi suhtes samade reeglite järgi. Praegused õiguskaitsevahendite menetlused selle rikkumisel on aeglased ja koormavad

ning ei paku kaitsed nendele, kes hetkel töökohti kaotavad. Kuidas plaanib komisjon karmistada antud konkurentsioiguse valdkonda ning kindlustada, et pretensioonide rahuldamise menetlus oleks kiire ja tõhus?

Neelie Kroes, komisjoni liige. – Esiteks sooviksin mainida, et oluline on täpsustada, et EFTA riikides, mis on Euroopa Majanduspiirkonna lepingu pooled, see tähendab, Norra, Island ja Liechtenstein, kehtib ELi mudelil rajanev range riigiabidistsipliin.

Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikkel 61 on koostatud täpselt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 87 järgi. EFTA järelevalveameti (ESA) vastutab selle rakendamise eest. Euroopa Majanduspiirkonna lepingu protokollist 26 lähtuvalt on sellele riigiabi valdkonnas usaldatud Euroopa Komisjoniga võrdväärsed volitused. Need riigid peavad teatama ESAle uuest riigiabimeetmest ning saama tema heakskiidu enne selle jõustumist. ESA võib samuti uurida väidetavat ühildamatut abi, mida antud EFTA riigid annavad.

Šveits on teistsugune juhtum, sest see pole ratifitseerinud Euroopa Majanduspiirkonna lepingut. Šveitsiga on riigiabi eeskirjad need, mis kehtestati Euroopa Majandusühenduse ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelises kokkuleppes 1972. aastal. Selle artiklist 23 lähtuvalt on kokkuleppega ühildamatu riigiabi see, mis mõjub ühenduse ja Šveitsi vahelisele kaubandusele ning moonutab või ähvardab moonutada konkurentsi. Menetluslikult võib puudutatud osapool ühildamatu abi korral suunata asja kokkuleppega asutatud ühiskomisjoni ning see võib rakendada kaitsemeetmeid, juhul kui andja pool ei tee kõnealusele tegevusele lõppu.

Kuigi Šveitsi juhtumitel on ühildamatu abi õiguskaitsevahendeid raskem saada, taotleb komisjon ikkagi 1972. aasta vabakaubanduskokkuleppe kohaldamist alati, kui on võimalik ja vajalik. Näiteks 13. veebruaril 2007 tehti otsus, leides, et kolm Šveitsi kantoni maksurežiimi olid ühildamatud 1972. aasta kokkuleppega ning hetkel peetakse Šveitsi ametivõimudega läbirääkimisi, et leida antud küsimusele rahuldav lahendus.

Komisjon on teadlik, et olemasolevates kaubanduskokkulepetes, nagu 1972. aasta kokkulepe Šveitsiga, esinevad riigiabi käsitlevaid sätteid on vaja täiustada, ning seetõttu ongi komisjoni eesmärk kooskõlas 2006. teatisega „Globaalne Euroopa: konkurentsivõime maailmas“ püüda ja saavutada läbirääkimistega tugevamad riigiabi eeskirjad ja paremad õigusabivahendid, nagu näiteks vaidluste lahendamise mehhanismi kohaldamine edaspidistes vabakaubanduskokkulepetes.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Täna volinikku kasuliku vastuse eest!

Volinik on teadlik, et kõnelen ettevõttest nimega SR Technics, mille asukoht on Dublini lennujaam, kus veel hiljuti sai tööd 1100 inimest; praegu on 600 neist oma töökohad kaotanud.

Tegemist oli ettevõttega, millel olid oivalised töösuhted, oivalised oskused, täis tellimisraamat ja tore tulevik. On tõelisi kahtlusi antud ettevõtte ümbertõstmise põhjuste suhtes ning kahtlustatakse, et kas Šveitsi valitsus või üks nende Araabia sõpradest on võtnud kasutusele abid, mis põhjustab antud inimeste töökohtade kadumise lirmaal, Euroopa Liidus.

Kas volinik uurib antud asja ja kasutab kõiki oma volitusi, et abistamiseks? Tegemist on väga mõistlike inimestega, kellel on palju toetust kogukonnas, mis mõistab raskusi, millega nad on silmitsi nii ärieringkondade kui ka avalikkuse poolt.

Neelie Kroes, komisjoni liige. – Mul on väga hea meel teie küsimuse üle, sest saate kasulik olla, kuna meil on vaja rohkem infot. Seni pole meil antud juhtumi osas infot 100%, mida meil väga vaja on. Isegi siis pole tagatud, et saame olla edukad, kuid asi tasub proovimist.

Et kujundada seisukoht riigiabi olemasolu, rääkimata ühildamatuse kohta lähtuvalt 1972. aastal Šveitsiga sõlmitud kokkuleppest, peaksid olema segatud asjasse peale teenused ka tootmine või kaubandus. Seega palun ergutage kaaskondlasi, et nad meile infot annaks. Lisaks kutsuksin asjaosalisi isikuid ja ettevõtteid lirmaal andma täiendavat infot, mis neil antud juhtumil olla võib, komisjoni talitustele, et võimaldada meil seisukohta kujundada.

Pean lisama, ning on avameelne ja aus seda öelda, et 1972. aasta kokkuleppest lähtuvalt saab puudutatud pool ainult paluda abi teha andval poolel meetmele lõpp, ning 2007. aastal vastuvõetud otsusega leidis komisjon, et need meetmed kujutavad endast riigiabi, mis on ühildamatu 1972. aastal Šveitsiga sõlmitud kokkuleppega. Selle otsuse järel on astunud Šveitsi ametivõimud komisjoniga sobiliku lahenduse leidmiseks dialoogi. Viimane tehniline koosolek toimus 13. veebruaril 2009.

Seega, Šveitsi ametivõimud on teinud konstruktiivseid ettepanekuid, nagu näiteks fondivalitsejate maksuvabastuste tühistamine. Ometigi on segavaldusettevõtja eelistav kohtlemine väga laialt levinud. Seetõttu ongi väga vaja täiendavaid arutelusid.

Juhataja. – Küsimus nr 32 **Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk**ilt (H-0165/09)

Teema: Poola laevatehaste diskrimineerimine seoses komisjoni hiljutise kokkuleppega anda riigiabi autotööstusele

Olles toestanud oma panku miljardite eurode abiga, on nüüd mitme liikmesriigi valitsused otsustanud toetada mootorsõidukitööstust. Ühendkuningriik, Saksamaa, Prantsusmaa ja Itaalia soovivad anda sektorile kümneid miljardeid eurosid abi ning komisjon on põhimõtteliselt antud ettepaneku tingimusteta vastuvõtnud, hoolimata asjaolust, et taoline rahastamine moonutab turul konkurentsi.

Taolist tuge kahtluse alla seadmata sooviksin küsida, miks komisjon oli varem riigiabile vastu, mida Poola valitsus meie laevatehastele annab.

Komisjoni seisukoha tulemusena suleti kaks Poola laevatehastest ning laevatehastes ja tarnijate juures töötavad kümned tuhanded inimesed koondati. Arvestades komisjoni hiljutist heakskiitu abile mootorsõidukitööstuse jaoks, kas polnud see otsus diskrimineeriv?

Neelie Kroes, komisjoni liige. – Komisjon sooviks rõhutada, et Poola laevatehaste juhtumil kohaldati täpselt samu eeskirju, mis iga teise riigiabi ümberstruktureerimise juhtumi puhul, ning Poolat koheldakse samamoodi kui iga teist liikmesriiki.

Raskused, millega laevatehased vastamisi seisisid, olid alanud 1990. aastatel, täpsemalt 1990. aastal, palju enne Poola ühinemist ELiga, ning neid ei põhjustanud muide praegune finants- ja majanduskriis. 2004. aastal alustas Poola laevatehaste abi ümberstruktureerimist. Poola laevatehaste olukorda ei saa seetõttu võrrelda teiste ettevõtete omaga, kellel on spetsiifilised praeguse finantskriisiga seotud probleemid.

Gdynia ja Szczecini tehased on saanud pikki aastaid teiste Euroopa laevatehaste arvelt riigiabist kasu. Kahjuks ei kulutatud Poola laevatehastele antavat abi investeringutele ja vajalikule ümberstruktureerimisele. Veelgi enam, tehased jätkasid kahjumite teenimist, ei suutnud maksta makse ega täita sotsiaalkindlustuskohustusi ning neil on kogunenud märkimisväärsed võlgu.

Nendel põhjustel polnud komisjonil muud valikut kui võtta Gdynia ja Szczecini tehaste kohta vastu negatiivsed otsused, käskides saada tagasi tehastele antud ebaseaduslik ja ühildamatu abi.

Ent antud otsuste kahjulike majandus- ja sotsiaalsete tagajärgede piiramiseks volitas komisjon Poolat rakendama ebaseadusliku abi tagasisaamist tehaste varade reguleeritud müügi ning ettevõtete järgnenud likvideerimise kaudu. See peaks tõstma maksimumini võimalused, et nendel objektidel jätkuks eluvõimeline majandustegevus.

Peaks eriti märkima, et kui müügimenetlus on edukas ja õigesti rakendatud, ei pea laevatehaste varasid omandavad ettevõtted ebaseaduslikke subsidiume tagasi maksuma, isegi kui nad teevad valiku laevaehitust jätkata.

Komisjon sooviks juhtida samuti tähelepanu, et struktuurifonde, eriti Euroopa Sotsiaalfondi ning Euroopa Regionaalarengu Fondi saaks samuti kasutada, et pehmemdada töökoha kadude tagajärgi. Lisaks võib kaaluda teatud asjaoludes ja tingimustes Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamist.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Volinik, mõistan, et vastutate ettevõtetele antava riigiabi taseme jälgimise eest, kuid Poola ühiskonnal on jäänud mulje, et kahjuks koheldakse Poola laevatehaseid erinevalt ettevõtetest ELi vanades liikmesriikides – siin nõustatakse töökohtade säilitamisega, kuid Poola laevatehastes ei anta nõusolekut, et säilitada töökohti, ning see teeb meile väga muret. Nõuame vanades ja uutes liikmesriikides võrdset ettevõtete kohtlemist. Sooviksin samuti kasutada käesolevat võimalust, et küsida, mis kahtlusi komisjonil Gdański laevatehase ümberstruktureerimise programmi suhtes on.

Neelie Kroes, komisjoni liige. – Need Poolas, kes ütlevad seda, millele austatud parlamendiliige on viidanud, eksivad täielikult. See ei ole õige ning võin seda tõestada faktide ja arvudega. Ning enne, kui vastan teie viitele Saksa laevatehaste kohta (mainisite vaid vanu), sooviksin rõhutada, et laevaehitustööstust taandati teistes riikides – mitte ainult Saksamaal, vaid ka näiteks Taanis, Ühendkuningriigis või Hispaanias, kus riigi rahakott polnud nii helde – märkimisväärselt või isegi suleti. Teame paari näidet, kus laevatehased suleti. Ning kui räägime võrdsest kohtlemisest, peame pidama seda silmas ja mitte rääkima ainult emotsioonist – ning ma

ei süüdistada kedagi emotsioonide olemasolu eest. Võin ette kujutada, et tegemist on väga raske olukorraga, kuid siiski jääb vale mulje, kui öeldakse, et võrdset kohtlemist pole olnud.

Igatahes võin teile kinnitada, härra juhataja, et komisjon kohaldas oma eeskirja samal moel Saksa ja Poola laevatehastele ning kõikidele teistele, keda siin mainida võiks. Samu kriteeriume kohaldatakse riigiabi määramisel, kusjuures eluvõimelisus on neist silmapaistvaim, ning Saksa laevatehased – võtan selle näite – struktureeriti edukalt ümber ning muudeti eluvõimeliseks äriks, samas kui Poola ametivõimude esitatud ümberstruktureerimiskavad ei kindlusta pikaajalist eluvõimelisust.

Lõpetuseks, härra juhataja, tuleks tõmmata paralleel ka juhtumitega, kus komisjon pole riigiabi lubanud ning on isegi andnud teistes liikmesriikides korralduse ebaseadusliku riigiabi tagasisaamiseks.

Juhataja. – Küsimus nr 33 **Giovanna Cordalt** (H-0171/09)

Teema: Parfüümide, rõivaste ja margitoodete müük internetis

Komisjoni määrus (EÜ) nr 2790/1999⁽²⁾ (koos vertikaalseid piiranuid käsitlevate juhtnööridega) kirjeldab meetmeid rea toodete turustuskokkulepete suhtes, nagu näiteks parfüümid, rõivad ja teised nn margitooted. Antud sätetest lähtuvalt on keelatud arvukate margitoodete müük (sealhulgas müük internetis), kui tarnija turuosa on alla 30%.

Kas komisjon peaks vajalikuks antud aegunud eeskirjade kohaldamise jätkamist terve konkurentsi arvelt hinnakujunduse ja tarbijate valikute osas üksnes mõnede suurte kontsernide rahaliseks kasuks, kes on mugavas olukorras, kus saavad lõviosa oma tulust eksklusiivsetest juriidilistest õigustest antud toodete suhtes

Neelie Kroes, komisjoni liige. – Praegune ELi poliitika vertikaalsete kokkulepete suhtes toetab väga müüki internetis ning olen kindel, et olete sellest teadlik, härra juhataja. Seega suunised vertikaalpiirangute kohta, mis sätestavad määruse (EÜ) nr 2790/1999 tõlgendamise, teatavad selgesti, et „iga turustajal peab olema võimalus vabalt kasutada internetti oma toodete reklaamimiseks või müümiseks“. Seetõttu on selge, et tarnijad ei saa kehtestada piiranguid turustajate interneti kasutusele, nad ei saa takistada veebilehe olemasolu turustaja, ükskõik mis keelte kasutamist, mida nad sellel lehel eelistavad või meilide saatmist konkreetsetele klientidele, ilma et need keelud oleksid objektiivselt põhjendatud.

Isegi valikuliste turustussüsteemide piires, mida kasutatakse eeskätt luksussektoris, ning keerukate toodete turustamisel, nagu elektroonika – hoolimata tarnijate turuosast – rikub igasugune interneti müügi piirang, mille tootja on kehtestatud oma määratud vahendajatele, selgesti konkurentsieeskirju.

Ent see ei tähenda, et iga jaekaupmees võib müüa – internetis või muidu – tootja tootjad lõpptarbijatele. Tootjal on vabadus kehtestada vahendajatele toodete müügiks internetis kriteeriume samal viisil, kui tal on vabadus seda teha müügi puhul traditsioonilistes kauplustes.

Taolised kriteeriumid võivad aidata rajada teatud imagot või pakkuda teatud teenindustaset. Praegustest eeskirjadest lähtuvalt on eeldatav seaduslik valikuline turustamine kuni 30% tarnija turuosast, kuna seisukohaks on, et turumõju puudumisel toob see tarbijatele enam eeliseid kui võimalikku kahju.

Komisjon vaatab hetkel läbi, kuidas määrust (EÜ) nr 2790/1999 on seni kohaldatud ja kas on vaja täiendavaid muudatusi, sealhulgas valikulise turustamise valdkonnas.

See, mida komisjon tahab, on õige tasakaal ühelt poolt, kindlustades, et tarbijad saavad kasutada ära turgu internetis, ning kindlustades, et tootjad suudavad korraldada oma turustussüsteemid nii, nagu nad sobilikuks peavad.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Härra juhataja, volinik, tänan, kuid üldiselt loodan, et komisjon arvestab, et aeg on õige, et vaadata üle suunised vertikaalpiirangute kohta, mida äsja mainisite, kuna need on tegelikult juba 10 aastat vanad.

Meil on muidugi vaja võtta arvesse kõige viimaseid arenguid: müümine internetis ja elektroonilised oksjonid on põhjalikult muutnud meie turustusmeetodeid ja lisaks ka konkurentsitingimusi. Peame olema sellest väga teadlikud.

⁽²⁾ OJ L 336, 29.12.1999, p. 21.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Volinik, kuulaksin huviga, mis on teie vaated taoliste turustusliikide üle teostatava asjakohase turumõju puudutavale olukorrale. Mis hetkel te arvaksite, et taoline turumõju on olemas, ning mis meedet selle vastu rakendaksite?

Neelie Kroes, komisjoni liige. – Kordan, mida olen juba maininud, et komisjon vaatab hetkel läbi, kuidas määrust (EÜ) nr 2790/1999 – mis, nagu austatud liige õigesti ütles, on 10 aastat vana – seni kohaldatud on. Peame otsustama, kas on vaja täiendavaid muudatusi, sealhulgas valikulise turustamise valdkonnas.

Oluline on, et komisjon saavutaks antud ülevaatamisel õige tasakaalu, et lubada Euroopa tarbijail kasutada interneti täielikult ära, et ületada geograafilised tõkked, samal ajal lubades tootjail korraldada oma turustussüsteemid nii nagu nad sobilikuks peavad. selles kontekstis vaadatakse kindlasti üle kasu, mida valikuline turustamine tarbijatele toob nii internetis kui ka traditsioonilises maailmas.

Härra Rübzig küsis, mida saame teha käesolevas olukorras. Peame pärast antud ülevaatus võtma arvesse, mida vajadus endast kujutab, ning siis saame tulla tagasi lõplike järeldustega ning jätkata teemat, mida austatud parlamendiliige puudutas.

Juhataja. – Küsimus nr 34 **Georgios Papastamkoselt** (H-0172/09)

Teema: Riiklikud toetused väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele

Kas komisjon ütleb, milliseid täiendavaid – riigiabi käsitlevate ühenduse reeglitega ühilduvaid – vahendeid on liikmesriikidel praeguse majanduskriisi ajal VKEd abistamiseks kasutada, eriti et toetada nende juurdepääsu rahastamisele?

Neelie Kroes, komisjoni liige. – Annan endast parima. 19. jaanuaril 2009 võttis komisjon vastu uue ajutise riigiabi raamistiku, mis annab liikmesriikidele täiendavaid võimalusi anda riigiabi kuni 2010. aasta lõpuni. Antud algatuse eelvaade avaldati eelmisel kuul komisjoni majanduse elavdamise kavas.

Raamistiku põhieesmärgiks on piirata kriisi tagajärgi, hõlbustades ettevõtete juurdepääsu rahastamisele. Need meetmed kehtivad kõikidele ettevõtetele, kuid väiksed ja keskmise suurusega ettevõtted (VKEd) saavad pääseda abile juurde suurema intensiivsusega, kuna nemad on krediidi karmistamisel selgelt kõige haavatavamad. Teisisõnu on antud meede iseäranis kasulik VKEdele. VKEde jaoks on olulisim uus võimalus anda 500 000 eurot ettevõtte kohta, et katta investeeringud ja/või käibekapital kahe aasta pikkusel perioodil.

See on uus kokkusobiv abi – muide, mitte uus 500 000 euro suurune vähese tähtsusega abi – ning tingimusel, et see vastab konkreetsetele tingimustele, tunnistab komisjon antud uue abi Euroopa Ühenduse asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punktist b lähtuvalt kokkusobivaks, teisisõnu selgelt väga erakorralisel õiguslikul alusel, mis on seotud vahetult praeguse finantskriisiga. Seda uut abi võib kumuleerida vähese tähtsusega abiga, kuid vahemikul 2008–2010 ja 500 000 euro piirides.

Lisaks oleks liikmesriikidel ajutise raamistiku alusel samuti võimalik anda riigiabigarantiisid vähendatud tagatissummaga laenudele, abi kõikidele laenu liikidele kohaldatava subsideeritud intressimääri kujul ning subsideeritud laene keskkonnasõbralike toodete tootmiseks, mis kätkeb edaspidiste ühenduse tootestandarditega ennetähtaegset kohandamist või nende ületamist.

Komisjon on samuti suurendanud lubatavat riskikapitali – süüsti VKEdele – 1,5 miljonilt eurolt 2,5 miljonile eurole aastas ning nõutava eraosaluse taset vähendatakse 50%lt 30%le.

Lõpuks, kuigi kõikidest antud raamistikust lähtuvalt vastuvõetud meetmetest ei ole tarvis komisjonile teatada, on võetud kasutusele konkreetne kord komisjoni otsuste kiireks vastuvõtmiseks.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, täna volinikku tõeliselt üksikasjaliku vastuse eest. Euroopa Komisjon, konkurentsipoliitika valvur, lubab õigesti antud ajutist abi väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, sest nagu kõik me käesolevas täiskogus teame, on väiksed ja keskmise suurusega ettevõtted Euroopa majanduse selgroog.

Mul on veel üks küsimus, mis ulatub mu esimese küsimuse piiridest kaugemale: Euroopa Liit pole maailmas üksinda; on ka teisi juhtivaid äri- ja majandusjõudusid väljaspool Euroopat, meie kolmandate riikide partnerid, kes moonutavad hetkel konkurentsi majanduskriisist tingituna küllastuseni. Kas olete arendanud koostööd, et tegelda konkurentsieeskirjade rikkumisega seoses kolmandate riikidega?

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Sooviksin teada, mis reegel kohaldub antud kontekstis tegelikult omakapitali väljavahetamise laenudele.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, sooviksin küsida volinikult, kas antud erakorralised toetused hõlmavad ka sotsiaalseid meetmeid väikeste ja keskmise suurusega ettevõtetele. Kas antud töötajatega seotud meetmeid saab subsideerida samal ajal kui ettevõtet?

Neelie Kroes, komisjoni liige. – See on intrigeeriv küsimus. Kujutame endast suuri jõude, vaadates mänguväljakut tervikuna, kuid oleme teadlikud, et on paar teist jõudu ning et nemad alati ei käitu nii, nagu me tahame, et nad käituksid.

Ometi, härra juhataja, on paar organit, mille osas anname endast parimat, et panna tegevuskavva just see küsimus, mille lugupeetud parlamendiliige on tõstatanud: näiteks G20 kohtumise ajal Londonis, kus see kujutas endast väga olulist arutelu teemat, kuid samuti meie osalemise ajal WTO voorus; arvan, et on loogiline, et lükkame seda tagant ning lihtsalt üritame jõuda selleni, et kõik osalised küsimust tunnistaksid.

Võin uhkusega öelda, et üle saja liikmesriigi on kaasatud sama liiki konkurentsipoliitikase, mida soosime meie, nii et me pole ainukesed. Hoiame pidevalt ühendust, mõnikord ametlike lepingute, mõnikord kahepoolsete lepingute kaudu, et üritada saavutada ülemaailmset liini.

Kahtlemata uue USA valitsuse puhul alles alustame uuesti ning meil on tõepoolest head koostööliinid vastaspooltega Washingtonis, nagu näiteks FTC ja DOJ.

Seega on see põhiprobleem, kuid kui lubate mul oma küsimusest veidi kõrvale kalduda, puudutab see ka proteksionismi: see ongi see kurat meie seas ning peaksime võitlema, et takistada teda tegelikkuseks saamast. Sest proteksionism on ajast ja arust, see ei sobi kokku ühtse turuga ning on tõesti väga kehv vahend, millega võimaldada meie kodanikel, tarbijatel ja äri maailmal edu saavutamist sellel õiglasel ühetasasel mänguväljal.

Muidugi just liikmesriigid vastutavad jõupingutuste eest tööhõive- ja sotsiaalvaldkonnas ning nemad peavad tegema omad otsused, kuidas saab antud riigiabi eeskirjade mõningase avamise varianti sisse sobitada.

Komisjon sooviks samuti tähelepanu juhtida, et struktuurifonde – ja just seda puudutasingi varasemas küsimuses, kui arutasime Poole laevatehaseid – ning iseäranis Euroopa Sotsiaalfondi ja Euroopa Regionaalarengu Fondi võivad liikmesriigid kasutada, et pehendada töökohtade kadumiste sotsiaalseid tagajärgi ning lisaks võib teatud tingimustes kaaluda Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi.

Juhataja. – Küsimus nr 36 **Marie Panayotopoulos-Cassiotoul** (H-0154/09)

Teema: Merendusosalased teadusuuringud ja ametialad

Mereteadus, -tehnoloogia ja -uuringud on üliolulised merendusala tegevuse jätkusuutlikuks arenguks ning aitavad laiendada merendusala teaduste rakendusala ning parandada mere- ning merendusala elukutsetega seotud kvalifikatsioone ja oskusi.

Kas selles kontekstis ütleb komisjon, mis meetmeid ta rakendab, et edendada antud valdkonnas teadusuuringuid ning anda Eurooplastele merendussektoris suuremad karjääriväljavaated? Kas majanduskriis mõjutab seda eesmärki ebasoodsalt?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Terve viimase aasta jooksul on komisjon tunnistanud, et mereteadus ja -tehnoloogia on läbivalt prioriteetne valdkond. See kulmineerus 2008. aasta septembris, kui komisjon võttis vastu Euroopa Liidu mere- ja merendusala strateegiat käsitleva teatise.

Strateegia taotleb iseäranis teematilisi prioriteetide vahelise integratsiooni edendamist, et lahendada merega seotud küsimusi, võimendada liikmesriikide teadusuuringutealaste jõupingutuste vahelisi sünergiaid, soodustada rahalise mereuuringute infrastruktuuri rahastamist ja rajada mere- ning merendusala elukutsetega seotud kvalifikatsioone ja oskusi.

Järgmisi meetmeid on strateegia raames juba rakendatud. Esiteks valmistatakse ette ühiseid konkursikutsesid ning need peaks käivituma käesoleva aasta lõpuks, et lahendada tähtsamaid teemadevahelisi mere- ja merendusküsimusi. Teiseks on rakendatud meetmeid, et ajakohastada programm BONUS Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklist 169 lähtuvalt suuremaks ühenduse teadusuuringute algatuseks – üks hilisematest küsimustest on samuti antud küsimusega seotud. Kolmandaks on rakendatud meetmeid, et vahetada järk-järgult välja kõik olemasolevad mere ERA-NETid ühe integreeritud mere ERA-NETi vastu. Neljandaks on tehtud samme, et uurida uusi allikaid, et rahastada olulisi mereuuringute infrastruktuure, eriti struktuurifondide kaudu. Lõpuks rahastatakse kahte projekti, et edendada mereteaduse ja merendustööstuste vahelist koostööd ja lisaks ka mereuuringute ringkondade erinevate osalejate vahelist tugevamat integratsiooni.

Euroopa Liidu mere- ja merendusuringute strateegia rakendamine lähtuvalt käesolevast finantsperspektiivist tagab lähiaastatel ühenduse tasandil mere- ja merendusuringute edendamise raamprogrammi vahendite kaudu.

Merevaldkonnaga seotud karjääriväljavaadete laiendamine, mis on samuti osa teie küsimusest, pole otseselt teadusuuringute poliitika eesmärk. Ent mereteadlaste ja merendustööstuste vahelist koostööd ning lisaks ka integreeritumaid mere- ja merendusuringuid ajendades võib Euroopa Liidu mere- ja merendusuringute strateegia laiendada kaudselt merenduskuste rakendusala ning soodustada merevaldkondi. Niiviisi saab see kaudselt aidata kaasa merenduselukutsetega seotud kvalifikatsioonide ja oskuste ajakohastamisele.

Lõpetuseks, teie küsimuse ja minu vastuse laiema raamistikust lähtuvalt pakkus komisjon läinud sügisel Euroopa majanduse elavdamise kavas liikmesriikidele ja erasektoritele välja uurimis- ja arendustegevusse plaanitud investeeringute suurendamise. Sellele järgnesid kevadised Euroopa Ülemkogu järeldused, mis on saatnud tugeva sõnumi vajaduse kohta suurendada ja parandada majanduse taastumiseks teadmistesse ja teadusuuringutesse tehtavate investeeringute kvaliteeti. Muidugi kehtib see väga ka mere- ja merendusuringute kohta.

On ikka veel liiga vara hinnata, kuidas ja kas liikmesriigid antud soovitusi järgivad. Üks asi on aga jätkuvalt selge: isegi praegustes rasketes majanduslikes ja rahalistes oludes ei peaks me laskma silmist taolisi pikaajalisi eesmärke nagu jätkusuutlik areng ning vähem süsihappegaasi tekitav majandus. Nii on oluline keskenduda niinimetatud nutikatele investeeringutele, mis ühel ajal käsitlevad nii kriisi ületamist lähiperspektiivis kui ka pikaajalisi võimalusi ja seda kui tugevad me kriisist väljudes oleme.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, tänan voliniku täieliku vastuse eest, mis ta mulle andnud on, ning sooviksin küsida talt, kas teadusuuringute programmi saab kaasata ka naaberriike, eriti Vahemere piirkonna riike, Euroopa ja Vahemere piirkonna riikide koostöö raames.

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Naaberriike saab muidugi kaasata. On täiesti selge, et raamprogramm on avatud, kui toimub koostöö Euroopa Liidu liikmesriikidega.

Kuid sooviksin olla veelgi täpsem. Meil on üsna mitu – üle kümne – niinimetatud raamprogrammi assotsieerunud liiget. Nendel assotsieerunud liikmetel, kes maksavad osamaksu, on praktiliselt samad õigused ja vastutusalad kui liikmesriikidel. Näiteks Lääne-Balkan, Šveits, Norra, Island, Iisrael ja mõned teised on assotsieerunud riigid. Seega on kõikidel antud riikidel täpselt samad õigused ja kohustused.

Teiste jaoks üritame oma strateegia piires välja töötada poliitika, mille välja pakkunud oleme. Oleme üritanud teha kõike, nii et pigem varem kui hiljem saaksid kõik naaberriigid – olenevalt nende võimekusest ja samuti vastastikustest huvides – assotsieerunud liikmeteks. See tähendab tegelikkuses, et teadusuuringutest rääkides on Euroopa Liit palju suurem kui 27 liikme liit.

Juhataja. – Küsimus nr 37 **Emmanouil Angelakaselt** (H-0158/09)

Teema: Liikmesriikide loominguilise, innovaativse ja tehnoloogilise arengu hindamine

Arvestades, et 2009 on määratud Euroopa loovuse ja innovatsiooni aastaks, ning arvestades ELi programme, nimelt teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmenda raamprogrammi (2007–2013) ja konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammiga (CIP), kas komisjon ütleb, kas tal on statistikat eelmainitud programmidega kaetud sektoreis iga liikmesriigi seni kasutuselevõetud eraldiste taseme kohta? Mis on igas liikmesriigis kõige populaarsemad sektorid (protsentuaalselt)? Kas on olemas hinnang VKEd (väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete) reageeringute kohta antud programmidele (protsentuaalselt)?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Võin teile kinnitada, lugupeetud parlamendiliige, et teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse seitsmenda raamprogrammi (FP7) suhtes kogub ja avaldab komisjon süstemaatilisel kõikidele vaatamiseks selgeid ja üksikasjalikke statistilisi andmeid, mis illustreerivad antud programmi rakendamist.

Oluline on mees pidada, et ühendusepoolseid teadusuuringute rahalisi vahendeid antakse soodustatud isikutele üksnes nende ettepanekute teadusliku kvaliteedi kriteeriumi alusel. Ent olugi et lepingute sõlmimisel riiklikku kuuluvust arvesse ei võeta, kogume ja jälgime tähelepanelikult andmeid FP7 kasusaajate geograafilise leviku ning nende vastavate koostöösidemete kohta. See annab meile olulise ettekujutuse FP7 tegevustes osalemisest tulenevate riikide vahel arendatavate sünergiate tasemest ja tugevusest.

Kõik antud andmed ja muu üksikasjaliku statistika FP7 rakendamise kohta võite leida komisjoni teadusuuringute ja tehnoloogiaarenduse majandusaasta aruande statistikalisast, mida me iga aasta nõukogule ja parlamendile esitame. Mis veelgi olulisem, kõik antud aruanded alates 1998. aastast on avalikkusele kättesaadavad komisjoni veebisaidil Europa.

Nii, mida need andmed siis meile ütlevad? Täna ei saa ma siin pikalt statistikat ette vuristada, kuna meil pole selleks aega, kuid annan teile sellele vaatamata teie küsimuse tähelepanu keskme suhtes teatud mõned olulisemad kohad: FP7 teadusuuringute valdkondade suhteline populaarsus liikmesriikide seas.

Side- ja infotehnoloogia, tervishoid ja Marie Curie' meetmed olid osalemiste arvukuse osas üldiselt kõike populaarsemad valdkonnad liikmesriikide seas allkirjastatud toetuslepingutes. Märkima peaks siiski, et populaarsus on samuti tingitud igale antud FP7 valdkonna jaoks kasutada oleva eelarve suuruselt ning ka taolise hindamise hetkel andmebaasides olemasolevate allkirjastatud toetuslepingute arvust ja liigist. Üldiselt võib märkida, et uute liikmesriikide osalemine on tugevam julgeoleku, sotsiaal-majanduslike uuringute ja kosmose valdkonnas ning nõrgem näiteks side- ja infotehnoloogias ja tervishoius. Riigis, kust on pärit lugupeetud parlamendiliige, on märgatav keskendumine side- ja infotehnoloogiale, kuid suhteliselt nõrk osalemine näiteks tervishoius, sotsiaal-majanduslikes uuringutes ja kosmoses.

Mis puudutab VKEde reageeringut FP7-le, avaldab komisjon iga aasta päritoluriikide lõikes üksikasjaliku hinnangu VKEde osaluse kohta osana meie majandusaasta aruandest, mida mainisin. Meie viimased andmed VKEde osaluse kohta FP7-s osutavad, et praegu osaleb allkirjastatud toetuslepingutes kokku 2431 VKEd. Üksikasjaliku info saamiseks soovitaksin lugupeetud parlamendiliikmele aruannet. Kuid kui lugupeetud parlamendiliige soovib, võin jagada täna siin välja osad oluliste FP7 andmetega tabelid, sest need on mul kaasas.

Konkurentsivõime ja uuendustegevuse raamprogrammi (CIP) meetmed on ajendatud rohkem poliitikast kui toetustele orienteeritud. Eriti on ettevõtluse ja innovatsiooni spetsiifiline programm (EIP) peamiselt poliitika tugiprogrammiks. Kui vaatame selle peamisi vahendeid, toob ettevõtlusvõrgustik Enterprise Europe Network kasu ainult üksi VKEdele, pakkudes infot erinevat liiki VKEde rahastamisele ning selgitades välja projektide rahastamisvõimalusi ning aidates leida tehnoloogia- ja äripartnereid. EIP rahastamisvahend, mis moodustab umbes poole programmide eelarvest, on samuti reserveeritud ainult üksi VKEdele. 2008. aasta septembri lõpuks oli saanud umbes 12 000 KVED rahastamisabi VKEde tagatissüsteemilt, kusjuures taotlusi saadi 17 liikmesriigilt.

Lisaks avaldati 2008. aastal esimene konkursikutse ökoinnovatsiooni piloot- ja turustamisprojektidele, et teostada meetmeid ringlussevõtu, toiduaine- ja joogisektori, hoonete ja keskkonnasõbraliku ettevõtluse valdkondades. 2008 oli märkimisväärselt edukas selle väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele antud prioriteedi katmisel. Kokku oli osalejatest VKEsid 74%.

Viimaseks käivitas CIP side- ja infotehnoloogia poliitikat konkreetne programm aastateks 2007 ja 2008 konkursikutse fookusega side- ja infotehnoloogiapõhiseid uuendusi testival pilootprojektil, kus VKEd saavad kogueelarvest üle 30%. Veelgi olulisem on, et antud programm taotleb terves ELis turgude avamist sellistele uuendustele, mida VKEd kogu ELis pakuvad.

Nagu FP7 raportite puhulgi, on konkurentsivõime ja uuenduste programmiga seotud raportid üldsusele kättesaadavad koduleheküljelt Europa.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Härra juhataja, tänan volinikku vastuse eest; koduleheküljel on tõesti infot. Tänan, volinik, tabelite eest, mis mulle andsite.

Mul on täiendav küsimus: kas oskate meile öelda, kui palju töökohti on Euroopa Liidu liikmesriikides loodud väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete kaudu rakendavate programmide alusel nende teostatud raamprojektide raames? Samuti, kas olete arvutanud välja antud projektidest tekkinud sisemajanduse kogutoodangu tõusu?

Justas Vincas Paleckis (PSE). – Olete maininud mitut valdkonda, kus uued liikmesriigid arendavad tegevust mõlemas programmis. Sooviksin küsida Teil, mida üldiselt ütleksite: kas uued liikmesriigid on vähem aktiivsed vanade liikmesriikidega võrreldes ja, kui jah, mida saab komisjon nende abistamiseks teha?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Esimene küsimus oli üsna konkreetne. Muidugi me ei tea, kui palju töökohti luuakse: majandused on lihtsalt palju keerukamad kui siis, kui oleks põhjuslik suhe selle vahel, kui palju raha ühte programmi pannakse, ning kui palju toetati. Oleme üsna kindlad, olen ise samuti üsna kindel, kui liigun teadlaste, VKEde seas, kui kuulen nende reaktsioone ja nende emotsioone ja seda, kui hästi nad tegelikult

programmi kasutavad, siis mõnikord olen palju rohkem rahul, kui siis, kui kuulen, et oleme veidi liiga bürokraatlikud ja nii edasi. Kuid arvan, et peame selle teadmiseks võtma. Üritame tulla vastu VKEd erinevatele vajadustele: millised konkureerivad, millistel on oma konkurentsivõime, millistel on teadusuuringute suutlikkus; kuid samuti üritame tulla neile, kel on vaja teadusuuringuid, kuid puudub suutlikkus. Seetõttu maksame teadusuuringute eest, kasutades ülikoole, instituute ja nii edasi.

Mis puudutab SKT tõusu, siis statistiliselt ei saa muidugi otsest sidet olla, kuid teha saab korrelatsioonianalüüsi, millest saab välja selgitada, et see on pikas perspektiivis korrelatsioonis. Seega riigid, kes investeerivad uurimis- ja arendustegevusse rohkem, on muidugi arenenumad ja vastupidi. See on siis tegelikkus: need, kes on jõukamad, investeerivad rohkem uurimis- ja arendustegevusse hiljem. Seega sisuliselt, isegi, kui ma ei sa täpselt sellele küsimusele vastata, saan Teile anda kaunis kindla vastuse statistilisest analüüsist, et see kujutab endast moodust konkurentsi ja selle tulemusena antud kontekstis enam investeerinute s SKT, töökohtade ja nii edasi tugevdamiseks.

Uute liikmesriikide küsimuses – ja see kujutab endast tõesti huvitavat küsimust, sest jälgime seda muidugi üsna tähelepanelikult – oskan öelda, et nad on üsna aktiivsed, et nad taotlevad palju; keskmiselt on nende edumäärad veidi kõrgemad kui arenenumate liikmesriikide edumäärad, mis on minu arvates normaalne, sest mingil moel on institutsioonide tugevus riikides, millel on pikem ja tugevam uurimis- ja arendustegevuse traditsioon ning muidugi ka normaalselt tugevamad. Kuid kui vaadata midagi väga lihtsat, kui vaadata korrelatsiooni: palju riik uurimis- ja arendustegevusse kodus investeerib ja kui palju ta saab raamprogrammist puhta konkurentsi kaudu, siis seal on tugev korrelatsioon olemas. Seega riik, kes tegelikult investeerib kodus enam ja kellel on seetõttu ka tugevam teadusuuringute potentsiaal, saab seda kaks korda: kodus ja samuti konkurentsi kaudu Euroopa raamprogrammis, mis on tippsaavutuste jaoks.

Kuid miski muu on samuti huvitav. Kui vaadata, kui paljud liikmesriigid – uued liikmesriigid – oma uurimis- ja arendustegevusse globaalsetes Euroopa investeeringutes investeerivad, ning kui palju nad FP7-st saavad, siis viimase proportsioon on kõrgem kui see, mis nad tegelikult kodus investeerivad. Seega on antud seosed väga selged ning minu nõuanne oleks: kasutage kõiki võimalikke vahendeid, et tugevdada suutlikkust kodus; kasutage – nutikalt – struktuuri- ja ühitekuuluvusfondi, kuhu on raamprogrammi summa selleks tegelikult eraldatud – 50 miljardit eurot – ning kasutage seda raha nii, et tulevikus aitaksid nad end kodus ise ning aitaksid ennast võimaluses globaalselt konkureerida, sest maailm on globaalne.

Juhataja. – Küsimus nr 38, esitaja **Justas Vincas Paleckis** (H-0174/09)

Teema: BONUS-169

Projekt BONUS (Läänemere mereuuringuid rahastav organisatsioon) on väga oluline vahend riiklike ja regionaalsete teadusuuringute programmide grupeerimiseks, et toetada Läänemere regioonis säästlikku arengut eesmärgiga koordineerida, arendada ja rakendada neid ühiste koostööalgatuste kaudu. Seetõttu toetavad Leedu ja teised Balti riigid tugevalt üleminekut BONUS ERA-NET+-ilt BONUS-169-ile.

Kas komisjon võiks öelda, milliseid uusi meetmeid nähakse ette BONUS-169-le? Kas ettepanekut esitletakse käesoleva komisjoni ametiajal? Kas on midagi, mis võiks üleminekut BONUS-169-le takistada?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Härra Paleckis, olen veendunud, et BONUSi artikli 169 algatus eeldatavalt parandab oluliselt keskkonna ja säästliku arengu poliitikaid terve Läänemere regiooni jaoks. See aitaks eriti kaasa peamiselt Euroopa Liidu Läänemere regiooni strateegia keskkonnaosa rakendamisele, mille komisjon plaanib esitada Euroopa Ülemkogule 2009. aasta juunis.

Liigume nüüd kiiresti edasi antud artiklit 169 käsitleva õigusakti ettepaneku koostamisega ning oleme lisanud BONUS-169-e 2009. aastaks oma õigusloomekavva. Teeme kõiki jõupingutusi, et esitada õigusakti ettepanek 2009. aastal päevakorda nii pea kui võimalik. Siiski pole õigusakti ettepaneku ajastus tervenisti meie kätes: see sõltub samuti BONUSi konsortsiumi õigeaegsest ja edukast reaktsioonist esialgse tegevuskava revideerimisel. Kui viimane juuni alguseks komisjonini jõuab – sellega nõustus BONUSi konsortsium – olen üsna kindel, et õigusakti ettepaneku saab esitada päevakorda veel käesoleva komisjoni mandaadi alusel.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Suur tänu, volinik, täpse ja selge vastuse eest: ilmselgelt on lootust, et antud asi lõpuks liikuma hakkab. Sooviksin teilt küsida, kas tõsiasi, et keskkonnakaitset Läänemereel karmistatakse veelgi, tähendab, et antud projektil on midagi pistmist Nord Streami projektiga Läänemere keskkonnakaitse osas? Kas see on toimumas või mitte?

Janez Potočnik, komisjoni liige. – Minu ootused BONUSi programmile enesele on samuti kõrged. Seetõttu teengi kõvasti tööd, et seda oma ametiajal saada teile esitamiseks päevakorda.

Peaksite teadma, et meie kogemused artikli 169 algaustega, alates EDCTPst eelmises raamprogrammis, polnud alati väga head. Seetõttu palusime härra van Velzenil selle kohta raporti koostada. Muide, täna on EDCTP laimatu ning toimib väga hästi, kuid olime palunud härra van Velzenil esitada päevakorda ettepanekud „169“ algatuste tuleviku kohta ning nüüd järgime tema soovitusi.

Samuti peaks arvesse võtma, et tegemist on esimese omalaadse programmiga ning seda liiki programmi kaudu peaks esitatama tõelist Euroopa lisandväärtust. Olen kindel, et sellest tuleb eeskuju, mida hiljem teised regioonid järgivad. Ühesõnaga olen vägagi ettepaneku poolt, kuid arvan, et mida tugevamaks me selle teeme, seda parem on ta BONUSE ja regiooni jaoks.

Juhataja. – Küsimus nr 41, esitaja **Marian Harkin** (H-0137/09)

Teema: Suhtlemine kodanikega

Arvestades, kui oluliseks komisjon peab tulemuslikku suhtlemist kodanikega, iseäranis majanduskriisi valguses, kui paljud kodanikud on tuleviku suhtes ebakindlad, ning arvestades, et konsultatsiooniprotsess on efektiivne vahend kodanikele võimu andmiseks, et nad saaksid vahetult ELi tasandil poliitikaprotsessis osaleda, siis kas komisjon nõustuks, et on tarvis rakendada täiendavaid meetmeid, et tõsta kodanike teadlikkust ELi konsultatsioonidest massiteabevahendite ja muude kohaste foorumite kaudu riiklikul, regionaalsel ja kohalikul tasandil, et tagada rohkemate inimeste ja rohujuureorganisatsioonide kaasamine?

Margot Wallström, Komisjoni asepresident. – Kõigepealt sooviksin öelda, et kodanikuühiskond on üks demokraatia võtmeosajatest. See etendab väga olulist rolli Euroopa integratsioonis ning täidab olulist funktsiooni Euroopa kodanike ja institutsioonide vahelises suhtlemises. Kodanikuühiskond aitab kodanikel teostada õigust osaleda ELi demokraatlikus elus.

Komisjon tunnustab vajadust luua organiseeritud kodanikuühiskonnale ja lisaks ka üksikutele kodanikele selgem juurdepääs EL-ile ning meil on pikk ja terve kodanikuühiskonna ning organisatsioonidega lävimise traditsioon, mis algas üle 30 aasta tagasi.

Aastate jooksul on tekkinud real meie talitustest korrapärane dialoog sidusrühmadega. Antud dialoog võtab arvesse meie ammust avatuse ja kaasamise poliitikat ning samuti peegeldab suuri erinevusi poliitikavaldkondades ning sidusrühmade mitmekesisust.

Komisjon konsulteerib kodanikuühiskonnaga mitmel eri moel, sealhulgas konsultatsiooniraportid, teatised, nõuandva õigusega komisjonid, ekspertrühmad, tööseminarid ja foorumid. Laialdaselt kasutatakse veebikonsultatsioone. Pealegi korraldame ka sihtotstarbelisi koosolekuid ja avatud istungeid. Paljudel juhtudel on konsultatsioon kombinatsioon erinevatest vahenditest ja toimub poliitikaettepaneku ettevalmistamise mitmes järgus.

Tarvis on ühist rakendusraamistikku, et tagada, et antud konsultatsioone teostataks läbipaistvalt ja sidusalt. Seetõttu koostas komisjon 2002. aastal väliste osapooltega konsulteerimiseks põhimõtted ja miinimumstandardid.

Antud standarditega koosõlas on tarvis pöörata tähelepanu sellele, et tagatakse selgeid konsultatsioonidokumente, konsulteeritakse kõikide asjasse puutuvate sihtrühmadega, jättes piisavalt ruumi osalemiseks, tulemuste avaldamiseks ning tagasiside andmiseks jne.

Euroopa läbipaistvuse algatus on samuti kohustunud täiendavalt tugevdama praeguste konsultatsiooni miinimumstandardite kohaldamist.

Kehtestatud on avatud, avalike konsultatsioonide musternäidis, sealhulgas kutse sidusrühmade organisatsioonidele liituda huvide esindajate registriga.

Nii viisi antakse neile märku komisjoni ühtses konsulteerimise juurdepääsupunktis, „Sinu hääl Euroopas“, avaldatavatest konsultatsioonidest. Antud näidise kasutamine parandab sidusrühmadega peetavate konsultatsioonide esitluse läbipaistvust ja sidusust.

Muidugi on meil tarvis pideval mõelda selle üle, kuidas veelgi edendada teadlikkust konkreetse konsultatsiooni käivitamisest, nii et rohkem inimesi oleks teadlikud sellest, et konsultatsioon on algamas. Tõenäoliselt saame kasutada aktiivsemalt oma esindustes.

Lisan lõpuks, et D kava algatused, sealhulgas kodanikukonsultatsioonid, pakuvad samuti uusi ideid selleks, kuidas kaasata kodanikke ja kaasata neid, kes veel erakondadesse või ei kuulu, nii et kodanikeühenduste

organisatsioonides, nii et tagada, et meil on tõeliselt avalikud arutelud. Katsetame erinevate meetoditega, kuidas kodanikke kaasata.

Marian Harkin (ALDE). - Täna volinikku vastuse eest ning olen nõus: komisjon teeb kahtlemata jõupingutusi. Ent arvestades, et 53% Euroopa kodanikest ütleb, et nad pole Euroopa valimistest huvitatud, arvan, et üks selle põhjustest on, et paljud Euroopa kodanikud ei ole teadlikud, et nad saavad konsultatsiooniprotsessi kaudu teostada muutusi ja avaldada mõju: minu kogemused sidusrühmadega kodanikuühiskonnast on, et väga paljud neist pole antud protsessist lihtsalt teadlikud.

Ise teen iga paari kuu tagant jõupingutuse, et anda sidusrühmadele märku erinevatest käimasolevatest konsultatsiooniprotsessidest ning arvan tõesti ja küsisin Teilt, volinik, kas Te ei nõustu, et komisjoni esindustel oleks kasulik igas riigis koostada loend, väga laialdane loend, kõikidest sidusrühmadest ning tagada, et neile antakse märku konsultatsiooniprotsessist, nii et nad teaksid ja osaleda saaksid.

Margot Wallström, Komisjoni asepresident. - Olen täielikult nõus – 100%. Just seda me täna pärastlõunal institutsioonidevahelises side- ja inforühmas arutasimegi: kuidas ergutada meie esindusi ja Euroopa Liidu maju – sest enamikes pealinnades jagame samu pindu.

Peaksime neid kasutama Euroopa Liidu majadena, teadvustades neid kodanikele, kui on konsultatsioon, kus nad saavad teha teatavaks oma seisukohad ühise põllumajandus- või kaubandus- või keskkonnapoliitika kohta.

Seega kindlasti jagan Teie vaateid, et kodanike mobiliseerimiseks on vaja teha veelgi enam. Arvan samuti, et taolised eksperimendid asjadega, nagu kodanike konsultatsioonid, viivad suurema huvini EL-i vastu. Nagu ütles üks osaleja: EL näitas huvi minu vastu, küsides, mida arvan. Usun, et lõpuks on ka meil paremad poliitikad, kodanikelt küsides ja nendega konsulteerides.

Juhataja. – Küsimus nr 42, esineja **David Martin (H-0155/09)**

Teema: Komisjoni roll ja osalemine eelseisvatel Euroopa valimistel

Kas komisjon oskab mind teavitada, millist mitteerakondlikku rolli ta etendab hääletamisaktiivsuse tõstmiseks Euroopa valimistel?

Margot Wallström, Komisjoni asepresident. - Komisjon toetab ja täiendab Euroopa Parlamendi ja riiklike ametiasutuste ning erakondade poolset teabevahetust, teostades temaatilist, teadlikkust tõstvat tegevust nii Euroopa kui ka kohalikul tasandil. Meie eesmärk on eeskätt teavitada hääletajaid valimiste kuupäevast ja olulisusest ning nõnda neid hääletama ergutada.

Erilist tähelepanu pööratakse naistele ja noortele ja seda sihtotstarbeliste toodete ja tegevustega. Muuseas edastame parlamendi toodetud tele- ja raadioklippe, et illustreerida Euroopat puudutavaid prioriteetseid Euroopa valimiste teemasid satelliidi kaudu ja EU Tube'is. Abistame samuti nende levitamisel liikmesriikides riiklike, regionaalsete ja ringhäälinguorganisatsioonide kaudu. Pealegi arendab kõikides liikmesriikides komisjon noortele mõeldud multimeedia kampaaniat ja kaasab arvamuskujundajaid veebipõhiste sotsiaalse meedia, blogide ja veebiajakirjade kaudu. Kõikidel tähtsamatel kodulehekülgedel, näiteks Europa, on valimiste logo ja link parlamendivalimiste koduleheküljele. Kuid traditsioonilised väljaanded, sealhulgas plakatid, postkaardid ja välipaigaldised on samuti ettevalmistamisel.

Liikmesriikides on kõik meie esindused mobiliseeritud korraldama valimistega seotud tegevusi ning mobiliseerima kõiki meie arvamuskujundajaid ning peaaegu 500 Europe Directi andmerekorraldab üritusi reklaammaterjalide levitamiseks ning kandidaatidele diskussiooni koha tagamiseks.

Lõpuks pakub Europe Directi kontaktkeskus pakub tasuta faktilist teavet kodanikelt ja ettevõtetelt laekunud ELi puudutavate küsimuste kohta kõigis 23 ametlikus keeles telefonitsi, meilitsi ja veebi kaudu.

David Martin (PSE). - Volinik, täna komisjoni tegevust käsitleva info eest. Kas võin veel üheainsa küsimuse esitada?

Valimiskampaania käigus räägitakse Euroopa Liidu kohta palju valesid. Osad kujutavad endast arvamusi ning ootaksin komisjonil sekkumist sellistesse olukordadesse, kuid kui ühenduse kohta räägitakse lausa valesid, kas komisjon asutab järgmiseks kaheks-kolmeks kuuks kiire vastuväitmisüksuse, mille kaudu saab kas otse Euroopa Liitu puudutavatele valedetele ja moonutustele reageerida või kandidaadid saavad pöörduda Teie poole faktilise teabe saamiseks, et lükata ümber valeväited ühenduse tegevuse kohta?

Margot Wallström, Komisjoni asepresident. – Täna selle täpsustava küsimuse eest. Vastuväitmine on mõnikord osaks meie korrapärasest tegevusest ning on samuti osa sellest, mida teevad meie esindused. Muidugi võivad kandidaadid või erinevad sidusrühmad alati meie poole pöörduda, et küsida faktilist teavet ning samuti anda vastuseid taoliste tehtavate väidetele.

Kuid arvan, et komisjon etendab tõenäoliselt rolli faktilise teabe andmisel, mitte osapoolena väitluses, mis on minu arvates erakondadele ja kandidaatidele. Kuid üritame alati pakkuda faktilist teavet ja see on midagi, mida teeme korrapärasel alusel.

Marian Harkin (ALDE). - Minu täiendav küsimus on väga sarnane härra Martini omaga, sest üks küsimus, mis minu jaoks Lissaboni lepingu referendumi ajal väga raskusi valmistas, oli see, et ei olnud võimalik saada faktilist teavet piisavalt kiiresti, et reageerida vadele ja valeinfole, mida levitati.

Ei tea, kas komisjon kaaluks – arvestades, et oleme nüüd valimistele väga lähedal – selle tagamist, et igas liikmesriigis on sihtotstarbeline rühm või rida inimesi eritelefoni numbriks jne, kus kandidaadid saaks kohe komisjonile taolisi konkreetseid küsimusi puudutava info saamiseks juurde pääseda.

Tean, et valimised on lähedal, kuid paluksin volinikul tõsiselt kaaluda millegi taolise kasutuselevõtmist.

Margot Wallström, Komisjoni asepresident. – Kahtlen, et jätkub aega niivõrd hilja ja enne valimisi eritalitust käima panna. Siiski meil on juba talitus, mis pakub võimalust teha telefonikõnesid või päringuid ja üritada saada võimalikult palju infot.

Kuid see, mida teeme, on kodanikele mõeldud kokkuvõtte koostamine Lissaboni lepingust näiteks. See kujutab endast midagi, mida teeme koostöös teiste institutsioonidega. Muidugi üritame seda teha võimalikult kiiresti, mitte osana kampaaniast. Hoolitseme selle eest, et see tehakse kättesaadavaks kõikides ametlikes keeltes ja kõikides liikmesriikides.

Kuid arvan, et meil on võimalus antud asjas küsimused lahendada, sest juba tunneme küsimusi. Samuti oleme harjunud küsimustele vastama Europe Directi kaudu näiteks ning oma esinduste kaudu, seega üritame aidata nii palju kui saame. Samuti on meil kokkupanud küsimuste ja vastustega materjal. Seega arvan, et sellest võib olla kasu nii kandidaatidele kui ka sidusrühmadele.

Juhataja. - Küsimustele, millele ajapuuduse tõttu ei jõutud vastata, vastatakse kirjalikult (vt lisa).

Sellega on komisjonile esitatavad küsimused lõppenud.

(Istung katkestati kell 20.00 ning jätkus kell 21.05.)

ISTUNGI JUHATAJA: Alejo VIDAL-QUADRAS

asepresident

15. Parlamendi koosseis: vt protokoll

16. Volikirjade kontroll: vt protokoll

17. Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kaitse tähtaeg (arutelu)

Juhataja. - Päevakorra järgmine punkt on raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/116/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kaitse tähtaja kohta [KOM(2008)0464 - C6-0281/2008 - 2008/0157(COD)] - Õiguskomisjon. Raportöör: Brian Crowley (A6-0070/2009).

Brian Crowley, raportöör. – Härra juhataja, sooviksin öelda volinik McCreevyle tere tulemast istungisaali ning tänada kolleege, kes täna õhtul siin on.

Autoriõiguse laiendamine ja kaitse tähtaja pikendamine on olnud meie kõigi jaoks pikk ja vaevaline teekond, iseäranis sellepärast, et tohutu arv inimesi pole teadlikud kõikidest autoriõigusega seonduvatest tõsiasjadest.

Alustuseks, et see saaks täiskogus ametlikult dokumenteeritud, täna kõiki kolleege, nii neid, kes toetavad, ja neid, kes on vastu, seoses minu poolt esitatava ettepanekuga antud panuse, sisendi ja iseäranis kasuliku nõu ja juhatamise eest sellel teekonnal. Sooviksin samuti tänada õigusasjade komisjoni sekretariaati ning

iseäranis Giorgiot, kes on olnud väga tugev toetaja ning nõuandja kõikides antud valdkondades, ja lõpuks volinik McCreevyt ja tema personali. Ma ei tahaks neid individuaalselt nimetada, kuid teie kõrval istuv mees on teinud antud raporti ja antud direktiivi suhtes ära tohutu töö.

On räägitud palju valesid – ning kasutan sõna „valesid“ ettevaatlikult selle suhtes, mida siin teha üritame. Selle saab väga lihtsalt nelja väga selgesse valdkonda kokku suruda. Esiteks kaitse tähtja pikendamine praeguselt 50 aastalt tähtja täiendava pikenduseni. Pakume nüüd kompromissi raames välja 70 aastat. See ettepanek kompromissiks rajaneb osaliselt ministrite nõukogu vastuseisul ning mulle valmistab pettumust, et nõukogu eesistumine pole täna õhtul siin esindatud. Tegelikult arvan, et kogu antud protsessi jooksul pole nõukogu eesistumine olnud eriti abivalmis katsetel antud küsimus ettepoole tuua. Tšehhi eesistumise alguses teatasin peaministrile ja lisaks ka vastutavale ministrile ning Tšehhi eesistumise ametnikele, et see võiks kujutada endast suurt õnnestumist eesistumisele ja lisaks ka õnnestumist käesolevale parlamendile. Kuid nad jäid muude surveallikate kätte ning on võtnud lahenduste leidmise katsete suhtes üksikõikse või pooleldi distantseeritud hoiaku.

Lisaks sellele on teised liikmesriigid ministrite nõukogus meelega üritanud tõkestada ja takistada edasiminekut antud protsessis, esitades õigustamatuid pretensioone ja õigustamatuid muudatusettepanekuid, vaatamata tegelikult üksikasju või sisu või isegi parlamendiga korralikult lävimata, et välja selgitada, kuidas parlament saaks olla paindlik selle suhtes, millel on tarvis toimuda.

Kuid teine punkt seoses sellega, mida antud direktiiv teeb – ja võib-olla kõige olulisem – on, et esimest korda tunnustab ta stuudiomuusikute panust, rajades fondi, mis lubab neil tagada, et nad saavad töö eest tulu ning tasu – mida inimesed on väga kaua ekspluateerinud – mille eest nad saavad võibolla ainult ühekordset tasu, kui neil veab. See tagab, et nendel, kes on oma esinemiskarjääri lõpu lähedal, või nendel, kellel võib olla selle suhtes muid majanduslikke probleeme, on võimalik saada selle eest täiendavat kaitset.

Kolmandaks, mis puudutab kogu valdkonda, kuidas tasakaalustada nende õigusi ja volitusi, kes räägivad plaadifirmade ja muusikute vahel läbi, annab ta täiendavaid õigusi muusikutele ja teistele, et tagada, et see saaks toimuda.

Neljandaks, ja see on kõige olulisem, tagades, et on selgus selles suhtes, kuidas seadus Euroopa Liidu piires toimib. Paljud kolleegid, iseäranis Hispaaniast ja teistest Vahemere maadest, on audiovisuaalsektori suhtes esitanud ideesid ning oleme üritanud neile vastu tulla, lisades raporti projekti antud idee eraldi direktiivist, mis käsitleks audiovisuaalsektorit, sest seal on teistsugused küsimused, mis seda puudutavad, ning nõuab teistsuguseid lahendusi. Sarnaselt, nagu on meie väitluste ja arutelude jooksul avastatud, on tohutu valdkond, mis puudutab autoritasu kogumise ühingu juhtimist ning kuidas nad võimalikult hästi esindavad õigusi ning artistidele maksmisele kuuluvate rahade kogumise juhtimist, et tagada, et need saaks neile tulla.

Lõpuks ütlen, et inimesed peaksid taipama, et tegemist on loovõigusega; tegemist on millegagi, mille üksikisik on loonud ja meile andnud; tegemist on millegagi, mille eest maksma peaksime – mitte pöörast summat, vaid väikse summa. Autoriõiguse ideed nähakse täna tuulde visatuna – kõik võivad saada kõike tasuta. Kui seda rada pidi läheme, võib see lühiperspektiivis meie kõigi jaoks tore olla, kuid pikas perspektiivis hävitab see loovuse, hävitab võimalused uutele muusikutele, uutele bändidele ja uutele kogemustele, mis meie ette võiks tulla.

Meie kuulajaskonnas täna õhtul on muusikuid, produtsente ja tegelikult huvitatud isikuid. Ütleksin neile, et tegemist on esimese sammuga, mida laval näeme selle tagamise suunas, et artistid ja muusikud saavad endale rohkem võimu selle üle, mis nende õigused on. Kui meil antud esimene samm õnnestub, võib garanteerida, et võime liikuda edasi järgmiste sammude juurde Everesti poole.

Charlie McCreedy, komisjoni liige. – Härra juhataja, komisjon toetab täielikult parlamendi kompromissteksti, mis on käesoleval osaistungil hääletamiseks päevakorda esitatud. Antud väga tasakaalustatud kompromisstekst aitab loodetavasti kaasa ettepaneku vastuvõtmisele üheainsa lugemisega. Taoline lõpptulemus on väga teretulnud areng Eli esitajatele. Ta näitab, et hindame loovpanust, mida muusikud meie ellu ja kultuuri annavad.

Parlamendi kompromisstekstis on neli põhisarikat, mida kogu hingest toetame: esiteks, autoriõiguse tähtja pikendamine esitajatele ning fonogrammitootjatele 50-lt 70-le aastale; teiseks uus nõue stuudiomuusikute kasuks, mis küüniks 20%-ni salvestusettevõtete traditsioonilistest ja veebimüügituludest; kolmandaks kasutame klauslit „kasuta või kaota“, mis lubab esitajatele 50 aasta pärast õigusi ennistada, kui produtsent helisalvestist ei kaubasta; ning neljandaks niinimetatud „nullist alustamine“, mis takistab fonogrammitootjaid põhiesitajatele makstavatest kasutustasudest mahaarvamisi tegemast.

Mul on eriti hea meel märkida, et stuudiomuusikute fond, mis töötab alusel 20% kogumüügitulus, on seni läbinud seadusandliku menetluse puutumatuna. Sisuliselt on fondi proovikiviks see, et vastupidiselt kogu kriitikale, mida läinud aasta jooksul kuulnud oleme, annab tähtaja pikendamine ühest küljest sissetuleku esitajatele elusügisel ning teisest küljest ergutab uue kultuuritegevuse tekkimist.

Rõhutan, et antud ettepanek on lihtsast tähtaja pikendamisest kaugel. Esimest korda Euroopa autoriõiguse seadustes üldse, on süsteem, mille alusel artistid osalevad salvestusettevõtete müügitulus: 20% kogukäibest pannakse stuudioartistide jaoks kõrvale. See on tõeliselt uuenduslik. Kõige olulisem on, et kõrvalepandud 20% kujutab endast tulu, mis ei kasva juurde paarile superstaarile. Antud 20% on ainuüksi stuudiomängijatele jaotamiseks. Vastupidiselt laialt levinud arvamusele ei saa Sir Cliff Richard stuudiomängijate fondist sentigi ning salvestusettevõtteid, nagu EMI või Universal, mis stuudiomängijate fondi osamakseid teevad, peavad teenima kasumi ainult 80% pealt kogukäibest.

Siis on nullist alustamise idee, säte, mis teeb lõpu kahetsusväärsele tavale arvata maha ettemakseid põhiartistide kasutustasudest. Jällegi on antud säte sees vähem tuntud esitajate jaoks, sest just nende salvestised tihti ei tee ettemakseid tasa.

Samuti on klausel, mis lubab esitajatel väljaostulepingud tagasi võtta, kui produtsendid lakkavad nende salvestatud esinemisi müümast. See kõik on väga uuenduslik ning ükski ELi ettepanek pole kunagi laeva nii kaugele esitajate kasuks tõuganud. Tegemist pole ettepanekuga salvestusettevõtete kasuks. Tegemist on hoolikalt tasakaalustatud lähenemisviisiga, mille eesmärk on premeerida Euroopa loojaid.

Mõned võib-olla väidavad, et Euroopa loojad on ülekaitsitud. Need, kellel sissetulek oleneb autoriõigusest, eelistavad eriarvamusele jääda. Kui artistid jääksid muusika salvestamise ärisse sellepärast, et seda maksab teha, oleks ka tarbijail selle tulemusena rohkem mitmekesisust.

Tervitame samuti kutset komisjonile viia läbi eraldi mõju hindamine audiovisuaalsete esitajate kohta ning esitada 2010. aasta jooksul kohased ettepanekud. Oleme kindlad, et suudame teostada mõju hindamise parlamendi ettenähtud ajaga.

Komisjon on nõus, et veebiõiguste haldamise küsimus tele- ja raadiosaadete ülekannetega seoses väärib hoolikat tähelepanu. Tähtajaettepaneku järelmina oleme käsitlenud ringhäälinguettevõtete õigustatud muresid veebiõiguste osas. Komisjon pakub seega välja, et tehtaks järgmine deklaratsioon, kui ettepanek nõukogus vastuvõetud on.

Deklaratsioonis seisaks: „Komisjon tunnustab tungivat vajadust fonogrammiesitajate ja –tootjate õiguste kollektiivseks teostamiseks kui enda lahutamatu osana kaubanduslikelt fonogrammidelt ülekandeid sisaldavad raadio- või telesaated tehakse kättesaadavaks üldsusele niiviisi, et üldsusel on võimalik pääseda raadio- või telesaadetele ligi kohast ja ajal, mille nad individuaalselt valivad. Komisjon rakendab kohaseid meetmeid, et aidata kaasa taolise kollektiivse teostamise rakendamisele ning esimese sammuna algatab komisjon sidusrühmadega struktureeritud dialoogi, mille eesmärk on kehtestada toimiv litsentsimiskord. Deklaratsioon piirdub raadio- või telesaadete tellitavalt kättesaadavaks tegemisega ega hõlma fonogrammi enese kättesaadavaks tegemist.“ Kavatsetava deklaratsiooni lõpp.

Komisjon esitas antud ettepaneku 2008. aasta juulis. Nüüd on meil käes kõige hullem majanduskriis, mida maailm minu eluajal näinud on. Paljude ELi kodanike puhul mõjutab kriis nende argielu. Euroopa esitajad elavad väga ebakindlat elu parimatelgi aegadel. Antud ettepanek tagab, et esitajad saavad hiljem elus tagasi osa sissetulekust, mis nad loovad.

Parlament on ses suhtes vastuvõtlik ning menetlus on näidanud, et hoog meie loojate nimel tegutseda on veel elus. Arvan, et kõik hirmud, mida väljendasid need, kes on tähtajapikenduse vastu, on osutunud alusetuks.

Lõpetuseks sooviksin soojalt tänada raportööri, Brian Crowleyt, ning avaldada oma tänu ja imetlust antud toimiku operatiivse menetlemise puhul Euroopa Parlamendi poolt.

Erna Hennicot-Schoepges, tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni arvamuse koostaja. – (FR) Härra juhataja, sooviksin õnnitleda meie raportööri ja kõiki antud küsimuse kallal töötanud liikmeid. Sooviksin samuti tänada volinikku meile esitatud toimiku eest.

Varasemates õigusaktides on esitajaid liiga tihti tähele panemata jäetud ning nagu kõik teised, kes intellektuaalomandit loovad, on neil õigus saada nõuetekohast tasu. Antud muudatusettepanek seetõttu laiendab antud põhimõtet esitajatele, mis kujutab endast märkimisväärset sammu edasi.

Ent palju on jäänud teha, sest antud kompromiss kujutab endast ainult esimest sammu. Autoriõigusi turustavate ettevõtete olud varieeruvad ikka veel märkimisväärselt erinevates riikides, kus on väga erinevad staatused ning antud seisukohast pole ühtlustamine praktikas teostamiseks valmis.

Parlamendi raport kutsub komisjoni üles teostama mõju hindamist ja seirama antud meedet. Järgmisel komisjonil tuleb seetõttu antud ülesannet jätkata. Mis puudutab litsentside andmist, siis sooviksin pöörata tähelepanu sellele, et artistide ringkond äärmiselt ebakindlalt taoliste lähenemisviiside tõttu, kuna artistid kardavad, et suured produtsendid saavad enda kätte jämeda otsa väikeste produtsentide loodud teoste suhtes. Seetõttu tuleb leida selles suunas tasakaal.

Emmanouil Angelakas, *siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni arvamuse koostaja*. – (EL) Härra juhataja, ka mina sooviksin lisada oma õnnesoovid raportööri ja komisjonile kompromissi puhul.

Peamised direktiivis sisalduvad ettepanekud hõlmavad kaitseperioodi pikendamist esitajatele ja produtsentidele 50-lt 70-le aastale, fondi rajamist muusikute jaoks ning „kasuta või kaota“ klauslite sisseviimine lepingutesse. Kõik see on oluline ning arutasime seda komisjonis, nagu ka „kasuta või kaota“ klausli ideed, haldusmenetluste lihtsustamist ning eeskirjade ühtlustamist kõikides liikmesriikides.

Tegemist oli oluliste küsimustega, mis lisati kompromissi, millega oleme rahul. Samal ajal oleme rahul, sest 70-aastane periood viib kaitse kooskõlla ajaperioodiga, mille jooksul kaitstakse intellektuaalomandit, mis on samuti 70 aastat. Antud kaitseperioodi pikendamine aitab kaasa jõupingutuste edendamisele noori muusikaprodutsente, seeläbi lubades Euroopal saada ülemaailmseks erakordse muusikatalendi allikaks, mis annab aktiivse panuse kunstilisse loovusse ning töökohtade turvalisusesse. Samal ajal saavad liikmesriigid maksutulu ning Euroopast saab intellektuaalomandi eksportija.

Pea kompromissi rahuldavaks ning tervitan saavutatud edu.

Christopher Heaton-Harris, *kultuuri- ja hariduskomisjoni arvamuse koostaja*. – Härra juhataja, sooviksin samuti raportööri õnnitleda ning esimest korda minu 10 siin oldud aasta jooksul õnnitleda komisjoni nii ettepaneku kui ka hiljem esitatud kompromissi puhul.

Lähtun seisukohast, et mulle meeldib autoriõigus. Arvan, et autoriõigus ja patendid kaitsevad inimesi, ettevõtteid ja intellektuaalomandit ning intellektuaalomand on vabaturumajanduste aluskivim. Inimesed ja ettevõtted investeerivad rahulolevalt aega ja raha lootuses, et leiavad toote – antud juhul muusika, mis inimestele meeldib ja mida nad osta tahavad. Üle kogu maailma liiguvad tugeva intellektuaalomandi kaitsega ühiskonnad edasi. Need, kellel on vähem ettevõtjaid ja vähem patente liiguvad lihtsalt tagasi.

Praegu on Ühendkuningriigis allkirjastanud 38 000 stuudiomuusikut avalduse antud ettepaneku toetamiseks. Stuudiomuusikud väärivad abi, mida nad antud ettepanekust saavad. Minu valimisringkonnas on üks meesterahvas nimega Ted Carroll – üks sadadest stuudiomuusikutest, kes on mulle kirjutanud ja palunud, et me antud kompromissid vastu võtaks. Seetõttu olengi tugevalt antud raporti poolt.

Jacques Toubon, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (FR) Härra juhataja, mu daamid ja härrad, antud ettepanek, mida teile esitatakse, kujutab endast positiivset meedet artistide, kunsti ja kultuuri jaoks ning meie, Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsioon, toetame teda.

Tõesti, see, mis teie ees on, kujutab endast kompromissi, mis üritab arvesse võtta erinevaid seisukohti ja erinevaid huve ning mis – see kujutab endast huvitavat osa – kuulub tõenäoliselt täna vastuvõtmisele nõukogu poolt, kes on seni pörkunud väikese blokeeriva vähemuse vastu.

Antud kompromiss parandab komisjoni ettepanekut. Ta muudab produtsentide ja esitajate vahelised suhted õiglasemaks tänu klauslile, mis lubab esitajatel teostada õigusi, kui produtsendid neid ei teosta. Ta tagab õiglasemad tingimused stuudiomuusikutele solistide suhtes. Stuudiomuusikud saavad kasu alalisest 20%-lisest maksust.

Hispaania eesistumise ajal kavatseme kaaluda ettepaneku laiendamist audiovisuaalsektoris, see tähendab, produtsentidele ja näitlejatele. Ringhäälinguettevõtete osas olen teile, volinik, tänulik asja tehtud deklaratsiooni eest ning arvan, et väga täpne deklaratsioon peaks tegelikult olema lisatud nõukogu ühisseisukohale, nii et ei satuks ohtu muusika raadiosaadetega seonduvad asjad.

Siinkohal on jutt tegelikult tulust; stuudiomuusikutel sissetulek kolmekordistub, küündides kuni 2 000 euron. Tarbijate huve ei kahjustata, kuna kaitse tähtaja pikendamine hindu ei tõsta. Teekide huve ei kahjustata,

sest teegid ei maksa kasutustasusid esinejatele või salvestuste tootjatele. Nad maksavad neid ainult autoritele ja isegi siis on palju erandeid.

Seetõttu olengi sügavalt tänulik hr Crowleyle, pr Gillile, volinik McCreevyle ja komisjonile kogu antud töö eest. See peegeldab maailma seis, pikenenud keskmist eluiga ning teoste uusi kasutusi ning seetõttu peamegi antud teksti vastu võtma – et üritada tagada, et ta muudetaks lõplikuks esimesel lugemisel.

Neena Gill, *fraktsiooni PSE nimel*. – Härra juhataja, antud raportil on olnud parlamendis pikk ja mõnikord keerukas sünd, igast küljest teostatud intensiivne lobby-tegevuse ning päevakorral olnud müütide ja vastuväidete tõttu. Tingituna pakilisusest ja olulisusest, et antud raporti võetaks vastu käesoleval parlamendi ametiajal, on raportöör ja meie kaas-variraportöör töötanud kõvasti, et jõuda nõukogu seisukohas võtmepunktide osas kokkuleppele. Seetõttu õnnitlen kõiki, kes osalesid mõistliku, õiglase ja jätkusuutliku konsensuse saavutamises. Siiski olen pettunud, et nõukogul on aina olnud suutmatu sarnast kokkulepet saavutama.

Mul on aga hea meel, et raport vastab mu peamistele sihtidele ning Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni eesmärkidele, ning, kui meil laieneb autoriõiguse kaitsetähtaeg, peavad eelkõige tõusnud tuludest kasu saama esitajad. Seetõttu on mul võimalik aktsepteerida kompromiss-muudatusettepanekuid, mille raportöör päevakorda esitanud on, kuna esitajate jaoks on täiendavaid meetmeid.

Sooviksin esile tuua teatud võtmemuudatusettepanekud: muudatusettepanek 58, mis on alaline „kasuta või kaota“ klausel; muudatusettepanekud 59-61 alalise nõude kohta stuudiomängijate jaoks, mille alusel salvestusettevõtted peavad kogu müügitulust 20% kõrvale panema; muudatusettepanek 62 nullist alustamise kohta põhiesitajate jaoks; muudatusettepanek 71 võimaluse kohta põhiartistidel paremate lepingute osas läbi rääkida; ning lõpuks muudatusettepanek 75 audiovisuaalsetele avalduva mõju hindamise kohta.

Seetõttu paluksin kolleegidel, kellel on kahtlusi, mõelda järele ning antud raporti poolt hääletada. Mõõnan, et see pole veatu ning et on mureküsimusi. Muudes oludes oleks tahtnud, et need lahendataks, eriti mis puudutab põhiesitajaid, salvestusettevõtetele „kasuta või kaota“ klausli alusel lubatav ajaperiood, mis hakkab tiksuma aasta järel, mitte mõne kuu järel, mis oleks olnud soovitamam.

Kokkuvõtteks paluksin nõukogul antud küsimuses viivitamatult üksmeelele jõuda. Kõik teised võtmeosalised on kokkuleppele jõudnud ning esitajatel on tarvis täpsustust pigem varem kui hiljem.

Sharon Bowles, *fraktsiooni ALDE nimel*. – Härra juhataja, hoolimata voliniku ja tema talituste poolsest ettevõtlikust äravõlumiskatses, pole mul ikkagi võimalik toetada antud ettepanekut pikendada autoriõiguse tähtaega.

Tean, et ettepanekuga kavatseti head, kuid digitaalajastul, kui muutub kiiresti salvestiste turustamise viis, miks peaksime tegema pöördumatu muutuse, laiendades süsteemi, mis olemuselt ikkagi toimib lepingutega ning struktuuriga, mis on asjakohasem füüsilisele turustamisele ja müügile? Ainuke lootus see olukord päästa on lahendada lepingute küsimus, mis on aja jooksul ebaõiglaseks muutunud, ning seda pole tehtud. Peaksime tegema selgelt teatavaks, et eluks ajaks loovutamine uuendamise klausliteta pole enam vastuvõetav ning on üks hindadest, mida plaaditootjad pikendamise eest maksma peavad.

Palju kiiduväärt tööd on tehtud heade tingimuste kehtestamiseks vastutasuks pikendamise eest, kuid kardan, et antud külgekrutitud täiendused ei muuda teda täielikult otstarbele sobivaks pikas perspektiivis edaspidi ning võivad samuti sisaldada omi vasturääkivusi ja ebaõiglust, kuna nad pole lahendanud lepingute küsimust.

Olen otsinud vastuvõetavat kompromissi ning pakun ideed, et tähtaja pikendamine piirduks enne 1975. aastat väljaantud salvestistega, nagu see on ALDE muudatusettepanekutes 80 ja 81, mis sobivad kokku põhipaketiga. Mõõnan, et tegemist on abinõuga rokiajastu tarbeks, mis hetkel meeli keskenduma sunnib ning mille ajal toimus nii popmuusika kui ka märkimisväärselt kehvide lepingute plahvatuslik kasv. Ent taoline muudatusettepanek ei seaks meid pöördumatusse olukorda kõikide uute salvestiste puhul. See aitaks meil vastu pidada plaaditootjate praeguse mudeli lõpupäevadeni, mis on lõppude lõpuks, antud pikenduse peamised kasusaajad ning agitaatorid. Samuti annaks ta meile aega mõelda järgi ning töötada välja esitaja- ning tulevikukesksemaid ettepanekuid, mis on tõeliselt digitaalajastule sobivad.

Kui minu tõstatatud küsimuste lahendamise juurde tagasi pöördute, siis võibolla on tegemist paketiga, mille eest tasub hääletada, kuid vastasel juhul mina seda toetada ei saa.

Roberta Angelilli, *fraktsiooni UEN nimel*. – (IT) Härra juhataja, mu daamid ja härrad, kõigepealt sooviksin õnnitleda raportööri teostatud oivalise töö eest. Autorikaitse õigus kestab hetkel maksimaalselt 50 aastat

ning minu arvates pole antud periood küllaldane, et anda artistidele oma loovtöö ja esitamise eest õiglast tasu. Tõepoolest on oluline parandada artistide sotsiaalset olukorda suurema kaitse kaudu, mida pakuvad institutsioonid.

Antud põhjusel olemegi autoriõiguse kaitse perioodi pikendamise poolt 95 aastani ning palume, et antud pikendamisega teenitud täiendav tulu antaks ainult artistidele ning et iseäranis täiendava 45 aasta jooksul vabastataks viimased lepingulisest kohustusest, mis nõuab neilt osa tulust osa kolmandatele isikutele. Antud meetme eesmärgiks peaks tegelikult olema ainult tõelise eelise pakkumine autoritele ja esitajatele. Teisest küljest oleks soovitatav, et komisjon hindaks antud pikenduse mõju ning laiendaks selle rakendusala audiovisuaalsektorile.

Eva Lichtenberger, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Härra juhataja, meil on probleem autoriõigusega ning meil on probleem artistide tasuga. Seega peaksime ja peame hakkama ennetavaks ning siin midagi ära tegema. Siiski, kui hakkame ennetavaks, siis on oluline, et reageerime digitaalajastu väljakutsetele ega anna piitsa surnud hobustele.

Selgitan, kuidas ma antud kuvandini jõudsin. Ettepanek meie ees täidab ainult üht lubadust ning see lubadus on edendada muusikatööstust. Kui vaatleksime seda, mis tegelikult artistide ja nende sissetulekuga toimub, ja arvestaksime seda, saaksime keskmised, mis on selgelt artistidele enda ülalpidamiseks ja mingi kasu saamiseks liiga madalad.

Pealegi ei lähe antud raha otse artistidele. Fond on millegi saavutamiseks liiga väike. Artist, kellega arutlesin, ütles mulle, et ümberjagamine toimub siin elavate ja surnute vahel. Pidin talle vastu rääkima: tegemist on ümberjagamise artistide ja produtsentide, muusikatööstuse ja ainult seejärel suurte nimede vahel.

Lõppkokkuvõttes, volinik, pole antud ettepanek sobiv. Meil on tarvis leida midagi paremat. Näiteks on meil tarvis luua midagi sellist nagu ühtne taks. Isegi ettepanekud, mida teete „kasuta või kaota“ klausliga seoses on alles teoreetiline seadus. Palun kas võiksime teha midagi nutikat ja põhjendatut, just nii nagu artistid soovitasid ja soovisid arutelul õiguskomisjonis.

Mary Lou McDonald, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – Härra juhataja, arvan, et antud algatuse mõte oli tõeliselt parandada esitajate sotsiaalset olukorda, nagu volinik McCreevy ja meie kolleeg Brian Crowley on väitnud, kuid ei saavuta seda tegelikult. Kahjuks ei ole isegi parlamendikomisjoni rakendatud muutused ettepaneku parandamisel piisavalt kaugeleulatuvad. Tegemist on ettepanekuga, mis minu arvates premeerib lõppude lõpuks neid artiste, kes on juba edukad ja tõesti premeerib tööstust.

Olen segaduses autoriõiguse tähtsaja pikendamise idee osas, olgu ta 70 või 95 aastat, ning olen selles osas segaduses mitte ainult sellepärast, et see on kahtlase väärtusega ning digitaalajastul aegunud, vaid ka sellepärast, et täiesti selgesti toob taoline käik eeskätt kasu ärihuvidele ja mitte ponnistavatele artistidele.

Arvan, et hoolimata kõvast tööst ja heast tahtest peaks Euroopa Parlamendi liikmed antud ettepaneku tagasi lükkama. Arvan, et komisjon peab alustama otsast peale ning tulema välja õige ettepanekuga, mis ei puuduta lihtsalt esitajate ja artistide toetamist, vaid tõesti ja praktiliselt just seda tegelikult teeb.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Härra juhataja, erinevalt kahest eelnevast sõnavõtjast olen nõus liikmete enamusel, kes antud küsimuses sõna on võtnud.

Tegemist on hea direktiivi, tegelikult väga hea direktiiviga, mis on pandud kokku nii, et see kaitseks esitajaid.

Kui räägitakse intelligentsemast viisist lepingute sõlmimiseks, on tegelikult kõne all intellektuaalomandi mõiste ärakaotamine. Lepinguid saab sõlmida ainult siis, kui on olemas kehtestatud seadus.

Meil on juba kehtestatud seadus riiklikult tasandil. Komisjon hr McCreevy juhtimisel on võtnud vastu väga hea algatuse, positiivse algatuse ning arvan, et täiskogu peaks vastu võtma kokkuleppe, mille oleme õigusasjade komisjonis saavutanud tänu raportööri, hr Crowley ja erinevate variraportöörade, nagu näiteks proua Gill ja härra Bourbon, tehtud tööle.

Arvan, et tegemist on suurepärase direktiiviga, mis tugevdab intellektuaalomandi loomist. Lisaks sisaldab direktiiv mitut soovitud edaspidi tehtava töö suhtes.

Arvan, et raporti vastuvõtmine käesoleval täiskogul – ning loodan, et nõukogu joondub komisjoni ja parlamendiga – teenib selle tagamist, et järgmisel ametiajal jätkab komisjon antud teed pidi, teeb parlamendile ettepanekuid ning et teeme edusamme intellektuaalomandi kaitse raames, mis on eluliselt oluline Euroopa Liidu kui ühisel kultuuril rajaneva võimsa institutsiooni arengule.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Härra juhataja, volinik. Härra Crowley on võimekas Euroopa Parlamendi liige, kes tihti tuleb välja intelligentsete ettepanekutega. Seekord aga on mul raske tema kavatsustest aru saada. Komisjon pakub välja, et muusikasalvestiste kaitse tähtaega tõstetaks 50-lt 95-le aastale, mis peaaegu kahekordistaks praegust tähtaega. Enamik nõustuks, et see on ülemäärane. Kompromiss, mida praegu arutatakse, on 70 aastat ning see liigub õiges suunas.

On aga jäänud mitu küsimust. Kas pikendamine suurendab kultuuri mitmekesisust ning aitab kaasa uute heliteoste kirjutamisele? Mis mõju on Ameerika Ühendriikides toimunud autoriõiguse pikendamisel seal olnud? Kas see on tugevdanud artistide seisundit või on peamised kasusaajad muusikafirmad? Kas suudame õigustada pikendamist, mis suurendab kaitse tähtaega järsult? Kas pole liiga lihtsustatud väita, et loovus ja loomissoov on otseselt seotud kaitse kestvusega? Minu arvates pole antud küsimustele vastatud.

Liberaalina usun autoriõigusse ning otstarbesse selle taga ning saan seega nõustuda mitme kaasliikmega käesolevas täiskogus. Muidugi on oluline kaitsta uute heliteoste loomist ning et heliloojatel oleks võimu oma loominguga üle, sealhulgas rahalisest seisukohast. Siiski peavad meie seadusandlikud sekkumised käesoleva täiskogus olema proportsionaalsed ning ma arvan, et antud juhul see nii pole.

Minu kodumaal väideldakse juurdepääsu üle heliteostele, mis on Internetis, iseäranis pärast prominentset kohtuprotsessi, mis lõppes Pirate Bay otsusega. Käesoleval ajal, kui autoriõiguse üle intensiivselt väideldakse, oleks minu arvates viga, kui võtaksime vastu komisjoni ettepaneku nõustuda muusikateoste kaitse tähtaja pikendamisega 50-lt 95-le aastale. Seetõttu, nagu proua Bowleskigi, lükkan ettepaneku tervikuna tagasi. Minu arvamus on, et komisjon peaks üritama uuesti. Volinik, mõelge järgi, tehke ettepanek ümber ja tulge tagasi!

Roberto Musacchio (GUE/NGL). - (IT) Härra juhataja, mu daamid ja härrad, mulle näib, et hoolimata muusika- ja kultuurisektori üldiselt mõjutavatest suurtest muutustest, riskib Euroopa reageerimisega proteksionistlike lahenduste ja aegunud skeemide kaudu, lubades esitajatele ja väikestele muusikafirmadele raasukesti ning edendades selle asemel lõppude lõpuks suurte staaride huve, kellel on märkimisväärselt suurem võimalus oma kasumit suurendada.

Mõistate, praegu, Rootsi kohtus kodulehekülje *The Pirate Bay* juhtide vastu tehtud otsuse järellainetuses, keda karistati võrdõigusliku muusikamaterjali jagamise soodustamise eest, konsolideeriks parlamendi poolne kinnitus taolisele meetmele negatiivse ja täiesti sobimatu lähenemise praegusele tehnoloogiaajastule ning tervete põlvkondade vajadusele kultuuri, suhtlemise ja vabaduse järele.

Artistide sõnavabadus seisneb tegelikult nende suhtes ühiskonnaga; vabadus luua kunsti ja vabadus seda nautida käivad käsi-käes ning neil on ühine vastane kultuuri kaubanduslikul allaheitlikkusel, mida antud õigusakt tugevdaks.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL). - (EL) Härra juhataja, komisjoni ettepanek ja raport soovivad muuta kunstiloomise ja inimkultuuri alalisteks kaupadeks. Need pole väljatöötatud muusikute kaitseks.

Antud pikendusest saavad kasu ainult monopoolses positsioonis olevad meeletult võimsad osapooled, rahvusvahelised ettevõtted muusika- ja meelalahutusäris, kes muutuvad rikkamaks teiste loominguga arvelt. Kaotajaks on töötajad, artistid ja inimareng, sest rahvusvaheliste ettevõtete sunduse tõttu peab enamik esinejaid ja esitajaid oma õigused neile sandikopikate eest ära andma.

Pikendusega saavad rahvusvahelised ettevõtted sadu miljoneid eurosid kasumit, kuid muusikud saavad aastas lisaks ainult mõnikümmend eurot. Samal ajal kontrollivad suurettevõtted kasumiõiguse alusel ka intellektuaalset tootmist.

Komisjoni ettepanek, mida toetavad Euroopa Parlamendi suured poliitilised fraktsioonid, on iseloomustav tõestusmaterjal sisu, iseloomu ja huvide kohta, mida Euroopa Liit kaitseb ja tagab. Kapitali tulususe kaitsmiseks muudab ta kõik tarbekaubaks, alates veest, kunstist ja kultuurist kuni inimloominguuni.

Jens Holm (GUE/NGL). - (SV) Härra juhataja, ettepanek pikendada autoriõiguse kestust 95 aastani on kohutav näide sellest, kuidas suured plaadifirmad on suutnud saavutada edu lobitöös ettepaneku eest, mis kaitseb täielikult nende huve. Selline pikk autoriõiguse kaitse perioodi pikendus annab löögi ainult üksikisikust tarbijatele ja pärsib uue muusika tootmist. Meie Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon on seetõttu esitanud muudatusettepaneku, milles soovime 95 aasta nõude eemaldamist. Soovime ka kogu direktiivi tagasilükkamist.

Õigused laulule „Palju õnne sünnipäevaks” on väidetavalt Põhja-Ameerika ettevõtte Warneri omanduses. Inimesed, kes tähistavad oma sünnipäeva avalikult, kardavad seda laulu karistuste ja trahvide hirmu tõttu teatud Ameerika Ühendriikide piirkondades laulda. See on absurdne näide sellest, kui halvaks võib olukord muutuda, kui me lubame erahuvidel ja tööstusel poliitikat juhtida. See näide pärineb Ameerika Ühendriikidest, kus autorikaitse kaitseperiood on juba 95 aastat pikk. Ärgem lubagem sellel Euroopas aset leida! Lükake tagasi 95 aasta nõue ja lükake tagasi kogu direktiiv.

Samuti ma kahtlen, kas komisjon on läbi viinud mõjuhinnangu selle kohta, kui suure osa tulevikus teenitavatest tuludest saavad artistid ja kui palju suurettevõtted.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Volinik, kuulsime arutelu ajal, et arvamused intellektuaalse vara kaitse perioodi pikendamise õigusloome määrase kohta vahelduvad.

Rõhutan veelkord, et antud spetsiifilise direktiivi vastuvõtmine ei mõjuta tarbijaid ja see ei põhjusta fonogrammi hinnatõusu. Kõik meist püüavad pikendada autoriõigusega kaasnevate õiguste kaitseperioodi kooskõlas eluea kasvuga. Intellektuaalomandi kaitse kestus pärast autori surma on 70 aastat, andes seeläbi tema perekonnale teatud summa ulatuses tulu. Praegune autoriõigustega kaasnevate esitajate kaitse, mis ulatub alates salvestusest 50 aastani, on seetõttu väga lühike. Seetõttu oleks 70 aasta pikkuse kompromissperioodi kehtestamine hea idee.

Juhin teie tähelepanu ka näitlejaid puudutavale ettevalmistavale uuringule ja võimalikule direktiivi ettepanekule, mis esitatakse 2010. aastal. Samuti arvan, et näitlejate tõlgendusi tuleks kaitsta, eriti perioodi, kui kunstiline looming on oluline ja kui tehnoloogilised arengud võivad aidata kaitsta artistide sissetulekut.

Lõpetuseks loodan Euroopa Komisjoni koostööle uue direktiivi ettepaneku raames.

Glyn Ford (PSE). – Härra juhataja, ütlen ühe asja selgelt välja. Toetan autoriõiguste pikendamist 50 aastalt 70 aastale. Minu probleemiks on, et kes sellest kasu saab?

Tervitan asjaolu, mida nõudis Muusikute Ühing, et stuudiomuusikud hakkavad saama levituskasumist 20%. Probleem peitub tasakaalus rahvusvaheliste plaadifirmade ja artistide vahel. Mitmed inimesed sõlmisid lepinguid ettevõtetega 30 või 40 aastat tagasi, mis andis neile 8% kaupmehe hinnast, kes vastutasid tootmise, leviku ja müügist tekkiva raha kogumise eest. Nüüd saavad needsamad rahvusvahelised plaadifirmad mitme miljoni euro suuruse vedamise osaliseks, ilma et selle nimel midagi teinud oleks, sest tänasel digitaalsel ajastul pole vaja mitte midagi teha. Tehnoloogilise muutusest tingitud üleliigseks muutunud tööstuse struktuuri tõttu on võitmas Nottinghami šerif, mitte Robin Hood. Neil artistidel oleks pidanud olema võimalus tagasi küsida oma vara, mille loomise eest nemad ainuisikuliselt vastutasid.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Härra juhataja, jõudkem ühes asjas selgusele, autoriõiguse kaitse perioodi pikendamine ei garanteeri suuremat hulka või paremat muusikat. Kas 25-aastane muusik ütleks ausalt, et: „Ma ei kavatse seda plaati teha, sest ma saan tasu selle eest ainult 75 ja mitte 120 eluaastani”? See ei julgusta isegi *vaeseid* muusikuid, sest nende plaadid ei müü rohkem kui 50 aastat pärast antud plaadi valmimist. Selle asemel julgustab see kas suuri plaadifirmasid või neid, kes on juba oma plaatidelt suure summa teeninud, sarnaselt jätkama. Arvan, et antud juhul on igasugune proportsionaalsus kadunud.

Keegi, kes avastab täna vähivõime, lisaks sellele, et ta saab Nobeli meditsiinipreemia, ei saa oma avastust kaitsta rohkem kui 20 aastat, kuid keegi, kes tootis plaadi, saab siis kaitsta seda avastust või pigem plaati, kuni 95 aastat. Minu arvates on see kõik proportsioonidest väljas. Arvan aga, et 70 aastat on parem kui 95 aastat, kuigi sellegipoolest arvan, et kõige parem oleks kogu ettepanek tagasi lükata.

Charlie McCreevy, komisjoni liige. – Härra juhataja, arvan, et olen õppinud küllaltki palju volinikuks olemise aja jooksul. Mõned võivad väita, et ma ei ole, kuid arvan, et olen.

Kuid üks asi on mulle selgeks saanud, ja see on see, et kõik, mis puudutab intellektuaalomandi valdkonda, on täis pikitud igasuguseid lõkse. Intellektuaalomandi valdkonna küsimuse asjus on tõstatatud teemasid nii parlamendis kui ka ministrite nõukogus, nii minu volinikuks olemise aja jooksul kui ka selle aja jooksul, kui olin Iiri valitsuse minister ja mõningate teemade üle on arutletud juba 20–30 aastat. Seega olen juba aru saanud, et igal juhul pööratakse sellele teemale väga palju tähelepanu, selle üle arutletakse palju ning sellel on polariseeriv mõju mitmetele parlamendiliikmetele, liikmesriikidele ja erinevatele osapooltele.

Seega olen õppinud, et antud valdkonnas on eriti keeruline millelegi tähelepanu pöörata ja jõuda vastuvõetava lahenduseni. Minu volinikuks olemise aja jooksul on aset leidnud mitmeid olukordi, kus me pole suutnud teatud asjades mistahes kokkuleppele jõuda.

Sellest lähtuvalt pole ma üldse üllatunud kõikide antud arutelu osapoolte esitatud argumentide detailsusest ja siirusest, sest igasugune intellektuaalomandi valdkonda puudutav probleem tekitab alati selliseid vaidlusi, ja inimesed, kes on härra Crowley esitatud kompromissettepaneku vastaspoolel, võtavad intellektuaalomandi valdkonna teistes küsimustes täiesti vastupidise seisukoha.

Seega on väga huvitav näha sellises arutelus inimesi, kes intellektuaalomandi teiste küsimuste suhtes võtavad praeguse küsimusega võrreldes hoopis teistsuguse seisukoha, sest tegemist on väga keerulise valdkonnaga, ning ma tervitan panustanud inimeste siirust.

Mul pole mõtet kõiki erinevaid eraldiseisvalt tõstatatud punkte analüüsida ja nende üle arutleda, sest nende üle on komisjonis juba liigagi palju arutletud. Üks asi, mida härra Crowley ja raportöörid teistest komisjonidest tegid, oli see, et nad varusid teema jaoks palju aega. Parlament on pühendanud teemale märkimisväärselt palju aega ja märkimisväärselt palju selle nimel pingutanud ja paljud assistendid ja mitmed inimesed minu enda peadirektoraadis on sellega märkimisväärselt palju tööd teinud ja üritanud jõuda millenigi, mis meie arvates oleks vastuvõetav kompromiss.

Kuid ma käsitlen mõningaid teemasid. Ma lihtsalt kõrvaldan mõned teemad kohe alguses, mis ei puuduta niipalju praegust arutelu, vaid mis kerkisid esile seoses eelmise aruteluga, kui me koostasime antud ettepanekut.

Kinnitan teile, et inimesed, kes palusid mul selle ettepaneku esitada, olid esitajad – see on see, kust intensiivne lobitöö tuli.

Kui siinses täiskogus ja liikmesriikides tekivad vaidlused, siis kinnitan teile, et minu peadirektoraadis olid seisukohad samavõrd erinevad antud teema suhtes, kui ma hakkasin esimest korda mõtlema selle üle, kuidas teemale läheneda ja mitmed siin esitatud eristuvad seisukohad kerkisid ka siis esile. Arvan, et see on loomulik, kui teema tekitab sellised eristuvaid seisukohti siin ja teistes liikmesriikides, siis võib eeldada, et see leiab aset ka peadirektoraadis.

Kuid minuga tegid üpris intensiivselt lobitööd tavalised esitajad. Jah, tippesitajad tulid ja andsid oma toetuse, sest tavalised esitajad arvasid, et on parem kui oleks kaasatud ka mõned tuntumad nimed, antud spetsiifilisest valdkonnast, kuid tavalised esitajad, stuudiomuusikud, kellest enamik inimesi pole midagi kuulnud, olid siinkohal kõige suuremad lobitöö tegijad. Minu arvates on oluline mainida, nagu härra Heaton-Harris ütles, et antud ettepanekut toetab 38 000 stuudiomuusikut.

Seega tuleb teha otsus, kuidas kõige paremini edasi liikuda. Arvan, et enamik inimesi teab oma nelja lemmiklaulu või -plaadi esitajaid, kuid kahtlen sügavalt selles, kui paljud nendest inimestest teavad, kes tegelikult need lood kirjutas. Kuid muusikapala autoril on õigused elu lõpuni ja surmajärgselt 70 aastale.

Kui ma nimetaksin siinkohal täna kuus kõige populaarsemat meloodiat, siis kahtlen, et siin täiskogus on keegi, kes suudaks nimetada, nende lugude autoreid, kuid igaüks, kes teab spetsiifilist plaati, suudab öelda, et seda laulu laulis see ja see isik. Autoril on eluaegne õigus ja surmajärgselt õigus 70 aastale, kuid esitaja omab õiguseid ainult 50 aastaks pärast esitamiskuupäeva.

Igasugusest moraalsest vaatenurgast on see ebaaus. Osadel inimestel oli üks hittlugu ajal, kui nad olid 21- või 22-aastased ja pärast seda vajusid nad unustusse ning nad ei teeninud selle looga väga palju raha. Oma hilises elueas, kui nad lähenevad 70 eluaastale ja jäävad veel vanemaks, arvan, et on mõistlik, et nende sissetulek muutuks natuke suuremaks. Kõike on võimalik taandada tehnilistele ja intellektuaalsetele väidetele ja kõigele muule, kuid ausast mängust lähtudes arvan, et see väide trumpab kõik muu üle.

Nagu härra Crowley ja teised mainisid, on tegemist siira püüdlusega pöörata tähelepanu mõningatele sellistele probleemidele ja mõningatele väga vastuolulistele probleemidele. Oleme andnud endast parima, et jõuda ettepanekuni. Härra Crowley on selle teemaga väga palju tööd teinud, üritades jõuda kokkulepete ja kompromissideni ja selle nimel pikalt ja palju vaeva näinud.

Viitan ainult mõningatele tõstatatud probleemidele.

Neena Gilli, kelle toetus ettepanekule on väga suur ja ma tänan teda selle eest, mainis „Kasuta või loobu” klauslit, mis rakendub alles aasta pärast, kuid liikmesriigid võivad selle kasutusele võtta kas kolme või kuue kuu pärast, kui nad seda soovivad.

Sharon Bowles, kelle siiruses ei kahtle ma hetkekski, tunneb, et ta ei saa hääletada antud ettepaneku või Brian Crowley esitatud kompromissettepaneku poolt. Ta viitas lepingute probleemile. Ma arvan, et lepingute küsimus ei peaks ettepanekut mõttetuks muutma. Tegemist on kindlasti teistsuguse küsimusega, mis oleks teise algatuse teema, kui ja ainult kui, antud ettepanek edukaks osutub.

Eva Lichtenbergeri sõnavõtt oli hea. Juhin tema tähelepanu asjaolule, et 2000 eurot pole stuudiomuusiku jaoks kindlasti taskuraha. Nagu eelnevalt mainisin, toetab fondi 38 000 esitajat ja arvan, et nemad juba teavad, mis on mis.

Manuel Medina Ortega, kasutades oma laiaulatuslikku kogemust poliitikuna, tõstatas väga hea teema ja ma nõustun temaga, et peame esitama siinkohal midagi sellist, mida saadaks edu ka ministrite nõukogus. Nagu ta mainis, peame jääma realistideks, sest kuna ka seal on erinevad seisukohad, peame esile tulema ettepanekuga, mida härra Crowley ja teised on teinud, mis võiks reaalselt edukaks osutuda ka ministrite nõukogus, ning ta tõi selle mõtte väga jõuliselt ja hästi välja.

Härra Schmidt ja härra Musacchio rääkisid plaadifirmade eksisteerivatest ärimudelitest, kuid me ei toeta plaadifirmade olemasolevaid ärimudeleid. 70 aasta pikkune periood on avatud kõikidele uuenduslikele ärimudelitele.

Härra Holm viitas võimalusele saada trahvi näiteks meloodia „Palju õnne sünnipäevaks” laulmise eest, kuid arvan, et ta on midagi segamini ajanud. Teema ei puuduta laulu ennast, vaid esitaja salvestust ja seega võib härra Holm laulda „Palju õnne sünnipäevaks” nii palju, kui soovib ja teda ei ähvarda mingisugune trahv. Teema puudutab ainult esitaja salvestust, mitte autori salvestust.

Härra Mavrommatis viitas mitmele teemale, mida ka meie oleme ära märkinud, kuid arvan, et 70 aastat on parim asendus eluaegsele ajaperioodile.

Lõpetuseks väljendan oma lugupidamist ja vaimustust selle suhtes, kui efektiivselt selle teemaga seotud Euroopa Parlamendi liikmed seda teemat käsitlesid. Tulemuseks on Brian Crowley esitatud kompromissettepanek, ja arvan, et see demonstreerib meie valmisolekut parandada meie loomekogukonna juriidilist raamistikku. Ma arvan, et tulevikus näeme, et loojate kaitsmine oli õige otsus ja õiguste haldamise infrastruktuuride efektiivsuse kasvatamine tõestab vastupidist inimestele, kes väidavad, et parem kaitse avaldab interneti-põhisele kultuurile negatiivset mõju.

Täna kõiki arutelus osalenuid, eriti raportöör Brian Crowleyt, ja mitte ainult selle tõttu, et ta on minu kolleeg Iirimaaalt ja kauaaegne sõber, vaid kuna ta on teinud väga palju tööd, et muuta see kompromiss vastuvõetavaks nii mitmele parlamendis konkureerivale huvigrupile kui võimalik ja on kaasa aidanud ka kompromissi saavutamisele, millel härra Medina Ortega sõnul on mõistlik šanss saavutada ministrite nõukogus heakskiitu.

Brian Crowley, raportöör.— Härra juhataja, täna uuesti kolleege nende panuse eest antud arutellusele! Kahjuks, hoolimata kõikidest meie aruteludest, ettepanekutest, muudatusettepanekutest ja täiendavatest muudatusettepanekute lisamuudatusettepanekutest ja aset leidnud muutustest, pole mõned kolleegid siiani mõistnud viisi, kuidas antud olukord on arenenud. Väga isiklikul tasandil pean ütleva, et ma hindan igatühe seisukohta ja saan aru nende lähtekohtadest.

Keeruline on seda teha, kui me saame kolleegidelt muudatusettepanekuid, mis on lisatud Financial Timesi artiklile, väites, et me peaksime autoriõiguse vastu hääletama, kui artikli lõpus on kirjas „autoriõigustega kaitstud”. Isegi Financial Times, mis on autoriõiguse kaitse või pikendamise vastu, kasutab ise autoriõiguse tööriista.

Samuti kuulen tarbijaorganisatsioonidelt, kuidas on vale pikendada autoriõigusi, sest see mõjutab tarbijate õigusi ja valikuid, jälle mitte mõistes või uskudes, et need õigused ja see kaitse on juba olemas.

Samuti kuulen kolleege rääkimas koormusest, mis langeb uuendusele ja loomingulisusele, aga kuidas saavad inimesed midagi luua, kui nad ei saa oma õigusi kaitsta? Kui nad ei saa oma loomingut kaitsta, siis kuidas nad seda teevad?

Samuti, peaksid need inimesed, kes räägivad kaubandusest või nn kauplemisest, nagu oli tõlkes edasi antud, plaaditööstuses, üles ärkama ja olukorrale tähelepanu pöörama. See on seal olnud aegade algusest peale. Enne salvestatud muusika tekkimist, ajal kui osteti noote, tuli maksta teatavat tasu, mis jõudis muusika loojani, ja iga kord, kui pala esitati, sai ka esitaja sai osa tasust.

Seega räägime me tasakaalu ja aususe lisamisest diskussiooni, et tagada nende õigused, kes on lepingulistest tingimustest lähtuvalt kõige haavatavamas olukorras ja kes lähenevad oma muusikakarjääri lõpule, et nad saaksid kaitset ja kasutust.

Oluline on, et inimesed tunnistaks, et uue tehnoloogia saabumine, mida me kõik tervitame, kuna see on suurepärane, ei tähenda, et on õigus võtta midagi mitte millegi eest. Kui vanasti mindi plaadipoodi ja võeti

plaadifirma CD või vinüülplaat ja jalutati sellega poest välja, siis võeti see isik varguse tõttu kinni ja muusika tasuta allalaadimine, maksmata selle eest, on mõnevõrra sellega võrdväärne.

Räägime ju sellest, kuidas sobivaid mehhanisme kehtestada.

Täna Jacques Touboni, Neena Gilli ja oma kolleegi abi ja toetuse eest ja olen eriti tänulik härra Medina Ortegale tema kasuliku juhendamise ja nõuannete eest, aidates mul lahendada Hispaania lähenemisest tulenevat probleemi!

Juhataja. – Sellega on päevakorrapunkti käsitus lõppenud.

Hääletus toimub homme päeval kell 12.00.

Kirjalikud avaldused (reegel 142)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), kirjalikult. – (PL) Antud raporti eesmärk on toetada Euroopa artiste, pikendades fonogrammide autoriõiguste kaitse perioodi 50 aastalt 70 aastale.

Dokument soovib ka stuudiomuusikute fondi rajamist, mida peetakse üleval produtsentide sissemaksetest, mis on võrdväärne vähemalt 20%ga nende iga-aastasest tulust, mis tuleneb autoriõiguse pikendamisest. Viiskümmend aastat pärast fonogrammi väljaandmist on esitajal võimalik leping lõpetada, juhul kui produtsent ei turusta fonogrammi.

Need on uued, kuigi kosmeetilised, muudatused autoriõiguse seaduses, mis vajavad põhjalikku ülevaatamist. Autoriõigus eksisteeris enne interneti ja see viitab teisele ajajärgule. Nüüd on vaja sellele teemale uut lähenemisviisi.

Praegused õigusaktid, sealhulgas 2006. aasta 12. detsembri direktiiv 2006/116/EÜ, ei täida uue tehnoloogia arengu tõttu eksisteerivat seaduslünka. Euroopa Parlament võttis vastu Crowley raporti, mis võimaldab teatud mitmekultuurilist kaitset, mis soodustab konkurentsi maailma muusikatööstuses. Parlament on soovinud komisjonilt hinnangut selle kohta, kas sarnast autoriõiguste kaitseperioodi pikendust on vaja ka audiovisuaalse sektoris esitajatele ja produtsentidele. Hiljemalt 2010. aasta 1. jaanuariks peab komisjon esitama antud hinnangu tulemused Euroopa Parlamendile, nõukogule ja Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele. Siiski peame ootama autoriõiguse seaduse täieliku revideerimise järele.

18. Linnaliiklust käsitlev tegevuskava (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Gilles Savary raport (A6-0199/2009) transpordi- ja turismikomisjoni nimel, linna liikumiskeskonda käsitleva tegevuskava kohta (2008/2217 (INI)).

Gilles Savary, raportöör. – (FR) Härra juhataja, volinik, täna teid! Tegemist on stiili poolest mõnevõrra ennetundmatu lähenemisega, mida Euroopa Parlament antud aruande suhtes rakendab, sest tuletan teile meelde, et linnaliikluse küsimuse tõstatas esmakordselt rohkem kui kaks aastat tagasi transpordivolinik Jacques Barrot, ning see päädis Euroopa Komisjoni rohelise raamatuga, kes esitas oma järeldused meile 2007. aasta kevadel. Neile pöörati hiljem tähelepanu meie parlamendi omaalgatuslikus raportis, mille koostas minu kaasliige härra Rack, kes on siin kojas.

Euroopa institutsionaalne süsteem sätestab, et rohelisele raamatule peab järgnema valge raamat ja asjakohane illustreeriv näide oli Euroopa Komisjoni ettepanek koostada linnaliikluse tegevuskava, mis oli sel hetkel esitatud.

Ma täna härra Tajanit, kes on siin, et ta nõustas mind detsembris ja ütles, et poliitiliselt poleks olnud võimalik Euroopa Komisjonil seal ja sel hetkel ettepanekut esitada. See on täiesti arusaadav. Isiklikel põhjustel on mitmetes liikmesriikides tekkinud reservatsioonid, nüüd kui Euroopa valimised lähenevad, kuid parlament otsustas väljakutse vastu võtta.

Kiidan ka oma kaasparlamendiliikmeid kõikidest poliitilistest fraktsioonidest, kes täna siin on, eriti koordinaatoreid ja regionaalarengu komiteed, kes toetas minu ettepanekut, mille eesmärk oli arendada edasi meie eelist ja kinnitada, et kuna komisjon ei suuda enam algatust võtta, siis peaksime seda tegema meie.

Meie esitatav ettepanek on mingil määral ennetundmatu. Ma ei tea, kas siin täiskogus on varem pretsedenti loodud. Me kavatseme komisjonile esitada tegevuskava, mille nemad oleksid pidanud meile esitama.

Loomulikult pole sellise omaalgatusliku raporti tagajärjel oodata juriidilisi võimalusi. Esitades väga praktilise plaani koos väga täpsete ettepanekutega, mitte olles täidesaatev võim ja mitte olles Euroopa Liidu valitsus, mis on komisjoni ülesanne, saab parlament ainult lootä, et neid ära kuulatakse.

Mainin muuseas, et mõne viimase kuu jooksul on meid asunud toetama valdav enamus organisatsioone, kes on teemast huvitatud. Soovin mõnede parlamendiliikmete kasu silmas pidades, kellel on veel reservatsioone antud algatuse suhtes, juhtida tähelepanu asjaolule, et nende organisatsioonide hulka kuuluvad näiteks kohalikud organid ja kõik organisatsioonid, kes esindavad kohalikke organeid, sealhulgas riikides, kes täna väidavad lähimuse põhimõtet kasutades, et selline tegevuskava on välistatud.

Seetõttu usun, et kohalikud organid on seda asjaolu kinnitanud, et linnaliiklus saab tõenäoliselt olema üks 21. sajandi olulisimatest väljakutsetest. Miks? Sest täna elab 60% eurooplastest asulates. 2020. aastaks tõuseb see näitaja 80%ni ja meie, Euroopa Liit, omame õiguslikku alust, mistõttu oleme ühiselt koos liikmesriikide ja kohalike organitega vastutavad transpordipoliitika eest.

Kas meie eurooplastena, loobuksime väiksemastki ideest või algatusvõimest valdkondades, kus transport saab olema kõige keerulisem ja kahtlemata kõige olulisem probleem lähiaastate jooksul? Me ei arva nii ja seetõttu ei soovinud Euroopa Parlament, et vaiksime, ja ei tahtnud, et me linnaliiklusest rääkides sõna ei võtaks. Pigem taheti, et kasutaksime seda algatust selleks, et kutsuksime komisjoni üles seda teemat uuesti järgmise mandaadi ajal prioriteedina arutlema.

Tahaksin tänada kõiki koordinaatoreid, kuna oleme töötanud ennekuulmatul moel, kuna oleme teinud tööd vastuvoolu ja esitatud raport sai transpordi- ja turismikomisjonis väga suure toetuse osaliseks.

Mainin, et tegemist on raportiga, mis põhineb subsidiaarsuse põhimõttel. Jah, olen liiga kaua rääkinud, kuid härra juhataja, olen kindel, et andestate raportööri ja on välistatud, et Euroopa võiks mõelda mistahes linnaliiklust käsitlevate otsuste kohalike organite nimel vastuvõtmise peale.

Ma olen siin kohaliku omavalitsuse esindajana ja toetan väga kohalike organite haldusvabadust, nagu need kampaniad, mida olen koos härra Piecykiga, minu kolleegiga transpordi- ja turismikomisjonist, siin täiskogus juhtinud, on ka näidanud. Samas usun, et Euroopa suudab luua stiimuleid, suudab parandada teabevahetust ja parimate praktikate vahetust ja see on meie ettepanekute tuum, millest varsti ülevaade antakse.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (FR) Härra juhataja, esiteks tahaksin tänada härra Savaryd tema tehtud töö eest! Täna teda pühendumise eest, mida ta on üles näidanud, edendades Euroopa transpordipoliitikat suurtes ja väiksemates linnades. See pole teisejärguline probleem, juhul kui me tõesti soovime suuta Euroopa liiklusega seotud väljakutsega piisavalt hästi tegeleda, siis peame tegema tööd linnaliikluse valdkonnas.

Seetõttu tahaksin tänada esmalt härra Savaryd! Kordan, et tänu temale oleme teinud edusamme linnaliikluse valdkonnas ja tänane raport, mille üle homme hääletatakse, on väga oluline sõnum. See on sõnum, mida ma pean kuulama ja loodetavasti saan härra Savaryle anda positiivset tagasisidet tema pühendumise kohta järgmisel ametiajal. Olen jällegi talle tänulike selle töö eest, mida ta linnaliikluse küsimuse osas ära on teinud.

Jätkan nüüd oma emakeeles.

komisjoni asepresident. (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad. Linnaliiklus on selgelt Euroopa Liidu transpordisüsteemi oluline osa, sest kogu süsteem algab ja lõpeb tihti suurte linnaaladega ja läbib neist suure osa risti-rästi. Sellest lähtuvalt pole oluline vaadelda linnaliiklust ainult linnaelu seisukohast, vaid ka igasuguse transpordi, sealhulgas kaugtranspordi seisukohast.

Kliimamuutuse vastu võitlemine, kaubanduse lihtsustamine, energiavarude tagamine, kodaniku liikumisvajaduste rahuldamine, ummikutega seotud probleemide lahendamine ja demograafiliste muutustega tegelemine on kõik Euroopa poliitika seisukohast väga olulised teemad ja linnapiirkondade liiklus on nende kõikide väljakutsetega tihedalt seotud.

Just seetõttu esitas komisjon 2007. aasta septembris linnalise liikumiskeskonna rohelise raamatu ja selle vastuvõtmisele järgnenud konsultatsioon tõestas, et laialdane nõusolek ümbritseb asjaolu, et Euroopa Liit mängib selles valdkonnas olulist rolli. Teie resolutsioon linnalise liikumiskeskonna rohelise raamatu kohta, mis koostati härra Racki juhtimisel ja mis võeti vastu 2008. aasta 9. juulil, kinnitab seda järeldust.

Raamatu eesmärk oli rajada tee linnaliikluse tegevuskava jaoks. Parlamendi otsus koostada oma tegevuskava enne komisjoni ettepaneku esitamist, saadab välja tugeva poliitilise signaali. Seetõttu rõhutasin härra Savary

kui raportööri töö olulisust, sest see näitab, kui oluliseks peab parlament tööd, mida me ei saa kindlasti hooletusse jätta.

Nagu te kindlasti teate, tegelen pühendunult linnaliikluse teemaga ja annan endast kõik, et hästi koostatud tegevuskava kiiresti vastu võetaks. Kordan, et see on plaani võetud komisjoni 2009. aasta tööprogrammi ja loodan, et see võetakse võimalikult kiiresti vastu. Härra Savary ütles oma kõnes väga hästi, et Euroopa institutsioonides on tunda mõningat vastuseisu, kuna mõned inimesed arvavad, et selline tegevuskava on vastuolus subsidiaarsuse põhimõttega. Ma arvan, et siin pole millegi üle arutleda, sest eriti, kui me vaatame sõna „subsidiaarsus” ladinakeelse tüve, mis on *subsidiūm*, tähendust: „abi”. Meie ülesanne on Euroopa institutsioonidena aidata kohalikel institutsioonidel edukamalt töötada. Kellegi aitamine ei tähenda nende asendamist, vaid see tähendab kaasaaitamist probleemidele parema lahenduse leidmisel.

Ilma et laskuksin ettepaneku detailidesse, võin kinnitada, et meie tegevuskava põhineb tegevustel, mida me oleme mõnda aega toetanud ja me koondame need ühiseks kontekstiks, mille eesmärk on esindada seda poliitilist visiooni, mis on endiselt linnaliikluse Euroopa tegevusest puudu. Sellisel viisil tuleks poliitiline raamistik kavandada teistele tulevastele sekkumistele valdkondades, kus tegevus ühenduse tasandil on kasulik või isegi hädavajalik.

Teie raport on mõjutab kindlasti oluliselt meie sisearutelusid ja kinnitan teile, et me saame arutleda mitmete selles sisalduvate ettepanekute üle. Loomulikult sisaldub selles aspekte ja detaile, mis vajavad täiendavat selgitamist või arutamist. Kinnitan teile, et analüüsin teie soovitusi väga hoolikalt koos regioonide komitee soovitustega, kellega te konsulteerisite.

Tänane hääletus ei lõpeta meie dialoogi sellel teemal. Samal ajal kui komisjoni töö jätkub, hoian kindlasti ühendust härra Savary ja teiste parlamendiliikmetega, kes on transpordisektorit lähedalt jälginud, et komisjoni vastuvõetav plaan oleks samalaadne parlamendi vastuvõetava kavaga ja esindaks tõelist kvaliteeti. Lõpuks kinnitan veel üks kord, et meie plaan pole näidata, et komisjon asendab kohalikke asutusi, vaid seda, et komisjon soovib aidata kohalikel asutustel oma tööd parendada, jagades teavet ja parimaid praktikaid, mis aitavad kodanikel paremini elada ja linnades, linnadest väljas ja linnadest läbi liikuda. Seetõttu tänan Euroopa Parlamenti nende tehtud töö ja selle plaani suhtes läbiviidava hääletuse eest.

Jean Marie Beaupuy, REGI komisjoni arvamuse koostaja. – (FR) Härra juhataja, volinik, härra Savary, daamid ja härrad. Oleme siin tekstide üle hääletamiseks loodud parlamentaarses assamblees, volinik, ja eelkõige oleme siin parlamentaarses assamblees selleks, et tekstid kohaldatud saaksid.

Panime tähele, et pärast teie eelkäija suurepärase tööd, viidates rohelisele raamatule ja umbes 400 täiendusele, mis sellele järgnesid, on selles valdkonnas napilt tööd tehtud, kuni sinnamaani, et te just ise kordasite, et on huvitav, et Euroopa Parlament arvamust avaldas.

Tõesti, loodus tühja kohta ei salli, nii et kui Euroopa Komisjon ei tee oma tööd, siis peab parlament seda tegema ja selles valguses mainin, ning ka teie, volinik, olete seda öelnud, et härra Savary tehtud töö on väga huvitav, sest ta on teile andnud kogu materjali, mida on vaja, et koostada tegevuskava.

Ma ei pea silmas seda, et komisjoni ja parlamendi rollid on vahetumas, kuid peaksime tähele panema asjaolu, et niikaua kuni Lissaboni lepet pole vastu võetud, haarab parlament vähehaaval rohkem võimu.

Härra Savary töö on suurepärase, sest see võtab jälle kord arvesse regionaalarengu komisjoni mitmeid ettepanekuid.

Austades samaaegselt loomulikult subsidiaarsuse põhimõtet, eeldame, et esitate meile juhise. See saab olema kasulik. Selle eesmärk pole kohalike organite tegevuse piiramine, vaid pigem nende aitamine. Ootame, et esitaksite meile näitajaid, jällegi mitte piiranguna, vaid toena. Eelkõige ootame, et esitaksite meile reisiplaanidega seotud detaile. Mõnes riigis need eksisteerivad. Teatud riikides on need isegi kohustuslikud ja üliolulised.

Tooksin hea meelega näite. Linnade elamumajandusega tegeleva grupiga, mille juhataja mul on au olla, oleme mõne viimase aasta jooksul aset leidnud linnaalade kasvu esile tõstnud. Kümne aasta jooksul on linnaalad kasvanud kolme Luksemburgi suuruse ala võrra. Seega, kuidas on see seotud meie tänaõhtuse aruteluga? Sellel on väga otsene seos, sest linnades paiknevad kasutajad reisivad linnaalade kasvu tõttu iga päev täpselt 20% rohkem ja üle 70% neist kasutab isiklikke autosid.

Kõik see on viis öelda, et kui regionaalarengu komisjon soovib, et jälgiksite peale integreeritud lähenemise ka reisiplaanide olukorda, siis see tähendaks üldise põhimõtte kehtestamist, ja me loodame väga, et võtate seda arvesse ka oma tegevuskavas.

Teema on loomulikult juba meie linnade elamumajandusega tegelevas grupis esile kerkinud ja oleme tänulikud, et võtate integreeritud lähenemist ennetavalt siinkohal ka arvesse.

Te pole meie tänastele küsimustele vastanud, volinik. Olete näidanud üles leiget kohustuste võtmist. Olete olnud põhimõtteliselt kindel, kuid pole meile andnud ühtegi garantiid.

Olukord on tegelikult tõsine. Miks? 400 miljonit eurooplast elab linnades ja neid, 400 miljonit eurooplast mõjutavad sellised elutingimused, mistõttu nad on sunnitud liiklusummikutes iga päev aega raiskama. Teame, et nende liiklusummikute kulu on 1% SKTst. Samal ajal, kui räägime elavdamise kavast, majanduse elavdamise kavast, kulutame mõttetult miljardeid eurosid.

Vaja on kiiremat tegutsemist, volinik, sest need linnaliikluse tegevuskavad on elavdamise plaani olulised osad, kuid nad on ka kliimamuutuse seisukohast olulised, sest nagu te ise mainisite, on 40% saastatusest linnades. Ma ei taha samuti eirata ohutusaspekti, sest kaks kolmest teeõnnetusest leiab aset linnades. Kui me teame, et üks surm läheb maksma ligi 1 miljonit eurot, üks tõsine õnnetusjuhtum rohkem kui 1 miljonit eurot, siis näete, millise majandus- ja inimressursikulu selle linnaliikluse väljakutsega iga aasta kaasneb.

Seetõttu, kõikidest nendest praktilistest põhjustest lähtuvalt, Euroopa valimiste eelõhtul, palume teid, volinik, juhul kui on tänaõhtuse arutelu kokkuvõtte ajal võimalik, minna oma soovitude ja lubadustega veelgi kaugemale, mitte anda üldisi lubadusi, vaid keskendudes tegevuskavale, teie tegevuskavale, et meie kaaskodanikud oleksid meelestatud tulema 7. juunil hääletama.

Reinhard Rack, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (DE) Härra juhataja, liitun raportööri, Gilles Savaryga, väljendades kahetsust, et komisjon ei jätanud oma algse integreeritud tegevuskava plaaniga.

On palju häid põhjuseid, miks kõik osapooled alates kohalikest organitest kuni Euroopa Liiduni püüavad linnaliikluse tingimusi parandada. Teame, et enamik inimesi Euroopas elab linnades ja et praegused transporditingimused on kõike muud kui optimaalsed. Seetõttu on olemas põhimõtteline nõusolek, et parlamendi algatusel tehakse plaani ja härra Savary aruande kohta ühisettepanekud. Täna teda pühendumuse ja spetsiifiliste ettepanekute eest!

Samal ajal tahan aga täiesti selgelt öelda, et paljud asjad, mida kardetakse, või mida arvatakse, et tuleks karta, ei saa tegelikkuseks. Keegi ei soovi omavalitsustelt või kohalikest või piirkondlikest organitelt õigust liiklustingimusi reguleerida. Tahame ainult Euroopa poolt aidata, tagamaks, et tegutsetakse mõistlike ühiste eeskirjade alusel, kui omavalitsus, linn või piirkondlik üksus seda mõistlikuks peab. Subsidiaarsuse põhimõte pole ohus. See, mida me teha tahame, aitab seda põhimõtet kaitsta.

Seetõttu proovime jätkuvalt kodanike huvides tagada, et kui kodanik sõidab Euroopas lisaks veel kümme või kakskümmend kilomeetrit, ei satu ta liikluse rahustamise alasse, mis tema arvates on samasugune kui ta kodupiirkonnas, kuid siis avastab, et tegelikult kehtivad hoopis teised reeglid.

Keegi ei soovi kogukondadele kehtestada mingisuguseid ummikumakse või teisi eeskirju, aga kui neid kasutatakse, siis tuleks neid kasutada raamistikus, mis on inimestele tuttav. Liiklusmärkide ühtse lähenemise kokkulepe on kehtinud meil juba üle saja aasta. See peaks tulevikus rakendama ka antud probleemi suhtes.

Saïd El Khadraoui, *fraktsiooni PSE nimel*. – (NL) Tahaksin alustada sellest, et täna raportööri Gilles Savaryd ja kõiki neid, kes aitasid kaasa lõpptulemusele, nende tehtud töö eest, ning eriti täna raportööri endale kindlaks jäämise eest, hoolimata asjaolust, et komisjon vihjas oma kavatsusele jätta tegevuskava vähemalt hetkel pooleli, mida oleme neid nii kaua üles kutsunud tegema.

Palun komisjonil vastu võtta soovitus, mille üle homme hääletama hakkame, ja alustada tegevust nii kiiresti kui võimalik. Kuigi parlamendis on väike vähemus, ja nähtavasti ka mõned inimesed komisjonis ja liikmesriikides, kes usuvad, et peaksime eemale hoidma kõigest, mis on seotud linnadega. On ilmselge, et Euroopa pakub lisaväärtust, kui lahendatakse probleeme, mis on märkimisväärsed ja suurel määral ühised.

Raport sisaldab palju huvitavaid ettepanekuid. Ilmselge ettepanek on teabe, nimelt võrdleva teabe kogumine, mis aitab probleeme kaardistada. Teised on näiteks: heade ideede vahetamine ja edendamine, tehnoloogilise uuenduse suunamine, süsteemide koostalitlusvõime tagamine, linnade abistamine liiklusplaanide koostamiseks ja sammude astumiseks, et saavutada jätkusuutlik liiklus. Need ja muud näited puudutavad selgelt teemasid,

mida tuleks Euroopa tasandil reguleerida, et muuta meie linnad elavamaks, lihtsasti juurdepääsetavaks ja jätkusuutlikumaks. Seetõttu loodan, et komisjon võtab meie kodanike huvide nimel selle enda peale ja pööravad sellele tähelepanu.

Michael Cramer, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Härra juhataja, daamid ja härrad. Ka mina tänan raportööri.

Kliimamuutuse kontekstis mängib linnaliiklus kesket rolli, kuna selle käigus tekib 70% kõikide heitmete üldkogusest. Ainult siis, kui me muudame ELis oma transpordipoliitikat, suudame saavutada enda kliimakaitse eesmärgi. Kõige suurem potentsiaal peitub linnades, kus 90% kõikidest autosõitjatest on lühemad kui 6 km, mille tõttu oleks suurepärase võimalus kasutada bussi, rongi, jalgratast või käia jala.

Meil on hea meel, et enamused pooldab ELi rahade andmist ainult linnadele, kus on üle 100 000 elaniku ja kes suudavad esitada ka jätkusuutliku liikumise plaani. Meil on kahju sellest, et meie ettepanek kehtestada üldiseks kiirusepiiranguks 30 km/h, võimaldades linnadel kehtestada suuremaid kiirusi teatavatel teedel, lähtudes subsidiaarsuse põhimõttest, ei saanud enamuse toetust. See poleks hea ainult kliimale, vaid vähendaks ka liiklusõnnetuste arvu. Igal aastal sureb Euroopa teedel 40 000 inimest. See on 40 000 inimest liiga palju.

Johannes Blokland, *fraktsiooni IND/DEM nimel.* – (NL) Kõigepealt tahaksin tänada härra Savaryd meie hea koostöö eest. Tehes lähedast koostööd variraportööridega, on ta koostanud usaldusväärse raporti.

Raport leiab selgelt, et linnaliiklus on transpordisektori osa, kus peituvad mitmed väljakutsed ja võimalused. Väljakutsed, mis puudutavad Euroopa kliimaeesmärgi, ummikute reguleerimist, liiklusohutust ja kasutajasõbralikkust ja võimalusi seoses jätkusuutliku majandusarenguga, millega on lähedalt seotud siseveetranspordi kasv.

Kuna raport on suurepärase ja on õigus silmas pidada ka subsidiaarsuse põhimõtet, räägin lühidalt linnaliikluse ja siseveetranspordi vahelisest seosest. Jätkusuutlik majandusareng Euroopas, vähemalt transpordivaldkonnas ja linnapiirkondades, sõltub suuresti siseveetranspordi kasutamisest. Mitmetes Euroopa linnades on siseveeteed ja seetõttu on neil ka loomulik võime rahuldada kasvavat nõudlust transpordi järele, seda jätkusuutlikul viisil. Lõppude lõpuks ei vaja siseveetranspordi kasv suuri investeeringuid infrastruktuuri, ei aita kaasa ummikute tekkele Euroopa linnades ega Euroopa linnade keskkonna- ja kliimaprobleemide kasvule, tingimusel et mootorid on puhtad ja kasutatakse puhtast kütust. Kui siseveetranspordi võimalused on Euroopa linnades juba olemas, siis tuleks neid kasutada ja propageerida.

Linnaliikluse tulevik on seeläbi lähedalt seotud siseveetranspordi tulevikuga. Seetõttu palun Euroopa Komisjonil linnaliikluse õigusakti koostamisel siseveetranspordi huvidel pidevalt silma peal hoida.

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Härra juhataja, oleme ELis linnaliikluse üle vaielnud juba väga kaua aega. Miks täpselt? Sest me pole isegi pädevad selle jaoks. Pädevus oli algselt plaanis, sest umbes 80% elanikkonnast elab linnades ja kliimamuutuste tõttu tahame sellega nüüd tegelema hakata.

Tänu protestimistele suutsime õnneks piirata Euroopa Komisjoni ambitsioone linnaliikluse tegevuskavani. Täna volinik Tajanit tema märkuse eest! *Subsidere* tähendab pigem toetamist kui ettekirjutamist, kuid loomulikult tema itaallasena teab seda paremini kui mina, kes ma sakslasena oskan ladina keelt edasijõudnute tasemel.

Minu jaoks on eelkõige oluline see, et meie raport, parlamendi raport, peaks rõhutama ranget vastavust subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetega. Õiguslikud meetmed Euroopa tasemel on linnaliikluse jaoks lubamatud. Oleme siin toetavate meetmete tõttu. Ajurünnakud ja parimate praktikate vahetamisele ärgitamine on mõistlikud. Kõik me ei pea uuesti jalgratast leiutama. Meie linnad vajavad ennetavaid lahendusi, kuid neid saavad välja töötada ainult kohalikud asjaosalised, sest nemad teavad, mida vaja on.

Omavalitsused peavad arvesse võtma väga erinevaid olukordi ja seetõttu vajavad nad piisavalt ruumi, et manööverdada, eriti kui nad plaanivad oma peatänavaid elus hoida. Need on olulised linna veetluse seisukohalt. Seetõttu on oluline mitte välja jätta eraomanduses olevaid autosid ja keskenduda rohkem linna logistikale. Seetõttu sooviksin näha suuremat tuge uuringutele, mis käsitlevad linnasisest jaelogistikat. See vähendaks mõnevõrra linna koormust.

Oluline on võtta ka arvesse demograafilist muutust. Meie ühiskond vananeb pidevalt. Liikumise ja elamisnõuded muutuvad. Kui soovime liiklust vähendada, peavad inimesed saama oma igapäevaseid vajadusi täita kodu lähedal, mis on väljakutse ka jaemüügile. Kõik muu propageeriks lihtsalt maapiirkonda.

Meil pole vaja linnaliikluse vaatlusjaama. See maksaks palju ja toodaks suure koguse paberit, mis lihtsalt arhiveeritaks Brüsselisse.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Härra juhataja, antud linnaliikluse raport moodustab olulise osa elujõulisest liikumisest Euroopas ja olulise osa strateegiast, millega soovitakse saavutada jätkusuutlikku kasvu ja Lissaboni eesmäärke.

Väljakutseks on uuenduslike tegevuste vastuvõtmine ja õiguslike meetmete kasutuselevõtt, mis parandavad märkimisväärselt linnades elavate kodanike elukvaliteeti. Tõsiasi on see, et Euroopa kodanike igapäevane elu on reisimisest, ummikutest, saastatusest, müra ja keskkonna halvenemisest tekkinud stressi tõttu muutunud märkimisväärselt keerulisemaks. Seetõttu on vaja leida tasakaal kahe aspekti vahel, millest üks on ambitsioonid, et arendada ühist transpordipoliitikat õigusena liikuvuse ja olulise osana majanduskasvust, teine aga integreeritud lähenemine, mis vähendab liiklusummikuid ja aitab drastiliselt kaasa kliimamuutusega võitlemisele.

Lühidalt, midagi, mis aitab kaasa humansema elule. Peame välja töötama kombineeritud transpordi nii kiiresti kui võimalik ja teavitama kodanikke kõikidest linnatranspordivõrkudest, et neil oleks võimalus valida.

Ka mina õnnitlen raportööri tema väga hea ja sisuka raporti eest ja palun Euroopa Komisjonil mitte raisata tegevuskava ettevalmistamisel aega ega jõupingutusi.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Härra juhataja, õnnitlen härra Savaryd teema käsitlemise puhul! Linnapiirkondades on transport oluline probleem. Vastavalt subsidiaarsuse põhimõttele reguleerivad neid probleeme riigisised ja kohalikud õigusaktid. Samas tuleks tunnistada probleemi olulisust ning spetsiifilist abi ja kooskõlastust tuleks korraldada Euroopa tasandil. See puudutab nii heade kogemuste propageerimist kui ka uuenduslike, tehniliste ja organisatsiooniliste lahenduste propageerimist.

Linnapiirkonna intelligentse transpordisüsteemi jaoks on vaja erituge, mis aitavad kaasa efektiivsele liiklusreguleerimisele ja ka ohutusele. Siinkohal on transpordi, infotehnoloogia ja telekommunikatsiooni potentsiaalide kombineerimine kasulik. Samuti on vaja modaalset lahendusi, kus kasutatakse mitmeid massitranspordi viise ja mis vähendab linna keskustes ummikuid. Minu arvates on oluline muuta linnaplaneerimise mudeleid, et linnatransport oleks nii inim- kui ka keskkonnasõbralik. Toetan ka linnaliiklusele mõeldud spetsiaalse finantsinstrumendi loomise kontseptsiooni järgmise finantsperspektiivi ajal.

Pidagem meeles, mida raportöör rõhutas, et peaaegu 80% ELi elanikest elavad linnapiirkondades. Nad kaotavad palju aega transpordi halva organiseerimise tõttu. Ärgem raisakem seda aega!

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad. Vastuseks sellele rõhutan veelkord, et olen võtnud endale ülesandeks esitada tegevuskava 2009. aastal.

Olen teadlik sellest edasilükkamatuse tundest, mida parlamendiliikmete enamus tunneb, kuid nagu härra El Khadroui mainis, on mitmes Euroopa institutsioonides, ja mitte ainult komisjonis, tekkinud juriidilised vastuväited, ja me peame need ümber lükkama, veendes kahtlejaid, et seda tüüpi tegevuskava, ma kordan, ei lähe vastuollu subsidiaarsuse põhimõttega. Ütlen uuesti, olles õppinud ladina keelt mitu aastat, et tean väga hästi sõna tähendust, mis on positiivne, tähendades „aitama“.

Pärast tänast arutelu ja härra Savary teksti lugemist tahame seda joont jätkata. Minul pole kahtlusi, kuid oma eesmärgini jõudmiseks tuleb meil veenda paljusid inimesi, ja arvan, et kõige õigem viis seda teha on kasutada tugevaid poliitilisi, tehnilisi ja ka juriidilisi argumente. Parlamendi koostatud tekstist saab olema kindlasti palju kasu, et lükata ümber vastuväited, mis minu arvates on võimalik mõne järgmise kuu jooksul kummutada. Komisjon annab seeläbi kodanikele tegevuskava, mis võtab kindlasti täielikult arvesse seda tööd, mida olete viimaste nädalate ja kuude jooksul teinud.

Seetõttu tänan teid uuesti, kinnitades uuesti oma pühendumust ja soovi liikuda suunas, mille valis minu eelkäija ja ka Euroopa Parlament, soovides samal ajal kindlustada, et otsust toetaks võimalikult palju inimesi, et plaan oleks veelgi efektiivsem. Otsustades vastu võtta plaan võib-olla mõned nädalad varem, kuid ilma kõikide fraktsioonide täieliku toetuseta, ei pruugi olla kõige kasulikum viis saavutada eesmäärke, millesse me kõik usume.

Sellegipoolest arvan, et pärast antud arutelu ja parlamendi otsust oleme teinud märkimisväärsed edusamme, ja seetõttu arvan, et parlamendiliikmete enamuse esitatud nõudmiste suhtes – sest isegi arutelu jooksul on

esile kerkinud erinevad tegevuskava puudutavad tendentsid – on võimalik järgmiste kuude jooksul jõuda rahuldavate tulemusteni.

ISTUNGI JUHATAJA: Diana WALLIS

asepresident

Gilles Savary, raportöör. – (FR) Proua juhataja, daamid ja härrad. Tahaksin loomulikult otsekohe praeguse arutelu ajal proua Sommerile seda uuesti kinnitada. Palju on eksisteerinud selliseid õigusi, mis on mõjutanud kohalikke organeid, ässitades Stadtwerke'i või omavalitsuste kommunaalteenuste üksteise vastu, näiteks transpordisektoris avalike teenuste kohustuste ja riigihankelepingu juhendite korral.

See ei käsitle seda. Palju rohkem on see seotud subsidiaarsusega. Küsimus pole selles, et peame siinkohal otsustama, et kohalikud nõukogud, omavalitsus või linnapiirkond peaksid muutuma nn 30. tsooniks või rongidega reisimine peaks prioriteediks saama. Olen taganud, et me ei langeks sellist tüüpi arutellu.

Küsimus, mille ma endal püstitasin, oli: „Millist lisaväärtust saab Euroopa Liit pakkuda?” Vastuseks on, et esiteks on olemas tegutsemissoov. Euroopa Liit ei saa jätta linnaliikluse küsimust ühele osapoolele samal kuul, 2008. detsembril, kui ta võtab tänu proua Merkelile ja härra Sarkozyle enda kanda eriti ambitsioonika kliimamuutuse plaani.

Kuidas saame alustada kliimamuutuse plaaniga „Kolm korda kakskümmend”, ja öelda, et „Ma pole linnakeskkonnast huvitatud”, kui sellel on kliimamuutusele kõige suurem mõju?

See on küsimus poliitilisest järjepidevusest, Euroopa poliitilisest järjepidevusest, kuna me leppisime kokku, ja ka valitsused leppisid kokku, kliimamuutuse plaani käivitamises. Linnakeskkonnale keskendumise tingib õigustatud vajadus, ja me ei pääse sellest ei transpordi ega ka teistes valdkondades.

Jah, peame tagama, et kohalikud nõukogud võtavad vastu suveräänseid otsuseid. Nad on meile lähemal. Samas, me saame teha seda, et tagame selle, et nad omavahel kohtuksid ning parimaid praktikaid ja teavet vahetaksid.

Saame tagada selle, et neil on toetus linnaarendusplaanide rakenduse suhtes, mis on midagi, mida nad pole saanud teha.

Saame tagada ka selle, et nad ühendaksid kõik transpordiliigid: pehme transport, ühiskondlik transport, veetransport – härra Bloklandil on õigus – ja raudteetransport.

Saame tagada selle, et nad muudavad linnatranspordi kasutajatele atraktiivsemaks.

See on meie eesmärk ja seetõttu soovime finantsinstrumenti. Olemas on Marco Polo, mis edendab kombineeritud transpordi kasutamist. Olemas on URBANi programmid. Meil on palju Euroopa programme, mis pakuvad stiimuleid. Antud juhul pole ei leiuta me midagi uut, vaid see on toimunud juba aastaid.

Järgmine finantsperspektiiv peaks ilma selle kasvatamiseta olema uuesti suunatud linnaliiklusele. See on meie ettepanek.

Proua juhataja, vabandage, olen raportöör, kuid lõpetuseks ütlen härra Tajanile, et kui homme toetab meid suur enamus, siis peaks ta olema suuteline minema tagasi komisjoni ja ütleva, et: „Usun, et peaksime midagi tegema, sest meil on olemas õigused ja kuna parlament pole üksinda tegutsenud.”

(Aplaus)

Juhataja. – Arutelu lõpetati.

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (artikkel 142)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), kirjalikult. – (RO) Euroopa kodanike elukvaliteet sõltub otseselt linnatranspordi mugavamaks ja rohelisemaks muutmisest. Sellel põhjusel on transpordile juurdepääsetavuse tagamine ja koostalitlusvõime toetamine elulised tegevused. Samal ajal on seda tüüpi ühiskondlikesse ehitustöödesse suunatavad investeringud efektiivne viis investeerida Euroopa ja riiklike majanduse elavdamise plaanide rahasummasid. Antud lähenemine seisneb keskendumises kodanike topeltrollile töötajana – uute töökohtade loomise kaudu – ja transporditeenuste tarbijatena, ning keskkonna kvaliteedi parandamises.

Samas vajavad mitmed Euroopa algatused ja soovitud linnaliikluse parandamise kohta integreeritud lähenemist. Subsidiarsuse põhimõtte järgimine ei välista vajadust rakendada järjepidevat juriidilist raamistikku ja luua ühtset viiteraamistikku, mis hõlmab lisaks integreeritud soovitudele ka kõikehõlmavat heade praktikate kogumit.

Seetõttu on antud teema eest vastutavatel kohalikel organitel nii võimalus kui ka huvi kindlustada oma koostööd nendega, kellel on huvi transpordi jätkusuutliku arengu vastu nii kohalikul kui piirkondlikul tasemel.

Ka mina kutsun Euroopa Komisjoni üles koostama kohe linnaliikluse tegevuskava, et kiirendada antud sektori jätkuvat ühendamist üheks osaks üldisest Euroopa transpordivõrgustikust.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), kirjalikult. – (BG) Olemasolevad reisijate ja kaupade transpordi tehnoloogiad ja viisid linnakeskkonnas on saavutanud viimase piiri. Tõepoolest on väiksemad Euroopa linnad sõidukiliiklusesse juba lämbumas. Selleks et parandada meie kodanike elukvaliteeti, peame linnaliikluse valdkonnas kiirendama teaduslike uuringute ja uuenduse arendamist ja rakendamist. Kindlasti on olukord selline, et ressursside suunamine olemasoleva infrastruktuuri kasvatamiseks ei aita meil kasvavast kriisist üle saada. Peame lagedale tulema n-ö intelligentsete lahendustega, mille abil võidelda peale linnatranspordi praeguste probleemide ka tulevastega. Seetõttu tervitan uue põlvkonna CIVITAsse programmi väljatöötamist, sest arvan, et keskenduda tuleks liiklusvoogude haldamiseks mõeldud järgmise põlvkonna infotehnoloogiale.

Viimastel aastatel vastu võetud integreeritud plaanimise lähenemist kasutatakse Euroopa suuremate linnade linnaplaanide koostamisel küllaltki palju.

Alalise Euroopa struktuuri loomine ja rahastamine, mis kogub ja levitab selle valdkonna häid praktikaid ja propageerib dialoogi igast Euroopa Liidu piirkonnast asjast huvitatute osapoolte vahel, tähistab uut olulist sammu jätkusuutliku liikluse arendamise kaasaitamisel linnapiirkondades.

19. Intelligentsete transpordisüsteemide tegevuskava – Intelligentsete transpordisüsteemid maanteetranspordis ja liidesed teiste transpordiliikidega (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on ühisarutelu.

Anne E. Jensen'i raport (A6-0227/2009) transpordi- ja turismikomisjoni nimel, mis käsitleb intelligentsete transpordisüsteemide tegevuskava (2008/2216(INI)).

Anne E. Jensen'i raport (A6-0226/2009) transpordi- ja turismikomisjoni nimel, ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega kehtestatakse raamistik intelligentsete transpordisüsteemide kasutuselevõtmiseks maanteetranspordis ja liideste jaoks teiste transpordiliikidega (KOM(2008)0887 – C6-0512/2008 – 2008/0263(COD)).

Anne E. Jensen, raportöör. – (DA) Proua juhataja, ma pole kindel, kas suudan rääkida härra Savaryle sarnase entusiasmi, kuid intelligentsete transpordisüsteemid on väga huvitav teema. Niisiis, mis on intelligentsete transpordisüsteemid? Sellele küsimusele pole lihtne vastata, sest räägime suurest hulgast erinevatest süsteemidest. Need on süsteemid, mis võimaldavad turvalisemat, efektiivsemat ja keskkonna seisukohast kvaliteetsemat transporti, kasutades ära kaasaegset info- ja kommunikatsioonitehnoloogiat. ITS, millena samuti intelligentset transporti teatakse, on seetõttu termin, mis hõlmab palju erinevaid asju. ITS-i katusermini alt võib leida selliseid mitmesuguseid asju nagu eCall, mis käivitab õnnetuse korral automaatse kutsungi hädaabi kõnekeskusesse; teemaks süsteemid, mis on teetasude kogumiseks väljatöötatud süsteemid ja juba laialdaselt tuntud GPS süsteemid, mida mitmed meist kasutavad oma autodes ja mis aitavad meil liigelda tundmatul maa-alal.

Samas kaasneb ITSiga ka teisi mitmeid kasutamata võimalusi: sõidukitevahelise suhtluse, sõiduki ja tee vahelise suhtluse ja sõiduki ning teabesüsteemi vahelise suhtluse võimalusi. Miks me siis pole seda tehnoloogiat hakanud lihtsalt laiaulatuslikumalt kasutama, kui see on nii hea? Siinkohal vajame vastust küsimusele, kumb oli enne, kas kana või muna? Kas kõigepealt oleks vaja autosse paigaldatud tehnoloogiat, mis suhtleks teeäärse saatjaga? Autotootjad on võimalustest teadlikud, kuid nad ei suuda leida selliste tehnoloogiate jaoks investeeringuid, enne kui teeäärseid saatjaid pole paigaldatud. Teisest küljest ei taha organid enne saatjatesse investeerida, kui autod on suutelised signaale vastu võtma. Midagi peab aga toimuma ja me peame kivi veerema lükkama.

Sellest olukorrast lähtuvalt on komisjon koostanud intelligentsete transpordisüsteemide tegevuskava ja esitanud ettepaneku direktiiviks, mis peaks ITSi kasutuselevõttu edendama, käivitades standardiseerimise. Peaksime komisjoni selle eest kiitma. Selle algatuse järele on vajadus. Kaks intelligentsete transpordisüsteemide raportit, mille üle me täna arutleme, tegevuskava ja direktiiv, on omavahel tihedalt seotud. Nii peaks see olema, sest tegevuskava ilma direktiivita ei anna meile midagi väga uut. Mitmed tegevuskava aspektid on juba käimasolevad projektid. Ülioluline on aga direktiiv, sest see aitab suuresti kaasa oluliste ELi standardite väljatöötamisele. Teisest küljest on tegevuskava eesmärk piiritleda direktiivi ulatust ja tagada, et me suuname ühisprojektides saadud kogemuse standardimisse.

Euroopa ITS komisjoni kaudu ühiste standardite kasutuselevõtt kehtib neljas spetsiifilises valdkonnas. Esiteks: tee, liikluse ja reisimisandmete optimaalne kasutamine. Teiseks: ITS teenuste jätkumine transpordikoridorides ja linnastutes. Kolmandaks: liiklusohutus ja -turvalisus. Neljandaks: sõiduki integreerimine transpordi infrastruktuuri. Lisaks tegeleme ka väga olulise andmekaitse küsimusega. Me ei soovi suure venna ühiskonda, nii et andmekaitse ja indiviidi õigused tuleb kohe alguses standarditesse lisada. Veel üks väga oluline teema on kohustused ja nende jagamine. Kui midagi läheb valesti, siis peaksime suutma tuvastada selle, kas probleemi tekke põhjus on juht, satelliitnavigatsioonisüsteem või sõiduki tehnoloogia. Vastasel juhul ei suuda me edasist edu saavutada. Ja selle tulemusena ei suuda me kindlustada vajalikku investeeringut.

Sooviksin tänada teiste fraktsioonide variraportööre tiheda koostöö eest! Meil on olnud mõningaid erimeelsusi selles suhtes, kui palju peaksime keskenduma teetranspordi modaalsele alternatiividele, kuid arvan, et oleme saavutanud tasakaalu, tagades ITSi tehnoloogia kasutamise teetranspordis ja selle ühilduvuse teiste transpordiliikidega. Infotehnoloogiat on võimalik kasutada, et viia läbi lihtsaid võrdlusi erinevate punktist A punkti B jõudmise viiside vahel ning saada ülevaadet kõige kiirematest, odavamatest ja keskkonnamõju osas kõige mõistlikumatest valikutest. Oleksin soovinud, et jõuaksime selles osas nõukoguga kiiresti kokkuleppele, kuid see pole olnud võimalik. Tõhhi tegi eesistujariigina väga head tööd, kuid loodan, et see viis, kuidas me komisjoni ettepaneku kokku võtsime, muudab direktiivi ka nõukogule vastuvõetavamaks, sest see on direktiiv, mida me tahame.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Härra juhataja, daamid ja härrad, tahaksin tänada parlamenti, eriti raportööri proua Jensenit, ja kõiki variraportööre nende suurepärase töö eest ja viisi eest, kuidas nad komisjoni ettepanekud vastu võtsid!

Loomulikult olen rahul tehtud valikutega ja võtan arvesse direktiivi eesmärgesse lisatud soovituslikke muudatusettepanekuid. Eelkõige on mul hea meel selle üle, et parlament kinnitas EGNOSe ja Galileo satelliitpositsioneerimissüsteemide olulisust intelligentse transpordisüsteemi (ITS) rakendamisel. Samas soovin parlamendile esitada mõned küsimused ja anda mõningaid vastuseid selle kohta, miks komisjon esitas direktiivi, et edendada ITSi käivitamist ja teiseks, kas kohalikud ja riiklikud algatused selles valdkonnas on ebapiisavad.

Komisjon on rahastanud spetsiifilisi intelligentsete transpordisüsteemide uurimis- ja arendusprogramme alates 1988. aastast, mille käigus on jõutud kahtlematult positiivsete tulemusteni ja millest pärineb palju soovitusi. Uurimis- ja arendusprojektid on moodustanud olulise aluse, millele rajada tehnoloogiline areng, millelt kooskõlastada tegevusi ja julgustada üldiselt hajutatud viisil eelkäivitamisi.

Seetõttu on nüüd aeg liikuda soovitustest konkreetsete tegevuste juurde, et saada kasu intelligentsete transpordisüsteemi rakendamisest. Kasud, mis võivad väljenduda liiklusohutusena, liiklusummikute vähenemisena ja teesüsteemi keskkonnamõju vähenemisena. Selle olulise direktiivi eelnõu eesmärk on edendada meetmeid, mis on mõeldud barjääride kaotamiseks, et käivitada laiaulatuslikumat ja paremini kooskõlastatud ITSi.

Toon paar näidet, mis aitavad selgitada, miks vabatahtlikest või kohalikest strateegiatest alati ei piisa. Täna pole Barcelona ja Frankfurti vahel reisiv vedaja varustatud ainult mobiiltelefoni ja pardanavigatsioonisüsteemiga, vaid ka kolme erineva elektroonilise maksukogumisterrina nende riikide jaoks, mida ta peab läbima, või selleks, et vältida liikumist läbi elamupiirkondade. 2001. aastal soovitas komisjoni avaldada liikmesriikidel üksikasjalikku teavet võrgustiku ja piiratud liikluse tsoonide teetüüpide kohta. Kahjuks on soovitusel kaasa läinud ainult mõni kohalik või riiklik organ. Lõpuks juhtub see, et navigatsioonisüsteemidega juhitud kasutavad teevõrgustikku täieulatuslikult ja raskeveokeid suunatakse liiga tihti täiesti sobimatutele või ohtlikele teedele, näiteks koolide lähedale või väga järskudele teedele.

Uus direktiiv muudab võimalikuks vajalike meetmete vastuvõtmise, mis aitaks selliseid olukordi ära hoida ja seeläbi vähendada kõiki meile juba tuttavaid probleeme. Komisjon ootab parlamendi ja nõukogu kokkulepet direktiivi eelnõu osas, mis on oluliseks tegevuskava rakendamise vahendiks.

Teeme nii teie kui ka nõukoguga tihedat koostööd, et jõuda kokkuleppele nii kiiresti kui võimalik, ja loodan, et järgmise nädala mitteametlik nõukogu kohtumine Tšehhi Vabariigis Litoměřices, kus ITS on päevakorras, saab olema selles suhtes kasulik. Proua Jensen on sinna kutsutud ja seetõttu osaleb seal, ma usun, et ainult mitteametlikult, kuid mõte seisneb selles, et saame võrrelda komisjoni, parlamendi ja nõukogu seisukohti, et üritada kiirendada seda, mis loodetavasti saab olema lihtne kokkulepe, et me saaksime kodanikele anda praktilise vastuse ja kiita ühise teksti heaks nii kiiresti kui võimalik.

Giovanni Robusti, *regionaalarengukomisjoni arvamuse koostaja*. – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad, olen jälginud ITS-i plaani regionaalarengu komisjoni arvamuse koostajana. Meie komisjoni ühehäälselt vastuvõetud arvamust kasutab suuresti ka transpordi- ja turismikomisjon selle koostöö valguses, mille käigus suutsime panna pikaajalistele projektidele aluse. Täna kõiki, kes on töötamise ja ideedega abiks olnud.

Oleme kõik üritanud vältida kohmakaid pikki sõnu, mis liigagi tihti iseloomustavad põhimõtete avaldusi. Oleme üritanud edastada asjaolu, et me ei arutlenud selle üle, kui palju või milliseid teid planeerida vaid üritasime leida lahendust, kuidas saaksime liikuda koordineeritumal, ohutumal, inimsõbralikumal, keskkonnasõbralikumal ja seeläbi intelligentsemal viisil, mis pole iseenesest mingi vägitegu. Oleme püüdnud esile tõsta tehnoloogia, ohutuse, ääremaatsoonide, veeteede ja kõige rohkem struktuurifondidega kooskõlastuse olulisust, et kõik plaanitud ajagraafikud ja eesmärgid oleksid järjepidevad ja kooskõlastatud. Oleme püüdnud plaanida üha olulisemaks muutuvat rolli ohutusele ja integreeritud haldusele ja seda mitte ainult transpordile, vaid eelkõige kõikidele transporditavatele inimestele. Arvan, et meil õnnestus välja pakkuda järjepidev ja veenev lähenemine.

Nüüd loodan kahte asja. Esiteks seda, et komisjoni lihtsalt ei võtaks arvesse ja siis liiguks enda arvates sobivas suunas, ajal kui on vaja vastu võtta operatiivseid otsuseid. Teiseks loodan, et plaanis väljatoodud operatiivsed strateegiad moodustavad kõikide seotud tegevuste teiste programmide valikute aluse. Liiga sageli oleme otsinud vastuseid kristallkuulidest ja näinud suurepäraseid plaane, kuid igaüks neist on teostamatu.

Oleks pettumustvalmistav, kui me jätkaksime teede rahastamist, kui oleme otsustanud, et teedel peaks olema vähem autosid. Oleks pettumustvalmistav, kui jätkaksime selliste sõidukite rahastamist, mille väljatöötamisel ei arvestata kohalike ühenduste või passiivse turvalisusega või peale kütuse ka keskkonna tarbimist. Oleks pettumustvalmistav, kui otsustaksime kõik koos valida ühe raja ning raha ja ressursid, mille eest me vastutame, lõppeksid üksteise järel, ilma et neid saaks ajaperioodidega kooskõlas kulutada.

Etelka Barsi-Pataky, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (HU) Proua juhataja, Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsioon on seisukohal, et üks olulisimaid Euroopa transpordipoliitika sambaid on intelligentne transporditehnoloogia. Kaks aastat tagasi, kui arutlesime selle teema üle siin parlamendis, transpordipoliitika valge raamatu vahekokkuvõtte ajal, mille raportöör ma olin, püstitasime üheks olulisimaks eesmärgiks intelligentsete tehnoloogiate kasutuselevõtu tööriistana, mis aitab meil tõsta efektiivsust teedel ja parandada teenuste taset. Kuid need intelligentsed arengud, mis muudavad meie teed ohutumaks ja transpordi keskkonnasõbralikumaks, eksisteerivad juba.

Samas, et tagada meie tehnoloogiliste arengute kasutuselevõtt, vajame seda tegevuskava ja direktiivi. Soovitsin määruses, et määraksime intelligentsetele lahendustele minimaalse taseme, et saaksime oma üleeuroopalist võrku vähemalt selle minimaaltaseme ulatuses varustada. Need rakendused toetavad siis efektiivsust ja ohutust. Loomulikult ootame komisjonilt rahastamisetepanekuid nende intelligentsete lahenduste jaoks, mida ei saa rakendada eraviisilise rahastamisega. Sarnaselt ootame komisjonilt ettepanekuid, kuidas välispiiride piiriületusi raskusteta Euroopa intelligentsesse infrastruktuuri mugandada, mida me loodame toimumas näha. Direktiivi kontekstis on Euroopa Komisjoni usaldatud tavapäratult palju, võttes arvesse asjaolu, et tegemist on raamdirektiiviga. Seetõttu on parlamendile oluline osaleda komiteemenetluse osana rakendatavate õigusnormide väljatöötamisel.

Proua juhataja, oleme hääletanud täna rohelise raamatu ülevaatuse ja üleeuroopalise transpordivõrgu poliitika tuleviku üle. Võime olla kindlad, et Euroopa üleeuroopaline transpordivõrk sõltub intelligentsest transpordist. Suur tänu teile!

Silvia-Adriana Țicău, *fraktsiooni PSE nimel*. – (RO) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad. Kõigepealt tahaksin tänada proua Jensenit tema tehtud kvaliteetse töö ja kahe raporti eest.

Intelligentsed transpordisüsteemid on kaasaegsed rakendused, mille eesmärgiks on pakkuda uuenduslikke teenuseid transpordiliikide ja liikluskorralduse vallas ja ka võimaldada erinevatele kasutajatele parem informeeritus ja aidata transpordivõrke ohutumalt, paremini kooskõlastatult ja nutikamalt kasutada. Samas on minu arvates oluline, et intelligentsed transpordisüsteemid oleksid seotud igasuguse transpordi ja mitte

ainult linnatranspordiga ja olen oma muudatusettepanekute koostamisel seda meeles pidanud. Lisaks on linnatransport ja -liiklus väga suur osa linnaalade arengust. Seetõttu on mul hea meel, et kojas on ka kolleeg regionaalarengukomisjonist. Minu arvates on oluline, et intelligentsed transpordisüsteemid saavad kütusetarbimise vähenemisele efektiivselt kaasa aidata ja samuti parandab kaudselt linnade õhukvaliteeti ja liiklusvoogu.

Minu arvates on oluline tagada reisijatele teave, isiklikku teabe kaitsmine ja loomulikult kindlustada, et andmed oleksid anonüümsed, et oleks võimalik kasutajaid kaitsta. Lõpetuseks arvan, et see on samm edasi, kuid antud valdkonda on vaja veel palju investeerida.

Sepp Kusstatscher, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (DE) Proua juhataja, peame põhimõtteliselt direktiivi üldeesmärgiga nõustuma. Paremad teabesüsteemid reisijatele ja teede infrastruktuuride operaatorid, näiteks liiklusõnnetuste vähendamise ning transpordi odavamaks ja efektiivsemaks muutmise seisukohast on see loomulikult hea mõte, sest asutus kogub keskkonnaandmeid. Siiski on mul kolm suurt muret.

Esiteks, usk sellisesse nii-öelda nutikasse tehnoloogiasse ahvatleb inimesi oma kohustusi masinate ja seadmete kanda jätta.

Teiseks kasvab pidevalt oht, et kogutud teavet kasutatakse valedel otstarvetel. Inimeste privaatsus on üha enam ohus.

Kolmandaks, see direktiiv on liiga autode keskne. Koostalitlusvõime teiste transpordisüsteemidega, nagu näiteks ühistranspordiga, oleks palju tähtsam kui keeruline kassi-hiire mäng, mida tööstus meiega mängida üritab.

Dieter-Lebrecht Koch (PPE-DE). – (DE) Proua juhataja, toetan tingimusteta komisjoni eesmärki luua teetranspordi valdkonnas juriidiline raamistik, et kooskõlastatult juurutada ja kasutada intelligentset transporti. Minu isiklik pikaajaline võitlus eCalli, mis on elektrooniline hädaabikutsesüsteem, massilise kasutuselevõtu eest, toob antud kodu pakilisuse minuni peaaegu igapäevaselt ja intelligentsed transpordisüsteemid saavad palju rohkem ära teha. Need aitavad kaasa keskkonnavalitsusele jätkusuutlikkusele, efektiivsuse kasvule, turvalisuse parandamisele ja diskrimineerimisvabale konkurentsi tekkele maanteereisijate ja vedude liikluses. Nad toetavad ka kaasmoodaalsust, sealhulgas ühildumise arendamist teiste transpordiliikidega, nagu näiteks raudtee, veeteed ja lennundus, mis alustasid intelligentsete transpordisüsteemide lisamist kaua aega tagasi.

Seda kõike ei suuda liikmesriik üksinda saavutada. Seda on võimalik saavutada ainult ühenduse ülesandena. Intelligentsed transpordisüsteemid, mis põhinevad ELi-ülestel kohustuslikel minimaalsetel alusstandarditel ja -spetsifikatsioonidel, parandavad keskkonna uuendamist ja loovad plaanimisohutuse, eriti väikese ja keskmise suurusega ettevõtetele. Eriti tervitan intelligentsete transpordisüsteemide teenustele plaanitud avatud sõidukitele integreeritud platvormi.

Tegevuskava sisaldab lõppude lõpuks individuaalsete süsteemide juurutamiseks ajakava, mis puudutavad a) teetranspordi ohutust, nagu näiteks ESP ja eCall; b) liikluskorralduse jätkumist, näiteks teave ummikumaksude või parkimise haldamise kohta vähendab selliste autode arvu, mis sõidavad ringi, et parkimiskohta leida; c) kasutada teede, liikluse ja reisimise andmeid reaajas, mis oleks väärtuslik nii professionaalsetele kaubikujuhtidele kui ka kõikidele teedekasutajatele.

Direktiiv määratleb üksikasjalikud nõuded standardsete intelligentsete transpordisüsteemide kohustuslikuks ja kooskõlastatud juurutamiseks igal poole ELis ja nende rakendamist liikmesriikides. Samuti toimib see ettevaatusabinõuna isikuandmete kasutamisel. Kuid pidage meeles, et intelligentsete transpordisüsteemide juurutamine läheb palju maksma, sest infrastruktuuridesse ja sõidukitesse tuleb paigaldada vajalik info- ja kommunikatsioonitehnoloogia. Me ei ole veel kindlad, kas võimalikud kasutajad oleksid nõus või võimelised maksma.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Proua juhataja, esiteks tänan proua Jensenit tema püsivalt suurepärase töö eest, sest see on kõikidele arvamused avaldustele väga avatud ja tähelepanelik.

Kõigepealt ütlen seda, et intelligentsete transpordisüsteemide taga on ühed ja samad Euroopa fondid ja ma olin mõnevõrra üllatunud, kui avastasin, et need olid peaaegu kõik suunatud autodele.

Arvan, et autodel on loomulikult oma head küljed. Autotööstus on Euroopas väga võimas majandussektor. Samas arvan, et peaksime mingil määral kõikidele transpordiliikidele intelligentsust lisama.

Ma ei jäta kahe silma vahele asjaolu, et raudteedel on ERTMS ja lisaks veel SESAR ja GALILEO, kuid minu arvates on meil puudu kasutajakeskne lähenemine, mis võtaks arvesse kasutajateavet; piiratud liikumisvõimega isikute juurdepääsetavust ja võimalust võtta täna kasutusele linnasõidukeid; energiakokkuhoidlikku linnasõiduki kasutuselevõttu; transpordivaldkonna ohutust, eriti seoses ühistranspordiga, mis on väga oluline teema; kasutajateavet ja piletimüüki piirkondades, kus on võimalik märkimisväärselt edasi areneda.

Seetõttu arvan, et ressursse tuleks tulevatel aastatel kasutada hajutatumalt. Eriti soovin, et tähelepanu pöörataks isikuandmete austamisele. Peame ennetama olukorda, kust me leiame ennast tagasi Orwelli 1984. aastast, otsides võimalusi kuidas realiseerida seda fantastika alla kuuluvat kavatsust asendada inimesed täielikult masinatega. Me nägime, mis juhtus eelmisel talvel Hudsoni jõel. Kui pilooti poleks lennukis olnud, siis poleks kindlasti olnud mehhanismi, mis oleks suutnud lennuki sirgeks suunata. Kokkuvõtteks leian, et lisaks autodele peavad ka teised transpordiliigid prioriteetseteks muutuma.

Hoolimata nendest lisatingimustest, toetan esitatud raportit.

Zita Gurmai (PSE). – (HU) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad. Intelligentsete transpordisüsteemide kasutuselevõtt pakub palju ilmselgeid kasusid. See muudab Euroopas transpordi ohutumaks ja efektiivsemaks, edendades samaaegselt ka keskkonnakaitset ja energiatõhusust. Samuti peaksime tunnustama komisjoni tegevusplaani ja selgelt määratud ajakava. Minu arvates on oluline, et kui süsteemid kasutusele võetakse, siis rakendataks ka sobivusega, sidususega ja määrustega seotud aspekte. Mis puudutab tarbijaid, siis lisaks taskukohasusele peab neil olema ka võimalus teha vaba valik, ning tuleb vastu võtta sobivad seadused, mis tagaks, et eraisikute andmeid ei oleks mitte kuidagi võimalik väärkasutada. Tuleb käivitada loogiline kõrgetasemeline intelligentne süsteem, mida saab edasi arendada ja mis rakendaks efektiivselt uusi tehnoloogilisi arenguid. Meie kõigi huvides on see reaalsuseks muuta. Samal ajal on Euroopa autotööstusele ka samaväärselt oluline, et me suudaksime liikumist jätkata. Täna raportööri tema tehtud töö eest!

Den Dover (PPE-DE). – Proua juhataja, räägin kui ehitusinsener, minu pojal on transpordiuuringu ettevõtte, mis ulatub otse läbi Ühendkuningriigi.

See teema on eriti oluline, sest Euroopast saame me kindlustada, et kõige kaasaegsem tehnoloogia mõjutaks igat liiki teetranspordi kasulikkust ja efektiivsust. See on üks suur iga-aastaselt kasvav valdkond. Isegi surutise ajal prognoosime praegusest hetkest alates kuni 2020. aastani umbes 55% suurust kasvu kaubasõidukite, 35% kasvu sõiduautode valdkonnas ja sellega koos kasvab loomulikult energiakasutus.

Reisime väga tihti valitud parlamendiliikmetena valimisringkondades ja sattume väga tihti liiklusummikutesse ja peame väga tihti helistama, et teada saada, mis teolukord ees on. Vajame esiklaasile rohkem andmeid, et suudaksime lahenduse efektiivsemalt ja tõhusamalt välja mõelda.

Soovin proua Jensenile ja volinikule edu kõiges!

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Proua juhataja, austatud parlamendiliikmed. Leian, et peaksime vaatama tulevikku optimistlikult, sest mis puudutab direktiivi vastuvõtmist, siis arvan, et lisaks eesistujariigi Tšehhi tihedale koostööle, on ka eesistujariigil Rootsil tahe sõlmida positiivne kokkulepe komisjoni, parlamendi ja nõukogu vahel. See asjaolu annab mulle lootust, ja arvan, et see võiks isegi inspireerida parlamenti homme praegu arutletavate tekstide poolt hääletada.

Tahaksin vastata mõningatele tehtud märkustele ja kinnitada proua Țicău eesmärke, alustades tegevuskava ja direktiiviga, mis vaatab transpordisüsteemi üldisest aspektist ja sellest perspektiivist vaatleme me siis linnamõõdet ja keskendumet sellele, kuid peame kõigepealt võtma arvesse üldist, et siis spetsiifilise juurde liikuda.

Ma tahtsin ka vastata härra Kusstacherile seoses teede valdkonna ja teiste transpordisüsteemidega. Praegu pole teede valdkonnas olemas intelligentsete transpordisüsteemide (ITS) juurutamise ja kasutamise ühtset Euroopa raamistikku, samal ajal kui teiste transpordiliikide jaoks on töötatud välja spetsiifilised plaanid, millele ka härra Savary viitas. SESAR on uue põlvkonna lennuliikluse haldamise süsteem, RIS jõetranspordile ja VTMS meretranspordile. Unustada ei tohi ka RTMSi, mis on raudteetranspordi süsteem. ITSi tegevuskava puudutab seega peamiselt teede valdkonda, kuid hõlmab ka spetsiifilisi tegevusi ja algatusi, mille eesmärk on tagada ja parandada teetranspordi ja teiste transpordiliikide vastastikust ühendumist vastavate üleminekute kaudu.

Ma tahtsin vähemalt härra Savary tähelepanu juhtida sellele, et ilmselgelt hõlmab ITSi tegevuskava peale eakate juhtide ka meetmeid nende teedekasutajate jaoks, keda liigitatakse haavatavateks, nagu näiteks jalgratturid ja jalakäijad. Need, lisaks muudele, sisalduvad meetmete loendis, mida võib komisjon direktiivis

määratletud intelligentsete transpordisüsteemide jaoks vastu võtta. Täpsemalt käsitlevad need ITSi kasutamist, et tagada kasutajate turvalisus, näiteks nägemispuudega inimestele mõeldud intelligentsete märkide korral.

Selles valguses saame kehtestada direktiiviga teatuid eeskirju, kuid probleem on ka selles, et juhid peavad samuti intelligentsetes olema. Ei piisa ainult intelligentsetest süsteemidest. Peame kindlustama ka selle, et kes iganes istub auto või kaubiku roolis või juhib mootorratast või jalgratast, kasutab oma intelligenti. Kahjuks pole see midagi sellist, mida saaks reguleerida direktiivi, määruse või tegevuskavaga. Peame lihtsalt kasutama kindlaid reegleid, et veenda Euroopa kodanikke oma intelligenti kasutama, mitte alkoholi või ravimeid, siis kui nad sõitma lähevad.

Anne E. Jensen, raportöör. – (DA) Proua juhataja, arvan, et volinik Tajani tabas just naelapead, sest kõike seda see täpselt käsitlebki. Peame mõjutama sõidukijuhte intelligentsemalt käituma. Oleme seda pikalt arutanud ja härra Kusstatscher on mitmel korral öelnud, et selle asemel, et lubada nendel süsteemidel meid panna rumalamana käituma, peame tagama, et need süsteemid aitaksid meil paremini toimuvaga kursis olla ja targemini tegutseda. See on väga oluline. Samuti arvan, et peaksime pidama meeles ka Euroopa risti-rästi läbisõitva kaubiku näidet. Täna kurdavad kaubikute juhid, et varsti ei näe nad nende kõikide seadmete pärast, mida nad maanteemaksu ja teede maksustamise ja ka teiste teabesüsteemidega suhtlemiseks vajavad, läbi tuuleklaasi. Vajame ühtset platvormi, nii et kõik arvutisse sisestatud andmed saadetakse kaubikujuhile tagasi tema enda keeles. Võimalused on olemas. Tegelikult on häid võimalusi olemas uskumatult palju.

Oleme veetnud ka üksjagu aega, arutledes selle summa üle, mida selleks otstarbeks eraldada. Oleme aru saanud, et see summa on umbes 300 miljonit eurot, millest suurema osa suunab, eeskätt komisjon, EasyWaysse. Peaksin mainima, et minu koduriigis Taanis kinnitasime just heaks plaani eraldada järgmise viie aasta jooksul ITSi projektile 40 miljonit eurot. 40 miljonit eurot on 5 miljoni elanikuga väikeriigi jaoks üpris suur summa, kuid see võimaldab meil tegelikult päris palju edasi areneda. Seetõttu arvan, et kui me hakkame vaatlema erinevaid liikmesriike, siis on võimalik näha antud küsimuses mingisugust perspektiivi. See on täpselt selline asi, mille me käivitama peaksime, ja loodan, et see sama teema on ka transpordiministrite päevakorrapunktis, siis kui me uuesti 29. koosolekuks kokku tuleme.

Kokkuvõttes ütlen paar sõna muudatusettepanekute kohta. Meil on antud ettepaneku ja direktiivi suhtes märkimisväärne tugi ja ainult neli raporti muudatusettepanekut on homme ees ootamas. Isiklikult pooldan Sotsiaaldemokraatide fraktsiooni esitatud 57. ettepanekut ja roheliste esitatud 59. ettepanekut, kuid olen vastu 58. ja 60. ettepanekule. Arvan, et nii väike arv muudatusettepanekuid on tunnistus parlamendi toe kindlusest sellele. Härra Tajani, olete saanud projekti käima kõikumatu läbirääkimiste mandaadiga.

Juhataja. – Arutelu lõpetati.

Hääletus toimub homme.

Kirjalikud avaldused (artikkel 142)

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), kirjalikult. – (PL) Praegune aeg nõuab transpordi kiiret mugandamist kasutuse eksponentsiaalse kasvu ja ühiskonna ootustega. Arvan seetõttu, et intelligentsete transpordisüsteemide (ITS) juurutamine on eriti kasulik. Peaksime olema teadlikud sellest, et praegune teetranspordi olukord on väga murettekitav. Seda kirjeldab järgmine statistika:

– 2006. aastal oli surmajuhtumite arv ELi teedel umbes 43 000, mille hulgas oli umbes 5500 hukkunut Poolas;

– ELi liiklusummikute kulu on iga-aastaselt umbes 1% SKTst;

– teede CO₂ heitmed moodustavad umbes 70% kõikidest transpordiga seotud CO₂ heitmetest.

Seetõttu on vaja tagada järgmised asjaolud:

teede ja maanteeliikluse andmete optimaalne kasutamine;

ITS teenuste jätkumise ja usaldusväärsuse tagamine Euroopa transpordikoridorides ja linnastutes;

telemaatikarakenduste laialdane kasutamine suurtes linnapiirkondades, mis kombineerib transpordiküsimused infotehnoloogia ja telekommunikatsiooniga;

selliste rakenduste kiire ja kooskõlastatud juurutamine, mis toetavad liiklusohutust, nagu näiteks eCall, ADAS ja teised;

transpordi infrastruktuuri parem ühildamine sõidukitega ja sõidukite vahel;

Euroopaülene kooskõlastamine, kasutades ära liikmesriikide kogemusi ja häid praktikaid.

Püüdkem seetõttu rakendada ITS-i kõikjal ELis, mis puudutab kõiki transpordiliike ja reisijaid, võttes arvesse nii erasektori kui ka avaliku sektori reisijaid.

20. Programm Marco Polo II (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Ulrich Stockmanni raport (A6-0217/2009) transpordi- ja turismikomisjoni nimel, ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr .../2008, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1692/2006 teise Marco Polo programmi loomise kohta, et anda ühenduse finantsabi kaubaveosüsteemi keskkonnakaitsemeetmete tõhustamiseks (Marco Polo II) (KOM(2008)0847 – C6-0482/2008 – 2008/0239(COD)).

Ulrich Stockmann, raportöör. – (DE) Proua juhataja, volinik, kaupade ümberpaigutamine maanteelt raudteele ja sisemistele veeteedele või lühikestele merevedudele, on meie transpordiaruteludes olnud pinnuks silmas juba aastakümneid. Nüüd, kliimaarutelude kontekstis, on antud arutelu loomulikult uuesti oluliseks saanud.

Samal ajal oleme jõudnud antud nihkeni tänu mitmetele poliitilistele lähenemistele ja instrumentidele. Samas, kui vaatame seda ettevaatlikult, siis näeme, et liiklust on tegelikkuses väga raske nihutada ja seetõttu saavutatakse see eriti äärmuslikel juhtudel.

Esiteks, kuna transpordiliikide vahelised ühendused pole viisavalt harmoneeritud. Teiseks, kuna raudtee ja siseriiklikud veeteed pole siiani piisavalt hästi Euroopa teenusepakujatena rajatud, ja kolmandaks, kuna keskkonnasõbralikud transpordirežiimid ei suuda ilmselt tegelikult uksest-ukseni teenust pakkuda.

Kõiki neid raskusi võimendab praegune surutis, mis on põhjustanud maanteede kaubatranspordi hindade järsu languse. Marco Polo II tundis ka nende kõikide teiste probleemide mõju. Seetõttu oleme meie transpordipoliitikutena lahendusest kiiresti huvitatud, sest meie esitatud eesmärk, just see, et Marco Polo peaks aitama jagada ümber autokaubaliikluse 60% kasvu, on nüüd kaugel. Seetõttu peame enne antud parlamendi ametisoleku aja lõppu muutma suunda ja seetõttu oleme jõudnud ka kõige mõistlikuma kompromissini.

Mis juhtuma hakkab? Esiteks juhendas komisjon agentuuri, mis võtaks üle programmi juhtimise ja lihtsustaks vastuvõtuprotseduuri isegi enne, kuid määrus esitatakse. See on mõistlik. Oleme leidnud ja ühiselt läbi arutanud palju kompromisspunkte, et see muudaks programmi ahvatlevamaks. Esiteks vähendati meremarsruutide taluvuspiiri 250 miljonilt tonn-kilomeetrilt 200 miljonile tonnkilomeetrile aastas. Teiseks, liikluse ümberjagamisprojektide taluvuspiire piirati 80 miljonilt tonnkilomeetrilt 60 miljoni tonn-kilomeetrini, nagu ka siseriiklike veeteede projekte, mille puhul parlament surus läbi piirangu 17 miljonilt tonnkilomeetrilt 13 miljoni tonnkilomeetrini. Oleme kasvatanud ka lubatavat ahastustaset täiendava infrastruktuuri jaoks 10%lt 20%ni. See on mõistlik. Lõpetuseks suutsime ka edukalt väita, et selliseid majanduskriise, nagu me praegu kogeme, on võimalik lugea ka põhjusena lepingutingimuste pikendamiseks.

Nii oleme muutnud programmi märkimisväärselt ahvatlevamaks. Antud kompromiss, mille me saavutasime, muutis võimalikuks ka suure konsensuse kõikide parlamendisõnavõtjate vahel, kes heitsid sellel hetkel kõrvale kõik õigustatavad arvessevõetud ja olulise arutelu, et kiiresti programm uuesti käivitada. Seetõttu, enne kui komisjon esitab Marco Polo III ettepaneku, vajame me tõesti arutelu, et saaksime uuesti lisada olulisi punkte meie tulevasse orientatsiooni. Veelgi enam, tahame loomulikult teada, kuidas meie sisseviidud muudatus toimima hakkab.

See on hääletuse teema ja loodan, et homme on mul uuesti teie tugi.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Proua juhataja, austatud parlamendiliikmed, täna härra Stockmanni tehtud töö eest! Alates 2003. aastast on Marco Polo programm püüdnud luua Euroopas jätkusuutlikumat transpordisüsteemi, nihutades märkimisväärse osa iga-aastasest maanteevedude mahust teistele keskkonnasõbralikemale transpordiliikidele, nagu näiteks siseveeteedele, raudteetranspordile ja lühikestele merevedudele. Esimene Marco Polo programm, mille eesmärk oli nihutada 48 miljardit tonn-kilomeetrit teedelt nelja aasta jooksul, lõppes 2006. aastal, kuigi sõltumatu hinnang näitab, et sellest mahust suudeti täita ainult 64%.

Teise Marco Polo programmiga saadud kogemus näitab, et kahjuks ei muutu see efektiivsemaks ja Euroopa ei kasuta seda olulist tööriista täieulatuslikult ära, et jõuda transpordisüsteemi, mis sobiks rohkem turu arenguga. Eelmisel aastal saatsin palju kirju ELi transpordiministritele, kutsudes neid üles kasutama Marco Polot.

Seetõttu arvan, ja paistab nii, et parlament jagab minu seisukohta, et on kätte jõudnud aeg muuta määrust ja reegleid, millega sellele projektile või programmile ligi pääseda, mis peab käsitlema rahastamist, mida alati ei kasutata. Liigume kindlasti õiges suunas, sest püüame aidata väikestel ja keskmise suurusega ettevõtetel ühenduse projektist kasu saada. Väikesed ja keskmise suurusega ettevõtted seisid silmitsi üpris suurte väljakutsetega, kui nad Euroopa rahastusele Marco Polo programmi abil juurde pääseda püüdsid.

Meilt täna väljasaadetakse sõnum pole suunatud ainult neile, kes kasutavad Marco Polot. Arvan, et see on üleskutse mitmete Euroopa õigusnormide muutmiseks, kuna sama kehtib ka teiste valdkondade ja riiklike määruste kohta, mis Euroopa rahastamisi puudutavad. Need pole alati kirja pandud nii, et neile oleks lihtne ligi pääseda. See on kõikides liikmesriikides väga tõeline probleem ja rõhutan veelkord, et see ei puuduta ainult meie õigusnorme, vaid ka riiklikke, mis on seotud Euroopa rahaliste vahenditega.

Seetõttu tunnen, et täna ei tööta me pigem mitte Marco Polo programmiga, vaid me saadame välja teate hea õigusloome kohta, et kodanikel sellest kasu oleks ja lihtsustataks juurdepääsu ühenduse projektidele. Seetõttu arvan loomulikult, et härra Stockmanni töö on toetust väärt ja esitatav tekst tuleks heaks kiita, et parlament, ma kordan, saaks homme välja saata positiivse teate tervele Euroopa Liidule.

Ma ütlen uuesti, antud juhul pole tegemist küsimusega, mis puudutab ainult Marco Polot. Probleem on hoopis laiem. Marco Polost alustades arvan, et teeme teene teistele sektoritele, kes on eriti teadlikud ühenduse rahastamise kasutamisest ja osalevad erinevates programmides, mida komisjon 27 liikmesriigile ja nende riikide ettevõtetele pakub.

Anne E. Jensen, *eelarvekomisjoni arvamuse koostaja*. – (DA) Proua juhataja, kui eelarvekomisjon otsustas Marco Polo programmi kohta avalduse teha, siis oli selle täpne põhjus asjaolu, et raske oli tagada rahastamise kasutamist ettenähtud otstarbel. Seetõttu me loomulikult tervitame asjaolu, et nüüd mingisugune tegevus algatatakse. Komisjoni on selle eest kiituse ära teeninud. Püüame valitsemist lihtsustada ja reegleid karmistada, selleks, et rahastamist oleks võimalik lihtsamalt otstarbekalt kasutada. Sellele vastukaaluks oleme eelarvekomisjonis nõustunud sellega, et kui meil ei õnnestu programmi rakendamise parandamine, kui me ei suuda tagada, et rahastamist kasutatakse otstarbekalt, siis peame uuesti mõtlema, kas nii palju raha tuleks Marco Polosse eraldada ja kas osa rahast tuleks uuesti suunata teistesse programmidesse, kus seda oleks võimalik paremini kasutada. Loomulikult peame korraldama eelarve vahearuandluse pärast 2010. aasta valimisi ja üks asjaoludest, millega peame toime tulema, on programmide hindamine ja tuvastamine, millistel on mõju ja millistel mitte. Kui näeme, et kuskil on suurem vajadus, siis loomulikult suuname raha eemale nendest projektidest, kus seda pole võimalik kasutada, ja suuname selle ära nii, et seda ei raisataks lihtsalt grandina.

Dieter-Lebrecht Koch, *fraktsiooni PPE-DE nimel*. – (DE) Proua juhataja, täiskogu hääletab homme Marco Polo II programmi üle, et tõsta kaubatranspordi keskkonnast tõhusust. Marco Polo II võimaldab kindlamat plaanimist, sest selle ajakava kestab 2013. aasta 31. detsembrini. Selle eelarve on 450 miljonit eurot. Marco Polo I programmiga võrreldes on kõlblikkuslavi madalam ja sobib võrdselt kasutamiseks nii väikestele kui keskmise suurusega ettevõtetele. Ma olen raportöörile selle eest eriti tänulik! Paljude väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete praeguse majandusolukorra valguses on tegemist väga kodanikusõbraliku poliitikaga, mida tingimusteta toetada saan.

Programm tugineb liikluse ümberjagamisel ja teetranspordi ülekoormuse vähendamisel. See kindlustab ka kaasmoodaalsust ja aitab seeläbi kaasa efektiivsema ja jätkusuutlikuma transpordisüsteemi tekkele. Positiivse hääletusega, mida homseks soovitan, lõpetatakse õigusloomeprotsess esimese lugemisega.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, *fraktsiooni UEN nimel*. – (PL) Proua juhataja, volinik, rääkides fraktsiooni Liit Rahvusriikide Euroopa eest nimel, juhin teie tähelepanu järgmistele asjaoludele.

Hoolimata kiiduväärsetest eesmärkidest, nagu näiteks maanteetranspordi ülekoormuse piiramine, maanteetranspordi keskkonnamõjude piiramine ja lühikeste mereteede, raudtee, siseveeteede või transpordiliikide kombinatsiooni eelistamine kaupade transpordiks, kasutatakse Marco Polo programmi igaaastaselt ära vaevalt pool ja ainult 60% programmi plaanitud tegevustest viiakse täide.

Seetõttu peaks Euroopa Komisjoni ettepanekut programmi lihtsustada, toetama ja eriline tugi peaks olema väikeste ja üheainimese ettevõtete osalemisel programmis, ilma et nad peaksid konsortsiumi moodustama; selge programmi kvalifitseerumiseks vajamineva tonnkilomeetri läve piiramisel; rahastamise kasvatamisel, suurendades finantsabi, mis on kasvanud 1 eurolt 2 euroni 500 tonnkilomeetri kohta, ümberjagatud transpordiga toodetel ja finantsabi eraldamisprotseduuride lihtsustamisel. Loodetavasti aitavad kõik need meetmed tagada, et programmiga pakutavaid finantsvahendeid kasutatakse ära parimal viisil.

Johannes Blokland, *fraktsiooni IND/DEM nimel.* – (NL) Täna õhtul arutleme Marco Polo II programmi muudatusi. Olen tänuvärglane Euroopa Komisjoni ees, kes tegi ettepaneku alandada rahastamise lävendit, ja olen rahul, et härra Stockmann on need ettepanekud piisavalt vajaliku dünaamikaga omaks võtnud. Eriti toetan siseveetranspordi lävendi täiendavat alandamist.

Sellega kaasneb aga probleem. Alandamisest ei piisa. Transpordi- ja turismikomisjonis suutsime proua Wortmann-Kooliga selle vea edukalt parandada. Mul on kahju aga sellest, et härra Stockmann leiab, et meie muudatusettepanek numbriga 24 on ebasoovitav. Tean teda eelkõige siseveetranspordi kõigutamatu toetajana ja lootsin, et sellised muudatusettepanekud oleks tema jaoks vastuvõetavad. Lõppude lõpuks on komisjoni esitatav lävend väikeettevõtjale, mis kanalil töötav merendusettevõtja ikkagi määratluse kohaselt on, ikkagi liiga kõrge. Ma ei saa aru, miks teised institutsioonid ei soovinud 24. muudatusettepanekut maatasta teha.

Meil on jätkusuutlikule transpordile väga kindlad rahalised vahendid. Siseveetransport on kaugelt puhtaim modaalsus. Miks me ei võiks antud sektori jaoks lävendit veelgi rohkem alandada? Minu arvates kardab Euroopa Komisjon, et sellised ettepanekud ärgitavad mõningaid teisi nõukogu liikmesriike teistes valdkondades alandamisi nõudma. Soovin, et Euroopa Komisjon seisaks sirge seljaga ja tunnistaks siin täiskogus avalikult siseveetranspordi olulisust puhtaima transpordiviisina.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE-DE). – (EL) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad. Investeeringu kuni 2013. aastani Marco Polo II programmi 400 miljonit eurot koos paljude lootuste ja perspektiividega, et meil saab olema efektiivsem ja elujõulisem transpordisüsteem, mis tagab täiendava keskkonnanalase väärtuse Euroopa Liidus, kombineerides samal ajal majanduslikku, sotsiaalset ja territoriaalset ühtsust.

Marco Polo II programmi ettepanekute esitamise üleskutse tulemused, mis avaldati 2008. aastal, ja esimese Marco Polo programmi hindamise tulemused näitasid, et antud programm võib põhjustada transpordis tajutava nihke. Samas on väga võimalik, et õiguslikus aluses kirjutatud eesmärk, mis oli ummikute tekkimise ärahoidmine, paigutades märkimisväärse osa Euroopa rahvusvahelisest autokauba kasvuprognoosist ümber, jääb saavutamatuks.

Selleks, et programm saavutaks oma eesmärgi, tuleb Marco Polo II programm ahvatlevamaks muuta. Õiguslik alus peab muutuma ja kinnitusprotseduurid peavad olema lihtsamad ja selgemad. Lisaks tuleb rahastamise tingimusi ja nõudeid reaalse eesmärgi suunas reguleerida ja muutused tuleb nii kiiresti sisse viia, kui võimalik, et oleks tagatud suurim võimalik efekt.

Meie Euroopa Parlamendis toetame ja loodame väikeettevõtetele lihtsamat juurdepääsu programmile, madalamaid ja lihtsamaid lävendeid, et projekti jaoks kvalifitseeruda, ja grantide kasvu. Teisisõnu, programmi, mis on funktsionaalsem ja otseselt efektiivne.

Neid muutusi ja kohandamisi saab kasutada näitena elujõulisest, dünaamilisest ja tõhusast Euroopast, millest inimesed meie abiga aru peavad saama ja mida Euroopa valimiste eelõhtul kogema.

Antonio Tajani, *komisjoni asepresident.* – (IT) Proua juhataja, austatud parlamendiliikmed, lõpetuseks vastan mõningatele küsimustele, mida esitasite, tänades teid samal ajal toe eest, mida te esimese lugemise ajal antud leppe suhtes üles näitasite, mis aitab kindlasti kaasa teise Marco Polo programmi parandamisele ja kasvatab tõhusust.

Mainin ka seda, et viimastel aastatel on minu personal, keda veelkord tehtud töö eest tänan, hakanud mõtlema juba Marco Polo programmile pärast 2013. aastat ja et see hinnang keskendub muuseas ka kompromissettepanekutes väljatoodud teemadele. Eriti rõhutan vajadust rahastamise olukorras transpordiliike eristada, lähtuvalt ohutusest, keskkonnanalasest jõudlusest ja energiaefektiivsusest; vajadusest välja töötada rakendusetapis nõudluspõhine abi, võttes arvesse väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid; majandussurutise tunnustamist erilisel põhjusel projektide pikendamiseks ja kvalifitseerumise lävendite tootespetsiifiline alandamine.

Mis puudutab lävendite alandamist, siis tahan härra Blokandile kinnitada, et see tekst, mille kavatseme vastu võtta, sisaldab juba siseveeteede madalamaid lävendeid. Ma arvan, et me poleks suutnud midagi rohkemat teha, kui me teinud oleme, sest sellisel juhul kasvaksid administratiivkulud. Kuid usun, et oleme kindlasti selle signaali välja saatnud, mida te soovisite.

Pöördume tagasi Marco Polo programmi mõtiskluste juurde seoses programmi jätkumisega pärast 2013. aastat. Nagu ma ütlesin, sisaldavad ka võimalust määrata sihte minimaalseks rahastamise lävendi tarbeks seoses esitatud projektidega, mis puudutavad lisaks ümberjagatud tonnkilomeetritele ka energiaefektiivsust ja keskkonnakasusid. Lisaks on võimalus tagada järjepidevus Marco Polo programmi, logistika tegevuskava ja üleeuroopalise võrgu programmi vahel, võttes kasutusele vastavad meetmed, et kooskõlastada ühenduse raha eraldamine, eriti meremarsruutidele; ja vajadus võtta arvesse siseveeteede valdkondade spetsiifilisi omadusi ja selle väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid, näiteks siseveeteede sektorile pühendatud programmiga.

Igal juhul plaanib komisjon 2011. aasta jooksul esitada oma teatise programmi tuleviku kohta, võib-olla ka koos ettepanekuga kolmanda Marco Polo programmi jaoks.

Ulrich Stockmann, raportöör. – (DE) Proua juhataja, volinik, nõustun teiega. Saame homme välja saata positiivse sõnumi, et oleme suutelised lisama oma õigusaktidesse kodanikesõbralikke ja mõistlikke muudatusettepanekuid, juhul kui selleks vajadus on. Me ei peaks ainult seda sõnumit saatma. Me peaksime Euroopa riikides alustama teabekampaaniaga, et saaksime selle programmi ligitõmbavusest kasu lõigata, sest oleme tõesti kõik vajalikud muudatused sisse viinud. Nüüd on võimalik saada tõelisi pakkumisi hea hinnaga. Kui me ei suuda nüüd mingisugust muutust algatada, siis peaksime tõesti terve programmi kahtluse alla seadma.

Loodan, proua Jensen, et me ei pea raha teistesse programmidesse suunama, sest tegemist on olulise teemaga. Peame, ja paigutame, liikluse igal võimalikul moel ümber, kuid see saab olema keeruline. Härra Blokland, teil oli juba vastus. Me rääkisime uuesti siseveetranspordist ja surusime nõukogule peale täiendava kompromissi. Meie eesmärk oli lõpetada esimese lugemisega. Seetõttu ei võtnud me liiga radikaalset lähenemist ja pidime läbi rääkima nii, et üks silm oli kompromissil ja teine konsensusel. Selle tulemusena saavutasime palju.

Ootan põhilist arutelu, mida me varsti kolmanda programmi kohta peame, ja mis põhineb komisjoni lubatud teatisel, et me saaksime läbi arutada kõik olulised küsimused ja kõik selle, mille oleme loetlenud kompromissi ühisettepanekus, näiteks kas me peaksime programmi jaotama individuaalseteks transpordiliikideks jne. Siis muutub see jälle huvitavaks. Nüüd on vaja teha ainult palju tööd, et see ei jääks seisma ja juba käimasolevad projektid võivad antud kriisiolukorras seisma jääda. Sellest oleks väga kahju, seetõttu ka see kompromiss. Suur tänu veel kord kõigile nende panuse eest!

Juhataja. – Arutelu lõpetati.

Hääletus toimub homme.

21. Konkurentsivõimeliseks kaubakaubaks kasutatav Euroopa raudteevõrgustik (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on Petr Duchoňi raport (A6-0220/2009) transpordi- ja turismikomisjoni nimel, ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus konkurentsivõimeliseks kaubakaubaks kasutatava Euroopa raudteevõrgustiku kohta (KOM(2008)0852 – C6-0509/2008 – 2008/0247(COD)).

Petr Duchoň, raportöör. – (CS) Proua juhataja, volinik, daamid ja härrad. Komisjoni ettepanek on luua raudteekaubatranspordiks Euroopa koridorid ja samuti reeglid, et neid koridore hallata ja reguleerida. Komisjon püüab raudteekauba transpordi konkurentsivõimelisust suurendada ettepaneku kaudu ja ma kasutan võimalust neid selle eest tunnustada. Transpordi- ja turismikomisjon on komisjoni ettepanekut arutanud, võttes arvesse kokku esitatud 250 muudatusettepaneku eelnõud. Muudatusettepanekute eelnõude arutelude ajal jõuti kompromissile, mis sai toetuse kogu poliitiliselt spektrilt. Kompromiss kerkib peamiselt esile sellest, et püütakse optimeerida raudteetransporti tervikuna, samal ajal, kui säilitatakse piisavalt paindlikkust kriisiolukordade lahendamiseks. Komisjoni esitatud teksti on ka täiustatud ja lihtsustatud ning rõhuasetus on sellel, et oleks ruumi õigustatud individuaalsete riikide huvi tekkimisel, nii koridoride rajamisel kui ka nende haldamisel ja administreerimisel. Administratiivasutustes on raudteega seotud ettevõtete positsiooni kindlamaks muudetud, võrreldes sellega, mis see komisjoni ettepanekus oli. Tugevam roll antakse

organisatsioonidele, kes on seotud Euroopa raudteekaubakoridoridega. Kommentaarid koostöö kohta kolmandate riikidega, mida koridor mõjutab, on vastu võetud. Mitmed muutused hõlmavad endas paremat huvide tasakaalu reisijate ja raudteekaubatranspordi vahel. Nõue läbipaistva otsuse tegemiseks on samuti heaks kiidetud seoses radade kategooriate ja kiirkaubarongidele pretsedendireeglite kehtestamisega. Lõpetuseks tänan variraportööre ja Euroopa Parlamendi töötajaid nende koostöö eest ja antud täiskogu austatud liikmeid nende kannatuse eest.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Proua juhataja, austatud parlamendiliikmed, härra Duchon, tänan enda nimel parlamenti, et nad selle ettepaneku nii kiiresti üle vaatasid. Arvan, et kaubarongitranspordi väljaarendamine on eriti oluline. Eriti tänan raportööri härra Duchoni ning transpordi- ja turismikomisjoni nende tahte ja kvaliteetse tehtud töö eest, mis on aidanud mul panna kindlamini kirja õigusakti ettepanek, mis on peamiselt suunatud Euroopa tasandil parema integreeritud raudteetranspordi arendamisele läbi lähedama koostöö infrastruktuuri juhtide vahel.

Raudteetransport on viimane, ja rõhutan, et viimane, transpordiliik, mis säilitab kõrge riikliku dimensiooni. Raja ületamine rongiga võib siis mitmetel juhtudel keeruline olla. Infrastruktuuri juhid on suuresti selle keerukuse eest vastutavad ja seega peame neid julgustama tegema koostööd, kas infrastruktuuri investeeringu haldamise või plaanamise ja teostamisega.

Raudtee infrastruktuur peab olema toodud Euroopa poliitika alla, sest sellel on juba märkimisväärne rahvusvaheline dimensioon. Meenutan, et hetkel on 50% kaubateenustest rahvusvahelised ja tulevikus see maht kasvab.

Teiseks, ettepaneku eesmärk on võimaldada raudteekaubatranspordi teenuste laiendamist. Antud sektor ei saa areneda ja võistelda ja/või täiendada teedesektorit ilma märkimisväärse kaubarongide infrastruktuuri parandamiseta. Täna peab enamikes liikmesriikides raudteekaubatransport peab muganduma reisijate transpordi järgi. Kahjuks kehtib see väga nii infrastruktuuri haldamise kui ka investeeringute kohta.

Kolmandaks, tänu sellele ettepanekule saab olema võimalik integreerida raudteed kaubatranspordi süsteemi edukamalt ja arendada Euroopas kaasmoodaalsust. Selleks, et raudteetransport saaks ühenduse transpordieesmärkide saavutamisele märkimisväärselt kaasa aidata, peab raudteeinfrastruktuur olema paremini teiste transpordiliikidega ühendatud, eriti mere- ja maanteetranspordiga.

Lisaks ettepaneku põhieesmärgile soovin mainida nelja olulist põhimõtet, millel meie arutletav tekst põhineb. Esimene põhimõte on koridoride ja seega ka võrgustiku kindlaksmääramine. See kindlaksmääramine põhineb pigem majanduslikel kui poliitilistel faktoritel. Teine põhimõte on infrastruktuuri juhtide vahelise koostöö tugevdamine. Kolmas põhimõte, mille üle tahan üksikasjalikumalt juurelda, puudutab paremaid garantiisid infrastruktuuri pakutavate teenuste kvaliteeti ja usaldusväärsust, seda tänu sätetele, mille eesmärk on korraldada paremat tasakaalu reisija ja kaubaliikluse infrastruktuuri haldamise vahel.

See ei tähenda, et kaubarongidele antakse üleriiklikus võrgustikus reisirongide ees süstemaatiliselt eelisõigus, vaid vastupidi. Teen ühe asja väga selgeks. See puudutab sihtotstarbelisi kaubakoridore, mis tähendab spetsiifilisi ja selgelt määratletud marsruute. Kaubaronge ei karistata siis süsteemselt, eriti kui on suurem vajadus kiiruse ja/või punktuaalsuse järele. See on meie arvates see, mida me silmas peame, kui räägime spetsiifilistest kaubakoridoridest või propageerimine konkurentsivõimelist kaubatransporti.

Lõpuks on neljas samm, milleks on strateegiliste terminalide võrgustiku määratlemine ja loomine. Antud juhul kasutatakse sõna „terminal” kõige laiemas tähenduses, hõlmates rongijaamu, sadamaterminale, logistilisi platvorme, teid, raudteid ja nii edasi, mis on vältimatud kaubakoridoride ja terve transpordisüsteemi korrallikuks toimimiseks.

Seda tahtsingi ma öelda, ja ma täna teid uuesti parlamendi kiiruse ja efektiivsuse eest! Ma olen uhke, kui meenutan, kuidas olin mitu aastat antud täiskogu liige. Raportöör ja transpordikomitee väärivad oma töö eest kiitust. Täna teid!

Georg Jarzembowski, fraktsiooni PPE-DE nimel. – (DE) Proua juhataja, härra komisjoni asepresident, daamid ja härrad ja need, kes on endiselt rõdul, eriti härra Lübbering. Minu fraktsioon toetab komisjoni põhimõttelist muret raudteekaubaliikluse osakaalu kasvatamise üle, luues sellel otstarbel riigiüleised liikluskoridorid ja spetsiaalsed õigusnormid. Härra asepresident, me ei täna teid ainult ettepaneku, vaid ka asjaolu eest, et olete jäänud siia kuni peaaegu keskööni, aga meile meeldib töötada. Täna teid!

Lisaks võis toimuda keelevääratus, kui te oma komisjoni ettepaneku välja kuulutasite, sest meie fraktsioon koos meie hea raportöoriga on täiesti veendunud, et kaubarongidel ei peaks olema absoluutset eelisõigust

teiste rongide ees, selleks et oleks parem juurdepääs kaubaliiklusele, sest nii kaubarongid kui ka rahvusvahelised, riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud rongid kasutavad peaaegu kõikide liikmesriikide raudteevõrgustikke.

Eriti tegevuskatkestuste korral ei saa meil olla eemalasuv kontor, kus otsuseid vastu võetakse. Kompetents peab jääma infrastruktuuri kasutajate ja individuaalsete raudtee ettevõtete kätte, et tavaline rongiliiklus saaks jätkata nii kiiresti ja efektiivselt kui võimalik. Isegi Euroopa kaubaudteevõrgustiku spetsiaalse määruse alusel jäävad liikmesriigid kaubakoridoride loomise ja muutmiste eest vastutavaks. Nõustume, et Euroopa Komisjonil pole mittemingisugusest kompetentsi ülekandest abi. Lõpuks, ka raudtee ettevõtete, lastijate ja ekspediitoritega tuleks koridori õigusnormide asjus konsulteerida, sest neil on praktilisi teadmisi ja kogemusi, kuidas raudteevõrgustikku konkurentsivõimelise kaubaliikluse jaoks ära kasutada.

Õnnitlen raportööri veel üks kord! Ta on koostanud suurepärase raporti, mis komisjonis suures osas väga suure rahuloluga vastu võeti. Suur tänu raportöörile!

Lily Jacobs, fraktsiooni PSE nimel. – (NL) Piiriülesed kaubarongid veerevad läbi Euroopa Liidu keskmiselt 18 km/h. 2007. aastal jõudis ainult 60% kõikidest kaupadest oma sihtkohta määratud ajal. Miks? Sest kaupade rahvusvahelist transporti organiseeritakse endiselt täiesti ebaefektiivselt. Tegelikult ei suuda rongiga kaupade transportimine kunagi väga kindlalt maanteekaubaga võistelda. Sellise tempoga ei saavuta me Euroopa keskkonnanäesmärke ja ei täida oma plaani piirata CO₂ heitmeid 2020. aastaks 20%.

Euroopa Komisjoni antud ettepaneku mõte on luua konkurentsivõimeline raudteevõrgustik kaupade transportimiseks Euroopa Liidus. Seda saab teha, luues piiriüleseid koridore, aidates kaasa suuremale infrastruktuuri juhtide omavahelisele koostööle ja leppides kokku paremates ühistes investeeringute kooskõlastustes liikmesriikide vahel ja viies viivituste korral sisse paremad eeliskorraldused. Sellisel viisil saab raudteevõrgustiku mahtu ja konkurentsivõimet märkimisväärselt parandada.

Komisjoni esialgne ettepanek anda kõikide viivituste korral eelisõigus kaubarongidele, läks liiga kaugele, kuid tänu kindlale koostööle raportööriga suutsin jõuda suurepärase kompromissini, mis tagab paindlikkuse ja pragmaatilise lähenemise. Kahjuks muutis härra Albertini ettepanek selle olulise lõigu jälle üheks tühjaks lubaduseks. Seetõttu hääletab Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide fraktsioon muudatusettepaneku 71 vastu.

Samas suudab meie ees olev ettepanek endiselt ärgitada inimesi koostööd tegema ning kasutajaid ja turuosalisi võetakse plaanimisel ja rakendamisel korralikult arvesse. On aeg, et me teeksime lõpuks koostööd tõelise raudteetranspordi siseturu nimel ja seega investeeriksime rohelisemasse ja jätkusuutlikumasse tulevikku.

Michael Cramer, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – (DE) Proua juhataja, daamid ja härrad. Ka mina täna raportööri ja variraportööri nende suurepärase koostöö eest! Meie Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioonis tahame samuti raudteele rohkem vedusid, kuid mitte reisijatekauba arvelt. Reisijate liikuvus on Euroopas avalik teenus. Komisjon ignoreerib Euroopa raudteevõrgustiku reaalsusi, kus kaupad ja reisijaid transporditakse samadel raudteedel. Ei tohiks eksisteerida mingisugust dogmaatilist eelistatust ühe- või teistsuguse rongi suhtes.

Meie rohelised tahame kasutada ühe peatuse poode, et igaüks, kes soovib saata kaubavedusid üle Euroopa piiride, saaks ühe kontaktisiku. Lisaks tahame suuremat läbipaistvust, kui rajad on kindlaks määratud ja kui toimuvad tegevuskatkestused, et muuseum vältida ebaausat konkurentsi moonutamist. Komisjon ning teie kui lepingute valvur, peate kaotama tegevuse, mis võimaldab riigiomandis olevatel ettevõtetel radu tasuta reserveerida, et konkurente eemale hoida.

Meie ettepaneku müra vähendamise, eriti kaubaliikluse müra kohta, lükkas koalitsiooni enamuse täiskogus tagasi. Meie, rohelised aga jätkame lobitööd selle nimel, et raudteed jääksid keskkonnasõbralikeks, eriti modifitseerides olemasolevaid kaubavaguneid.

Ulrich Stockmann (PSE). – (DE) Proua juhataja, konkureerides maanteekaubaliiklusega on raudteekaubaliiklusel võimalus ainult siis, kui see tõesti Euroopas korralikult ja kindlalt välja kujuneb, seetõttu tervitan piiriüleste kaubaliikluse koridore, kus kaubaliiklust optimeeritakse. Selles kõik seisnebki.

Antud raportiga oleme neutraliseerinud õigustatud mured reisijaliikluse taseme alanemise suhtes, fikseerides kaubaliiklusele prioriteetsed õigusnormid Samas peame raportiga rohkem tööd tegema, sest oleme protsessi töötajad ja alles esimese lugemise juures. Tulevikus peame arvestama ka liikmesriikide reaktsioonidega.

Vajame teistsugust lähtekohta, et koridorid kokku arvutada. Parlament on teinud ettepaneku, et iga riigi kohta võiks olla üks. Arvan, et meie Saksamaal vajame põhja-lõuna ja ida-lääne suunas koridori. Teiseks peame arvestama sellega, kas alternatiivsed koridorid on võimalikud piirkondades, kus segaliiklust on vähem. Kolmandaks peab olema selge, et raudteetranspordi kogumaht ei tohi alaneda.

Viimase, kuid vähemolulise aspektina tuuakse välja asjaolu, et mitmed kodanikud muretsesvad selle pärast, et kui kaupade arv raudteel kasvab, siis kaasneb ka suurem müra. Seetõttu peame järgmisel ametiajal alustama koheselt mõistliku õigusaktiga müravähendamise kohta kaubauraudteeliikluses.

Ootan juba, et saaksin veel tööd teha. Meil on veel palju teha. Täna raportööri, sest kompromiss väga suuri tülisid tekitava teema kohta oli väga hea!

Gabriele Albertini (PPE-DE). – (IT) Proua juhataja, daamid ja härrad. Õnnitlen härra Duchoņi suurepärase raporti eest! Euroopa Rahvapartei (Kristlike Demokraatide) ja Euroopa Demokraatide fraktsiooni nimel esitasin muudatusettepaneku, mis puudutab artikli 14 lõiku 2. Selle artikli kohaselt on liiklusvoo täiendavate probleemide korral kaubarongidel eelis teiste Euroopa kaubakoridoride rongide ees.

Itaalias ja suures osas Euroopast jagavad kauba- ja reisijaveod samu marsruute ja hetkel on ainult mõned vööndid, mis on mõeldud kaubaveole. Selline prioriteetsus karistaks regionaalset reisijate transporti peamistes Itaalia keskustes, näiteks Milano linnas, mis asub kolme üleeuroopalise võrgu keskel.

Selleks, et vältida olukorda, kus reisijate transport kannatab ebavõrdselt kaubaveo tõttu, soovitsin lisada ülalmainitud muudatusettepaneku, mis keelaks nende eelisreeglite rakendamist reisijate tiptundidel, kus enamik inimesi tööle reisib. Tiptunnid piiratakse maksimaalse ajavahemikuga ja ainult tööpäeviti. Vahemikuks oleks kolm tundi hommikul ja kolm tundi pärastlõunal.

Kasutades infrastruktuurijuhtide teavet, määratleb iga liikmesriik enda jaoks tiptunni, võttes arvesse piirkondlikku ja pika vahemaa kaubaveoliiklust.

Antonio Tajani, komisjoni asepresident. – (IT) Proua juhataja, austatud parlamendiliikmed, minu seisukohast nähtuna on teema kohta tehtud järeldused väga positiivsed ja aitavad saata liikmesriikidele selge sõnumi, et Euroopa raudteesüsteem vajab koridore, mis mingisugusel viisil oleks pühendatud kaubaveole. Nende koridoride loomine peab olema kooskõlastatud ja ühenduse tasandil järjepidev ning kõik raudteesektori osapooled peavad osalema.

Mis puudutab raportööri esitatud kompromisskõkkuleppeid, siis need muudavad paremaks ümberjaotamise protsessi ja mahu reserveerigu kvaliteetsete raudteeliinide seisukohast rahvusvahelistele kaubaveorongidele nii nagu määratletakse reserv ka lühiajalistele vajadustele. Komisjon võib seda lähenemist aktsepteerida nagu ta võib ka aktsepteerida kompromissmuudatusettepaneku rahvusvaheliste kaubaveoringide haldamise kohta võrgustiku probleemi korral. Ülejäänud osas on parlament suveräänne. Täna teid!

Petr Duchoņ, raportöör. – (CS) Antud arutelu käigus on ilmnenud üle poliitilise spektri üpris lai üksmeel. Selle eest täna nii variraportööri kui ka kõiki arutelu osalenuid! Arvan, et suurimad hirmud on seotud kaubarongide ja reisijarongide kokkupõrkevõimalusega. Esitatud tekst võtab selle ohu arvesse ja on piisavalt paindlik, et kriisilukordi saaksid hallata operaatorid. Rääkides korralikult ja probleemideta töötavast raudteetranspordist, siis sellistel konfliktidel ei tohiks lasta loomulikult toimuda ja ei ole mõtet arutelda üht või teist tüüpi raudteetranspordi prioriteetide üle. Seetõttu saab rääkida ainult võimalikust konfliktist kriisilukorras, kuid nagu juba mainisin, siis kõige olulisem on jätta piisavalt palju võimu raudtee operaatoritele ja seda antud dokument teebki.

Juhataja. – Arutelu lõpetati.

Hääletus toimub homme.

22. Järgmise istungi päevakord (vt protokoll)

23. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 23.50.)